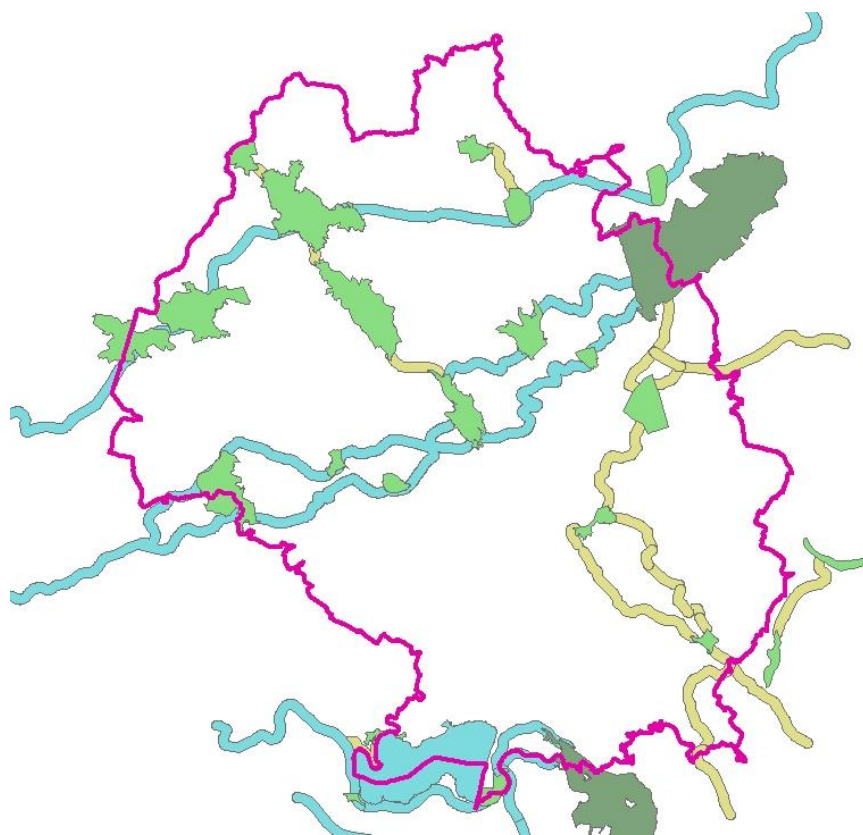

Zpracování plánu ÚSES pro ORP Chomutov

PLÁN ÚSES

TEXTOVÁ ČÁST

Datum: 11/2023

Zadal:

Statutární město Chomutov

Zborovská 4602, 430 28 Chomutov

Zpracoval:

Ing. Lubor Smejtek

Krajinný ekolog a projektant ÚSES (A.3.1) ČKA: 05 181

Cerhýnky 102, 280 02 Cerhenice

e-mail: lubor.smejtek@seznam.cz

tel.: +420 728 535 746

Odborná spolupráce:

Ing. Jan Dřevíkovský

Projektant ÚSES a krajinný architekt,

Držitel autorizace (A.3, A.3.1) ČKA: 01 129

Ing. Pavel Viceník

Projektant ÚSES a lesní inženýr

Držitel autorizace (A.3.1) ČKA: 02 265

Ing. arch. Jaroslav C. Novák CSc.

Urbanista a architekt; Držitel autorizace (A.0) ČKA: 00 479

Mgr. Iva Smejtková

Krajinná ekoložka, specialistka ochrany přírody a GIS

Ing. Jakub Černý

Krajinný inženýr, specialista pozemkových úprav a GIS

Konzultace:

Ing. arch. Ivan Kaplan

Urbanista a architekt; Držitel autorizace (A.0) ČKA: 00 576

Ing. et. Ing. Jan Albert

Specialista ochrany přírody, lesního hospodářství a GIS

Ing. Vojtěch Purnoch

Specialista ochrany přírody (geobotanika, blanokřídlý hmyz)

Obsah

Seznam obrázků	5
1. ÚVOD	8
1.1 SEZNAM KATASTRÁLNÍCH ÚZEMÍ.....	9
2. ANALYTICKÁ ČÁST	10
2.1 PODKLADOVÁ DATA	10
2.2 VYHODNOCENÍ BIOGEOGRAFICKÉHO ČLENĚNÍ.....	11
2.2.1 Biogeografické regiony.....	11
2.2.2 Biochory.....	12
2.2.3 Skupiny typů geobiocénů (STG).....	15
2.2.4 Lesnická typologie	16
2.2.5 Půdní analýzy na základě BPEJ	20
2.2.6 Problematika vegetační stupňovitosti.....	24
2.2.7 Mapování biotopů (AOPK ČR)	27
2.2.8 Závěry biogeografických analýz.....	30
2.3 VYHODNOCENÍ MIGRAČNÍCH TRAS A PŘÍRODNÍCH BARIÉR	37
2.3.1 Průchodnost krajiny pro velké savce	37
2.3.2 Migrační bariéry na vodních tocích	38
2.3.3 Migrační trasy a přírodní bariéry v rámci stávajícího ÚSES	39
2.3.4 Problematika urbanizace a liniové fragmentace krajiny	42
2.4 VYHODNOCENÍ AKTUÁLNÍHO STAVU PŘÍRODY A KRAJINY	43
2.4.1 Základní statistické údaje	43
2.4.2 Vyhodnocení terénních průzkumů	44
2.4.3 Závěry terénních průzkumů	51
2.5 VYHODNOCENÍ VHODNOSTI ÚZEMÍ S PŘÍRODNÍMI HODNOTAMI PRO SKLADEBNÉ ČÁSTI ÚSES.....	52
2.5.1 Zvláště chráněná území (ZCHÚ).....	52
2.5.2 Natura 2000.....	55
2.5.3 Smluvně chráněná území	56
2.5.4 Památné stromy	57
2.5.5 Významné krajinné prvky (VKP)	58
2.5.6 Přírodní parky	60
2.5.7 Lokality výskytu zvláště chráněných druhů organismů	60
2.5.8 Vztah ÚSES k prezentovaným hodnotám ochrany přírody	61
2.6 VYHODNOCENÍ POTŘEBY VYMEZENÍ ANTROPOGENNĚ PODMÍNĚNÉHO ÚSES A UNIKÁTNÍCH BIOCENTER	62
2.6.1 Antropogenně podmíněný ÚSES	62

2.6.2 Unikátní biocentra	63
2.7 VYHODNOCENÍ ZJIŠTĚNÝCH PROBLÉMŮ, NEDOSTATKŮ A CHYB	64
2.7.1 Analytická tabulka	65
2.8 ZÁKLADNÍ ANALÝZY HUSTOTY A POPIS STÁVAJÍCÍ SÍTĚ ÚSES.....	68
2.8.1 Nadmístní ÚSES	68
2.8.2 Místní ÚSES.....	70
2.8.3 Vztah ÚSES a pozemkových úprav.....	70
3. NÁVRHOVÁ ČÁST	74
3.1 PRINCIPY VYMEZOVÁNÍ ÚSES.....	74
3.1.1 Princip biogeografické reprezentativnosti	74
3.1.2 Princip funkčních vazeb ekosystémů.....	76
3.1.3 Princip přiměřených prostorových nároků.....	77
3.1.4 Princip zohlednění aktuálního stavu krajiny.....	80
3.1.5 Princip zohlednění jiných limitů a zájmů v krajině	81
3.1.6 Princip posloupnosti a vzájemné návaznosti hierarchických úrovní ÚSES.....	81
3.1.7 Princip přiměřené konzervativnosti	82
3.2 POPIS KONCEPCE ŘEŠENÍ A JEJÍ ODŮVODNĚNÍ	82
3.2.1 Značení skladebných částí ÚSES	83
3.2.2 Atributy skladebných částí ÚSES	84
3.2.3 Geobiocenologická formule	87
3.2.4 Osy a větve ÚSES	87
3.3 ZPŘESNĚNÍ VYMEZENÍ A POPIS KONCEPCE NADMÍSTNÍHO ÚSES.....	88
3.3.1 Nadregionální biocentra:.....	88
3.3.2 Nadregionální biokoridory:.....	89
3.3.3 Regionální biocentra.....	96
3.3.4 Regionální biokoridory:	99
3.3.5 Shrnutí a podněty pro úpravu nadmístní koncepce ÚSES.....	103
3.4 VYMEZENÍ A POPIS KONCEPCE MÍSTNÍHO ÚSES	104
3.4.1 Vymezení místního ÚSES	104
3.4.2 Vymezení antropogenně podmíněného místního ÚSES	119
3.4.3 Kritická místa prostorové spojitosti.....	119
3.4.4 Vymezení interakčních prvků	120
3.5 NÁVRH OPATŘENÍ A MANAGEMENTU	124
3.5.1 Rámcová opatření v rámci zpracování ÚPD	124
3.5.2 Rámcový management prvků ÚSES.....	124
3.5.3 Cílové lesní ekosystémy.....	125

3.5.4 Cílové vodní a mokřadní ekosystémy	126
3.5.5 Cílové luční ekosystémy	126
3.6 POTENCIONÁLNÍ OHROŽENÍ A RIZIKA	128
3.6.1 Cílové lesní ekosystémy.....	128
3.6.2 Cílové vodní a mokřadní ekosystémy	131
3.6.3 Cílové luční ekosystémy	131
4. ZÁVĚR.....	132
5. POUŽITÁ LITERATURA.....	133

Seznam obrázků

Obr. 1- Schéma vymezení řešeného území	8
Obr. 2 - Schéma rozložení bioregionů.....	11
Obr. 3 - Schéma rozložení biochor	14
Obr. 4 - Schéma souboru lesních typů	19
Obr. 5 - Schéma STG odvozené z lesních typů	19
Obr. 6 - Schéma hlavních půdních jednotek	22
Obr. 7 - Schéma agregovaných hydrických řad na ZPF.....	23
Obr. 8 - Schéma agregovaných trofických řad na ZPF.....	23
Obr. 9 - Schéma vegetační stupňovitosti ČR (CULEK 2002)	24
Obr. 10 – Schéma výhledu změny LVS v PLO krušné hory dle modelu RCP 85 (Macků 2018)	25
Obr. 11 - Schéma vegetační stupňovitosti dle členění biochor	26
Obr. 12 - Schéma lesních vegetačních stupňů (ÚHUL)	26
Obr. 13 - Schéma formačních skupin biotopů	27
Obr. 14 - Schéma STG řešeného území	36
Obr. 15 - Schéma biotopu vybraných zvláště chráněných druhů velkých savců.....	37
Obr. 16 - Schéma migračních překážek na vodních tocích (zdroj: AOPK ČR).....	38
Obr. 17 – Sypaná hráz a vodní elektrárna v.n. Nechranice	39
Obr. 18 – NPR Novodomské rašeliniště	45
Obr. 19 – Podmáčené březové partie rašelinných lesů.....	45
Obr. 20 – Zalesnění vhodnou směsí v náhorních polohách	46
Obr. 21 - RC Bučina	46
Obr. 22 - RC Pruněvovské údolí s významným zastoupením přirozených listnáčů.....	46
Obr. 23 – Krušnohorské louky (Kalské louky).....	47
Obr. 24 – Mezofilní louky s PP Krásná lípa	47
Obr. 25 – Lom Nástup.....	48
Obr. 26 – Rekultivované i spontánní plochy lomu Vršany	48
Obr. 27 – Polní krajina s výhledem na panorama Krušných hor.....	49
Obr. 28 – Harmonická zem. krajina s kostelem sv. Matouše v Přečaplech	49
Obr. 29 – Zemědělsky využitá údolní niva Chomutovky	49
Obr. 30 – Nechranická přehrada z RC Běšický chochol.....	50
Obr. 31 – Teplomilné doubravy v RC Běšický chochol.....	50
Obr. 32 – RC (PP) Údlické doubí, mezofilní hájová doubrava	51
Obr. 33 - Schéma ZCHÚ a Natura 2000	57

<i>Obr. 34 - Schéma ZCHÚ a Natura 2000</i>	61
<i>Obr. 35 - Schéma N+R ÚSES dle ZÚR ÚK</i>	69
<i>Obr. 36 - Schéma vymezení ÚSES v ÚP dle ÚAP</i>	70
<i>Obr. 37 - Schéma stavu zpracování pozemkových úprav</i>	73
<i>Obr. 38 - Schéma radiálních mezí podél původních polních cest v okolí sídla Šerchov</i>	122
<i>Obr. 39 - Schéma okolí sídla Šerchov na mapě Císařského otisku stabilního katastru z roku 1842</i>	122
<i>Obr. 40 – Vývoj koncentrací oxidu siřičitého ve východním Krušnohoří v letech 1971-2014 (dle údajů VÚLHM a ČHMÚ) (VÚLHM 2015)</i>	128
<i>Obr. 41 – Vývoj kategorií výměnného pH a středních hodnot pH na transektu dvaceti ploch v Krušných horách (VÚLHM 2015)</i>	129
<i>Obr. 42 - Schéma přirozenosti lesních porostů (2016) po katastroch.....</i>	130
<i>Obr. 43 - Schéma přirozenosti lesních porostů (2016) po porostech.....</i>	130

Seznam zkratek

AOPK	Agentura ochrany přírody a krajiny	PUPFL	pozemek určený k plnění funkcí lesa
BPEJ	bonitovaná půdně ekologická jednotka	SCHÚ	smluvně chráněné území
DI	dopravní infarstruktura	SLT	soubor lesních typů
EVL	evropsky významná lokalita	STG	skupina typu geobiocénů
HPJ	hlavní půdní jednotka	TI	technická infarstruktura
JPRL	jednotky prostorového rozdělení lesa	ÚP	územní plán
KPÚ	komplexní pozemkové úpravy	ÚPD	územně plánovací dokumentace
MB	mapování biotopů	ÚSES	územní systém ekologické stability
MZCHÚ	maloplošné zvláště chráněné území	VKP	významný krajinný prvek
NDOP	nálezová databáze ochrany přírody	rVKP	registrovaný významný krajinný prvek
ORP	obec s rozšířenou působností	VS	vegetační stupeň
PLO	přírodní lesní oblast	VÚLHM	výzkumný ústav lesního hospodářství a myslivosti
PP	přírodní památka	ZCHÚ	zvláště chráněné území
PR	přírodní rezervace	ZPF	zemědělský půdní fond
PSZ	plán společných zařízení (KPÚ)	ZÚR	zásady územního rozvoje

ZKRATKY SKLADEBNÝCH PRVKŮ ÚSES:

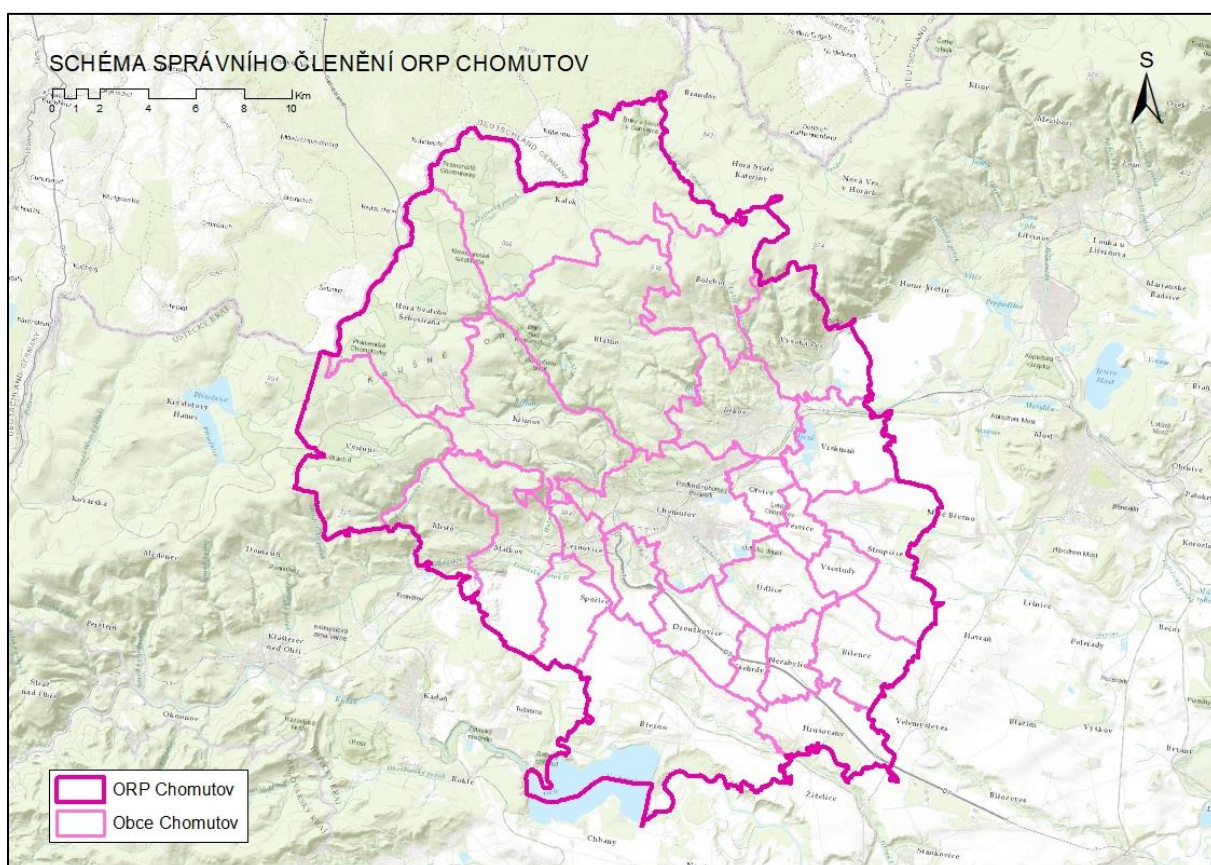
BC	biocentrum	RC, RBC	regionální biocentrum
BK	biokoridor	RK, RBK	regionální biokoridor
LC, LBC	lokální biocentrum	NC, NBC	nadregionální biocentrum
LK, LBK	lokální biokoridor	NK, NBK	nadregionální biokoridor
		IP	interakční prvek

1. ÚVOD

Předkládaná dokumentace byla vypracována do úrovně Plánu ÚSES v souladu s ust. § 2 odst. 2 vyhlášky Ministerstva životního prostředí České republiky č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona České národní rady č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném a účinném znění a dle Metodiky vymezení územního systému ekologické stability – metodický podklad pro zpracování plánů územního systému ekologické stability v rámci PO4 OPŽP 2014-2020 (dále jen „Metodika“).

Textová zpráva Plánu místního ÚSES shrnuje analýzy, průzkumy a rozbory území provedené v rámci první etapy zpracování, a dále prezentuje popis a návrh koncepce vymezení ÚSES.

Plán místního ÚSES byl zpracován na základě smlouvy o dílo s názvem „Zpracování plánu ÚSES pro ORP Chomutov“.

Obr. 1- Schéma vymezení řešeného území

Plán ÚSES byl zpracován v rozsahu všech katastrálních území obcí náležejících do správního území obce s rozšířenou působností (dále jen „ORP“) Chomutov. ORP Chomutov představuje správní území statutárního města Chomutova a dalších 24 obcí o celkové rozloze **48 606 ha**.

1.1 SEZNAM KATASTRÁLNÍCH ÚZEMÍ

OBEC	KATASTRÁLNÍ ÚZEMÍ
Bílence	Bílence, Škrle
Blatno	Bečov, Blatno u Chomutova, Hrádečná, Květnov u Chomutova, Mezihoří u Chomutova, Radenov, Šerchov, Zákoutí
Boleboř	Boleboř, Orasín, Svahová
Březno	Březno u Chomutova, Denětice, Holetice, Stranná u Nechranic
Černovice	Černovice u Chomutova
Droužkovice	Droužkovice
Hora Svatého Šebestiána	Hora Svatého Šebestiána, Jilmová, Nová Ves u Křimova, Pohraniční
Hrušovany	Hrušovany u Chomutova, Lažany u Chomutova, Vysočany u Chomutova
Chomutov	Chomutov I, Chomutov II
Jirkov	Březanec, Červený Hrádek u Jirkova, Jindřišská, Jirkov
Kalek	Gabrielina Huť, Kalek, Načetín, Načetín u Kalku
Křimov	Domina, Krásná Lípa u Křimova, Křimov, Menhartice u Křimova, Nebovazy, Stráž u Křimova, Strážky u Křimova, Suchdol u Křimova
Málkov	Ahníkov, Kralupy u Chomutova, Lideň, Málkov u Chomutova, Vysoká u Chomutova, Zelená
Místo	Blahuňov, Místo, Vysoká Jedle
Nezabylice	Nezabylice
Otvice	Otvice
Pesvice	Pesvice
Spořice	Krbice, Spořice
Strupčice	Strupčice, Sušany
Údlice	Přečaply, Údlice
Vrskmaň	Kyjice, Nové Sedlo nad Bílinou, Vrskmaň
Všehrady	Všehrady
Všestudy	Všestudy
Výsluní	Sobětice u Výsluní, Třebíška, Úbočí u Výsluní, Volyně u Výsluní, Výsluní
Vysoká Pec	Drmary, Kundratice u Chomutova, Podhůří u Vysoké Pece, Pyšná, Vysoká Pec

2. ANALYTICKÁ ČÁST

V rámci první etapy zpracování plánu ÚSES byla provedena podrobná analýza krajiny Chomutovska ve vztahu k vymezení ÚSES (průzkumy a rozbor). V textové části plánu ÚSES shrnujeme základní informace o provedených analýzách vztahujících se k aktualizaci vymezení ÚSES v ORP Chomutov.

2.1 PODKLADOVÁ DATA

Ve vztahu k vymezení ÚSES a revize následujících dostupných podkladů:

ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ

- Územně analytické podklady ORP Chomutov, aktualizace 2020 (dále jen „ÚAP“)
- Územní plány dotčených obcí a obcí sousedících s ORP (dále jen „ÚP“)
- Zásady územního rozvoje Ústeckého kraje (dále jen „ZÚR“) ve znění Aktualizace č. 3, 06/2020

DOKUMENTACE ÚSES

- Plán ÚSES:
 - o Plán nadmístního ÚSES Ústeckého kraje, Ing. Aleš Friedrich, 2008
 - o Návrh sjednoceného vymezení ÚSES ve SO ORP Chomutov, AGERIS s.r.o., 2004 - 2007
 - o Územní studie krajiny pro ORP Chomutov, Ing. arch. Ladislav Komrška (ÚSES Ing. P. Musiol), 2019
- Plány společných zařízení z dostupných komplexních pozemkových úprav
- Plány rekultivací hnědouhelných lomů:
 - o Lom ČSA – upřesněný harmonogram sanačních a rekultivačních prací, Aktualizace 2020, B-Projekty Teplice s.r.o., 2020
 - o Souhrnný plán sanace a rekultivace území dotčeného těžbou Dolů Nástup Tušimice, Aktualizace 2021, R-PRINCIP Most s.r.o., 2021
 - o Souhrnný plán sanace a rekultivace lomu Vršany – těžba v Hořanském koridoru, Aktualizace 2020, B-Projekty Teplice s.r.o., 2020

OCHRANA PŘÍRODY

- Nálezová databáze ochrany přírody AOPK ČR (dále jen „NDOP“)
- Vrstva mapování biotopů AOPK ČR
- Plány péče o ZCHÚ, SDO pro EVL
- Registrované VKP
- Informace od lokálních odborníků

LESNICTVÍ A ZEMĚDĚLSTVÍ

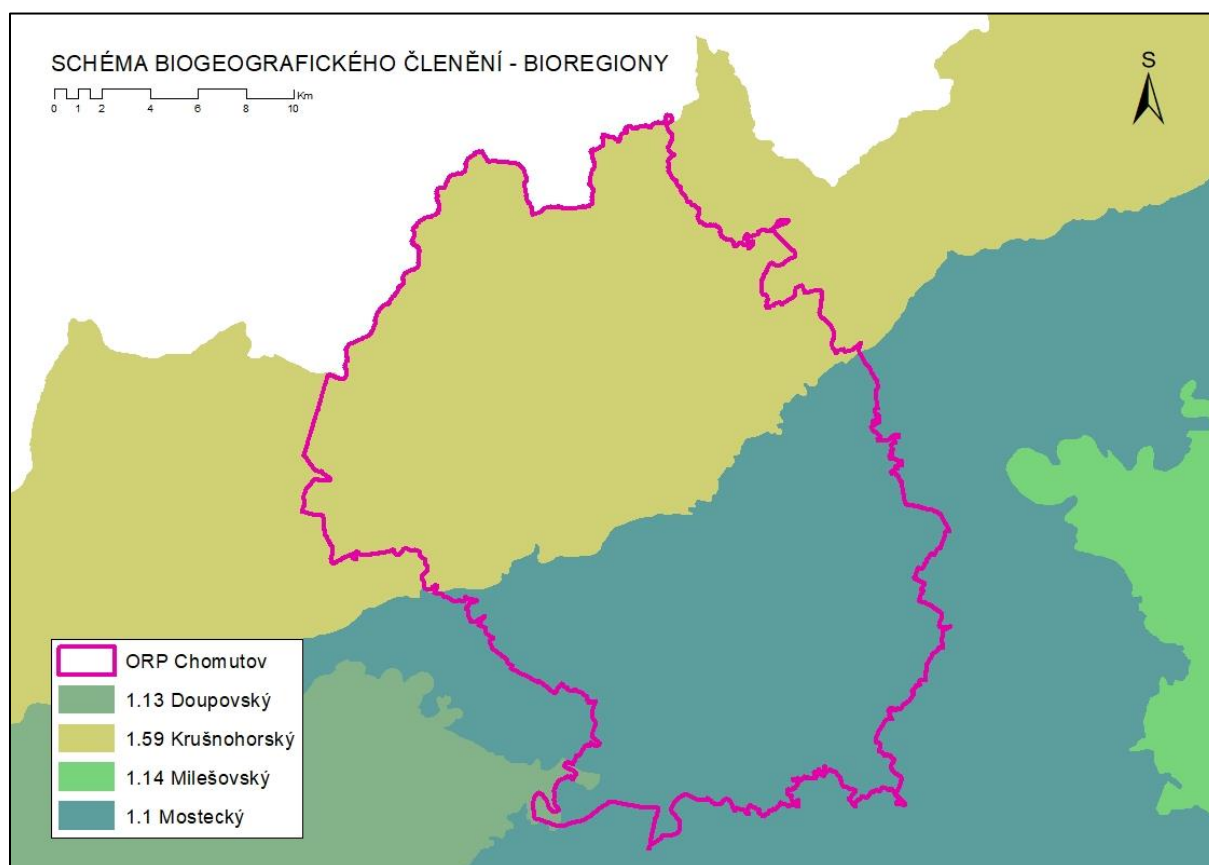
- Datové sady bonitovaných půdně ekologických jednotek (dále jen „BPEJ“)
- Datové sady lesnické typologie a souboru lesních typů (dále jen „SLT“)

2.2 VYHODNOCENÍ BIOGEOGRAFICKÉHO ČLENĚNÍ

2.2.1 Biogeografické regiony

Biogeografický region je individuální jednotka biogeografického členění ČR na regionální úrovni. Bioregion je charakteristický shodnou vegetační stupňovitostí. Biocenózy bioregionu jsou ovlivněny jeho polohou a mají své chorologické rysy, dané zvláštnostmi postglaciálního vývoje flóry a fauny. V rámci bioregionu se tak většinou již nevyskytují jiné rozdíly v potenciální biotě než rozdíly způsobené odlišným ekotopem. Bioregion je vnitřně heterogenní a obsahuje typickou mozaiku nižších jednotek – biochor a skupin typů geobiocénů. Zpravidla se také vyznačuje charakteristickým reliéfem, klimatem a půdním pokryvem. Bioregion je převážně jednotkou potenciální bioty, nevychází tedy z aktuálního stavu krajiny, ale má specifický typ a určitou intenzitu využití člověkem. Stručně řečeno, zahrnují zpravidla výrazně odlišné krajiny. Plocha bioregionu dosahuje přibližně 100–1000 km². (CULEK et al, 2005)

Kód	Bioregion	Rozloha v km ²	% v rámci ORP
1.1	Mostecký	219,32	45 %
1.13	Doupovský	1,64	0,3 %
1.59	Krušnohorský	264,70	54 %

Obr. 2 - Schéma rozložení bioregionů

Území ORP je rozděleno přibližně na půl mezi bioregion Krušnohorský a Mostecký. Doupovský bioregion zasahuje do řešeného území pouze okrajově v jihozápadním cípu obce Březno.

2.2.2 Biochory

Vyšší typologické jednotky biogeografického členění ČR. Biochora člení území bioregionu na menší jednotky, které mají heterogenní ráz a vyznačují se svérázným zastoupením, uspořádáním, kontrastností a složitostí kombinace skupin typů geobiocénů. Tyto vlastnosti jsou dány kombinací vegetačního stupně, substrátu a reliéfu. Biochora tedy vychází z potenciálních podmínek krajinné sféry, zpravidla se ale vyznačuje i osobitým zastoupením aktuálních biocenóz. Velikost jednoho segmentu biochory bývá zpravidla v intervalu 0,5-102 km². (CULEK et al, 2005)

1.1 Mostecký bioregion					
Biochora	Vzácnost typu	Počet prvků	Rozloha v km ²	% zastoupení biochor v ORP	% zastoupení biochor v bioregionu
-2AN	extrémní	3	57,98	11,9%	26%
-2PB	-	4	30,56	6,3%	14%
-2PI	-	2	2,64	0,5%	1%
-2RE	-	4	47,33	9,7%	22%
2Nh	-	1	3,30	0,7%	2%
2RN	-	4	7,17	1,5%	3%
-3BE	-	1	9,56	2,0%	4%
-3RB	-	1	5,75	1,2%	3%
-3RE	-	1	2,64	0,5%	1%
3BT	řídý	1	1,67	0,3%	1%
3Db	-	2	8,47	1,7%	4%
3RN	-	2	35,91	7,4%	16%
3To	extrémní	2	6,34	1,3%	3%

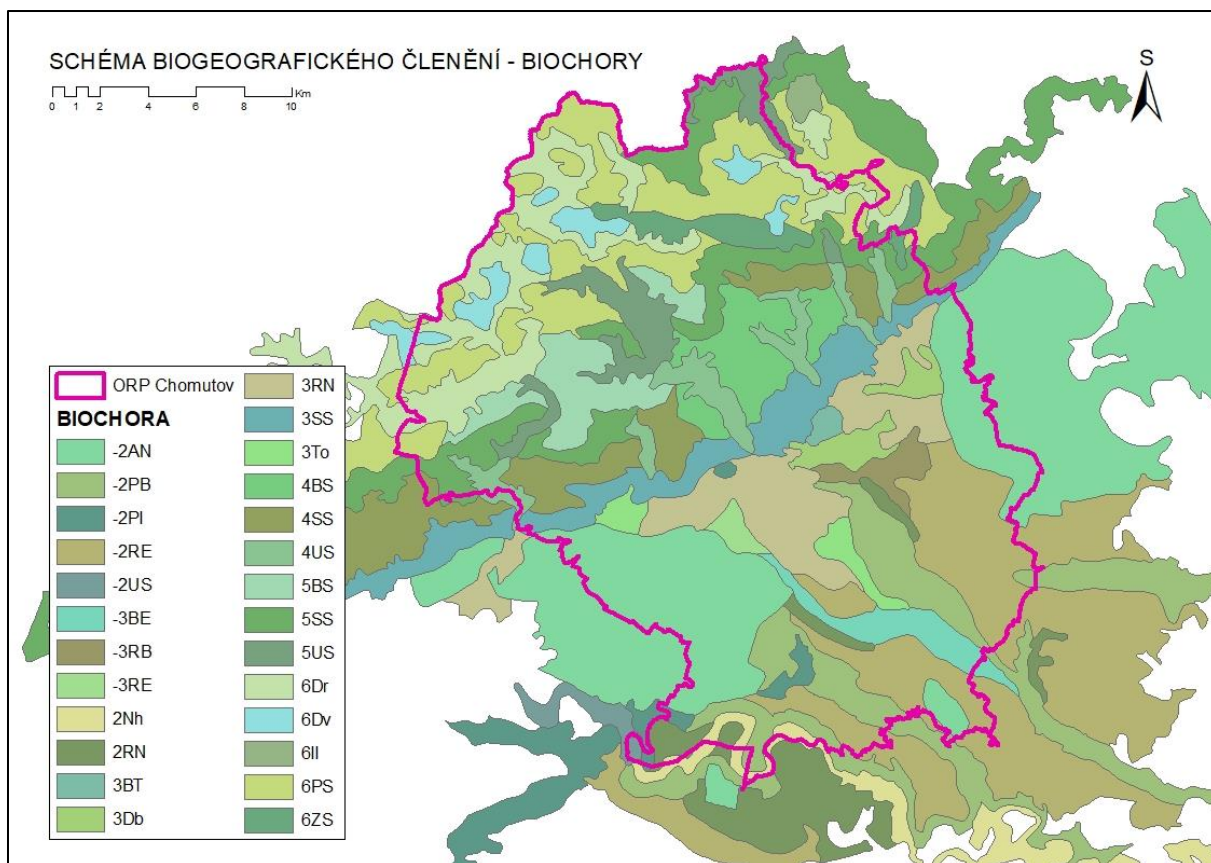
1.13 Doupovský bioregion					
Biochora	Vzácnost typu	Počet prvků	Rozloha v km ²	% zastoupení biochor v ORP	% zastoupení biochor v bioregionu
-2US	extrémní	1	1,07	0,2%	65%
-2PI	-	1	0,57	0,1%	35%

1.59 Krušnohorský bioregion					
Biochora	Vzácnost typu	Počet prvků	Rozloha v km ²	% zastoupení biochor v ORP	% zastoupení biochor v bioregionu
3SS	-	3	23,87	5%	9%
4BS	-	3	20,25	4%	8%
4SS	-	6	21,99	5%	8%
4US	-	6	17,62	4%	7%
5BS	-	3	20,27	4%	8%
5SS	-	6	32,72	7%	12%
5US	-	4	18,91	4%	7%
6Dr	extrémní	4	36,27	7%	14%
6Dv	extrémní	7	10,71	2%	4%
6PS	-	10	53,23	11%	20%
6ZS	-	2	8,84	2%	3%

V rámci řešeného území můžeme vylíčit 25 typů biochor v rámci výše popsaných třech bioregionů. V biogeografickém členění dle vzácnosti typu biochor se v řešeném území nachází čtyři extrémní typy biochor (-2AN, -2US, 3To, 6Dr, 6Dv) a jeden typ řídký (3BT).

Popis a dělení biochor dle převažujícího vegetačního stupně a druhu v řešeném území je v prezentován v následující tabulce:

DRUHÝ VEGETAČNÍ STUPEŇ	DRUH BIOCHORY
-2AN: Antropogenní reliéf v suché oblasti 2. v.s.	kontrastně-similární
2Nh: Užší hlinité nivy 2. v.s.	kontrastně-similární
-2PB: Pahorkatiny na slínech v suché oblasti 2. v.s.	similární
-2PI: Pahorkatiny na bazických neovulkanitech v suché oblasti 2. v.s.	similární
-2RE: Plošiny na spraších v suché oblasti 2. v.s.	homogenní
2RN: Plošiny na zahliněných píscích 2. v.s.	similární
-2US: Výrazná údolí v kyselých metamorfitech v suché oblasti 2. v.s.	kontrastní
TŘETÍ VEGETAČNÍ STUPEŇ	DRUH BIOCHORY
-3BE: Erodované plošiny na spraších v suché oblasti 3. v.s.	kontrastně-similární
3BT: Erodované plošiny na křemencích 3. v.s.	kontrastně-similární
3Db: Podmáčené sníženiny na bazických horninách 3. v.s.	similární
-3RB: Plošiny na slínech v suché oblasti 3. v.s.	homogenní
-3RE: Plošiny na spraších v suché oblasti 3. v.s.	homogenní
3RN: Plošiny na zahliněných píscích 3. v.s.	similární
3SS: Svahy na kyselých metamorfitech 3. v.s.	kontrastně-similární
3To: Podmáčené roviny na kyselých sedimentech 3. v.s.	similární
ČTVRTÝ VEGETAČNÍ STUPEŇ	DRUH BIOCHORY
4BS: Erodované plošiny na kyselých metamorfitech 4. v.s.	similární
4SS: Svahy na kyselých metamorfitech 4. v.s.	kontrastně-similární
4US: Výrazná údolí v kyselých metamorfitech 4. v.s.	kontrastní
PÁTÝ VEGETAČNÍ STUPEŇ	DRUH BIOCHORY
5BS: Erodované plošiny na kyselých metamorfitech 5. v.s.	kontrastně-similární
5SS: Svahy na kyselých metamorfitech 5. v.s.	kontrastně-similární
5US: Výrazná údolí v kyselých metamorfitech 5. v.s.	kontrastně-similární
ŠESTÝ VEGETAČNÍ STUPEŇ	DRUH BIOCHORY
6Dr: Podmáčené sníženiny s menšími rašeliništi 6. v.s.	kontrastně-similární
6Dv: Podmáčené sníženiny s vrchovišti 6. v.s.	kontrastně-similární
6PS: Pahorkatiny na kyselých metamorfitech 6. v.s.	kontrastně-similární
6ZS: Hřbety na kyselých metamorfitech 6. v.s.	kontrastně-similární

Obr. 3 - Schéma rozložení biochor

2.2.3 Skupiny typů geobiocénů (STG)

STG je základní jednotka geobiocenologického klasifikačního systému, která je výsledkem Zlatníkovy teorie typu geobiocénu. Skupina typů geobiocénů sdružuje několik typů geobiocénů s podobnými trvalými ekologickými podmínkami, které jsou bioindikovány rostlinnými společenstvy. Do těchto skupin jsou sdružovány na základě fytoocenologické podobnosti přirozených lesních biocenóz ve stádiu zralosti. V rámci jedné skupiny typů geobiocénů jsou natolik homogenní ekologické podmínky (klimatické, trofické i hydrické), že se vyznačují určitým druhovým složením a prostorovou strukturou biocenóz, určitou produktivností a určitou dynamikou vývoje. (Buček, Lacina 1999)

V řešeném území byly vymapovány skupiny typů geobiocénů na základě následujících podkladů a dat:

- Na základě mapy bonitovaných půdně ekologických jednotek (BPEJ) a z nich odvozených hlavních půdních jednotek (HPJ) se určují pouze rámcové trofické a hydrické charakteristiky STG (viz převodní tabulka v příloze č. 7 Metodiky). K nim je pak nutné přiřadit odpovídající vegetační stupeň.
- Na základě lesnické typologie a souboru lesních typů (SLT) je možné docela přesně odvodit příslušné charakteristiky STG (viz převodní tabulka v příloze č. 8 Metodiky). Dále byly použity převody mezi SLT a STG zpracované v rámci jednotlivých přírodních lesních oblastí (PLO 1 Krušné hory a PLO 2 Podkrušnohorské pánve). Tyto rámcové STG je nutné ještě revidovat především s ohledem na vegetační stupeň biogeografického členění (viz Culek et al. 2005), respektive měřítko zpracování.
- Na základě vrstvy mapování biotopů AOPK ČR (MB) (viz korelační tabulka v příloze č. 9 Metodiky).
- Na základě geologických a pedologických map (<http://mapy.geology.cz/>; <https://mapy.vumop.cz/>)
- Z dostupných zpracovaných analytických map v generelech a plánech ÚSES. Vhodný je racionální převod na formule dle přílohy č. 5 Metodiky.
- Na základě multikriteriální analýzy a expertního vymezení.

Tabulka hlavních STG vyskytujících se v dotčených biochorách dle (Culek et al. 2005):

Biochora	Druh	Dominantní STG	Kontrastní STG
-2AN	kontrastně-similární	2BD2x, 2AB3x, 2B3x, 2BD3x, 2B4	2B5b, 2B7b, 2B8b, 2B9b
2Nh	kontrastně-similární	2BC-C5a	2BC5b, 2C7a, 2C8a
-2PB	similární	1BD3, 2BD3x	2C5a
-2PI	similární	1BD2, 2BD2, 2BD3x, 2C3	2C5a
-2RE	homogenní	2BD3x	2C5a
2RN	similární	2AB2ar, 2B3-3x	2BC5a
-2US	kontrastní		1AB0, 1AB1, 2AB0, 2AB1, 2AB2x, 2AB3x, 2B3x, 2BC3x, 3AB1, 3AB3, 3B3, 3BC3, 3BC5a, 3C7a, 3C8a
-3BE	kontrastně-similární	3B3, 3BC3	2BD3, 3AB3, 3BD3, 3BC5a
3BT	kontrastně-similární	3A3, 3AB3	3A1-2, 3BC5a
3Db	similární	3BD3-3x, 3BD4, 3BC5b, 3C5a	
-3RB	homogenní	3BD3x	3BC-C5a
-3RE	homogenní	3B3(x)	3BC5a
3RN	similární	3AB2-3ar, 3AB3x, 3B3x	3B4, 3BC5a

3SS	kontrastně-similární	3AB3, 3B3, 4B3	2AB1-2, 2AB3, 3AB-B1-2, 3BC3, 3BC5a
3To	similární	3AB5b, 3B-BC5b	3A-AB4, 3BC5a
4BS	similární	3AB-B1-2, 3AB3, 3B3, 4AB-B1-2, 4AB3 , 4B3, 4BC3, 4AB4,	4A-AB5b, 4BC5a , 4BC5b
4SS	kontrastně-similární	4AB3, 4B3, 5B3	4AB-B1-2, 4BC3 , 4BC5a
4US	kontrastní		(3A0, 3A-AB1, 3AB-B1-2, 3AB3), 4A1-2, 4AB-B1-2, 4AB3, 4B3, 4BC3, 4BC5a, 4BC7a, 4BC8a, 5AB3, 5B3, 5BC3
5BS	kontrastně-similární	4AB1, 4AB3, 5AB2, 5AB3 , 5B3	5A3 , 5BC3, 5AB-B3-4, 5AB-B5b, 5BC5a
5SS	kontrastně-similární	5A-AB2, 5AB3, 5B3	5A1, 5A3, 5BC3, 5BC4, 5AB-B5b, 5BC5a
5US	kontrastně-similární	4AB1-2, 4AB3, 5AB2, 5AB3, 5B3	5A1, 5BC3 , 5BC4, 5BC5a, 5B7a , 6AB3, 6B3, 6BC3, 6BC5a, 6B7a
6Dr	kontrastně-similární	6A4, 6AB4, 6AB-B5b	6AB3, 6A6
6Dv	kontrastně-similární	6A6	6A4 , 6AB-B5b, 6A7b, 6A8b
6PS	kontrastně-similární	6A-AB2v, 6A3, 6AB3	6B3, 6A4, 6AB-B4, 6AB-B5b, 6B5a , 6A6
6ZS	kontrastně-similární	6A-AB2v, 6A3, 6AB3	6B3 , 6BC3, 6A4, 6AB-B5b, 6BC5a

Tučně jsou zvýrazněny STG, které jsou reprezentativní pro regionální kategorii ÚSES. V daném území se převážně jedná i o reprezentativní polohy lokálního ÚSES. Lokální ÚSES se snaží postihnout všechny zmapované STG a v rámci modálních větví tyto prvky propojovat s regionální hierarchií.

2.2.4 Lesnická typologie

PŘÍRODNÍ LESNÍ OBLASTI

Přírodní lesní oblasti (PLO) jsou území vymezená v rámci průzkumu lesních stanovišť na základě geologických, klimatických, orografických a fyto geografických podmínek. Česká republika je rozčleněna na 41 přírodních lesních oblastí. Řešené území spadá do dvou přírodních lesních oblastí:

- **PLO 1 – Krušné hory**
- **PLO 2b - Podkrušnohorské pánve - Mostecká a Žatecká pánev**

SOUBOR LESNÍCH TYPŮ

Soubory lesních typů (SLT) jsou jednotky typologického systému, které sdružují lesní typy podle ekologické příbuznosti vyjádřené hospodářsky významnými vlastnostmi stanoviště. Lesní typy jsou zakresleny v lesnických typologických mapách. Zdrojem využitým v této práci jsou data ÚHUL za výše uvedené PLO.

SLT jsou vymezeny vegetačními lesními stupni a edafickými kategoriemi s tím, že příbuzné kategorie tvoří řady. Konkrétní vlastnosti SLT jsou vyjádřeny dvoumístným kódem; číslice na prvním místě kódu (0 - 9) značí příslušnost k vegetačnímu lesnímu stupni, zatímco písmeno na druhém místě kódu charakterizuje vlastnosti lesní půdy, vč. obsahu a vlivu vody a edafickou druhovou kombinaci. Jednotlivá písmena (celkem 24) označují základní, vedlejší a přechodné kategorie, které jsou základem třídění uvnitř řad (celkem 6).

V řešeném území je zastoupeno celkem **89 SLT**. Podrobněji viz následující tabulka:

SLT	POČET PRVKŮ	VÝMĚRA (ha)
1B	9	7,4
1C	7	47,1
1D	2	1,5
1G	8	2,9
1K	2	1,5
1L	2	2,1
1O	3	2,3
1P	9	12,4
1T	5	4,7
1V	1	0,2
1Z	12	17,5
2A	4	3,0
2B	40	215,9
2C	76	97,6
2D	16	21,8
2H	29	124,5
2I	11	23,8
2K	126	250,2
2N	5	15,7
2S	93	431,5
2V	10	19,0
2Z	76	92,3
3A	13	28,8
3B	2	2,6
3C	8	21,9
3D	3	0,9
3F	8	26,4
3J	12	9,1
3K	103	791,8

3L	32	43,5
3M	2	3,9
3N	17	82,6
3O	1	3,7
3S	93	534,6
3U	38	89,0
3V	6	2,2
3Y	7	6,4
3Z	49	56,0
4A	20	28,7
4B	3	8,1
4C	2	14,8
4F	14	50,3
4K	131	816,0
4N	42	195,0
4O	9	50,7
4S	117	625,8
4V	8	14,3
4Y	14	13,4
4Z	23	33,9
5A	63	184,7
5B	14	90,9
5C	1	9,0
5D	3	3,3
5F	24	262,4
5G	2	0,6
5J	41	45,2
5K	244	2505,3
5L	1	0,4
5N	57	269,0
5O	1	1,0

5P	3	11,7
5S	244	1401,5
5U	33	99,4
5V	84	244,3
5Y	65	75,1
5Z	70	64,8
6G	48	137,3
6K	155	5457,4
6N	4	50,1
6O	13	51,4
6P	14	22,7
6R	22	42,1
6S	54	323,7
6V	17	29,8
6Y	2	0,7
6Z	9	6,3
7G	128	1649,7
7K	11	386,3
7L	5	5,7
7O	1	17,4
7P	10	25,5
7Q	16	142,8
7R	190	804,1
7V	6	6,2
7Z	1	5,5
8G	9	50,7
8Q	10	41,9
8R	90	647,2
9R	20	440,6

Nejčastěji jsou v řešeném území zastoupeny následující SLT:

SLT	VÝMĚRA (ha)	PODÍL
6K	5457,4	27%
5K	2505,3	12%
7G	1649,7	8%
5S	1401,5	7%
4K	816,0	4%
7R	804,1	4%
3K	791,8	4%

8R	647,2	3%
4S	625,8	3%
3S	534,6	3%
9R	440,6	2%
2S	431,5	2%
7K	386,3	2%
6S	323,7	2%

Nejvíce jsou zastoupeny SLT kyselých a svěžích bučin na svazích Krušných hor a glejových (podmáčených) jedlových smrčín na temenech. Lokálně významné jsou pak rašelinné a vrchovištní smrčiny v horských polohách.

6K – kyselá smrková bučina (*Piceeto-Fagetum acidophilum*)

Rozšíření: na chudším podloží vrchovin a nižších horských stupňů od 650 (na pískovci od 500) do 900 m n. m.; nacházíme ji na různých svazích (údolních i vrcholových), na méně zvlněných plošinách nebo hřebetech a v údolních dnech (inverze); pískovcové oblasti.

Přirozená dřevinná skladba: obecně sm 4, bk 4, jd 2, jř+
6K1, 6K3 a 6K4: bk 4-7, sm 2-4, jd 1-3, bo 0-1
6K9: bk 3-5, sm 2-4, jd 1-3, bo ± 1 , bř ± 1 , klen, jř +, (tis $0\pm$, více v 6K6))

5K – kyselá jedlová bučina (*Abieto-Fagetum acidophilum*)

Rozšíření: nejrozšířenější soubor lesních typů v hercynské oblasti; vyskytuje se na zvlněných plošinách, svazích i plochých hřebenech ve vrchovinách a nižších polohách horských oblastí (450-650 m n. m.).

Přirozená dřevinná skladba: obecně: jd 3-4, bk 5-6, sm 1
podle podmínek: bk 4-7, jd 2-4, sm ± 2 , bo 0-1, (tis $0\pm$ hlavně ve 5K7-5K9)
5K5 a 5K6: bk 5-8, dbz 0-1, lpm+v ± 1 , bř ± 1 , sm, jd, bo ± 1

7G – glejová jedlová smrčina (*Abieto-Piceetum paludosum mesotrophicum*)

Rozšíření: vrchoviny, hory, velmi často inverzní (mrazové) polohy pahorkatin; drobné podmáčené plošky mělkých sníženin, podsvahové plošiny a úžlabiny.

Přirozená dřevinná skladba: obecně: sm 8, jd 2, olš+, bř+, jř+, os+
7G1 až 7G4 a 7G7: sm 7-9, jd ± 2 , bo 0-1, (břp, jř, olš) $0\pm$

5S – svěží jedlová bučina (*Abieto-Fagetum mesotrophicum*)

Rozšíření: v horních částech i na bázích svahů, většinou svěží úpadliny, příp. úžlabiny; různá podloží v obvodu chudších hornin; oblast vrchovin a nižších horských poloh.

Přirozená dřevinná skladba: obecně: jd 5, bk 5, kl+
5S1-5S5: bk 4-7, jd 3-4, sm ± 2 , klen ± 1 , lpm+v ± 1 , (js, jilmy) +, tis +
5S9: bk 4-6, jd 2-4, sm ± 2 , kl ± 2 , jilmy ± 1 , lpm+v ± 1 , js $0\pm$

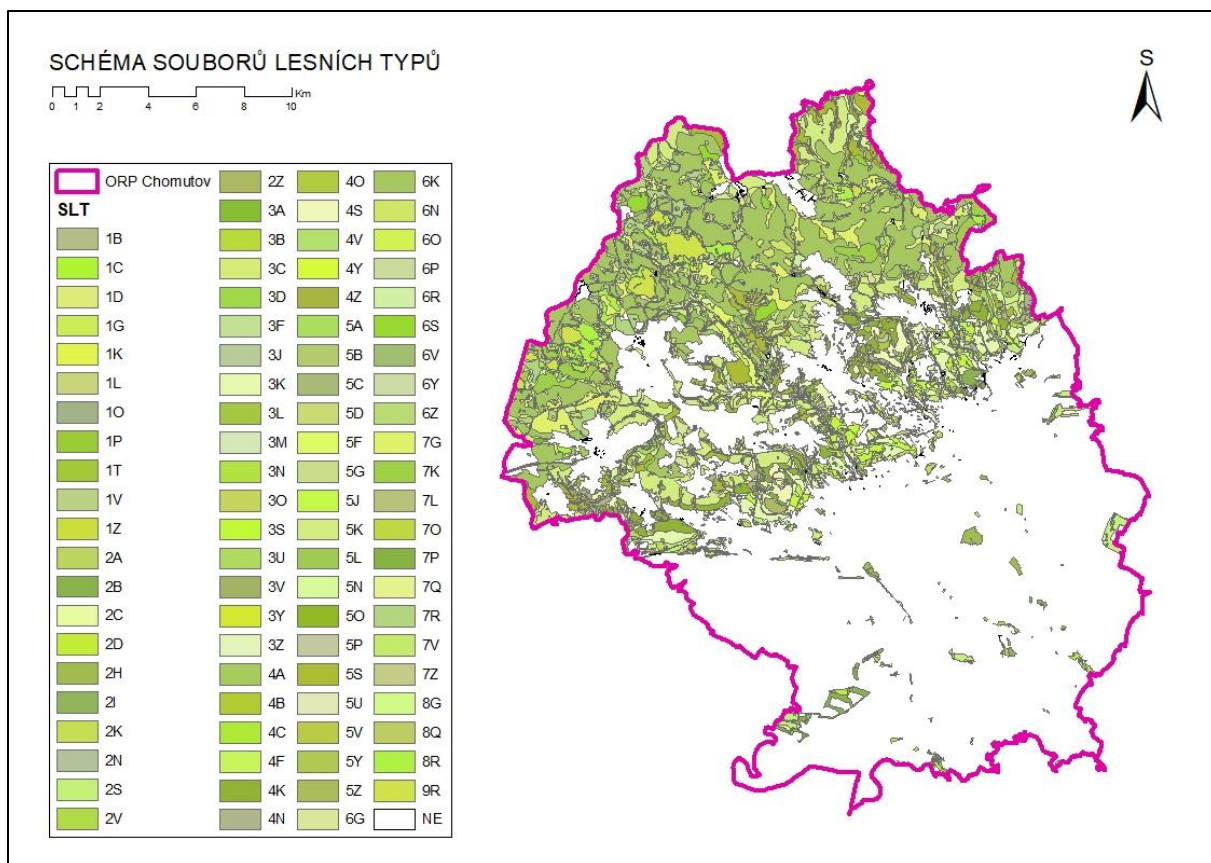
LESNÍ TYPY

Lesní typy (LT) jsou základní jednotkou diferenciací růstových podmínek lesních dřevin. Jeho definice se shoduje s definicí Zlatníkovou (viz STG). Lesní typ je soubor lesních biocenóz, původních i změněných a jejich vývojových stadií, včetně prostředí, tedy geobiocenóz vývojově k sobě patřících. Je jednotkou s úzkým ekologickým rozpětím pro růst dřevin, jejich produkci a obnovu a v důsledku toho i pro žádoucí druhové a prostorové složení porostů s podobnou pěstební technikou.

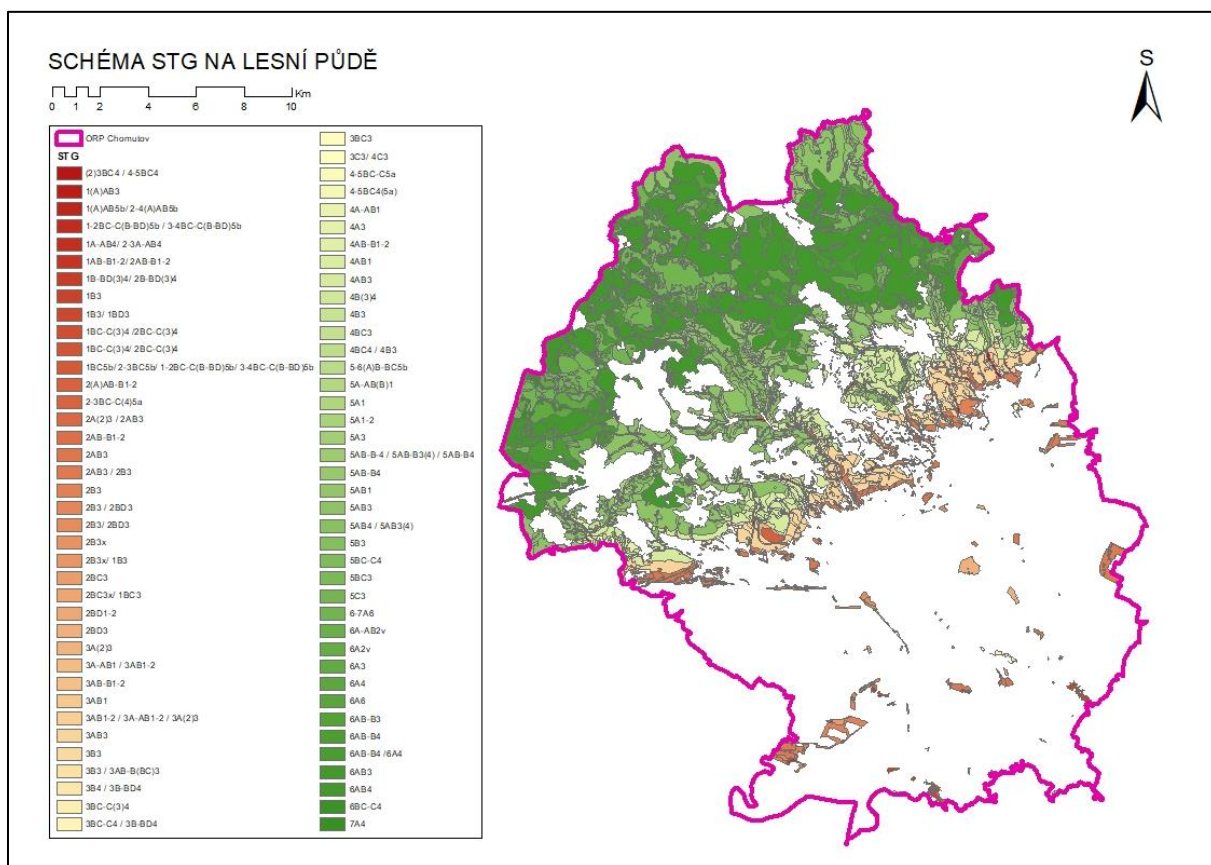
Z výše uvedených SLT jsou zastoupeny nejčastěji následující lesní typy:

- 6K5** – kyselá smrková doubrava **vlhčí**
- 5K1** – kyselá jedlová bučina **modální**
- 7G1** – glejová jedlová smrčina **modální**
- 5S2** – svěží jedlová bučina **chudší**

Podrobněji jsou LT včetně všech biogeografických charakteristik popsány v rámci čerstvě zpracovaných OPRL (2022-2041) pro PLO 1a 2b (příloha č. 4), ÚHUL 2021.

Obr. 4 - Schéma souboru lesních typů

Obr. 5 - Schéma STG odvozené z lesních typů

2.2.5 Půdní analýzy na základě BPEJ

Mimo lesní půdu (PUPFL) byly přírodní podmínky pro odvození potenciálních geobiocenóz hodnoceny na základě dostupných pedologických podkladů a bonitovaných půdně ekologických jednotek (BPEJ).

BPEJ slouží k hodnocení absolutní i relativní produkční schopnosti zemědělských půd a podmínek jejich nejužitečnějšího využití. BPEJ je charakterizována pětimístným kódem. První číslice vyjadřuje příslušnost ke klimatickému regionu. Druhá a třetí číslice určuje zařazení půdy do hlavní půdní jednotky klasifikační soustavy (HPJ). Čtvrtá stanovuje stupeň sklonitosti a příslušnou expozici ke světovým stranám ve vzájemné kombinaci, pátá číslice vyjadřuje hloubku půdy a skeletovitost půdního profilu ve vzájemné kombinaci. Celkově dohromady existuje 2278 kódů BPEJ.

Převodní klíč BPEJ na STG je možné sestavit pouze pro trofické a hydrické řady. Protože u BPEJ není obligatorně uváděn půdotvorný substrát, je v řadě případů více možností, jak údaj BPEJ interpretovat. Převodní tabulka vychází z hlavních půdních jednotek (HPJ), tedy druhé a třetí číslice kódu.

Pro řešení analýzy byly použity aktualizované sady BPEJ poskytované Státním pozemkovým úřadem.

HLAVNÍ PŮDNÍ JEDNOTKY (HPJ)

Hlavní půdní jednotka je definována jako syntetická agronomizovaná jednotka charakterizovaná účelovým (agronomickým) seskupením genetických půdních typů, subtypů, půdotvorných substrátů, zrnitosti, hloubky půdy, typem a stupněm hydromorfizmu a reliéfem území. Klasifikační soustava bonitace představuje 78 HPJ, které z geneticko agronomického hlediska tvoří 13 základních skupin. (<https://bpej.vumop.cz/>)

V řešeném území je zastoupeno celkem **49 HPJ**. Podrobněji viz následující tabulka:

HPJ	VÝMĚRA (ha)				
1	2430,8	36	2328,1	61	65,3
5	290,8	37	1445,1	62	47,0
6	2035,7	38	6,5	63	112,9
7	3833,3	39	18,8	64	55,9
8	1230,0	40	79,9	66	26,6
14	0,6	41	6,4	67	161,8
15	11,0	47	53,8	68	112,0
19	87,0	50	523,9	69	43,1
20	1065,8	52	129,3	70	5,7
21	16,0	53	234,6	71	9,3
22	2009,9	54	331,7	72	0,8
23	581,7	55	7,8	73	319,8
26	0,00005	56	138,6	75	346,3
28	31,4	57	28,9	76	114,4
29	1639,8	58	275,9	77	0,2
32	917,7	59	33,4	78	3,2
		60	166,5		

Nejčastěji jsou v řešeném území zastoupeny následující HPJ:

HPJ	VÝMĚRA (ha)	PODÍL
7	3833,3	16%
1	2430,8	10%
36	2328,1	10%
6	2035,7	9%
22	2009,9	9%
29	1639,8	7%

37	1445,1	6%
8	1230,0	5%
20	1065,8	5%
32	917,7	4%
23	581,7	2%
50	523,9	2%

V rámci Mostecké pánve jsou v zemědělských oblastech (mimo plochy těžby) zastoupeny především úrodné půdy černozemí (HPJ 1, 6, 7, 8). Naproti tomu v horských oblastech jsou nejvíce zastoupeny kambizeměmi (districké), podzoly a krypropodzoly, případně rankery či litozemněmi (HPJ 29, 32, 36, 37, 50). Níže jsou uvedeny základní charakteristiky nejvíce zastoupených HPJ.

K výsledkům analýzy BPEJ je nutné konstatovat, že předmětné území Mostecké pánve je silně narušeno dobývacími prostory a těžbou hnědého uhlí, přičemž jednotky BPEJ tento stav ne vždy reflektují. Dochází zde tedy k mírnému zkreslení, respektive je v určitých částech území popisován stav zemědělských půd před zahájením těžby. Problematika těžby surovin a následných plánů rekultivací (z hlediska možného odhadnutí podmínek potenciální vegetace) je popsána v dalších kapitolách.

HPJ 7 - Smonice modální a smonice modální karbonátové, černozemě pelické a černozemě černické pelické, vždy na velmi těžkých substrátech, celoprofilově velmi těžké, bezskeletovité, často povrchově periodicky převlhčované.

HPJ 1 - Černozemě modální, černozemě karbonátové, na spraších nebo karpatském flyši, půdy středně těžké, bez skeletu, velmi hluboké, převážně s příznivým vodním režimem.

HPJ 36 - Kryptopodzoly modální, podzoly modální, kambizemě dystrické, případně i kambizem modální mezobazická, bez rozlišení matečných hornin, převážně středně těžké lehčí, s různou skeletovostí, půdy až mírně převlhčované, vždy však v chladném klimatickém regionu.

HPJ 6 – Černozemě pelické a černozemě černické pelické na velmi těžkých substrátech (jílech, slínech, karpatském flyši a tercierních sedimentech), těžké až velmi těžké s vylehčeným orničním horizontem, ojediněle šterkovité, s tendencí povrchového převlhčení v profilu.

HPJ 22 - Půdy arenického subtypu, regozemě, pararendziny, kambizemě, popřípadě i fluvizemě na mírně těžších substrátech typu hlinitý písek nebo písčitá hlína s vodním režimem poněkud příznivějším než HPJ 21.

HPJ 29 – Kambizemě modální eubazické až mezobazické včetně slabě oglejených variet, na rulách, svorech, fylitech, popřípadě žulách, středně těžké až středně těžké lehčí, bez skeletu až středně skeletovité, s převažujícími dobrými vláhovými poměry.

HPJ 37 – Kambizemě litické, kambizemě modální, kambizemě rankerové a rankery modální na pevných substrátech bez rozlišení, v podorničí od 30 cm silně skeletovité nebo s pevnou horninou, slabě až středně skeletovité, v ornici středně těžké lehčí až lehké, převážně výsušné, závislé na srážkách.

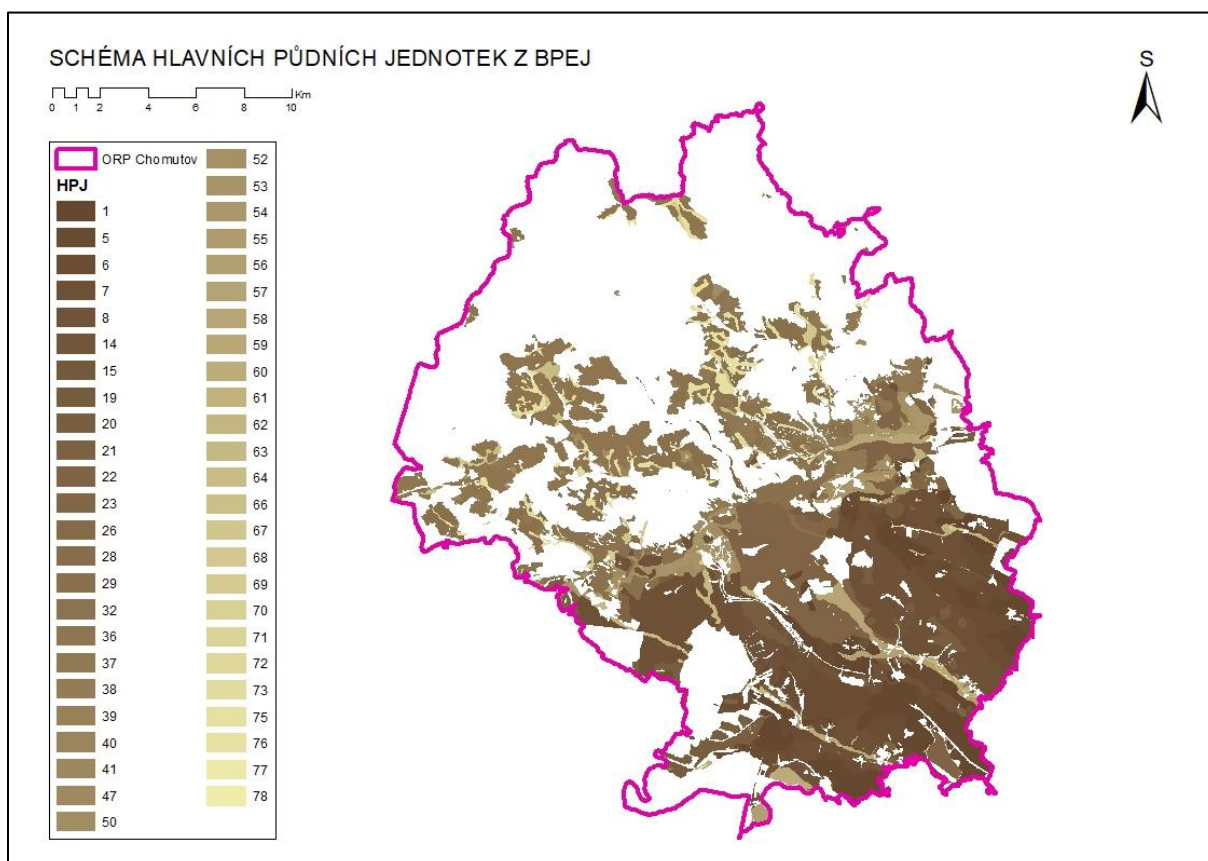
HPJ 8 – Černozemě modální a černozemě pelické, hnědozemě, luvizemě, popřípadě i kambizemě luvické, smyté, kde dochází ke kultivaci přechodného horizontu nebo substrátu na ploše větší než 50 %, na spraších, sprašových a svahových hlínách, středně těžké i těžší, převážně bez skeletu a ve vyšší sklonitosti.

HPJ 20 – Pelozemě modální, vyluhované a melanické, regozemě pelické, kambizemě pelické i pararendziny pelické, vždy na velmi těžkých substrátech, jílech, slínech, flyši, tercierních sedimentech a podobně, půdy s malou vodopropustností, převážně bez skeletu, ale i středně skeletovité, často i slabě oglejené.

HPJ 32 – Kambizemě modální eubazické až mezobazické na hrubých zvětralinách, propustných, minerálně chudých substrátech, žulách, syenitech, granodioritech, méně ortorulách, středně těžké lehčí s vyšším obsahem grusu, vláhově příznivější ve vlhčím klimatu.

HPJ 23 – Regozemě arenické a kambizemě arenické, v obou případech i slabě oglejené na zahliněných píscích a štěrkopíscích nebo terasách, ležících na nepropustném podloží jílu, slínů, flyše i tercierních jílu, vodní režim je značně kolísavý, a to vždy v závislosti na hloubce nepropustné vrstvy a mocnosti překryvu.

HPJ 50 – Kambizemě oglejené a pseudogleje modální na žulách, rulách a jiných pevných horninách (které nejsou v HPJ 48,49), středně těžké lehčí až středně těžké, slabě až středně skeletovité, se sklonem k dočasnému zamokření.

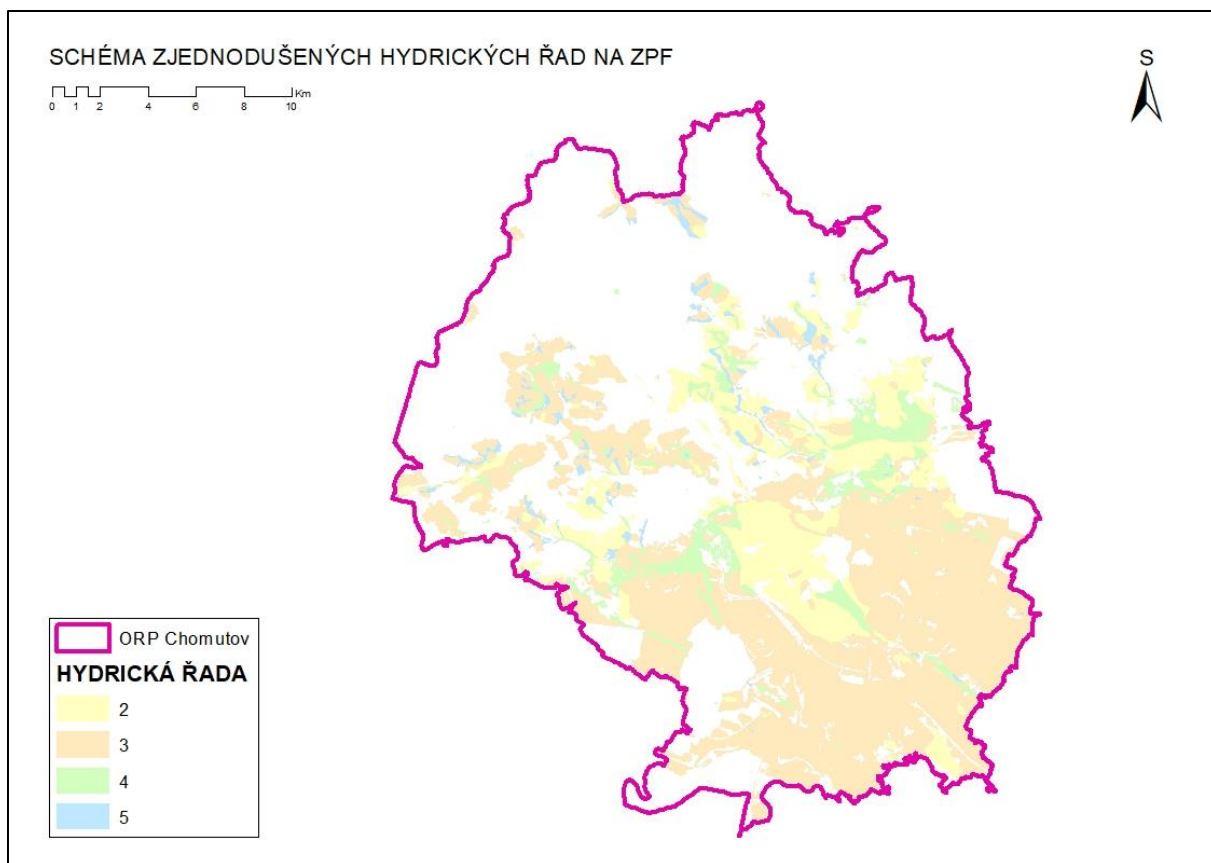

Obr. 6 - Schéma hlavních půdních jednotek

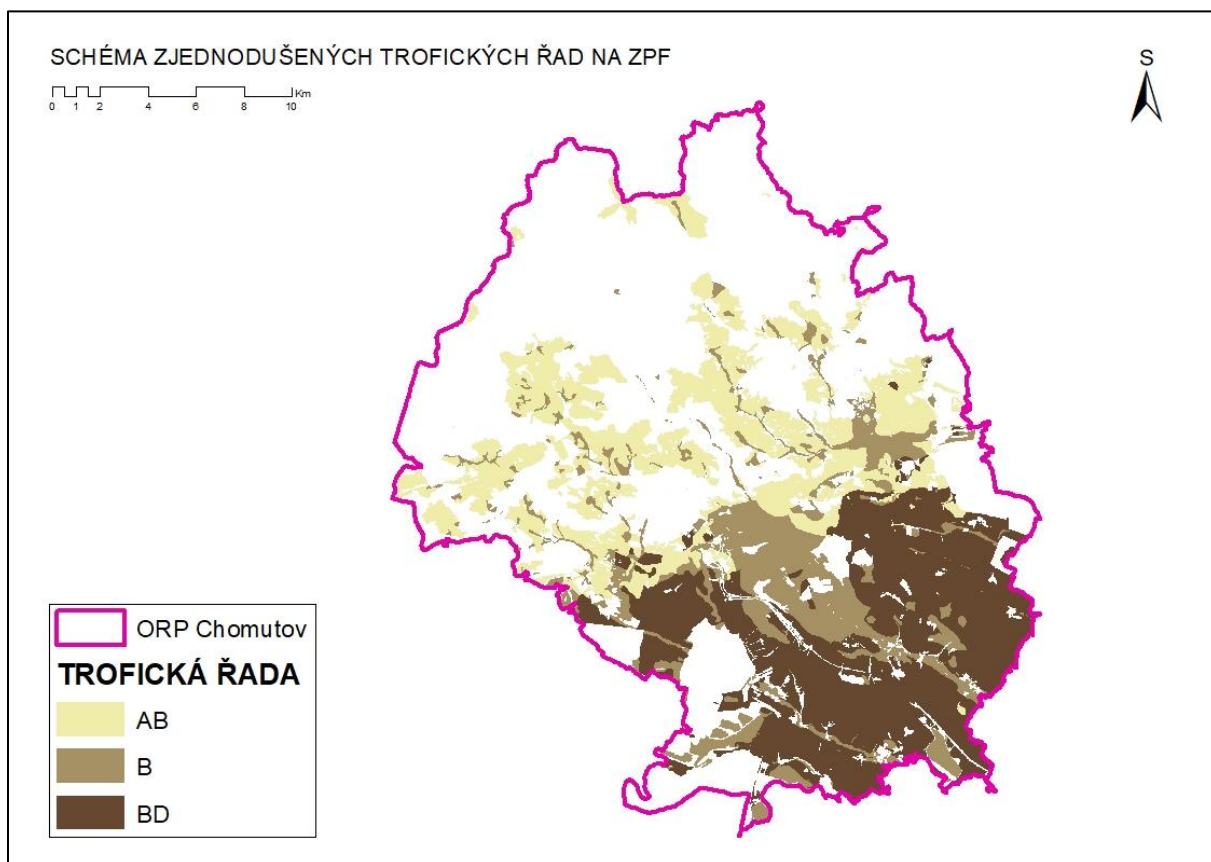
Vysvětlující poznámka k následujícím schématům:

Hydrická řada vystihuje ekologicky významné rozdíly ve vlhkostním režimu půd. Na BPEJ nacházíme tyto řady: 2 - hydricky omezená; 3 - normální; 4 - podmáčená; 5 – mokrá.

Trofická řada vystihuje ekologicky významné rozdíly v minerální bohatosti a kyselosti půd. Na BPEJ nacházíme tyto řady(meziřady): AB – oligotrofně-mezotrofní; B – mezotrofní; BD – mezotrofně-kalcifitní.

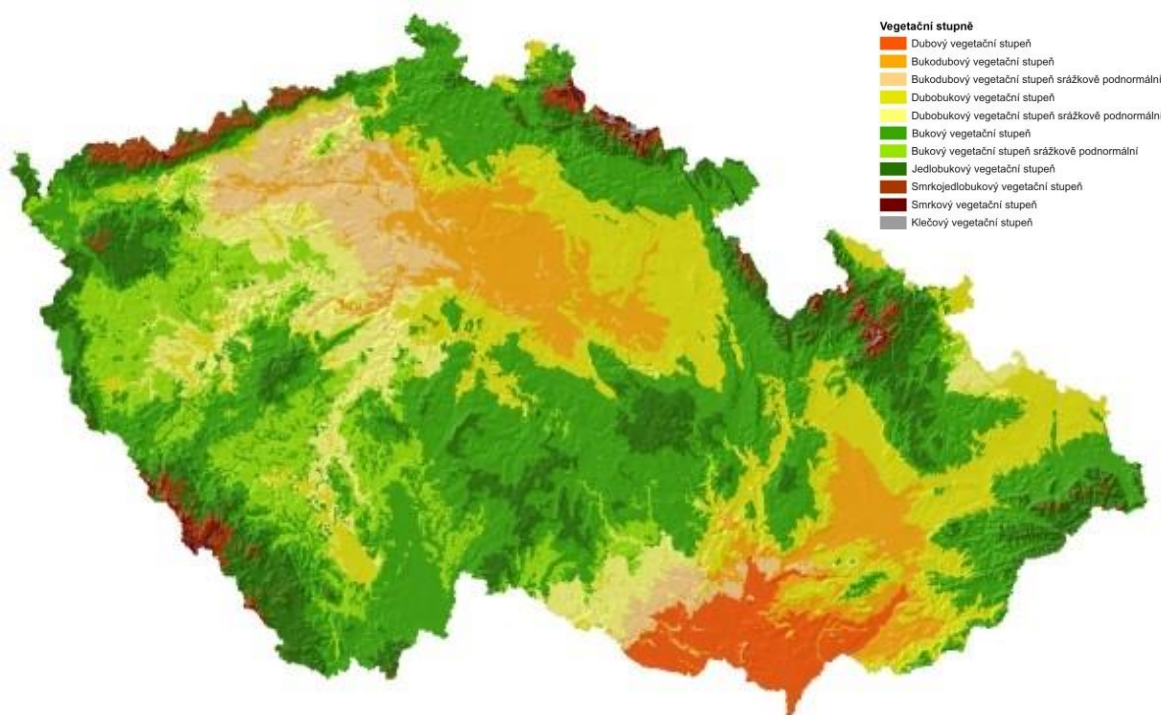
Obr. 7 - Schéma agregovaných hydrických řad na ZPF

Obr. 8 - Schéma agregovaných trofických řad na ZPF

2.2.6 Problematika vegetační stupňovitosti

Vegetační stupeň (dle Zlatníka) je jednotkou vegetační stupňovitosti vyjadřující rozdílnost bioty v závislosti na změně klimatu s nadmořskou výškou a na expozici. V pojetí prof. Aloise Zlatníka je vegetační stupeň nadstavbovou jednotkou geobiocenologického klasifikačního systému, který člení krajinu na základě modelu přírodního (potenciálního) stavu geobiocenóz. Alois Zlatník rozlišil pro území bývalého Československa 10 vegetačních stupňů, které nazval podle hlavního zastoupení či dominance významných dřevin přírodních lesních geobiocenóz (vyjma těch, které leží nad horní hranicí lesa).

Obr. 9 - Schéma vegetační stupňovitosti ČR (CULEK 2002)

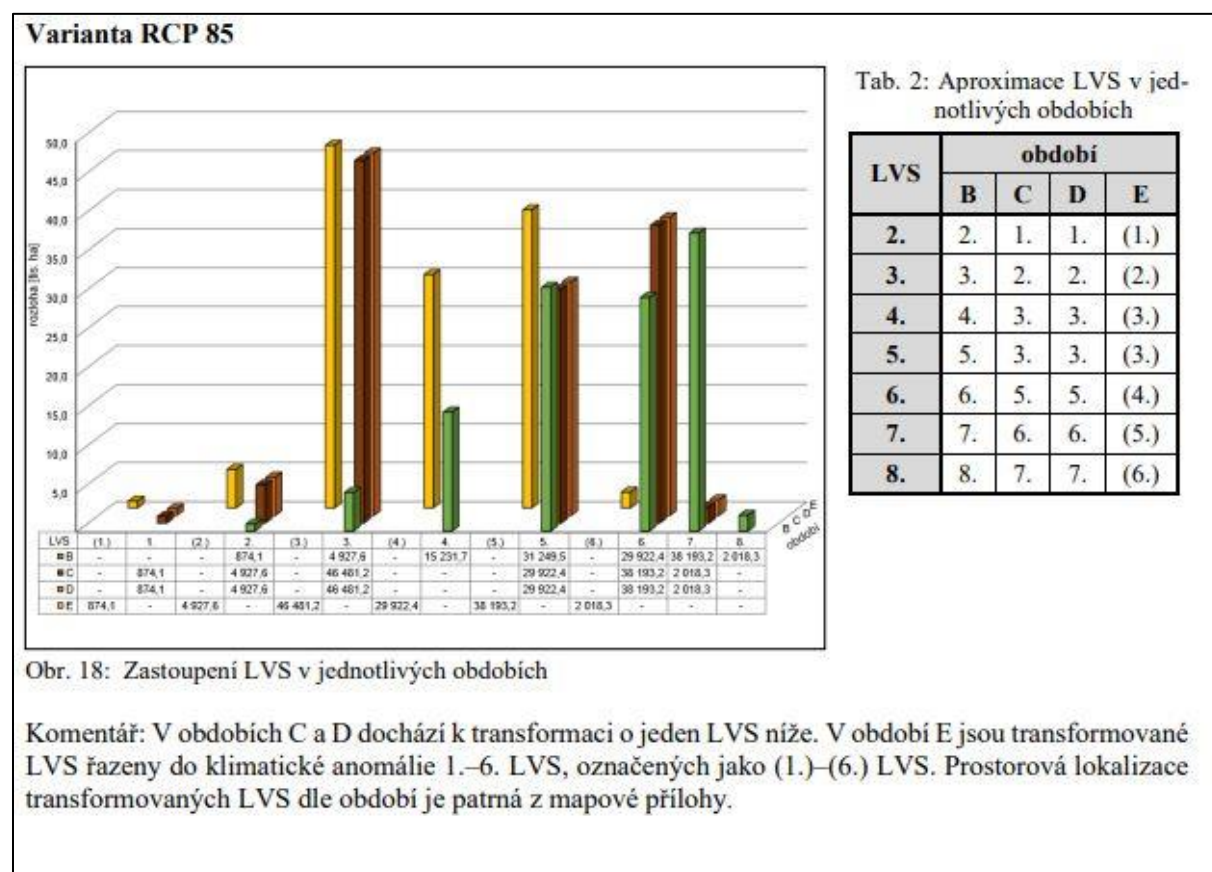
Na vymezování STG má významný vliv vegetační stupeň, který byl prvotně přejímán ze zařazení STG do příslušné biochory a následně konfrontován s podrobným hodnocením lesnické typologie (SLT) a případně ještě upravován s ohledem na lokální geomorfologické podmínky (orientace svahů, převažující charakter společenstev atp.).

V řešeném území byl v rámci BIOCHOR vymezen druhý až šestý vegetační stupeň. V rámci podrobnějšího vymezení STG pak byl rozsah vegetačních stupňů větší, a to v rozmezí prvního až sedmého vegetačního stupně.

Vegetační stupně v řešeném území logicky kopírují základní geomorfologické charakteristiky odpovídající nadmořské výšce. V severním směru od řeky Ohře – Nechranické přehrady v rámci Mostecké pánve se nachází 2. VS. BUKODUBOVÝ (v kontinentální variantě; srážkově podnormální) a 3. VS. DUBOBUKOVÝ. Svahy a jejich úpatí v rámci Loučenské hornatiny Krušných hor reprezentuje 4. VS. BUKOVÝ. Dále k hřebenu se pak vyskytuje pro Krušné hory typický 5. VS. JEDLOBUKOVÝ a 6. SMRKOJEDLOBUKOVÝ VS. V krušnohorských náhorních polohách se pak zcela ojediněle nalézá 7. SMRKOVÝ VS., typický pro rašeliníkové a rašeliníštní smrčiny. V Mosteckém bioregionu v rámci Mostecké pánve (biochory -2PB) se pak na jižně orientovaných svazích můžeme výjimečně setkat s 1. DUBOVÝM VS.

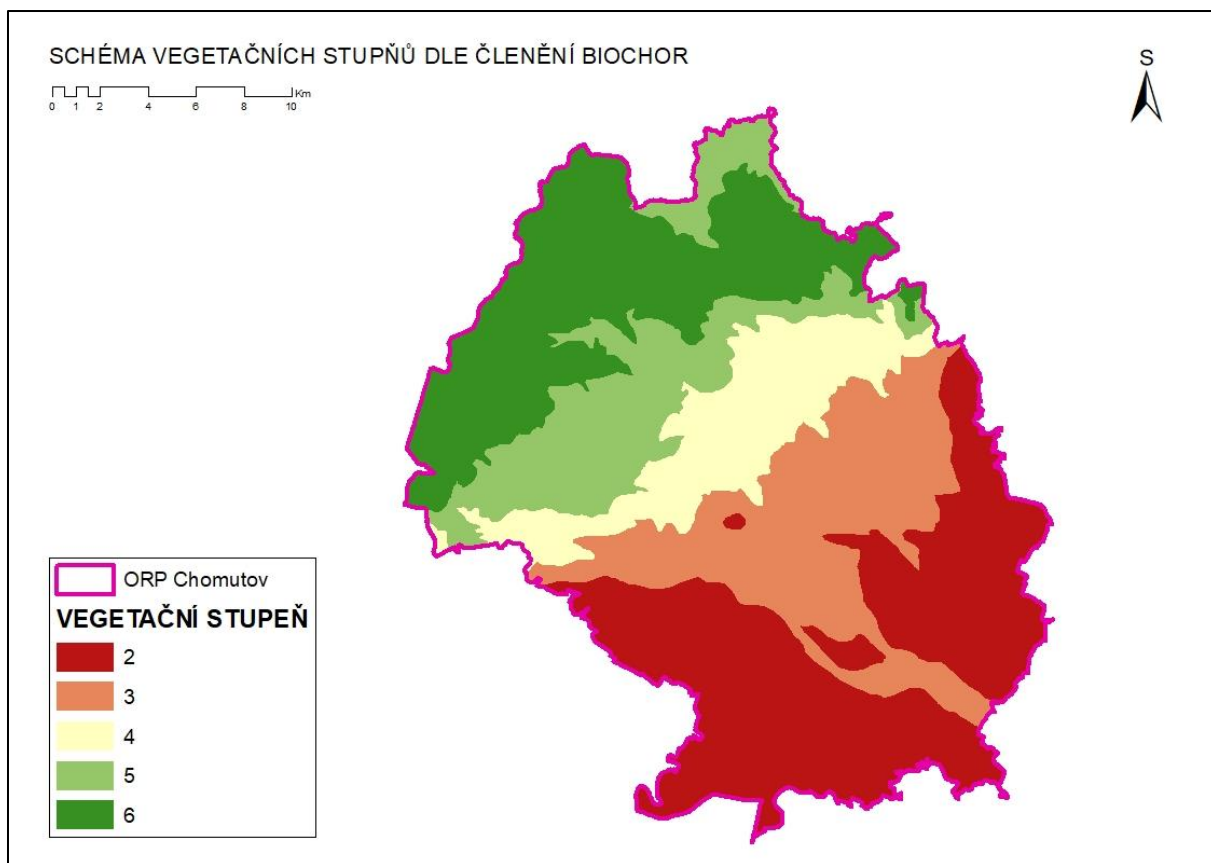
Vymezení vegetační stupňovitosti v rámci této studie bylo řešeno s primárním ohledem na členění lesních vegetačních stupňů, přičemž zde bývá přibližně do 4 VS často zaznamenáván posun o jeden vegetační stupeň směrem dolů oproti předpokládanému vymezení vegetačních stupňů dle Culka a kol. (2002). Zastoupení 4 VS je v rámci lesních vegetačních stupňů (LVS) mírně podhodnocené na úkor 5 LVS. Naopak je tomu u 2 LVS, který je částečně nadhodnocený na úkor LVS 3. Toto je dáno nejspíše charakterem porostů (remízků) v rámci luk a polí na svazích Krušných hor, které díky své „nezapojenosti do lesních celků“ a současné jižní expozici vykazují charakteristiky nižších VS. Naopak zapojené lesy na svazích Krušných hor mají více charakter jedlobukových porostů. Obecně lze konstatovat, že prolínání vegetačních stupňů je zde velmi organické, přičemž dominantní zastoupení buku od 3. do 5. VS je zde zcela reprezentativní a dílčí nepřesnosti ve vymezení vegetačních stupňů jsou pro účely plánu ÚSES zanedbatelné.

Problematické je celkové pojetí vegetační stupňovitosti také proto, že v rámci probíhající klimatické změny se jedná o biogeografickou charakteristiku dlouhodobě nestálou. Na základě různých modelů a analýz vývoje klimatu (Macků 2018) lze oprávněně očekávat postupný posun vegetační stupňovitosti, a tedy postupnou větší dominanci DUBU a s tím související posun BUKU do vyšších nadmořských výšek či inverzních a neexponovaných poloh. Tento posun je už v současnosti patrný, právě porovnáme-li vymezení biochor a vegetačních stupňů (Culek 2002 a 2004) s aktuálním vymezením LVS v rámci aktualizovaných OPRL a terénního průzkumu. Již dnes je zřejmé, že se klima za těch přibližně dvacet let mírně proměnilo. Tato studie s tímto faktorem počítá, a tedy se dogmaticky neдрží VS vymezených dle typu biochor, ale kombinuje všechny výše uvedené principy.

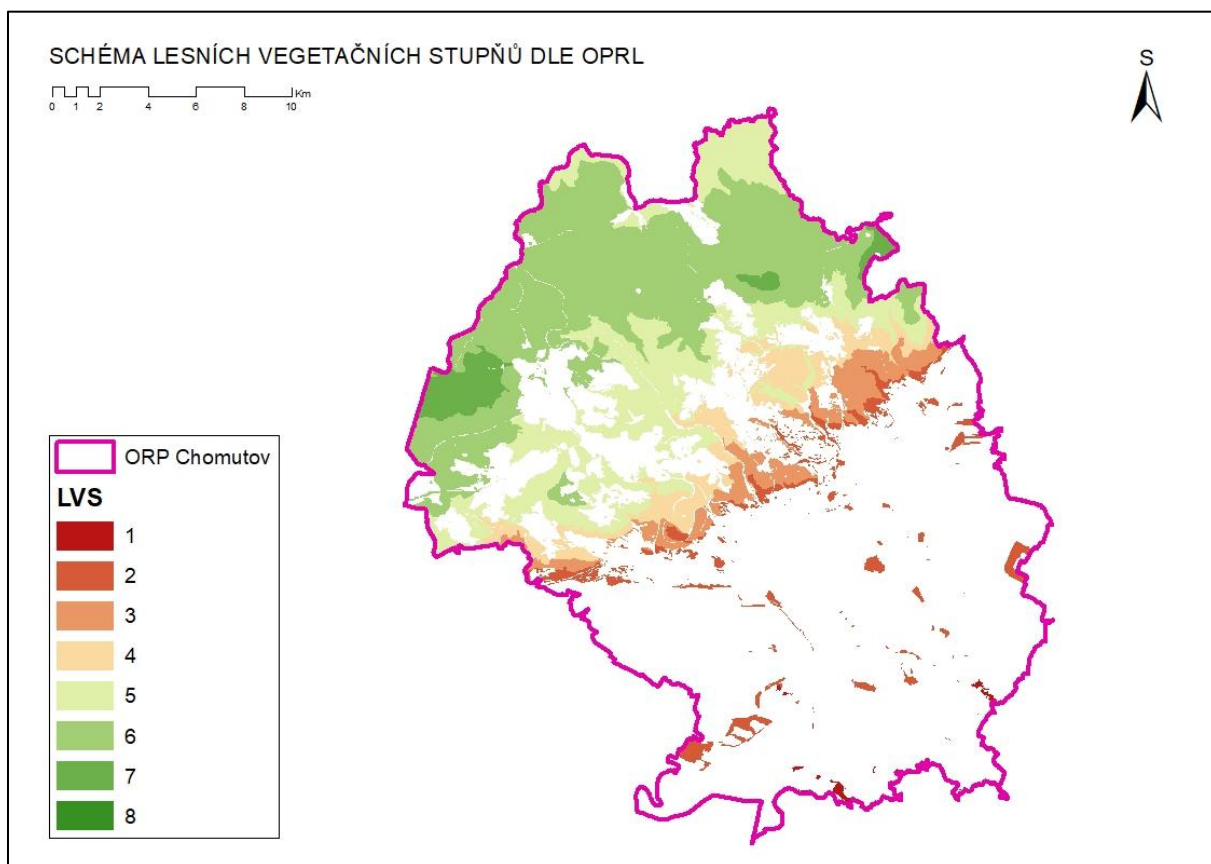

Obr. 10 – Schéma výhledu změny LVS v PLO krušné hory dle modelu RCP 85 (Macků 2018)

Vysvětlivka ke schématu: Období B (1981-2010), C (2021-2040), D (2041-2060), E (2081-20100)

Obr. 11 - Schéma vegetační stupňovitosti dle členění biochor

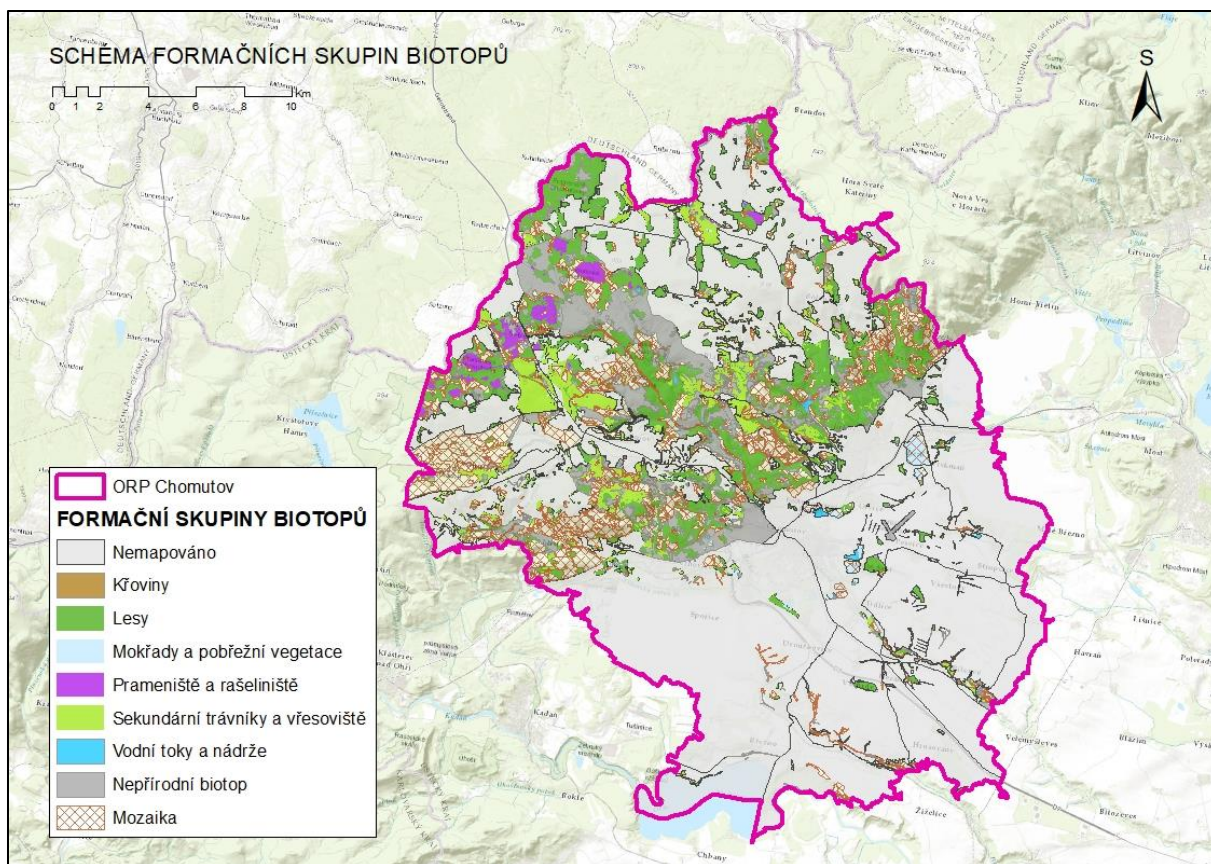

Obr. 12 - Schéma lesních vegetačních stupňů (ÚHUL)

2.2.7 Mapování biotopů (AOPK ČR)

Řešené území bylo podrobena analýze nad vrstvou mapování biotopů poskytovanou AOPK ČR. Vrstva mapování reprezentuje datový komplex, který se skládá z polygonové vrstvy segmentů biotopů a dvou relačních databází – biotopů a taxonů. Hranice segmentů se zakreslují do Základní mapy ČR v měřítku 1 : 10 000. K jejich identifikaci se využívá ortofotomapa, případně lesnická obrysová mapa. Z primární vrstvy, která obsahuje také biotopy silně ovlivněné nebo vytvořené člověkem, jsou odvozeny vrstvy přírodních biotopů a typů přírodních stanovišť. Biotopy jsou členěny na devět formačních skupin. Z nich prvních osm skupin je předmětem bezprostředního zájmu ochrany přírody. Jde o Vodní toky a nádrže, Mokřady a pobřežní vegetaci, Prameniště a rašeliniště, Skály, Sutě a jeskyně, Alpínské bezlesí, Sekundární trávníky a vřesoviště, Křoviny a Lesy. Devátou skupinu tvoří biotopy silně ovlivněné nebo vytvořené člověkem, které byly zahrnuty kvůli nutnosti celoplošného mapování krajiny. Formační skupiny jsou v uvedeném pořadí označeny písmeny V, M, R, S, A, T, K, L a X; dále jsou členěny na základní jednotky klasifikace biotopů, které jsou vymezeny na dvou hierarchických úrovních a označovány čísla ve spojení s písmennými kódy formačních skupin, např. T3 nebo T3.4. (Chytrý et al. 2010)

Ze schématu a následující přehledové tabulky jasně vyplývá, že většina území ORP Chomutov nebyla mapována, jelikož se jedná o nepřirodní biotopy, jako jsou zastavěná území, agrocenózy či nepůvodní lesnické výsadby. Zmapované přírodní biotopy zahrnují pouze cca 36 % řešeného území. Nejčastější formační skupinou biotopů jsou lesy (L) a mozaika různých přírodních biotopů (moz.), kde dominují lesní a ekosystémy. Lokálně významné jsou dále biotopy trvalých travních porostů (T) a pro náhorní oblast Krušných hor typické biotopy prameniště a rašeliniště (R). Ostatní biotopy jsou v rámci území ORP spíše doplňkové / vzácné. Podrobněji viz následující tabulky.

Obr. 13 - Schéma formačních skupin biotopů

FSB	POČET PRVKŮ	VÝMĚRA ha	% ORP CHOMUTOV
Nemapováno (-)	66	30900	64%
Křoviny (K)	201	126	0,3%
Lesy (L)	1391	5455	11%
Mozaika (moz.)	835	5567	11%
Mokřady (M)	49	59	0,1%
Rašeliniště (R)	151	496	1%
Skály (S)	19	6	0,01%
Trávníky (T)	866	2105	4%
Vodní toky (V)	79	114	0,2%
Nepřirodní biot. (X)	831	3775	8%

Tabulka nejčastějších vymalovaných biotopů (bez mozaiky):

BIOTOP	NÁZEV	POČET PRVKŮ	VÝMĚRA ha	% ORP CHOMUTOV
-1	Nemapováno	66	30899,58	63,58%
X9A	Lesní kultury s nepůvodními jehličnatými dřevinami	345	2431,02	5,00%
L5.4	Acidofilní bučiny	351	1585,83	3,26%
T1.2	Horské trojštětové louky	290	943,21	1,94%
L7.1	Suché acidofilní doubravy	264	831,42	1,71%
L9.2B	Podmáčené smrčiny	213	782,78	1,61%
L9.2A	Rašelinné smrčiny	133	698,65	1,44%
T1.1	Mezofilní ovsíkové louky	158	635,33	1,31%
X10	Lesní paseky a holiny	129	501,10	1,03%
L2.2	Údolní jasanovo-olšové luhy	138	497,33	1,02%
L3.1	Hercynské dubohabřiny	113	410,98	0,85%
L9.1	Horské třtinové smrčiny	88	390,32	0,80%
X5	Intenzivně obhospodařované louky	63	354,79	0,73%
R3.2	Vrchoviště s klečí (<i>Pinus mugo</i>)	21	327,16	0,67%
T1.5	Vlhké pcháčové louky	198	313,51	0,65%
X1	Urbanizovaná území	68	235,13	0,48%
L5.1	Květnaté bučiny	33	147,71	0,30%
K3	Vysoké mezofilní a xerofilní křoviny	195	122,75	0,25%
R3.4	Degradovaná vrchoviště	10	99,20	0,20%
T2.3B	Podhorské a horské smilkové trávníky bez výskytu jalovce obecného (<i>Juniperus communis</i>)	55	66,76	0,14%
T1.6	Vlhká tužebníková lada	68	55,54	0,11%
V1G	Makrofytní vegetace přirozeně eutrofních a mezotrofních stojatých vod, porosty bez ochranně významných vodních makrofytů	40	52,39	0,11%
R2.3	Přechodová rašeliniště	39	50,19	0,10%
X12A	Nálety pionýrských dřevin, ochranně významné porosty	57	47,61	0,10%

Tabulka nejčastějších vymalovaných mozaikovitých biotopů:

BIOTOP	POČET PRVKŮ	VÝMĚRA ha	% ORP CHOMUTOV
L5.4 (70), X9A (30)	6	94,85	0,20%
X10 (10), X12A (20), X9A (70)	1	93,12	0,19%
L9.2B (10), X9A (90)	4	76,08	0,16%
X10 (15), X12A (10), X9A (75)	3	74,26	0,15%
L5.4 (30), X9A (70)	7	72,91	0,15%
X10 (15), X12A (50), X9A (35)	1	71,25	0,15%
X10 (20), X12A (50), X9A (30)	1	69,88	0,14%
T1.1 (95), X12B (5)	5	61,69	0,13%
L5.4 (95), X10 (5)	3	60,72	0,12%
X12B (5), X5 (95)	2	58,03	0,12%
X10 (20), X9A (80)	10	57,09	0,12%
L5.4 (60), X9A (40)	5	54,79	0,11%
T1.1 (40), X7A (60)	1	46,98	0,10%

2.2.8 Závěry biogeografických analýz

Na základě výše uvedených analýz byla vypracována mapa STG, která je podkladem pro zhodnocení vymezení větví a jednotlivých skladebných prvků ÚSES. Mapa byla zpracována ve vektorové podobě v měřítku 1 : 10 000, přičemž odpovídá měřítku zpracování plánu ÚSES a míře podrobnosti vymezených souborů typů geobiocénů.

V dobývacích prostorech povrchových dolů a v rámci navazujících rekultivací či spontánní sukcesí na výsypkách v Mostecké pánvi je problematické určit STG, jelikož se zde jedná o silně přeměněné prostředí dominantně v rámci vymalovaných biochor -2AN (antropogenní reliéf dolů a výsypek suché oblasti 2.VS) v rámci důlních ploch jsou zpracovány plány rekultivací a na části území již tyto rekultivace byly provedeny. Pokud byly založeny lesní porosty, tak ty jsou již zaříděny do souboru lesních typů a tedy zde lze odvodit STG. V daném území je však nutné počítat i s vývojem, který bude postupovat od relativně živinově chudých (nehumózních) půd a substrátů po půdy lesní s vyšší kumulací humusu a tedy i dílčí změnou potenciálních stanovišť. Část ploch je navržena k zatopení a tedy se zde postupně přeměňuje krajina chudých mokřadů ve vodní plochy atp. Lesní vegetace se bude pravděpodobně blížit dubohabřinám svazu *Carpinion*, na jižně orientovaných svazích pak bude zahrnovat teplomilné (subxerothermní) doubravy (blízké asociaci *Potentillo albae-Quercetum*), v depresích pak lze předpokládat olšiny řádu *Alnetalia glutinosae*.

PŘEHLED STG ZASTOUPENÝCH V ŘEŠENÉM ÚZEMÍ:

STG	VĚDECKÝ NÁZEV	VÝMĚRA ha	% ORP CHOMUTOV
1(A)AB3	<i>Querceta</i>	1,72	0,004%
1B3	<i>Querceta typica</i>	48,52	0,100%
1B3/ 1BD3	<i>Querceta typica/ Ligustri-querceta</i>	15,34	0,032%
2(A)AB-B1-2	<i>Fagi-querceta humilia</i>	212,25	0,437%
2(BD)D4-5b	<i>Vegetace slanisek</i>	2,07	0,004%
2-3A-AB4	<i>Betuli-querceta roboris superiora</i>	299,63	0,616%
2-3BC-C(4)5a	<i>Fraxini-alneta inferiora</i>	243,68	0,501%
2-4(A)AB5b	<i>Betuli-alneta superiora</i>	10,62	0,022%
2A(2)3 / 2AB3	<i>Querceta fagina/ Fagi-querceta</i>	17,72	0,036%
2AB3	<i>Fagi-querceta</i>	671,27	1,381%
2AB3 / 2B3	<i>Fagi-querceta / Fagi-querceta typica</i>	313,99	0,646%
2AB3x	<i>Carpini-querceta</i>	171,67	0,353%
2AB3x / 2AB-B1-2	<i>Carpini-querceta / Querceta humilia sup.</i>	1,36	0,003%
2AB-B1-2	<i>Querceta humilia superiora</i>	30,78	0,063%
2B3	<i>Fagi-querceta typica</i>	37,33	0,077%
2B3 / 2BD3	<i>Fagi-querceta typica / Fagi-querceta tiliae</i>	126,74	0,261%
2B3(x)	<i>Fagi-querceta typica (Carpini-querceta typica)</i>	310,05	0,638%
2B3x	<i>Carpini-querceta typica</i>	123,36	0,254%
2B3x / 1B3	<i>Carpini-querceta typica/ Querceta typica</i>	19,66	0,040%
2B-BC7-8b	<i>Malé vodní nádrže (rybníky)</i>	42,47	0,087%
2B-BD(3)4	<i>Tili-querceta roboris superiora</i>	68,40	0,141%
2B-BD(3)4 / 2B-BD5b	<i>Tili-querceta roboris superiora / Alneta inferiora</i>	16,23	0,033%
2B-BD3x	<i>Carpini querceta typica - tiliae</i>	8571,42	17,634%
2B-BD5b	<i>Alneta inferiora</i>	2,42	0,005%

2BC3	<i>Fagi-querceta aceris</i>	27,28	0,056%
2BC3x	<i>Carpini-querceta aceris</i>	0,17	0,000%
2BC3x / 1BC3	<i>Carpini-querceta aceris / Aceri campestri-querceta</i>	10,72	0,022%
2BC5b	<i>Alni glutinosae-saliceta sup.</i>	20,03	0,041%
2BC5b/ 2BC-C(B-BD)5b	<i>Alni glutinosae-saliceta / Alneta</i>	1,39	0,003%
2BC-C(3)4	<i>Tili-querceta roboris-aceris superiora</i>	0,90	0,002%
2BC-C(3)4	<i>Ulmi-fraxineta carpini superiora</i>	185,84	0,382%
2BC-C(3)4 / 2BC-C(4)5a	<i>Tili querceta roboris aceris sup. / Fraxini-alneta inf.</i>	117,22	0,241%
2BC-C(4)5a	<i>Fraxini-alneta inferiora</i>	16,16	0,033%
2BC-C7-8b	<i>Malé vodní nádrže (rybníky)</i>	0,74	0,002%
2BC-C7-9b	<i>Velké vodní nádrže (přehrady)</i>	707,53	1,456%
2BD1-2	<i>Fagi-querceta tiliae humilia</i>	205,88	0,424%
2C7-8a	<i>Velké vodní toky</i>	28,60	0,059%
3A(2)3	<i>Fageta quercina</i>	20,47	0,042%
3A-AB1 / 3AB1-2	<i>Querci-fageta humilia</i>	4,15	0,009%
3AB1	<i>Querci-fageta humilia</i>	2,00	0,004%
3AB1-2 / 3A-AB1-2 / 3A(2)3	<i>Querci-fageta humilia / Fageta quercina</i>	6,39	0,013%
3AB3	<i>Querci-fageta</i>	5158,16	10,612%
3AB-B1-2	<i>Querci-fageta humilia</i>	51,49	0,106%
3B3	<i>Querci-fageta typica</i>	257,22	0,529%
3B3 / 3AB-B(BC)3	<i>Querci-fageta typica / Fageta paupera inferiora</i>	94,87	0,195%
3B-BC7-8b	<i>Malé vodní nádrže (rybníky)</i>	244,45	0,503%
3B-BD(3)4	<i>Tili-querceta roboris fagi</i>	347,35	0,715%
3BC3	<i>Querci-fageta aceris</i>	39,94	0,082%
3BC4(5a)	<i>Fraxini-alneta aceris inferiora</i>	5,85	0,012%
3BC5b/3BC-C(B-BD)5b/3BC-C7-8b	<i>Alni glutinosae-saliceta sup. / Alneta sup. / Malé vodní nádrže (rybníky)</i>	253,02	0,521%
3BC-C(3)4 / 3BC-C(4)5a	<i>Ulmi-fraxineta carpini sup. / Fraxini-alneta inf.</i>	427,01	0,879%
3BC-C(B-BD)5b	<i>Alneta superiora</i>	4,04	0,008%
3BC-C4 / 3B-BD4	<i>Fraxini-querceta roboris-aceris / Tili-querceta roboris fagi</i>	2,14	0,004%
3BC-C7-8b	<i>Malé vodní nádrže (rybníky)</i>	1,42	0,003%
3BD3	<i>Querci-fageta tiliae</i>	1001,08	2,060%
3BD3 / 3B-BD(3)4	<i>Querci-fageta tiliae / Tili-querceta roboris fagi</i>	558,08	1,148%
3C3/ 4C3	<i>Tili-acereta / Tili-acereta fagi</i>	9,49	0,020%
(2)3BC4 / 4-5BC4	<i>Fraxini-alneta aceris inferiora / Fraxini alneta aceris superiora</i>	143,96	0,296%
4-5BC4(5a)	<i>Fraxini-alneta aceris superiora</i>	14,58	0,030%
4-5BC-C(4)5a	<i>Fraxini-alneta superiora</i>	0,38	0,001%
4A3	<i>Fageta quercino-abietina</i>	58,54	0,120%
4A-AB1	<i>Fageta humilia</i>	14,54	0,030%
4AB1	<i>Fageta humilia</i>	20,42	0,042%
4AB-B1-2	<i>Fageta humilia</i>	13,42	0,028%

4AB(3)4 / 4-5BC-C(4)5a	<i>Abieti-querceta roboris-piceae / Fraxini-alneta sup.</i>	166,72	0,343%
4AB3	<i>Fageta abietino-quercina</i>	2891,43	5,949%
(3)4AB(3)4	<i>Abieti-querceta roboris-piceae</i>	224,93	0,463%
4B(3)4	<i>Abieti-querceta roboris-fagi</i>	82,60	0,170%
4B3	<i>Fageta typica</i>	156,60	0,322%
4B7-8b	<i>Malé vodní nádrže (rybníky)</i>	26,78	0,055%
4BC3	<i>Fageta aceris</i>	28,67	0,059%
4BC4 / 4B3	<i>Fraxini-querceta roboris-aceris / Fageta typica</i>	2,20	0,005%
4BC-C(B-BD)5b	<i>Alneta superiora</i>	1,76	0,004%
5-6(A)B-BC5b	<i>Picei-alneta</i>	3,32	0,007%
5A1	<i>Abieti-fageta humilia</i>	35,90	0,074%
5A1-2	<i>Abieti-fageta humilia</i>	84,78	0,174%
5A3	<i>Fageta-piceoso abietina</i>	26,51	0,055%
5A-AB(B)1	<i>Abieti-fageta humilia</i>	26,41	0,054%
5AB1	<i>Abieti-fageta humilia</i>	4,83	0,010%
5AB3	<i>Abieti-fageta</i>	6323,68	13,010%
5AB4 / 5AB3(4)	<i>Abieti-piceeta equiseti inferiora / Fagi-abieta</i>	11,72	0,024%
5AB-B4	<i>Abieti-piceeta equiseti inferiora</i>	263,15	0,541%
5AB-B4 / 4-5BC-C(4)5a	<i>Abieti-piceeta equiseti inferiora / Fraxini-alneta sup.</i>	115,27	0,237%
5B3	<i>Abieti-fageta typica</i>	390,09	0,803%
5B7-8b	<i>Malé vodní nádrže (rybníky)</i>	18,38	0,038%
5BC3	<i>Abieti-fageta aceris inferiora</i>	190,20	0,391%
5BC-C4	<i>Aceri-fageta fraxini inferiora</i>	381,78	0,785%
5C3	<i>Fagi-acereta inferiora</i>	45,23	0,093%
6A2v	<i>Abieti-fageta piceae humilia</i>	2,04	0,004%
6A3	<i>Fageta abietino-piceosa</i>	443,56	0,913%
6A4	<i>Piceeta abietina sphagnosa superiora</i>	192,30	0,396%
6A6	<i>Piceeta turfosa</i>	1522,26	3,132%
6A6	<i>Pineta montanae turfosa inferiora</i>	440,61	0,906%
6A6 / 6A4(6)	<i>Piceeta turfosa / Piceeta abietina sphagnosa inferiora</i>	7,15	0,015%
6A7-8b	<i>Malé vodní nádrže (rybníky)</i>	52,37	0,108%
6A-AB2v	<i>Abieti-fageta piceae humilia</i>	10,50	0,022%
6AB3	<i>Abieti-fageta piceae</i>	6354,59	13,074%
6AB4	<i>Abieti-piceeta equiseti superiora</i>	51,35	0,106%
6AB-B3	<i>Abieti-fageta piceae / Abieti-fageta aceris superiora</i>	190,40	0,392%
6AB-B4	<i>Abieti-piceeta equiseti superiora</i>	260,42	0,536%
6AB-B4 / 6A4(6)	<i>Abieti-piceeta equiseti superiora / Piceeta abietina sphagnosa inferiora</i>	1741,03	3,582%
6AB-B4 / 6A6	<i>Abieti-piceeta equiseti superiora / Piceeta turfosa</i>	46,17	0,095%
6BC-C4	<i>Aceri-fageta fraxini superiora</i>	37,71	0,078%
7A4	<i>Piceeta sphagnosa</i>	92,75	0,191%

DOMINANTNÍ STG V MIMO PLOCHY TĚŽBY A NEDOKONČENÝCH REKULTIVACÍ:

Oligotrofní až oligotrofně-mezotrofní STG

2AB-B1-2: zakrslé doubravy vyššího stupně; **3(A)AB-B1-2:** zakrslé dubové bučiny; **4(A)AB-B1-2:** zakrslé bučiny; **5A-AB(B)1-2:** zakrslé jedlové bučiny; **6A-Ab2v:** zakrslé smrkové jedlové bučiny

2AB3 bukové doubravy; **3AB3** dubové bučiny; **4AB3** jedlodubové bučiny; **5AB3** jedlové bučiny; **6AB3** smrkové jedlové bučiny

2-3A-AB4: březové doubravy vyššího stupně

(3)4AB(3)4: smrkové jedlové doubravy; **5-6AB-B4:** přesličkové jedlové smrčiny

6A(4)6: rašelínkové jedlové smrčiny vyššího stupně; **6A6:** rašeliništní smrčiny (rašeliništní kleč nižšího stupně)

2-4(A)AB5b: březové olšiny

Mezotrofní až mezotrofně-eutrofní STG

1B3: typické doubravy; **2B3x (2B3):** typické habrové doubravy (typické bukové doubravy); **3B3:** typické dubové bučiny; **4B3:** typické bučiny; **5B3:** typické jedlové bučiny

2-3BC-C(3)4: habrojilmové jasaniny vyššího stupně / javorolipové doubravy vyššího stupně

2-3BC-C(4)5a: jasanové olšiny nižšího stupně / dubové jasaniny vyššího stupně

4-5BC-C(4)5a: jasanové olšiny vyššího stupně

5-6BC-C4(5a): javorové bučiny s jasanem

3BC5b/3BC-C(B-BD)5b: olšové vrbiny vyššího stupně / olšiny nižšího stupně

Mezotrofně-kalcifitní až kalcifitní STG

2BD1-2: zakrslé doubravy s ptačím zobem vyššího stupně / zakrslé lipové bukové doubravy

2BD3x (2BD3): lipové habrové doubravy (lipové bukové doubravy); **3BD3:** lipové dubové bučiny;

2B-BD(3)4: lipové doubravy vyššího stupně; **3B-BD(3)4:** lipové doubravy s bukem

2-3B-BD5b: olšiny nižšího až vyššího stupně

STG vázané čistě na vodní prostředí

2C7-8a: stanoviště ripálu a subripálu řeky Ohře

2-3BC-C7-9b: stanoviště litorálu a sublitorálu (profundálu) vodních nádrží nižšího stupně

4-5B7-8b: stanoviště litorálu a sublitorálu vodních nádrží vyššího stupně

6A7-8b: stanoviště litorálu a sublitorálu vodních nádrží horského stupně

Poznámka: Varianty STG označené x (suchá oblast) jsou v řešeném území častější v Mosteckém bioregionu v suchách biochorách (označených -), jelikož je zde díky srážkovému stínu přirozeně omezen výskyt buku, který je nahrazován habrem, částečně pak lípou.

Komentář k zastoupení STG v řešeném území:

V řešeném území je ústředním fenoménem pásmo Krušných hor, kde se nachází zachovalé i degradované a nepůvodní porosty lesních dřevin od třetího po šestý vegetační stupeň. Jedná se zde převážně o živinově chudé oligotrofní biotopy bučin. Zachovalými přírodními biotopy jsou pak právě různé druhy bučin na svazích, zakrslých variant na skalních výchozech a rašeliníkových a rašeliníštních smrčín či bezlesých rašeliníšt (vrchovišt) v nevyšších polohách.

Oblast Podkrušnohoří je pak zcela odlišného rázu (Mostecký bioregion). Jsou zde zastoupeny biochory druhého až třetího vegetačního stupně s převažujícím typem biocénů odpovídajícím habrovým až lipovo-habrovým doubravám. STG se zastoupením buku jsou zde pravděpodobně omezené díky srážkovému stínu. Reálně však toto nelze přímo ověřit, neboť stávající krajina je převážně agrocénózou či plochou těžby bez vyvinutých lesních porostů. Ve vlhkých oblastech a depresích, případně v rámci údolní nivy říčky Chomutovky jsou STG reprezentovány habrojilmovou jasaninou.

Hydricky omezené STG se v území Mosteckého a lokálně zasahujícího Doupovského bioregionu vyskytují především na bazickém podloží jižně orientovaných svahů, kde lze popsat STG mezotrofně-kalcifitní řady zakrslých doubrav. Lokálně se převážně na odhalených substrátech na nejílových píscích či převrstvených substrátech výsypek nachází oligotrofně-mezotrofní zakrslé doubravy.

Komentář k reprezentativním STG v řešeném území:**Horské (rašelinné hygrolilní) větve lokálního ÚSES:**

Rašelinné biotopy jsou chráněny nadmístní koncepcí vymezení ÚSES, přičemž lokální větve ÚSES tuto kostru doplňují. Jedná se o STG na rašelinných půdách, které mohou modálně přecházet do podmáčených kyselých lokalit náhorní plošiny Krušných hor, respektive horních pramenných úseků zde pramenících vodotečí.

- agregovat zde lze přesličkové jedlové smrčiny: 5-6AB-B4; rašeliníkové jedlové smrčiny: 6A4(6) a rašeliníštní smrčiny: 6A6

Mezofilně-xerofilní větve lokálního ÚSES:

Hlavní větve, které by měly v území pokrýt, jsou níže uvedené reprezentativní STG. Z hlediska charakteru prostředí je důležité modální vedení větví s tím, že lze připustit částečně kontrastní propojení s nadmístní hierarchií, pro zachování základní propojenosti systému ÚSES. Míra biotických bariér však musí být co nejmenší.

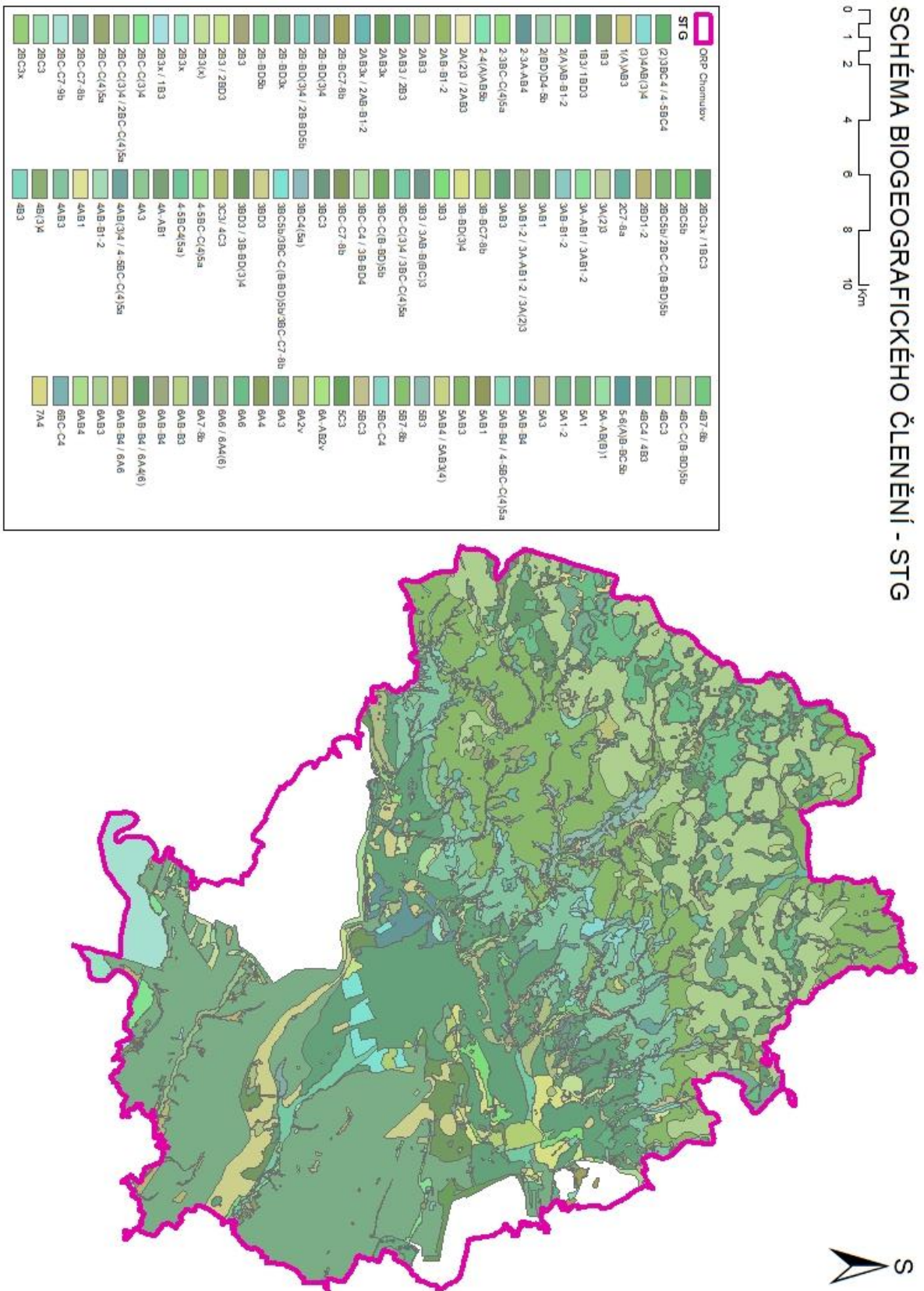
- agregovat zde lze bukové doubravy a dubové bučiny: 2-3AB3
- agregovat zde lze jedlodubové bučiny, jedlové bučiny a smrkové jedlové bučiny: 4-6AB3
- agregovat zde lze doubravy (habrové, typické, javorové, lipové): 2-3B-BC-BD(2,3)3x

Hygrolilně-hydrofilní větve lokálního ÚSES:

Doplňují systém mezofilního ÚSES převážně po stávající kostře ekologické stability v návaznosti na významné i drobné vodní toky v krajině. Může se jednat o prvky částečně kontaktní či kontrastní, které propojují nadmístní hierarchii ÚSES (nadregionální prvky vázané na řeku Ohři, regionální prvky podél Chomutovky) s navazující krajinou. V rámci vymezení je nutné zvážit všechny metodické principy.

- v širších nivách či podmáčeném území se jedná o jilmové jasaniny/doubravy : 2-3 BC-C(3)4
- podél drobných potoků se jedná především o olšové jasaniny: 2-5BC-C(4)5a
- ve vyšších polohách pak javorové jasanové olšiny či javorové bučiny s jasanem: 4-5BC-C4(5a)
- ve vlhkých sníženinách na bazických zeminách se jedná o místy vlhké lipové doubravy:

2-3B-BD (3)4 které se vyskytují i mimo vodoteče.

Obr. 14 - Schéma STG řešeného území

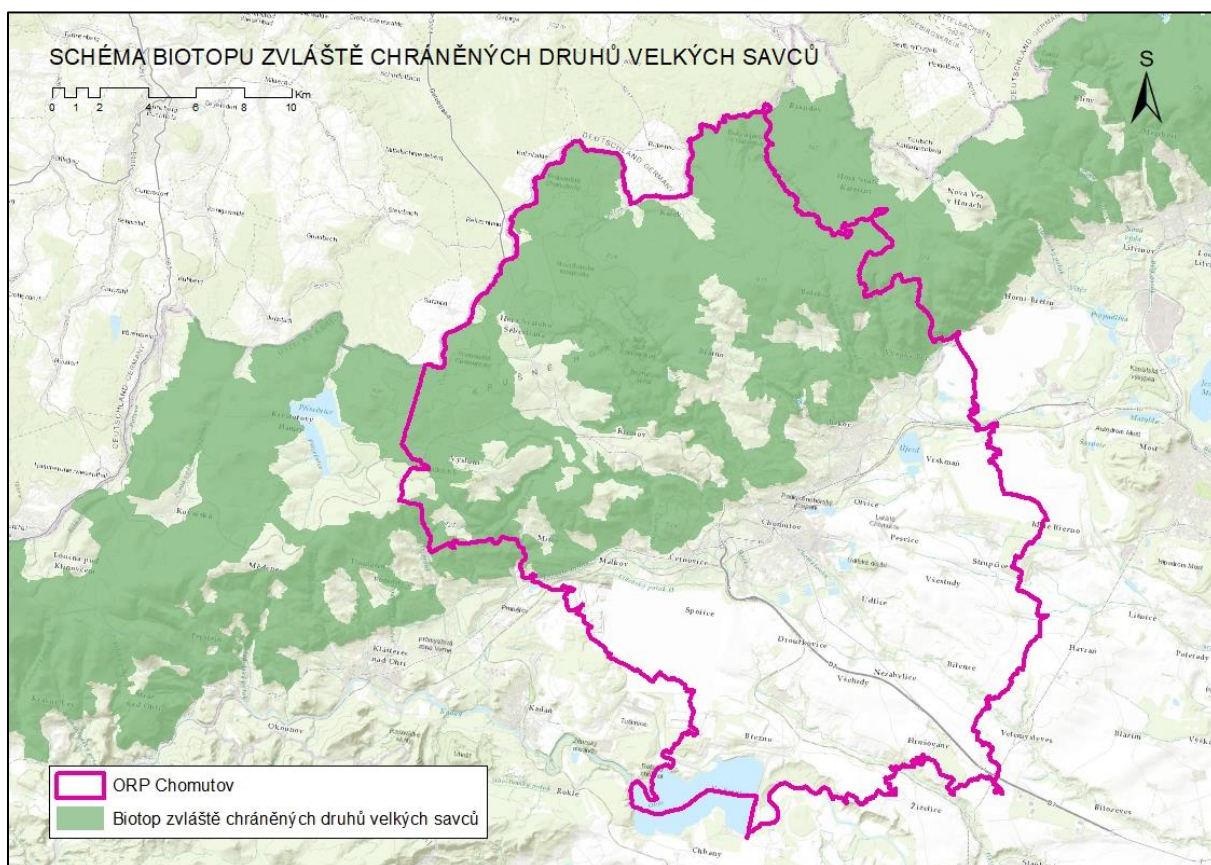
2.3 VYHODNOCENÍ MIGRAČNÍCH TRAS A PŘÍRODNÍCH BARIÉR

2.3.1 Průchodnost krajiny pro velké savce

Jedná se o jev ÚAP A036b „Biotop vybraných druhů velkých savců“ poskytovaný AOPK ČR navazující na dlouhodobé hodnocení prostupnosti bariér v krajině a míru krajinné konektivity včetně provázání na biotopové nároky velkých savců. Do habitatových modelů byly zařazeny druhy rys ostrovid, vlk obecný, medvěd hnědý a los evropský.

Výsledkem je vrstva, která se dělí na kategorie jádrových území a migračních koridorů. Dále také vymezuje kritická místa, která narušují konektivitu předmětných lokalit a je na ně nutné brát zvýšený ohled a v rámci územně plánovací činnosti zajistit jejich ochranu proti zastavění či vytvoření jiných bariér. Předmětná vrstva má za cíl vymezit a uchránit dostatečný prostor pro trvalou existenci vybraných druhů savců na území ČR, přičemž lze očekávat i přínos pro další druhy živočichů (systém tzv. deštníkového druhu) i pro celkové fungování ekosystémů.

Na území ORP Chomutov tento jev zasahuje v rámci Krušných hor. Jedná se o jádrovou oblast Krušné hory. Území Mostecké pánve není pro migraci velké bioty díky své fragmentaci a minimálnímu zastoupení kompaktních lesních porostů vhodná.

Obr. 15 - Schéma biotopu vybraných zvláště chráněných druhů velkých savců

Fragmentace území pro běžné savce (srnec, prase divoké, liška, zajíc) je dána především dopravní infrastrukturou, sídli a omezeně také těžebními lokalitami a přírodními bariérami řeky Ohře. Větší savci mohou řeky přeplavat, populace drobnějších živočichů budou pravděpodobně toky rozděleny. Prostupnost krajiny Mostecké pánve je omezená z hlediska její převažující matrice (polní a těžební krajina) s minimem nášlapných kamenů a liniové zelené infrastruktury. V území rekultivovaných ploch

a výsypek s neaktivní těžbou je naopak konektivita krajiny relativně vysoká s vysokou biodiverzitou. Je pravděpodobné, že post těžební krajina bude mít velkou míru zastoupení ploch přírodního charakteru, jezera, mokřadní biotopy, navazující lesní a luční biotopy, tedy lze ve výhledu počítat spíše se zlepšením stavu (zmenšení fragmentace území a větší zastoupení vhodných biotopů s vyšším podílem biodiverzity než původní „před těžební“ agrocenózy).

2.3.2 Migrační bariéry na vodních tocích

V důsledku aktivit člověka v krajině je říční síť ČR v současnosti téměř neprůchodná a fragmentovaná stavebními objekty vodních děl, jezů a přehrad. Přirozená migrace vodní bioty je tedy velmi omezená až nemožná. V této souvislosti byl zaznamenán výrazný pokles migrujících rybích populací, převážně anadromních (např. losos obecný) a katadromních (např. úhoř říční) druhů ryb.

Ústředním vodním tokem je řeka Ohře, která je silně ovlivněna činností člověka především výstavbou vodního díla Nechanice. Řeka samotná do řešeného území zasahuje pouze na malém území v jeho jihozápadní části. V řešeném území se na Ohři nachází dvě zmapované neprostupné migrační bariéry pro vodní biotu. Dva další jezy na Ohři pod přehradou jsou již samovolně průchodné (viz schéma).

Hráz VN Nechanice

Říční kilometr: 104,40

GPS: 50,352265N 13,419976E

Nadm. výška: 234 m n. m.

Migračně prostupný: ne

MVE: příjezová - jiné

Jez Vičice na Ohři

Říční kilometr: 100,57

GPS: 50,368381N 13,444471E

Nadm. výška: 222 m n. m.

Migračně prostupný: ne

MVE: není

Obr. 16 - Schéma migračních překážek na vodních tocích (zdroj: AOPK ČR)

Drobné vodní toky v rámci ORP Chomutov nebyly v rámci projektu AOPK ČR hodnoceny. Na základě terénních průzkumů však můžeme konstatovat, že jejich průchodnost pro vodní biotu je částečně funkční a primárně je odvislá od vodnatosti daného toku. Lokálně zde nacházíme migrační bariéry (stupně, hráze rybníků na toku) odpovídající kulturní krajině Chomutovska.

Obr. 17 – Sypaná hráz a vodní elektrárna v.n. Nechranice

2.3.3 Migrační trasy a přírodní bariéry v rámci stávajícího ÚSES

Pro posouzení přirozené migrační prostupnosti území pro široké spektrum organismů bylo stávající vymezení ÚSES v ÚP obcí podrobena analýze základní biotopové podobnosti. Bylo sledováno, zda jsou vymezená biocentra propojována modální cestou přes obdobné typy ekosystémů, hydrické a trofické řady, respektive zda nedochází k nedůvodnému kontrastnímu propojení biocenter.

V souladu s metodickými postupy byly větve ÚSES (v původním vymezení můžeme mluvit spíše o biokoridorech) zařazeny do dvou kategorií. Kategorie větví (koridorů) vlhkých stanovišť (hygrofilní až hydrofilní) a normálních až suchých stanovišť (mezofilní až xerofilní). Typicky troficky (živinově) specifické větve ÚSES nebyly v řešeném území vylišovány a hodnoceny.

Z hlediska migrace živočichů je stávající krajina Krušných hor dobře propustná, oproti tomu krajina Mostecké pánve je propustná spíše obtížně, jelikož její polní matrice se sídly a těžebními jámami je málo rozčleněna ekologicky stabilnějšími prvky přírodních ekosystémů. V území jsou zachovány zelené linie podél drobných vodotečí, kde je často vymezen lokální či dokonce regionální ÚSES. Dochovaná kostra ekologické stability je v krajině dále nepravidelně rozmístěna. Nové plochy „zeleně“ pak vznikají na výsypkách ať již rekultivovaných či ponechaných přirozené sukcesí.

Prvky ÚSES stabilizují a navrhují biogeografické propojení krajiny Chomutovska, přičemž berou v potaz i stávající plány rekultivací povrchových dolů. Toto je vhodné dále podpořit realizací interakčních prvků ÚSES, krajinných prvků tzv. ekologicky významných prvků v rámci půdních bloků (podle zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství) a obecně prvků tzv. zelené infrastruktury.

Nadregionální biokoridory

NK K2 Božídarské rašeliniště (70) - Hřenská skalní města (40) je v ÚPD obcí v různé kvalitě vymezen (nutno upravit v souladu s koridorem ZÚR), přičemž nedochází k porušení přirozené konektivity vázané na horské polohy Krušných hor. Do tohoto NK jsou vhodně vložena regionální biocentra, která podporují lesní i rašelinné ekotopy koridoru.

NK K3 Studenec (69) - Jezeří (71) je v ÚPD obcí v různé kvalitě vymezen (nutno upravit v souladu s koridorem ZÚR), přičemž nedochází k porušení přirozené konektivity vázané na svahové polohy Krušných hor. Do tohoto NK jsou vhodně vložena regionální biocentra, která podporují lesní (bučinné/mezofilně hájové) ekotopy koridoru. Antropogenně ovlivněné lokality (stávající zem. půda) lokálně přerušují čistě lesní biokoridor v obcích Jirkov a Blatno.

NK K42 Úhošť (15) - Stroupeč (1) zasahuje do řešeného území pouze v obci Březno. Jedná se o NK spojených větví vázaných na údolí řeky Ohře. Koridor pokračuje dále v ORP Kadaň a do ORP Ostrov v sousedním Karlovarském kraji (NK 41 Svatošské skály-Uhošť). Určitou biotickou bariérou je Nechranická přehrada, která je součástí hydrofilní větve biokoridoru. Teplomilné a mezofilní ekotopy svahů v okolí řeky navazují a nedochází k porušení konektivity.

Regionální biokoridory

RK 535 Bučina – Novodomské rašeliniště je krátký biokoridor horských smrkových lesů a acidofilních bučin modálně propojující RC Bučina s RC Novodomská rašeliniště. Bez biotických bariér.

RK 537 Novodomské rašeliniště – Kamenička je krátký biokoridor horských smrkových lesů a acidofilních bučin modálně propojující RC Kamenička s RC Novodomská rašeliniště. Bez biotických bariér.

RK 560 Klikvové rašeliniště – Jelení rašeliniště je biokoridor horských smrkových a podmáčených lesů modálně propojující rašelinné biotopy RC Klikvové rašeliniště s RC Jelení rašeliniště. Bez biotických bariér.

RK 571 Kamenička – Bezručovo údolí je biokoridor horských smrkových lesů a acidofilních bučin modálně propojující ve svazích údolí říčky Chomutovky výše položené RC Kamenička s níže položeným RC Bezručovo údolí. Bez biotických bariér.

RK 572 Jezeří – Nádrž Kyjice je kontaktní hygromilní a mezofilní biokoridor propojující bukové lesy v NC Jezeří s pánevní oblastí hygromilních biotopů v RC Nádrž Kyjice. Jedná se o převážně modální biokoridor mezofilní a hygromilní větve vedený v ose umělého vodního toku, přivaděče Ohře-Bílina. V rámci nového vymezení zvážit kontaktní vedení prvku.

RK 573 Údlické Doubí – Stráně nad Chomutovkou je biokoridor vymezený ve zdvojeném vedení ve dvou větvích. Hygromilní větev vede po biotopech v údolí říčky Chomutovky. Mezofilně hájová větev pak vede přes polní ekosystémy (k založení) a stávající lesní remízy. Obě větve biokoridoru jsou dle možností modální. Bez biotických bariér.

RK 574 Stráně nad Chomutovkou – Tatinná je biokoridor vymezený v údolí říčky Chomutovky, který navazuje na RK 573. V řešeném území je pouze krátký úsek. Biokoridor pokračuje dále po toku do ORP Žatec. Jedná se o modální kontaktní biokoridor hygromilní a mezofilní bioty. Je nutné zachovat a podpořit obě větve. Bez biotických bariér.

RK 583 Staňkovice – RBK 574 je převážně mezofilní biokoridor, který propojuje RC Staňkovice a údolí Hutného potoka (v ORP Žatec) s RK 574 vedeném v rámci údolí Chomutovky. Biokoridor je v údolí Hutného potoka kontaktní (hygrofilní a mezofilní větev). Bez významných biotických bariér (mimo plochy k založení na orné půdě). Antropogenní bariéra dálnice D7.

RK 1076 Běšický chochol – K 42 je krátký biokoridor teplomilných doubrav a odvozených nelesních společenstev travobylinných lad vedený po prudkých svazích nad Nechranickou přehradou. Biokoridor je modální s kontrastním napojením na tok řeky Ohře.

RK 0011 Nádrž Kyjice – Údlické Doubí je převážně mezofilní hájový biokoridor propojující mokřadní až mezofilní biotopy v rámci RC Nádrž Kyjice s mezofilním hájem (PP) Údlické Doubí. Jedná se o modální biokoridor určený převážně k založení po orné půdě.

RK 0013 Kopistká výsypka – Nádrž Kyjice je modální biokoridor propojující mokřadní a vodní biotopy po toku řeky Bíliny. Jedná se o návrhový biokoridor, který bude své funkce plnit až po revitalizaci a odtrubnění řeky, založení meandrů a vlhkého nivního prostředí v okolí toku. V současné době se jedná o biotopovou bariéru, která však bude řešena plánovanou revitalizací.

RK 0014 RBK 572 – RBK 0013 je krátký modální hygrofilní až mezofilní hájový biokoridor propojující síť RK v řešeném území a navazující na předcházející RK 0013. Jeho plná funkčnost bude zajištěna až po provedené revitalizaci stávajícího vodního toku (přivaděče).

Lokální biokoridory

V rámci lokálního ÚSES tvoří největší přírodní bariéry stávající využití území (intenzivní zemědělské využívání pozemků, omezeně pak nevhodná dřevinná skladba lesních porostů). Lokální biokoridory v zemědělské krajině jsou z významné části nefunkční, případně pouze částečně funkční v neodpovídajících prostorových (šířkových) parametrech a v rámci ÚP jsou navrženy k realizaci.

Ve stávajícím vymezení je relativně hustá síť lokálního ÚSES vymezená podél drobných vodotečí. Vliv těchto vodotečí na okolní stanovištní podmínky je odvislý od charakteru vodoteče (zahloubení, vodnatosti, morfologie toku) a okolního substrátu, tudíž se i podél vodotečí často vyskytují mezofilní ekotopy pouze velmi omezeně ovlivněné drobným vodním tokem. Nelze tedy automaticky všechny větve vymezené podél drobných vodních toků (např. silně meliorované toky bez údolní nivy s okolní intenzivně obhospodařovanou půdou, kanály přivaděčů a umělých vodních koryt v zahloubení a betonovém opevnění) brát automaticky jako hygrofilní, tedy s převládajícím STG olšových (dubových) jasenin: 2-3BC-C(4)5a.

V mapě STG vymezené v měřítku cca 1 : 10 000 nebyly tyto STG pro přílišnou podrobnost často vymapovány. V místech s větší koncentrací tohoto STG podél vodotečí byla tato informace dána do plochy s vazbou na ostatní dominantní STG. Zastoupení olšodubových jasenin v pásu doprovodné zeleně podél vodotečí je obecně běžné a v území je fragmentálně zastoupeno. Ve výhledu můžeme očekávat rozvoj těchto geobiocénů po případné revitalizaci drobných toků, jejich rozvolnění, odkanalizování a rozšíření inundačního prostoru (zpomalení odtoku a zvětšení prostoru ovlivněného zvýšenou hladinou podzemní vody). I tak se dá předpokládat, že okolní ekotopy různých druhů habrových, převážně pak lipohabrových doubrav se tímto faktem významně neovlivnily a stále by se tak jednalo o v území dominantní geobiocény.

V rámci analýzy vymezení ÚSES v územních plánech obcí a po jejich porovnání s původními generely/plány ÚSES lze konstatovat, že v území je časté již částečně překonané pojetí vymezení ÚSES na kostře ekologické stability bez reálného řešení aspektu biogeografické reprezentativnosti a biotických bariér, ve smyslu vlhkých a suchých (normálních) větví. Stávající systém ÚSES je tedy často

vymezen kontrastní bez vložení odpovídajících kontaktních biocenter (respektive biocenter s odpovídající velikostí).

V rámci analýzy tedy bylo zjištěno, že zejména biokoridory lokální úrovně jsou významnou měrou vymezeny v kontaktu s lokálními vodotečemi, přičemž propojují jak mezofilní (místy až xerofilní či vodou omezená), tak hygrofilní stanoviště. Bylo tedy zjištěno, že na rozdíl od vymezení v územních plánech je vhodné tyto prvky částečně upravit, případně vést jako prvky kontaktní, tedy v souběhu obou os (vlhké i suché) a zajistit tak biokoridorům reálnou funkčnost bez výrazných biotických bariér. Podrobněji viz návrhová část.

V území až na okrajově zastoupenou řeku Ohři a přehradu Nechranice, nebyly v území zásadní biotické bariéry zaznamenány.

2.3.4 Problematika urbanizace a liniové fragmentace krajiny

Obecně lze zhodnotit, že v celém širším regionu Podkrušnohoří, je významným limitem přirozené migrace a konektivity přírodních složek krajiny silný liniový fragmentační pás sídel a dopravní infrastruktury, který odděluje zalesněné oblasti Krušných hor od Mostské pánve.

Liniový charakter osídlení, kdy se největší sídla nacházejí právě na úpatí Krušných hor, přičemž jsou propojena regionální dopravní infrastrukturou (silnice I/13, železniční trať), který je následně dále omezený povrchovými velkolomy, silně ovlivňuje propustnost krajiny.

V kontextu širších vztahů, kdy velmi podobná situace panuje i v sousedním Mostecku a v ORP Kadaň, tak nelze vyloučit posilování bariérového efektu mezi Krušnohořím a pánevními oblastmi. Reálně může hrozit poměrně významné omezení příčné migrační propustnosti z hor do vnitrozemí. Velkým potenciálem pro zlepšení situace paradoxně mohou být plochy rekultivací. Po jejich začlenění do krajinného rámce mohou plnit funkce nových propojení mezi horami a podhůřím.

V rámci územního plánování napříč obcemi je proto nutné systémy ekologické stability vymezovat tak, aby zůstaly zachovány (nebo aby nově vznikaly) i tyto příčné biotické vazby. Při rekonstrukci a budování obchvatů dopravní infrastruktury je vhodné vždy zpracovat migrační studii a zajistit maximální možné severo-jihní prostupy krajinou.

2.4 VYHODNOCENÍ AKTUÁLNÍHO STAVU PŘÍRODY A KRAJINY

V rámci analýzy, průzkumů a rozborů krajiny během zpracování plánu ÚSES bylo provedeno zmapování krajinného pokryvu (land cover) nad daty z aktualizované **Konsolidované vrstvy ekosystémů 2021** poskytovaných AOPK ČR (dále také jen KVES 2021).

KVES 2021 umožňuje rozlišení přírodních biotopů od antropogenních (umělých) typů ekosystémů v rozlišení vhodném pro hodnocení ekosystémových služeb. KVES obsahuje 42 základních kategorií ekosystémů ve čtyřech hierarchických úrovních a šesti širších typech ekosystémů. Sestaveno za podpory integrovaného projektu LIFE pro soustavu Natura 2000 v České republice. © AOPK ČR 2021, s využitím vlastních dat a dat ZABAGED (© ČÚZK 2020), Corine Land Cover 2018 (© EEA 2018), Urban Atlas 2018 (© EEA 2018), Ústav pro hospodářskou úpravu lesů Brandýs nad Labem (© ÚHUL 2020)

Výkres aktuálního stavu krajiny využívající výše uvedená data je přílohou této studie.

Analytická data byla v přiměřené podrobnosti ověřována v rámci terénního šetření, které mělo za cíl ověřit následující parametry krajiny:

- Krajinná matrice, krajinné plošky (enklávy) a struktura krajiny, kostra ekologické stability.
- Stav a kvalita ekosystémů (biotopů).
- Významnost (reprezentativnost) z hlediska teorie ÚSES a stávajících přírodních hodnot (zvláště chráněné druhy živočichů a rostlin, druhy červeného seznamu, jejich rozšíření a koncentrace v místech s ochranou ÚSES).
- Ohrožení a antropogenní bariéry v rámci vymezených koridorů a biocenter ÚSES.
- Popis zjednodušené funkčnosti prvků ÚSES.
- Promítnutí návrhu na založení (realizaci) ÚSES do lokálních podmínek.
- Zhodnocení a zmapování interakčních prvků ÚSES a prvků modrozelené infrastruktury krajiny.

2.4.1 Základní statistické údaje

Celkový stav řešeného území odpovídá převážně lesní krajinné matici na severu řešeného území v pásmu Krušných hor a zemědělské a těžební (post těžební) krajinné matici v ostatní ploše řešeného území. Lokálně významným urbanizovaným prostorem je pak vlastní sídlo města Chomutova a Jirkova. Do krajinné typologie se okrajově propisuje také plocha vodní nádrže Nechranice.

Plochy orné půdy v rámci zemědělské krajiny se nacházejí nejvíce ve středu a jihu řešeného území v Mostecké pánvi. Plochy zemědělské krajiny v ostatních nezalesněných územích Krušných hor jsou velmi často zastoupeny trvalými travními porosty.

Pro lesní oblast krušnohorských plochých hřebenů jsou typická rašeliniště a podmáčené rašelínkové lesy a rašelinou ovlivněné louky v místě historických sídel. Na svazích hor se pak jedná o zachovalé bukové porosty. Jedná se o zásadní a pro řešené území typické biotopy. Podrobněji viz kapitola 2.2.6 Mapování biotopů.

Ze statistických údajů katastru nemovitostí lze vyčíst již výše konstatované, tedy že cca 35 % území spadá do zemědělské půdy, zbylých 65% do půdy ostatní. V rámci nezemědělské půdy významně převažují plochy lesní následované plochami ostatními. V rámci využití zemědělské půdy dominuje orná půda, o polovinu méně pak trvalé travní porosty. Ostatní druhy využití zemědělské půdy jsou pouze doplňkové, u vinic marginální a chmelnice se nevyskytují. Podrobněji viz následující tabulky.

Následující přehledové tabulky vychází z dat ČSÚ za rok 2021:

ORP Chomutov		
Celková výměra (ha)	Zemědělská půda (ha)	Nezemědělská půda (ha)
48 606	17 127	31 479
	Podíl zemědělské půdy z celkové výměry (%)	Podíl nezemědělské půdy z celkové výměry (%)
	35	65

Nezemědělská půda			
Lesní pozemky (ha)	Vodní plochy (ha)	Zastavěné plochy a nádvoří (ha)	Ostatní plochy (ha)
20 146,4	1578,6	707,8	9037,9
Podíl lesních pozemků z celkové výměry (%)	Podíl vodních ploch z celkové výměry (%)	Podíl zastavěných ploch a nádvoří z celkové výměry (%)	Podíl ostatních ploch z celkové výměry (%)
41%	3%	1%	19%

Zemědělská půda					
Orná půda (ha)	Chmelnice (ha)	Vinice (ha)	Zahrady (ha)	Ovocné sady (ha)	Trvalé travní porosty (ha)
10 883	-	17,3	459,1	373,8	5393,8
Podíl orné půdy ze zemědělské půdy (%)	Podíl chmelnic ze zemědělské půdy (%)	Podíl vinic ze zemědělské půdy (%)	Podíl zahrad ze zemědělské půdy (%)	Podíl ovocných sadů ze zemědělské půdy (%)	Podíl trvalých travních porostů ze zemědělské půdy (%)
64%	-	0,1%	3%	2%	31%
Podíl orné půdy z celkové výměry (%)	Podíl chmelnic z celkové výměry (%)	Podíl vinic z celkové výměry (%)	Podíl zahrad z celkové výměry (%)	Podíl ovocných sadů z celkové výměry (%)	Podíl trvalých travních porostů z celkové výměry (%)
22%	-	0,04%	1%	1%	11%

2.4.2 Vyhodnocení terénních průzkumů

Terénní šetření probíhalo v průběhu vegetační sezóny (jarní, letní a podzimní aspekt) roku 2022. V rámci terénních průzkumů byl ověřen potenciál krajiny z hlediska ekologické stability a aktuálního stavu přírody. A byla pořízena fotodokumentace.

Obecně lze hlavní poznatky shrnout do následujících bodů:

- 1) Většina lesních porostů je umístěna v rámci Krušných hor. Porosty jsou historicky ovlivněné imisní kalamitou, a i když se zde nachází odpovídající přírodě blízké lesní biotopy, mnoho pozemků je ještě ovlivněno výsadbou smrkových exotů, modřinu, případně pak pionýrských listnatých dřevin. V lesních porostech je však vidět snaha o postupný převod na přirozenou druhovou skladbu. Na území ORP Chomutov se také stále najdou smrkové monokultury v nižších vegetačních stupních. Lehce problematická je druhová skladba v bukovém a jedlobukovém vegetačním stupni, kde v tzv. hercynské směsi stále v rámci některých porostů výrazně převažuje smrk nad bukem a jedlí (ta je

vzácná v celé oblasti). Bukové pásmo na svazích Krušných hor je i přes to na většině území relativně zachovalé s těžištěm přirozenosti v bučinách NPR Jezerka. V rámci území ORP je nutné se zaměřit na postupný převod lesních porostů, minimálně v rámci skladebných částí ÚSES, na stanovištně odpovídající lesní biotopy se zastoupením odpovídajících dřevin a jejich věkovou diverzitu, což vyžaduje i změny v těžebních postupech.

Obr. 18 – NPR Novodomské rašeliniště

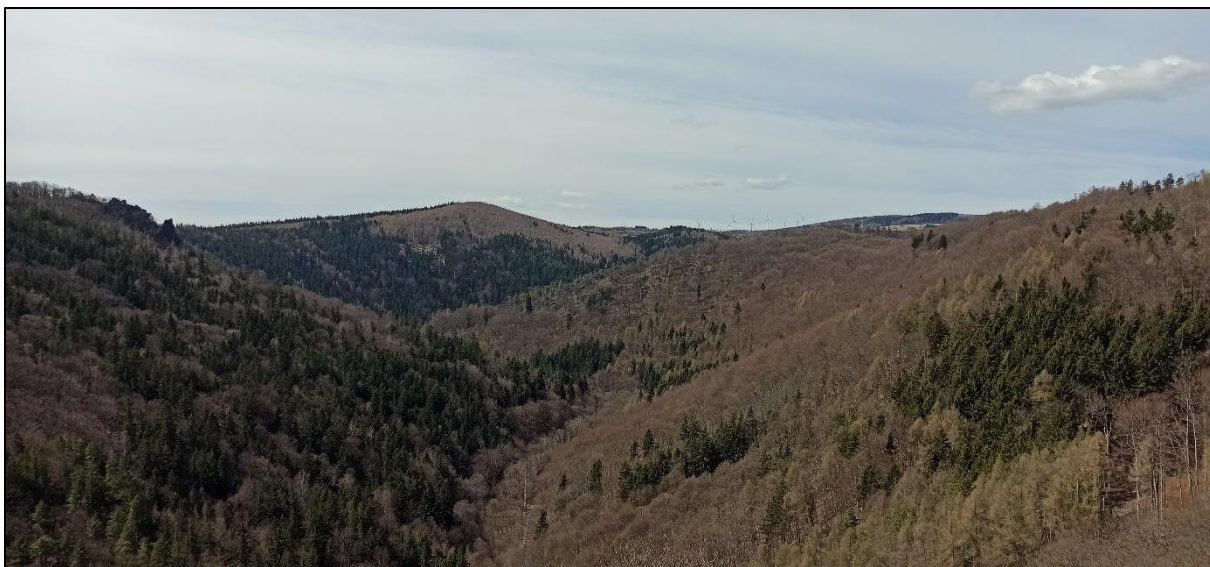
Obr. 19 – Podmáčené březové partie rašelinných lesů

Obr. 20 – Zalesnění vhodnou směsí v náhorních polohách

Obr. 21 - RC Bučina

Obr. 22 - RC Pruněřovské údolí s významným zastoupením přirozených listnáčů

- 2) Horské louky a pastviny tvoří významné plošky kulturního bezlesí v rámci jinak převážně zalesněných poloh Krušných hor. Tyto enklávy je nutné udržet a vhodně kultivovat (obhospodařovat) jako antropogenně podmíněné části kulturní krajiny se specifickou biodiverzitou.

Obr. 23 – Krušnohorské louky (Kalské louky)

Obr. 24 – Mezofilní louky s PP Krásná lípa

- 3) Významným krajinným činitelem podkrušnohorské krajiny Chomutovska je povrchová těžba hnědého uhlí. Jedná se o velké plochy těžební a post-těžební krajiny. Stávající dobývací prostory jsou ekologicky silně narušeným prostorem. Naopak oproti tomu nerektivované výsypky jsou významným „hot spotem“ biodiverzity vázané na raná stádia sukcese (zabrzdná sukcese). Část dobývacích prostorů a výsypek byla lesnicky a zemědělsky rektivována na běžnou, nijak cennou lesozemědělskou krajinu. Ve výhledu se počítá s významnou vodní rektivací těžebních jam, tedy zde dojde k postupnému zatopení a vytvoření nových velkých jezer.

Obr. 25 – Lom Nástup

Obr. 26 – Rekultivované i spontánní plochy lomu Vršany

- 4) Významnou krajinnou maticí je kulturní polní krajina s drobnými sídly ve srážkovém stínu Krušných hor. Jedná se o krajinu intenzivně zemědělsky využívanou s velkými bloky orné půdy. Kostra ekologické stability je vázaná převážně na údolí lokálních vodotečí (Chomutovka, Hutná, Srpina) a sporadické remízky. V agrocenózách je nutné realizovat navržené prvky ÚSES. Velké půdní bloky orné půdy trpí nedostatkem vhodné krajinné zeleně (mezofilní ÚSES). Ekologickou stabilitu těchto částí krajiny je nutné podporovat především ochranou stávajících a tvorbou nových interakčních prvků „v jakýchkoliv parametrech“ (drobné vodní prvky, keřový doprovod polních cest, aleje, travobylinná lada, meze a remízky, protierozní pásy atp.).

Obr. 27 – Polní krajina s výhledem na panorama Krušných hor

Obr. 28 – Harmonická zem. krajina s kostelem sv. Matouše v Přečaplech

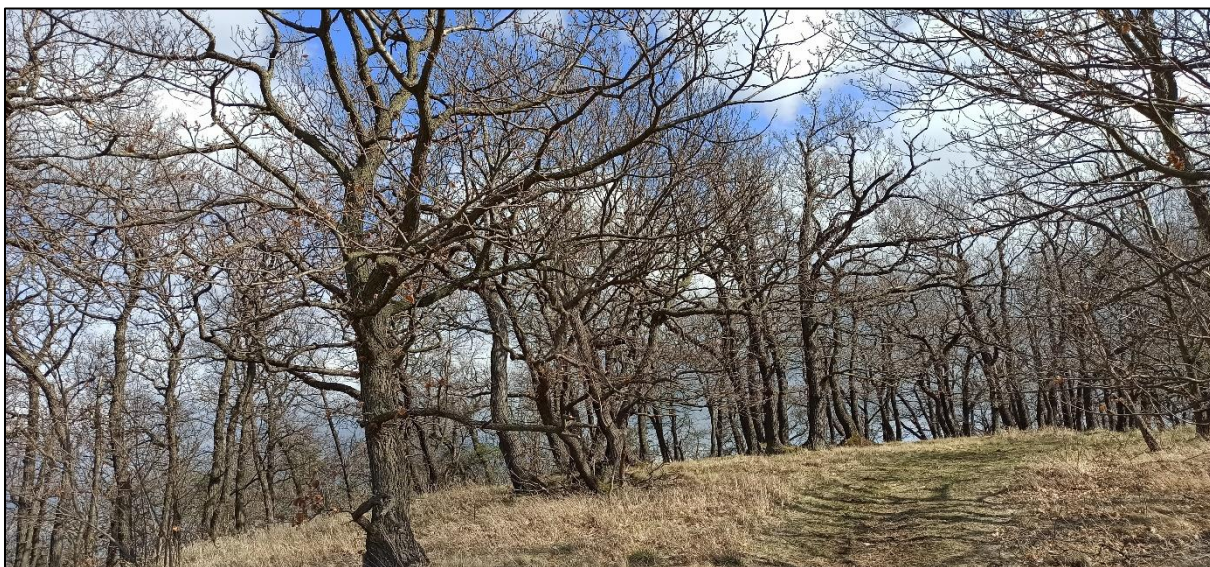

Obr. 29 – Zemědělsky využitá údolní niva Chomutovky

- 5) Velké vodní plochy reprezentuje Nechranická přehrada na řece Ohři. Jedná se o regionálně významnou vodní plochu. Na jejím břehu se vypíná teplomilný kopec Běšický chochol. Dále jsou svým teplomilným charakterem typické jižně orientované svahy nad Ohří pod Nechranickou přehradou u Vičic a Stranné (kulturní krajina sadů a vinic).

Obr. 30 – Nechranická přehrada z RC Běšický chochol

Obr. 31 – Teplomilné doubravy v RC Běšický chochol

- 6) Mezofilní doubravy zachovalé v rámci zemědělské krajiny Mostecké pánve reprezentují větší lesní celky jako je RC (PP) Údlické doubí či PP Černovické doubí a dále relativně drobné remízy (Svinský vrch, Na stráni, Michanický remíz, atp.).

Obr. 32 – RC (PP) Údlické douby, mezofilní hájová doubrava

2.4.3 Závěry terénních průzkumů

Lesní krajinná matrice Krušných hor – ekosystémy horského lesa a rašelinišť (vrchovišť), acidofilní bučiny, suťové lesy s javorem klenem, níže na úpatí bukové doubravy. Z hlediska ekologické stability se jedná o území stabilizované na lesní půdě, místy na trvalých travních porostech horských luk či pastvin. Různorodá přirozenost porostů ve vztahu k potenciální přirozené vegetaci, stále ještě ovlivněno imisní kalamitou a následným zalesňováním holin. Reprezentativní geobiocény v rámci vymezení ÚSES primárně stabilizovat v regionálních biocentrech. Propojit regionálními i nadregionálními biokoridory s vhodně vloženými lokálními biocentry. Lokální úroveň ÚSES zde může být z hlediska reprezentativnosti a krajinně ekologických funkcí pouze doplňkový. Interakční prvky není nutné až na výjimky vymezovat.

Polní krajinná matrice Podkrušnohorských pánví – převážně ekosystémy agroceen, pouze lokálně doplněné ploškami remízků v mezofilních polohách. Území je členěno drobnými vodními toky s převládajícím směrem toku od SZ k JV. Údolní niva říčky Chomutovky (mimo sídlo města Chomutova) má potenciál k obnově hygrolilních lužních/nivních biotopů. Z hlediska ekologické stability se jedná o území převážně nestabilní pouze s omezenou kostrou ekologické stability. Přirozenost ekosystémů je velmi omezená na polích, dochovaná kostra (údolní nivy, douby, remízky) se relativně blíží přirozené druhové skladbě. Reprezentativní geobiocény v rámci vymezení ÚSES primárně stabilizovat v regionálních biocentrech. Propojit regionálními biokoridory s vhodně vloženými lokálními biocentry – většinou k založení na orné půdě. Lokální úroveň ÚSES je zde z hlediska reprezentativnosti a krajinně ekologických funkcí nutná k vymezení a založení. Interakční prvky je vhodné vymezovat a navrhovat (stromořadí, meze, remízy).

Těžební a sídelní krajinná matrice – převážně ekosystémy zcela degradované zástavbou či důlní činností. Pozitivní jsou horká místa biodiverzity na nerekvultivovaných výsypkách. Problematické jsou technicistně vytvořené vodní toky přivaděčů. Jedná se o transformační krajinu s vysokým potenciálem pro vysokou míru biologické diverzity danou kombinací navrhovaných stabilních ekosystémů (vodní plochy, mokřady, litorály, lesní rekultivace) a ekosystémů s cíleně bržděnou sukcesí (výsypky, luční porosty, extenzivní sady, vinice atp.). Nadmístní ÚSES zde není vymezován. Lokální úroveň ÚSES je nutné vymezit v souladu s plány rekultivací hlavních povrchových dolů (Nástup, Vršany, ČSA).

2.5 VYHODNOCENÍ VHODNOSTI ÚZEMÍ S PŘÍRODNÍMI HODNOTAMI PRO SKLADEBNÉ ČÁSTI ÚSES

Mezi přírodní hodnoty řadíme převážně jevy chráněné podle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 114/1992 Sb.). Přírodní hodnoty jsou plošně chráněné různou formou chráněných území, případně se jedná o ochranu konkrétních hodnot jako v případě zvláště chráněných druhů živočichů a rostlin, památných stromů atp.

2.5.1 Zvláště chráněná území (ZCHÚ)

Na území ORP Chomutov se nenalézají žádné velkoplošné zvláště chráněné území.

V kategorii maloplošných zvláště chráněných území jsou zařazeny národní přírodní rezervace (NPR), národní přírodní památky (NPP), přírodní rezervace (PR) a přírodní památky (PP). V rámci řešeného území ORP Chomutov jsou vyhlášeny následující maloplošná zvláště chráněná území:

Kategorie ZCHÚ	Název	Předmět ochrany
NPR	Novodomské rašeliniště	Přirozené lesní porosty tvořené především společenstvy rašelinných smrčín, rašelinných březin a vrchovišť s klečí a přirozená bezlesí tvořená především společenstvy otevřených vrchovišť, vrchovištních šlenků a lučních pramenišť bez tvorby pěnvců.
NPR	Jezerka	Ochrana celé geobiocenózy.
PR	Prameniště Chomutovky	Typická společenstva a druhy vrcholových partií Krušných hor, kterými jsou aktivní vrchoviště, zahrnující otevřená vrchoviště (R3.1) a vrchovištní šlenky (R3.3); degradovaná vrchoviště (ještě schopná přirozené obnovy) (R3.4); přechodová rašeliniště a třasoviště, zahrnující nevápnitá mechová slatiniště (R2.2) a přechodová rašeliniště (R2.3); rašelinný les, zahrnující rašelinné březiny (L10.1), blatkové bory (L10.4), rašelinné smrčiny (L9.2A), vrchoviště s klečí (<i>Pinus mugo</i>) (L3.2); acidofilní smrčiny (<i>Vaccinio-Piceetea</i>), zahrnující horské třtinové smrčiny (L9.1) a podmáčené smrčiny (L9.2B), pro které byla vyhlášena evropsky významná lokalita Novodomské a Polské rašeliniště a které se nacházejí na území přírodní rezervace; acidofilní bučiny (L5.4) a vzácné druhy rostlin a živočichů, svým výskytem vázané na jmenované biotopy: střevlík lesklý (<i>Carabus nitens</i>), píďalka klikvová (<i>Carsia sororiata</i>), žluťásek borůvkový (<i>Colias palaeno</i>), lesklíce severská (<i>Somatochlora arctica</i>), křižák rašelinný (<i>Nuctenea</i>

		<i>silvicultrix</i>), ostřice mokřadní (<i>Carex limosa</i>), bříza trpasličí (<i>Betula nana</i>) a tetřívka obecná (<i>Tetrao tetrix</i>).
PR	Buky a javory v Gabrielce	Ochrana starých, dobře zmlazujících bukových porostů náhorní plošiny východního Krušnohoří s významnou příměsí mimořádně kvalitní populace javoru kleny.
PR	Buky nad Kameničkou	Ochrana přirozeného 200 let starého porostu buko-klenového lesa s významnými druhy bylinného patra. Území je hodnotné z hlediska zachování genofondu původních lesních dřevin v oblasti Krušných hor.
PR	Na Loučkách	Ochrana typického krušnohorského rašeliniště s význačnou květenou a s kříženci kosodřeviny.
PR	Běšický chochol	Stanoviště xerothermních stepních trávníků, lesostepních extenzivních pastvin a světlých doubrav, halofytní společenstva a druhy hrachor trávolistý (<i>Lathyrus nissolia</i>), jitrocel přímořský brvitý (<i>Plantago maritima subsp. ciliata</i>), trýzel rozkladitý (<i>Erysimum repandum</i>), krásek <i>Cylindromorphus bifrons</i> , lejnožrout <i>Onthophagus vacca</i> , modrásek hnědoskvřelý (<i>Polyommatus daphnis</i>), mravenec <i>Lasius reginae</i> , ostruháček kapiniový (<i>Satyrium acaciae</i>), roháč obecný (<i>Lucanus cervus</i>), saranče černotečná (<i>Stenobothrus nigromaculatus</i>), skálovka brýlová (<i>Drassyllus pumilus</i>), ještěrka zelená (<i>Lacerta viridis</i>), strnad luční (<i>Miliaria calandra</i>) a jejich biotopy.
PP	Na loučkách II.	Biotopy sekundárních horských a podhorských vřesovišť (biotop T8.2), podhorských až horských smilkových trávníků (T2.3), tužebníkových lad a vlhkých pcháčovských luk (T1.6 a T1.5), horských trojštětových luk (T1.2), degradovaných vrchovišť (R3.4), nevápnitých mechových slatinišť (R2.2), přechodových rašelinišť (R2.3), rašelinných březin (L10.1), rašelinných a podmáčených smrčín (L9.2), pro které byla vyhlášena evropsky významná lokalita Na loučkách, a ptáci tetřívka obecná (<i>Tetrao tetrix</i>), žluna šedá (<i>Picus canus</i>) a jejich biotopy.

PP	Bezručovo údolí	Biotopy acidofilních bučin (L5.4), květnatých bučin (L5.1), suchých acidofilních doubrav (L7.1), suťových lesů (L4), štěrbinové vegetace silikátových skal a drovin (S1.2) a údolních jasanovo-olšových luhů (L2.2A), a populace motýlů modráška bahenního (<i>Maculinea nausithous</i>) a modráška očkovaného (<i>Maculinea teleius</i>) a jejich stanoviště, pro které byla vyhlášena evropsky významná lokalita Bezručovo údolí.
PP	Krásná Lípa	Ochrana populace kriticky ohroženého druhu <i>Pulsatilla patens</i> (koniklece otevřeného), jediné lokality na úpatí Krušných hor.
PP	Drmaly	Lesní společenstva se vzácnými druhy hub a živočichů v údolí toku Lužce a na přilehlých svazích Krušných hor nad sídlem Drmaly zahrnující: a) přírodní stanoviště: 9110 Bučiny asociace <i>Luzulo-Fagetum</i> , 9130 Bučiny asociace <i>Asperulo-Fagetum</i> , 9170 Dubohabřiny asociace <i>Galio-Carpinetum</i> , 9180 Lesy svazu <i>Tilio-Acerion</i> na svazích, sutích a v roklích, 91E0 Smíšené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy (<i>Alno-Padion</i> , <i>Alnion incanae</i> , <i>Salicion albae</i>); acidofilní doubravy svazu <i>Quercion roboris</i> ; b) druhy živočichů: kovařík <i>Hypogonus inunctus</i> , kovařík <i>Ischnodes sanguinicollis</i> , holub doupňák (<i>Columba oenas</i>) a lejsek malý (<i>Ficedula parva</i>) a c) lignikolní a saprotrofní druhy hub.
PP	Červený Hrádek	Rozvolněné lesní porosty s dominancí historické krajinářské úpravy severně od zámku Červený Hrádek s významnými doupnými dřevinami a polo solitérními stromy, které slouží jako biotop pro vzácné druhy saproxylických brouků a jsou biotopem vzácných a ohrožených druhů obratlovců zahrnující: a) přírodní stanoviště: 9110 Bučiny asociace <i>Luzulo-Fagetum</i> , 9130 Bučiny asociace <i>Asperulo-Fagetum</i> , 9170 Dubohabřiny asociace <i>Galio-Carpinetum</i> , 91E0 Smíšené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy (<i>Alno-Padion</i> , <i>Alnion incanae</i> , <i>Salicion albae</i>); acidofilní doubravy svazu <i>Quercion roboris</i> a b) druhy živočichů: kovařík <i>Crepidophorus mutilatus</i> ,

		kovařík rezavý (<i>Elater ferrugineus</i>), kovařík <i>Hypoganus inunctus</i> , kovařík <i>Ischnodes sanguinicollis</i> , kovařík fialový (<i>Limoniscus violaceus</i>), páchník hnědý (<i>Osmoderma barnabita</i>), potemník <i>Tenebrio opacus</i> .
PP	Údlické Doubí	Ochrana roháče obecného (<i>Lucanus cervus</i>) a jeho biotopu.
PP	Černovice	Ochrana roháče obecného (<i>Lucanus cervus</i>) a jeho biotopu.
PP	Hradiště u Černovic	Paleontologická a geologická lokalita na vrchu Hradiště s množstvím otisků rostlinných zbytků v třetihorních křemencích.
PP	Slanisko u Škrle	Zachování význačné halofytní lokality s druhově bohatým výskytem slanobytných a xerothermních druhů a ochrana populací kriticky ohrožených druhů rostlin.
PP	Střezovská rokle	Strž, vytvořená silou erozivní činnosti vody v píscích, jílech a tufech.
PP	Lokalita břízy ojcovské u Volyně	Ojedinelá lokalita vzácné břízy ojcovské.

Návrh opatření ve vztahu k ÚSES: Postupovat v rámci MZCHÚ v souladu s platnými plány péče a zákonnými i bližšími podmínkami ochrany. Plány péče, vyhlášená legislativa a další dokumenty jsou k nalezení na <http://drusop.nature.cz/>.

2.5.2 Natura 2000

Soustavu Natura 2000 tvoří evropsky významné lokality (EVL) a ptačí oblasti (PO). V rámci řešeného území ORP Chomutov jsou vyhlášeny následující naturové lokality:

Kategorie Natury	Název	Předmět ochrany
EVL	Novodomské a polské rašeliniště	puchýřka útlá (<i>Coleanthus subtilis</i>), šurpek Rogerův (<i>Orthotrichum rogeri</i>); Stanoviště 7110, 7120, 7140, 91D0, 9410
	Na loučkách	Stanoviště 4030, 6230, 6430, 6520, 7120, 7140, 91D0, 9410
	Kokrháč - Hasištejn	Stanoviště 8220, 9110, 9130, 9180
	Běšický chochol	Roháč obecný (<i>Lucanus cervus</i>); Stanoviště 6210, 91H0
	Údlické Doubí	Roháč obecný (<i>Lucanus cervus</i>)
	Slanisko u Škrle	Stanoviště 1340, 6210
	Chomutov - zoopark	Páchník hnědý (<i>Osmoderma eremita</i>), roháč obecný (<i>Lucanus cervus</i>)

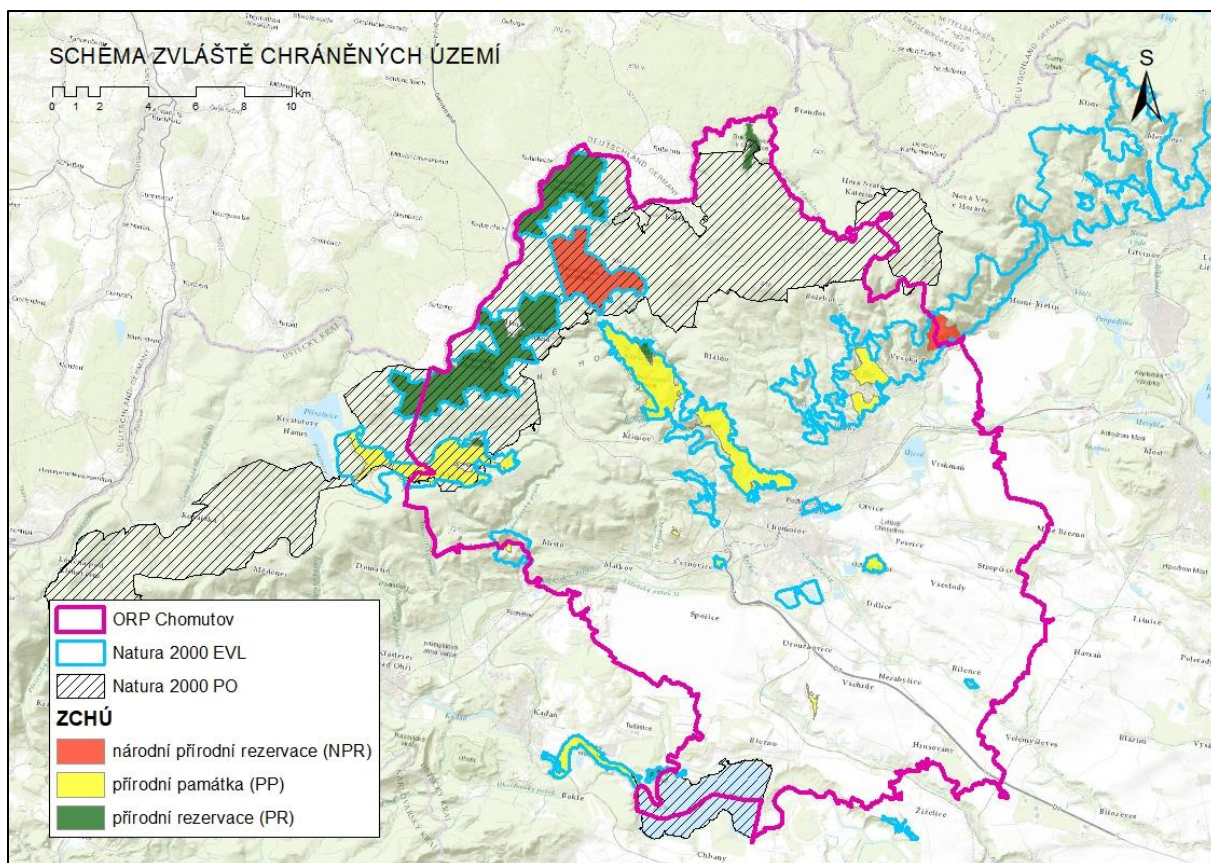
	Údolí Hačky	Stanoviště 6430, 91E0
	Pražská pole	Čolek velký (<i>Triturus cristatus</i>), kuňka ohnivá (<i>Bombina bombina</i>), vážka jasnoskrnná (<i>Leucorrhinia pectoralis</i>)
	Černovice	Roháč obecný (<i>Lucanus cervus</i>)
	Bezručovo údolí	Koniklec otevřený (<i>Pulsatilla patens</i>), modrásek bahenní (<i>Maculinea nausithous</i>), modrásek očkovaný (<i>Maculinea teleius</i>); Stanoviště 8220, 9110, 9130, 9180, 91E0
	Východní Krušnohoří	Kovařík fialový (<i>Limoniscus violaceus</i>), modrásek bahenní (<i>Maculinea nausithous</i>), modrásek očkovaný (<i>Maculinea teleius</i>); Stanoviště 4030, 6230, 6430, 6520, 8220, 9110, 9130, 9180, 91D0, 91E0, 9410
PO	Novodomské rašeliniště - Kovářská	Tetřívěk obecný (<i>Tetrao tetrix</i>), žluna šedá (<i>Picus canus</i>)
	Nádrž vodního díla Nechanice	Husa polní (<i>Anser fabalis</i>)

Návrh opatření ve vztahu k ÚSES: Postupovat v rámci EVL a PO v souladu s platnými souhrny doporučených opatření či plány péče překryvných MZCHÚ či SCHÚ zpracovaných AOPK ČR. Souhrny doporučených opatření pro EVL, vyhlášovací legislativa a další dokumenty jsou k nalezení na <http://drusop.nature.cz/>.

2.5.3 Smluvně chráněná území

Ochrana evropsky významných lokalit (EVL) je možné po vyhlášení EVL zařazených do tzv. evropského seznamu nařízením vlády podle §45c odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů zajistit také smluvní ochranou.

V ORP Chomutov se tento druh ochrany EVL nachází pouze v rámci SCHÚ Jezeří na východě řešeného území v rámci EVL Východní Krušnohoří.

Obr. 33 - Schéma ZCHÚ a Natura 2000

2.5.4 Památné stromy

V rámci řešeného území ORP Chomutov jsou vyhlášeny následující památné stromy, jejich skupiny a stromořadí:

Kategorie	Název
Jednotlivý strom	Ahníkovská lípa
Jednotlivý strom	Dolní úbočský smrk
Jednotlivý strom	Dub Sv. Anny
Jednotlivý strom	Dub u Červeného Hrádku
Jednotlivý strom	Dub u Nivského potoka
Jednotlivý strom	Dub u střelnice
Jednotlivý strom	Dub v Křížíkově ulici
Jednotlivý strom	Hasištejnská lípa
Jednotlivý strom	Hlošina u Olejomylnského parku v Jirkově
Jednotlivý strom	Horní úbočský smrk
Jednotlivý strom	Jasan u cesty
Jednotlivý strom	Javor u Volyně
Skupina stromů	Kaštanka
Skupina stromů	Kaštanovníky ve střelnici
Jednotlivý strom	Lípa v Místě na hřbitově
Jednotlivý strom	Lípa v Šerchově
Skupina stromů	Lípy u kapličky v Málkově

Skupina stromů	Lípy u kostela v Blatně
Skupina stromů	Platany u SPŠ v Chomutově
Skupina stromů	Skupina dubů v ulici U dubu
Skupina stromů	Smrky u Pruněřovského potoka
Jednotlivý strom	Zelenská lípa
Jednotlivý strom	Žeberská lípa

Návrh opatření ve vztahu k ÚSES

Památné stromy v krajině tvoří významné interakční prvky a doplňují systém ekologické stability. Jejich vliv je převážně dán jejich stářím a mohutností. Staré stromy bohužel z krajiny nenávratně mizí, a tedy dochází ke ztrátám na ekologické stabilitě a biologické diverzitě krajiny. Tyto mikrobiotopy zajišťují přežívání celé řady organismů (od hub přes hmyz po ptáky a drobné savce). Památné stromy je tedy nutné chránit a vyhledávat nové potencionální jedince v rámci volné krajiny.

2.5.5 Významné krajinné prvky (VKP)

Na území ORP Chomutov je mimo VKP ze zákona (lesy, rašeliniště, vodní toky, rybníky, jezera, údolní nivy) registrováno množství významných krajinných prvků. Bylo ověřeno, že systém registrovaných VKP vychází z mapování krajiny 90. let 20. století a nultých let 21. století, což je velmi prospěšné pro legislativní ochranu kostry ekologické stability v řešeném území a tedy i pro funkčnost a zachování ÚSES. V současnosti se VKP registrují na biologicky velmi hodnotných plochách zabrzděných sukcesních stádií nerekulivovaných výsypek dolů Nástup a Vršany.

VKP ze zákona tvoří základní kostru ekologické stability každé krajiny. Byly proto logicky využívány jako plochy primárně vhodné pro vymezování větví ÚSES. Speciálně bylo přihlédnuto k racionálnímu překryvu hygrofilního ÚSES a údolních niv vodních toků, respektive začleňování ploch rašelinišť do horských větví rašelinných hydrických řad. Začleňování lesních pozemků do ÚSES není potřeba komentovat.

evidenční číslo	pověřený obecní úřad	název VKP	typ území	přehled pozemkových parcel
1/1996/LS	Chomutov	"Místo"	lesní společenstvo	516 v k.ú. Místo
2/1997/TS	Chomutov	"Škrle"	TTP, mokřad	137/1 v k.ú. Škrle
4/1997/LS	Chomutov	"Březno"	lesní společenstvo	488/1 v k.ú. Březno u Chomutova
5/2001/MO	Chomutov	"U Filipových rybků"	TTP, mokřad, sady	3143/1, 3141/2, 3157/2, 3157/3, 3157/9, 3157/10, 3160/11, 3161/2, 3161/3, 3161/4, 3161/5, 3161/14, 3161/11, 3162/4, 3164/1, 3164/2, 3165/1, 3165/2, 3165/3, 3165/4, 3165/5, 3165/6, 3165/7, část pozemku 3166/2, 3166/6, 3166/7, 3167/6, 3172/100, 3172/101, část pozemku 3172/163, 3172/164, 3172/173, 3172/174, 3172/183 v k.ú. Chomutov
6/2001/MO	Chomutov	"Krásná Lípa"	TTP, mokřad	53/2, 55/1, 55/2, 56, 65/1, 65/2, 65/4, 288 v k.ú. Třebíška
7/1997/TS	Chomutov	"Třebíška"	TTP	291/1, 291/2 v k.ú. Třebíška
8/2001/MO	Chomutov	"U kačáku"	TTP, mokřad	3699/2, 3721/1, 3721/4, 3723/1, část pozemku 3745/1
9/2007/PA	Chomutov	Historický park města Výsluní	park	851/1, 851/13, 851/14 v k.ú. Výsluní
10/2000/TS	Jirkov	"Orasín I."	lokalita ZCHD rostlin	252/2, 260/1 v k.ú. Orasín
11/1999/TS	Jirkov	"Orasín II."	lokalita ZCHD rostlin	216/1 v k.ú. Orasín
12/1999/TS	Jirkov	"Boleboř"	lokalita ZCHD rostlin	744/1, 744/4 v k.ú. Boleboř

13/2020/	Chomutov	"Merkur XXII-1.část"	nerekultivovaná výsypka v dole Nástup	597/17; 496/7; 496 /8 v k.ú. Kralupy u Chomutova
Nezjištěno	Jirkov	-	-	-
V procesu	Chomutov	Amerika	nerekultivovaná výsypka v dole Vršany	-
V procesu	Chomutov	Vrskmaň	nerekultivovaná výsypka v dole Vršany	-

Návrh opatření ve vztahu k ÚSES: Registrované VKP byly dle možností a logických hranic začleňovány do skladebných prvků ÚSES. V případě, že to bylo jen trochu možné, tak byly vymezeny jako interakční prvky, jelikož již ze své definice podporují interakci mezi ekologicky stabilnějšími složkami ekosystému, respektive se jedná o míst as vyšší biologickou hodnotou a diverzitou.

2.5.6 Přírodní parky

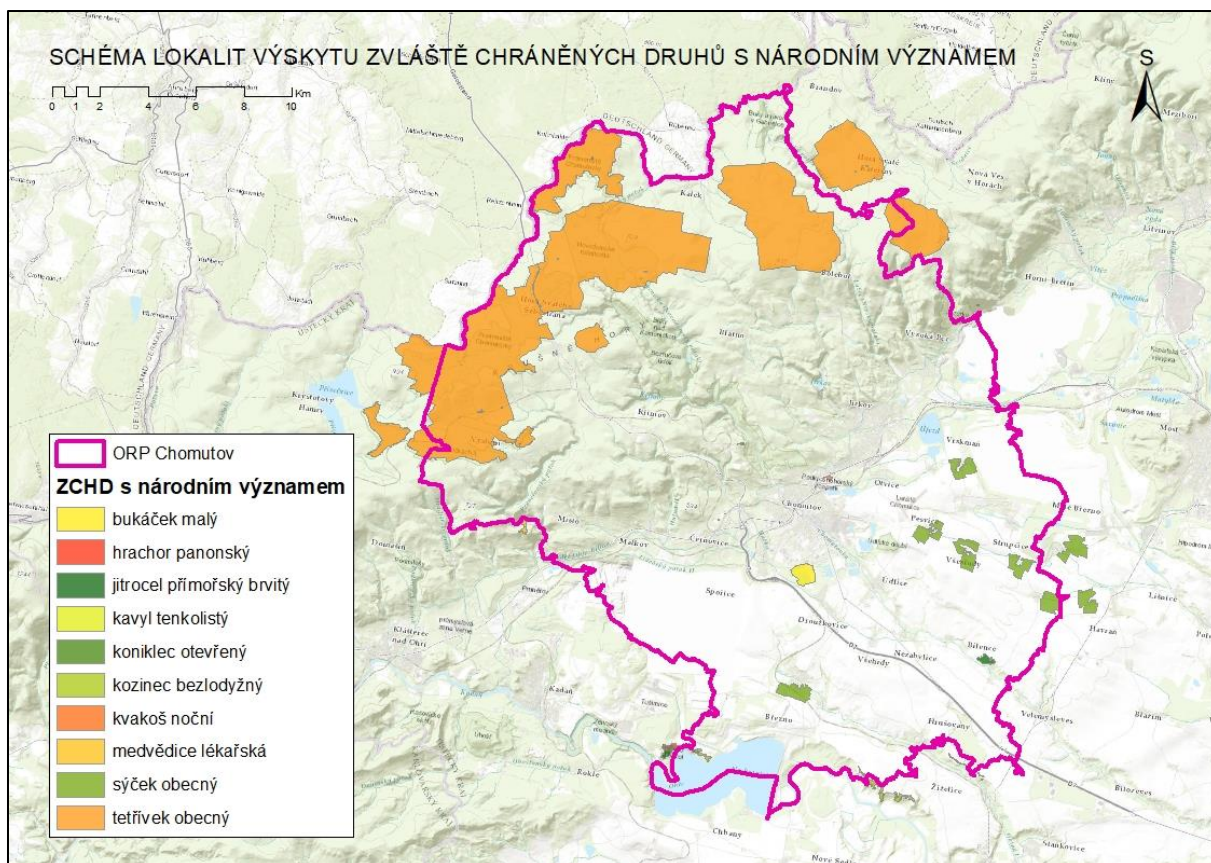
Na území ORP Chomutov jsou vyhlášeny dva přírodní parky, **Bezručovo údolí** a **Údolí Pruněrovského potoka**. Přírodní parky, dříve také oblasti klidu, jsou vyhlášeny pro zachování a ochranu krajinného rázu. Jedná se tedy převážně o lokality s cennými a dochovanými přírodně-estetickými, případně kulturně-historickými hodnotami. Přírodní parky na území ORP jsou typické zachovalým přírodním prostředím údolí drobných vodních toků a dochovanou strukturou původního využívání krajiny včetně drobných sídel, osad a zřícenin středověkých hradů.

Návrh opatření ve vztahu k ÚSES: Přírodní parky chrání dochovaný krajinný ráz, tedy i stabilní a přírodní či přírodě blízké ekosystémy. Omezují možnost výstavby, tedy vhodně doplňují nezastavitelné plochy ÚSES a přírodní charakter území.

2.5.7 Lokality výskytu zvláště chráněných druhů organismů

Z hlediska významných druhů živočichů sledovaných v jevu 36 ÚAP „lokality výskytu zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů s národním významem“ lze konstatovat, že v řešeném území se nachází lokality s výskytem následujících druhů.

- PTÁCI: bukáčen malý, kvakoš noční, sýček obecný, tetřívka obecná.
- CÉVNATÉ ROSTLINY: hrachor panonský, jitrocel přímořský brvitý, kavyl tenkolistý, koniklec otevřený, kozinec bezlodyžný, medvědice lékařská

Obr. 34 - Schéma ZCHÚ a Natura 2000

2.5.8 Vztah ÚSES k prezentovaným hodnotám ochrany přírody

Výše komentované jevy obecné či zvláštní ochrany dle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny reprezentují legislativně chráněná území či biotopy zvláště chráněných druhů živočichů a rostlin. Jedná se o cenné lokality, které je vhodné začlenit pod systém ekologické stability daného území. Ve smyslu ekologických principů je vhodné propojovat tyto enklávy relativně přírodně stabilnějšími koridory tak, aby byla podpořena migrace živočichů či šíření rostlin, respektive možnost komunikace metapopulací organismů. Vhodné koridory a případně nově realizovaná biocentra pak mohou být snáze osídlena cílovými druhy vázanými na cílová stanoviště a biotopy.

V řešeném území je stávající vymezení ÚSES a výše komentované plochy ochrany přírody většinou v překryvu, a nejsou tedy nutné výrazné změny ve vymezení. Vzhledem ke grafické kvalitě zpracování digitálních dat je v opodstatněných případech vhodné upravit dílčím způsobem hranice ÚSES tak, aby byly souměrné s prvky územní ochrany přírody (rVKP, ZCHÚ, EVL, SCHÚ). Jedná se o dílčí zpřesnění ÚSES, které je součástí návrhu.

Schéma přírodních hodnot ve vztahu k vymezenému ÚSES je součástí výkresové části Plánu ÚSES.

2.6 VYHODNOCENÍ POTŘEBY VYMEZENÍ ANTROPOGENNĚ PODMÍNĚNÉHO ÚSES A UNIKÁTNÍCH BIOCENTER

2.6.1 Antropogenně podmíněný ÚSES

V rámci řešeného území ORP Chomutov byl hodnocen stav vymezených prvků ÚSES v ÚPD obcí a konfrontován s principy vymezování ÚSES dle platné metodiky. Na základě principu biogeografické reprezentativnosti a principu zohlednění aktuálního stavu krajiny bylo vyhodnoceno, že je v řešeném území vhodné doplňkovým způsobem stabilizovat antropogenně podmíněný ÚSES v kulturně využívaných nivách vodních toků (hygrofilní až mezofilní větve ÚSES mimo čistě lesní ekosystémy), respektive v prvcích s biotopy horských rašelinných luk, vrchovišť a dalších člověkem ovlivněných ekosystémů bezlesí s vysokou biologickou hodnotou.

Antropogenně podmíněný ÚSES tvoří významnou část rekultivovaných post těžebních ploch výsypek. Byly hodnoceny a dále vymezovány větve lokálního ÚSES v lokalitách těžby, kde je významnou hodnotou bržděná sukcese, tedy zcela antropogenně podmíněný biologický potenciál lokality. Navrhovaná biocentra jsou většinou kontaktního typu, jak s plochami dlouhodobě stabilními (lesní spol., mokřadní/vodní spol.), tak plochami sukcesními, kde se díky druhové ochraně (ZCHDO) počítá s cílenou disturbancí.

Navržena byla jedna čistě antropogenně podmíněná větev hygrofilního charakteru s cílovými lučními a mokřadními společenstvy po obvodu (příbřežní luční porosty a mokřadní vegetace litorálů) plánované vodní nádrže v lomu Nástup-Tušimice. Byly zde navrženy antropogenně podmíněná luční biocentra dle plánovaných ploch rekultivací.

Luční ekosystémy se jako cílové ekosystémy nacházejí v celé řadě vymezených prvků ÚSES. Jedná se jak o vlhké (nivní a vrchovištní rašelinné), tak mezofilní až xerofilní louky (suché trávníky), jejichž přínos pro biodiverzitu a ekologickou stabilitu je nesporný. Zásadně důležitý je však vhodný management těchto ploch.

Antropogenně podmíněný ÚSES je dále jako doplněk potencionálního přírodního ÚSES (lužní/olšo-jaseninový charakter údolních niv) reprezentovaný naprostou většinou vodních a mokřadních prvků v rámci větví lokálního i regionálního ÚSES vedených po vodních tocích (např. RK a LK vedené po toku Chomutovky a Hutné) či po horských „hraničních“ potocích (Černá, Načetínský potok). Významné jsou antropogenně podmíněná biocentra horských luk v Kalku (tzv. Kalské louky) a dále např. louky v rámci PP Na Loučkách II. ve Výsluní.

Významnější charakter antropogenního ÚSES nalezneme také v regionálních biocentrech: RC 020 Nádrž Kyjice, RC 1333 Stráně nad Chomutovkou, RC 1686 Soběsuky. Tato regionální biocentra byla svým vznikem či využíváním podmíněna činností člověka (těžba surovin, zemědělská činnost v údolní nivě Ohře či Chomutovky) a i když obsahují významné přírodní biotopy, stále se jedná o antropogenně podmíněné ekosystémy mokřadů (luhů a litorálů), vodních ploch a lučních porostů (doplňkově orné půdy určené k převedení na vyšší stupeň ekologické stability – luční porosty či prosty trvalých dřevinných kultur odpovídajících STG)

Závěrem lze konstatovat, že antropogenně podmíněný ÚSES je ve stávajícím vymezení v ÚP/KPÚ podchycen, přičemž však lokálně chybí jeho metodické sjednocení do odpovídajících větví a provázání s přírodním ÚSES přes kontaktní biocentra. Tyto drobné a dílčí nedostatky byly v návrhové části Plánu ÚSES napraveny s ohledem na zachování maximální biologické spojitosti systému.

2.6.2 Unikátní biocentra

Unikátní biocentrum je tvořeno přírodními, přirozenými, či antropogenně podmíněnými, ale přírodě blízkými ekosystémy, které jsou v dané biogeografické jednotce zvláštní, výjimečné, a jejichž vznik a existence jsou podmíněny specifickými ekologickými podmínkami (Metodika, 2017).

V rámci řešeného území ORP Chomutov bylo na základě biogeografické analýzy provedeno zhodnocení vymezených prvků ÚSES z hlediska jejich reprezentativnosti. U regionálních biocenter bylo zhodnoceno jejich reprezentativní umístění (typ biochory) v rámci dotčeného biogeografického regionu. U lokálních biocenter byly z hlediska reprezentativnosti v rámci jednotlivých dotčených biochor zhodnoceny STG, respektive jejich zastoupení v biocentrech ÚSES.

Na základě provedené analýzy nebyla žádná biocentra vyhodnocena jako unikátní z hlediska biogeografické reprezentativnosti, respektive svého unikátního významu v rámci dotčené vyšší biogeografické jednotky.

Jako „unikátní“ dle svého vzniku lze charakterizovat prvky ÚSES v dotčených povrchových lomech se zabrděnou sukcesí a specifickým substrátem výsypek. Jedná se o prvky velmi biologicky cenné až unikátní, jakkoliv jsou v dotčené biochoře (-2AN) vlastně typická a pro danou silně antropogenně ovlivněnou biochoru do jisté míry reprezentativní (ve vztahu k časovému hledisku posuzování). Sukcesní vývoj, vedoucí ke klimaxu se blízcím biotopům, je v daných podmínkách post-těžební krajiny nastartován převážně lesnickou rekultivací, což není nic jedinečného ani „unikátního“. Tedy o unikátních prvcích ÚSES můžeme mluvit pouze na plochách s bržděnou sukcesí, plochách obecně dle teorie ÚSES (Metodika, 2017) pro ÚSES ne zcela vhodných.

Mimo jakékoliv teorie je však na místech s extrémní druhovou diverzitou vázanou na odhalené substráty a raná stadia sukcese nutné všechny nástroje ochrany přírody (jak obecná ochrana a teorie ÚSES, tak ochrana biotopová a především druhová) spojit pro dosažení a udržení hodnotné krajiny s vysokou pestrostí biotopů a zajistit jejich návaznost a propojenost. Rigidní lpění na klimaxových teoriích v takto silně přetvořených lokalitách nemá valný význam a je vhodné ho aplikovat v rámci lesnických rekultivací a na plochách určených pro následné dlouhodobé lesnické hospodaření. Na plochách ostatních je vhodné přistoupit k podpoře a udržení stávajícího charakteru, jakkoliv to bude vyžadovat antropogenní vstupy a zdroje pro omezení sukcese atd. – viz antropogenní ÚSES.

Na plochách výsypek je vhodné využít teorii vědního oboru ekologie obnovy (ecological restoration) a maximálně ponechat pracovat přírodu na místo cílených rekultivací. Podrobněji k tématu např. přiložené články od Prof. Karla Pracha publikované v časopise ŽIVA (2009).

POZNÁMKA K VYMEZOVÁNÍ ÚSES V POST TĚŽEBNÍ KRAJINĚ:

V dotčeném území budou kladeny zvýšené nároky na orgány ochrany přírody, které mají dle zákona č. 114/1992 Sb. povinnost vymezovat a hodnotit ÚSES. Lze totiž stále očekávat poměrně velkou dynamiku změn, které budou v plochách rekultivací probíhat, a které nelze nyní predikovat. V současné době začínají změny v území se snahou maximálně využít plochy dolů a rekultivací pro energetické využití (fotovoltaické elektrárny) a ustupuje se od velkých hydrických rekultivací z důvodů nedostatku vody).

Vymezený ÚSES proto bude nutné pravděpodobně častěji aktualizovat dle vývojových stádií jednotlivých rekultivací (potažmo změn, které vyplynou z aktualizací „Plánů sanace a rekultivace“ jednotlivých důlních prostor). V prostoru aktivních dolů (jakkoliv pomalu ukončujících provoz) lze totiž budoucí podobu krajiny pouze odhadovat dle rekultivačních plánů, respektive nových scénářů a strategií spjatých především s dalším, nyní již obnovitelným, energetickým potenciálem lokalit.

2.7 VYHODNOCENÍ ZJIŠTĚNÝCH PROBLÉMŮ, NEDOSTATKŮ A CHYB

V rámci jednotlivých územních plánů obcí se lze setkat s různou měrou zapracování problematiky ÚSES, což odpovídá době jejich zpracování. Předmětné území bylo dále během posledních desetiletí zhodnoceno v rámci následujících dokumentací ÚSES:

- Plán nadmístního ÚSES Ústeckého kraje, Ing. Aleš Friedrich, 2008
- Návrh sjednoceného vymezení ÚSES ve SO ORP Chomutov, AGERIS s.r.o., 2004–2007
- Územní studie krajiny pro ORP Chomutov, Ing. arch. Ladislav Komrská (ÚSES; Ing. P. Musiol), 2019

Řešené území tedy má historicky základ ve vymezené ekologické síti ÚSES, kterou je vhodné maximálně zachovat s ohledem na princip konzervativnosti po revizi provedené nad biogeografickou analýzou a zhodnocením současného stavu přírody a krajiny.

V území byly zpracovány, nebo jsou ve stádiu zpracování komplexní pozemkové úpravy. KPÚ stabilizují skladebné prvky ÚSES s ohledem na pozemky a vlastnickou držbu. Jedná se tak o nejpřesnější možné vymezení, které nemusí být vždy stoprocentně biologicky optimální, avšak jedná se o nejlepší možnou míru kompromisu v řešeném katastrálním území. V rámci tohoto plánu ÚSES autoři vymezení ÚSES v pozemkových úpravách maximálně přebírají. V případě, že mají k vymezení dílčí připomínky, je tak učiněno v diskusi návrhové části Plánu ÚSES, případně je navrženo variantní řešení. Od vymezení ÚSES v KPÚ pak probíhá revize navazujících katastrů, které je potřebné sladit s principy daného vymezení.

Některá historická vymezení větví místního ÚSES byla v rámci času metodicky překonána (z hlediska principu biogeografické reprezentativnosti), a proto bylo navrženo nové vedení. Nad některými prvky byla vedena diskuse a zvažován jejich potenciál i s ohledem na ostatní principy vymezování (primárně princip konzervativnosti a princip aktuálního stavu krajiny).

Obecným problémem je částečná nepropojenost systému (jak fyzická, tak funkční), občasně chybějící vložená lokální biocentra do prvků regionálních a nadregionálních biokoridorů, nedodržení minimálních prostorových parametrů a celkově absence souborných digitálních dat s vyplněnou atributovou tabulkou pro použití v geografických informačních systémech.

Dalším relativně častým problémem byla koncepce ÚSES, která vymezovala větve lokálních biokoridorů podél toků vodotečí, přičemž tyto prvky zaujímaly minimální prostory v nivě a vztahovaly se spíše jen na samotnou vodoteč a její břehové porosty. Z hlediska metodického je však nutné se na údolní nivě dívat jako na reálně (či potencionálně) velmi hodnotné lokality, které charakterizují luční a mokřadní (lužní) biotopy. Cílem tedy bylo racionálně upravit vymezení hygrolfilních větví místního ÚSES s ohledem na reprezentativní vedení větví a minimalizaci biotických bariér nivního (lučního, mokřadního, lužního) ÚSES.

Jelikož návrhové prvky ÚSES se skoro vždy umísťují do polní krajiny na stávající zemědělsky využívané pozemky, je vhodné tyto prvky umísťovat tak, aby tvořily přirozené hranice půdních bloků (PB), případně dílů půdních bloků (DPB) a nadměrně nečlenily zemědělské pozemky do takových tvarů, aby byly špatně obdělávatelné. Na většině „polních“ katastrů však již byly dokončeny nebo se zpracovávají pozemkové úpravy, tedy je tato problematika řádně řešena i ve vztahu k ostatním funkcím krajinné zeleně (protierozní funkce atp.) a současně i požadavků vlastníků a hospodářů. V rámci revize vymezení ÚSES tedy bylo přihlíženo k rozložení půdních bloků dle LPIS.

Vyhodnocení zjištěných problémů, nedostatků a chyb bylo průběžně prezentováno a diskutováno na kontrolních dnech se zadavatelem při zpracování Analytické části plánu. Podrobný popis dané problematiky je samostatnou součástí Plánu ÚSES, v rámci tzv. PROBLÉMOVÉ MAPY.

Základní výstupy této analýzy jsou pak součástí následující ANALYTICKÉ TABULKY.

2.7.1 Analytická tabulka

NÁZEV OBCE	ANALÝZA VYMEZENÍ ÚSES V ZÁVAZNÝCH PODKLADECH
Bílence	ÚSES v platném ÚP je nevyhovující a neodpovídá vymezení regionálního ÚSES dle ZÚR. V rozpracovanosti je změna ÚP, která toto narovná. V obou katastrálních územích (Bílence, Škrle) jsou rozpracované KPÚ, a tedy se prvky ÚSES usazují na pozemky a stabilizují. Plán ÚSES přebírá maximálně návrhy z PSZ KPÚ a předpokládá obdobné u nově zpracovávaného územního plánu.
Blatno	ÚSES je v rámci ÚP zjednodušený ve vymezení nadregionálních biokoridorů, které jsou vymezovány jako široké koridory dle ZÚR a nejsou zpřesněny. Dále nejsou zpřesněna lokální biocentra na pozemky/prostorové členění lesa. V rámci návrhu nové koncepce ÚSES došlo k dílčímu přetrasování či zrušení vymezených skladebných částí ÚSES v ÚP. Prameniště lokalit (LC) navrhneme k zařazení jako IP.
Boleboř	ÚP z roku 2021 je z hlediska metodického převážně v pořádku. V rámci návrhu nové koncepce ÚSES došlo k dílčímu přetrasování či zrušení vymezených skladebných částí ÚSES v ÚP. Došlo k významnější redukci hygrolfilního ÚSES po drobných horských potocích, a naopak k propojení reprezentativnějších poloh mezofilního charakteru. Schématické vymezení LBC bylo navrženo ke zpřesnění na pozemky/prostorové členění lesa. Prameniště lokalit (LC) navrhneme k zařazení jako IP.
Březno	ÚSES v rámci ÚP je v území mimo rekultivace a povrchový lom Nástup-Tušimice vcelku bezproblémově. Nutná je však úprava vymezení NC Stroupeč v souladu s vymezením ze ZÚR. V rámci návrhu nové koncepce ÚSES dále došlo k dílčímu zpřesnění vedení biokoridorů a vymezení biocenter. Dále v souladu s rozpracovaným PSZ k.ú. Březno u Chomutova byl vymezen alternativní biokoridor k prostorově nespojitě větvi ÚSES po severních březích Nechanické přehrady. Dále byl vymezen biokoridor přes obec Březno (nahrazení původního IP) a dále byla zcela přeřešena koncepce vymezení větví ÚSES v rámci prostoru povrchového lomu v návaznosti na aktuální plán rekultivací.
Černovice	ÚSES v platném ÚP je vymezen převážně racionálně. V rámci plánu ÚSES došlo pouze k převymezení větví ÚSES v rámci lomu Nástup-Tušimice. Navrženo bylo jedno nové LC na větvi propojující RBC Hradiště s lomem z důvodu překročení maximální délky biokoridoru.
Droužkovice	ÚSES v platném ÚP je vymezen racionálně dle KPÚ a byl tedy pouze zpřesněn. V rámci plánu ÚSES došlo pouze k doplnění větví ÚSES v rámci lomu Nástup-Tušimice.
Hora Svatého Šebestiána	ÚSES v platném ÚP je nevyhovující a neodpovídá vymezení nadregionálního ÚSES dle ZÚR. V rámci rašelinišť je navrženo velmi naddimenzované lokální biocentrum. Některé větve ÚSES byly z hlediska nadbytečnosti v rámci biogeografické reprezentativnosti redukovány.
Hrušovany	ÚSES v platném ÚP je vymezen racionálně dle KPÚ a byl tedy pouze zpřesněn. V rámci plánu ÚSES došlo k doplnění LBC na hranici s obcí Nezabydlice a k doplnění vedení biokoridoru na severních svazích údolí Hutné I. Dále je nutné se vypořádat se změnou koncepce regionálního ÚSES ze ZÚR, které přetrasovali již na pozemky vymezené regionální a lokální biokoridory. Toto je významný koncepční problém, který byl řešen

	navržením vymezených LBK ve Vysočanském parku k rozšíření na min. prostorové parametry RBK (40 m). Již pozemkově vymezený RBK byl formálně „zlokalizován“.
Chomutov	ÚSES v platném ÚP je vymezen s metodickými chybami, které bylo nutné napravit. Bylo zrušeno LBC „Městský park“, LBK „Do ZOO“ a část LBK „Chomutovka“, které byly nahrazeny IP. Jedná se o problematické skladebné prvky, které nesplňují prostorové a funkční (přírodní) parametry ÚSES a jejich přeřazení do kategorie IP více odpovídá jejich charakteru „městské zeleně“. Bylo vloženo jedno nové LBC do větve spojující RBC „Údlické doubí“ a LBC „Prostřední rybník“. V dílčích úpravách byly upřesněny další prvky stávajícího vymezení ÚSES v souladu se zvolenou metodikou racionalizace prostorových parametrů. Dále došlo k návrhu dílčích úprav ve vedení NRBK a vložených biocenter.
Jirkov	ÚSES v platném ÚP je vymezen převážně racionálně. V rámci plánu ÚSES došlo pouze k drobným zpřesněním skladebných prvků a k vymezení jednoho nového LBC na nedokončené větvi vedené po Nivském potoce až ke kempu v Červeném Hrádku (rybník a mokřadní olšiny LBC „U koupaliště“) v souladu s návrhem nového ÚP.
Kalek	ÚSES v platném ÚP je nevyhovující a neodpovídá vymezení nadregionálního ÚSES dle ZÚR. V návrhu nového ÚP se počítá s významným zahuštěním sítě ÚSES (nové větve), které se však z biogeografického hlediska (reprezentativnosti jednotlivých STG) jeví jako nadbytečné, a to i s ohledem na umístění většiny skladebných prvků v homogenním lesním biotopu (mezofilní větve STG 5-6AB3; hygrofilní větve STG 6AB-B4/6A4(6)). V rámci návrhu nové koncepce ÚSES došlo k významným změnám v racionalizaci (silné redukci) vymezení skladebných prvků ÚSES a jejich sesazení do modálních větví.
Křimov	ÚSES v platném ÚP i návrhu nového ÚP je vymezen konzervativně a často neodpovídá metodickým principům vymezování, případně se jedná o již překonané či nadbytečné řešení z hlediska biogeografické reprezentativnosti, skutečného stavu ekosystémů či nadřazené hierarchie N+R ÚSES ze ZÚR. Nadmístní hierarchie ÚSES je vymezena schematicky bez dostatečného počtu vložených biocenter. RBC 1337 Bezručovo údolí je vymezeno mimo přesnost ZÚR (zde se např. překrývá s lokálními větvemi), RBK 571 je veden zcela mimo koridor ZÚR atp. V ÚP se nachází neúměrně velká LBC např. LBC 29. Není využíván institut IP, kterými je v návrhu plánu ÚSES navrženo k nahrazení několik prvků krajinné zeleně a lokálně hodnotných krajinných prvků, které však nemají význam ve vymezení racionálního ÚSES. Obecně lze konstatovat, že v řešeném území zcela přeřešena koncepce vymezení větví ÚSES s ohledem na ZÚR a metodické principy vymezování.
Málkov	ÚSES v platném ÚP byl zpřesněn převážně ve smyslu konkrétního vymezení NBK K3 a dílčího zpřesnění vložených lokálních biocenter. Jako nerealizovatelná se ukázala větev LBK kopírující potok Hutná II přes zastavěné území sídla. Dále byla v návrhu plánu ÚSES zcela přeřešena koncepce vymezení větví ÚSES v rámci prostoru povrchového lomu Nástup-Tušimice v návaznosti na aktuální plán rekultivací. Návrh rozpracovaného nového ÚP vykazuje ještě větší míru „metodických problémů“ než stávající platný územní plán.
Místo	ÚSES v platném ÚP je nevyhovující a neodpovídá vymezení nadmístního ÚSES dle ZÚR díky jeho významné zastaralosti. Návrh rozpracovaného nového ÚP nelogicky vymezuje lokální větve ÚSES v rámci nadregionálního biokoridoru K3, přičemž vložená LBC jsou stále pouze schématická bez zpřesnění na jakékoliv prostorové hranice. V návrhu plánu ÚSES došlo k dílčímu přeřešení koncepce lokálních větví a zpřesnění prvků ÚSES nadmístní hierarchie.

Nezabylice	ÚSES v platném ÚP je vymezen racionálně dle KPÚ a byl tedy pouze lokálně zpřesněn a doplněn (doplnění LBK a části LBC v rámci nedokončené větve lokálního ÚSES vedené od Lažan/Hrušovan).
Otvice	ÚSES v platném ÚP je vymezen převážně racionálně a v rámci návrhu plánu ÚSES byl pouze upraven a zpřesněn na pozemky. Bylo pouze navrženo zrušení lokálního biokoridoru po potoce přes zastavěné území sídla.
Pesvice	ÚSES v platném ÚP je vymezen racionálně dle KPÚ na pozemky a byl tedy převzat bez výhrad (pouze zcela marginální úpravy pro účely zachování prostorové spojitosti skladebných částí v plánu ÚSES).
Spořice	V k.ú. Spořice je ÚSES v platném ÚP vymezen bez významných metodických nedostatků až na vedení LBK po toku Hačky v silně urbanizovaném prostoru bez reálné možnosti na rekultivaci a založení hygrofilních biotopů podíl vodního toku a dále vymezením biokoridoru po toku „přivaděče“, jakkoli je zde nutné propojení mezofilních biotopů (zde je dle autorů plánu ÚSES chyba i u zpracované KPÚ, která byla pro vymezení v ÚP převzata). Dále byla převážně v k.ú. Krbice v návrhu plánu ÚSES zcela přeřešena koncepce vymezení větví ÚSES v rámci prostoru povrchového lomu Nástup-Tušimice v návaznosti na aktuální plán rekultivací.
Strupčice	ÚSES v platném ÚP i zpracovaném návrhu nového ÚP je vymezen s metodickými chybami, které bylo nutné napravit. V rámci obce se zpracovávají KPÚ, kde je vymezení ÚSES racionálně řešeno. Bohužel v současné době nejsou k dispozici finální verze plánu společných zařízení, a tedy bylo přistoupeno k vlastnímu vymezení v souladu s metodickými principy a názorem projektanta. Dále byla zcela přeřešena koncepce vymezení větví ÚSES v rámci prostoru povrchového lomu Vršany v návaznosti na aktuální plán rekultivací a navazující Plán ÚSES pro ORP Most.
Údlice	ÚSES v platném ÚP je vymezen převážně racionálně (schematicky) a řeší pouze regionální hierarchii ÚSES. V rámci návrhu nového ÚP již došlo k zpřesnění ÚSES dle soudobé metodiky vymezování ÚSES a ke zpřesnění na pozemky či jiné hranice v terénu.
Vrskmaň	Regionální ÚSES v platném ÚP je zpracován pouze rámcově bez konkrétního vymezení a vložených lokálních biocenter. Dále v lokální hierarchii ÚSES došlo k redukci nespojitých a prostorově nerealizovatelných funkčních větví (Hutní p. I.). Dále byla zcela přeřešena koncepce vymezení větví ÚSES v rámci prostoru povrchového lomu Vršany v návaznosti na aktuální plán rekultivací a navazující Plán ÚSES pro ORP Most.
Všehrady	ÚSES v platném ÚP je vymezen převážně racionálně (schematicky) avšak zastaralé, jelikož byl již zpřesněn na pozemky v KPÚ. V rámci plánu ÚSES byl tedy pouze lokálně zpřesněn a doplněn (doplnění LBK v rámci nedokončené větve lokálního ÚSES vedené od Lažan/Hrušovan k LBC „Všehrdskému lesíku“).
Všestudy	ÚSES v platném ÚP je vymezen převážně racionálně a v rámci návrhu plánu ÚSES byl pouze upraven a zpřesněn na pozemky dle dokončené KPÚ.
Výsluní	ÚSES v platném ÚP (účinnost 10/2022) je vymezen konzervativně a schematicky bez výrazné snahy o zpřesnění skladebných prvků na pozemky, prostorové členění lesa či jiné hranice v terénu. Prvky ÚSES jsou často prostorově naddimenzované. V plánu ÚSES došlo k udržení stávající koncepce, avšak jednotlivé větve ÚSES byly nově zpřesněny s ohledem na ostatní limity v území (soumítnost se ZCHÚ) a racionální prostorové nároky.
Vysoká Pec	ÚSES v platném ÚP je vymezen mírně schematicky a byl tedy zpřesněn na pozemky a prostorové členění lesa. Pro dílčí nadbytečnost z hlediska reprezentativnosti a propojenosti systému bylo zvažováno odebrání hygrofilní větev po Kundratickém potoce

	(po zvážení a zhodnocení systému konektivity bylo shledáno její ponechání). Dále byla zcela přeřešena koncepce vymezení větví ÚSES v rámci prostoru povrchového lomu ČSA v návaznosti na aktuální plán rekultivací.
--	---

2.8 ZÁKLADNÍ ANALÝZY HUSTOTY A POPIS STÁVAJÍCÍ SÍŤE ÚSES

V ORP Chomutov je ve stávajících územně plánovacích dokumentacích ÚSES vymezen relativně hustě. V území je vymezena biogeograficky odpovídající síť nadmístních prvků ÚSES. Síť lokálních prvků bude v rámci návrhu plánu ÚSES částečně upravena na základě biogeografické analýzy a přiměřené hustoty s ohledem na ostatní zájmy v krajině. Vzhledem ke stabilizaci krajiny bude v návrhu přistoupeno k významnému navýšení interakčních prvků ÚSES.

2.8.1 Nadmístní ÚSES

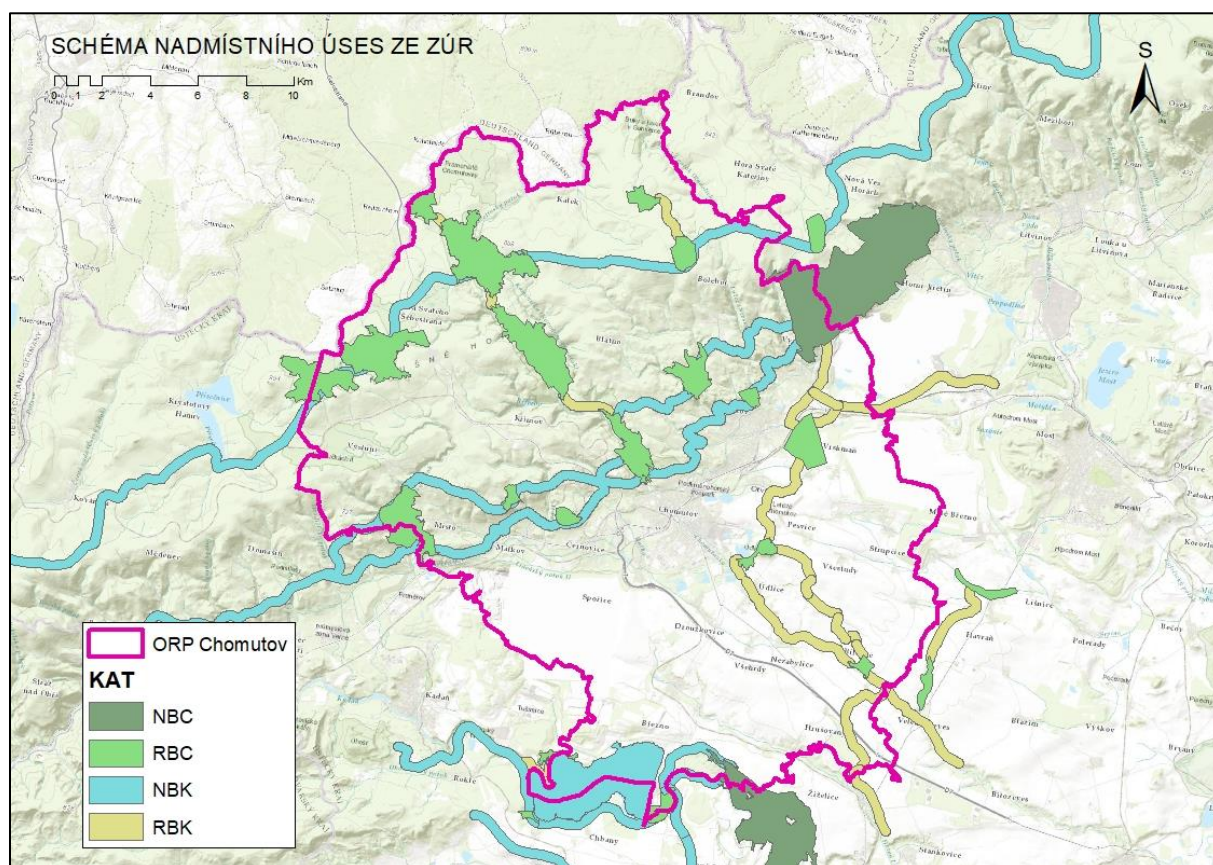
Území ORP je díky své geografické poloze a značné rozloze relativně heterogenní z hlediska zastoupení biochor (včetně zastoupení extrémních typů viz kap. 2.2.2). Nadmístní systém ekologické stability reflektuje charakter území a je přiměřeně hustý vzhledem k principům biogeografické reprezentativnosti.

Tyto prvky vychází z vymezení v následujících podkladech:

- Zásady územního rozvoje Ústeckého kraje ve znění Aktualizace č. 3
- Územně technický podklad (Bínová a kol., 1996)
- Plán nadmístního ÚSES Ústeckého kraje, Ing. Aleš Friedrich, 2008

Nadregionální ÚSES		
KATEGORIE	KÓD ZÚR	NÁZEV
Biocentra	NC 1	Stroupeč
	NC 71	Jezeří
Biokoridory	NK K2	Božidarské rašeliniště (70) - Hřenská skalní města (40)
	NK K3	Studenec (69) - Jezeří (71)
	NK K42	Úhošť (15) - Stroupeč (1)
Regionální ÚSES		
KATEGORIE	KÓD ZÚR	NÁZEV
	RC 020	Nádrž Kyjice
	RC 1184	Prunéřovské údolí
	RC 1185	Jelení hora
	RC 1186	Novoveské rašeliniště
	RC 1187	Novodomské rašeliniště
	RC 1188	Kamenička
	RC 1189	Bučina
	RC 1333	Stráně nad Chomutovkou
	RC 1334	Údlické Doubí
	RC 1337	Bezručovo údolí
	RC 1338	Telšské údolí
	RC 1352	Jelení rašeliniště

	RC 1353	Klikvové rašelinistiě
	RC 1525	Běšický chochol
	RC 1683	Vysoká
	RC 1686	Soběsuky
	RC 1688	Hradištie
	RC 1689	Červený Hrádek
Biokoridory	RK 535	Bučina – Novodomské rašelinistiě
	RK 537	Novodomské rašelinistiě – Kamenička
	RK 560	Klikvové rašelinistiě – Jelení rašelinistiě
	RK 571	Kamenička – Bezručovo údolí
	RK 572	Jezeří – Nádrž Kyjice
	RK 573	Údlické Doubí – Stráně nad Chomutovkou
	RK 574	Stráně nad Chomutovkou – Tatinná
	RK 583	Staňkovice – RK 574
	RK 1076	Běšický chochol – K 42
	RK 0011	Nádrž Kyjice – Údlické Doubí
	RK 0013	Kopistská výsypka – Nádrž Kyjice
	RK 0014	RK 572 – RK 0013

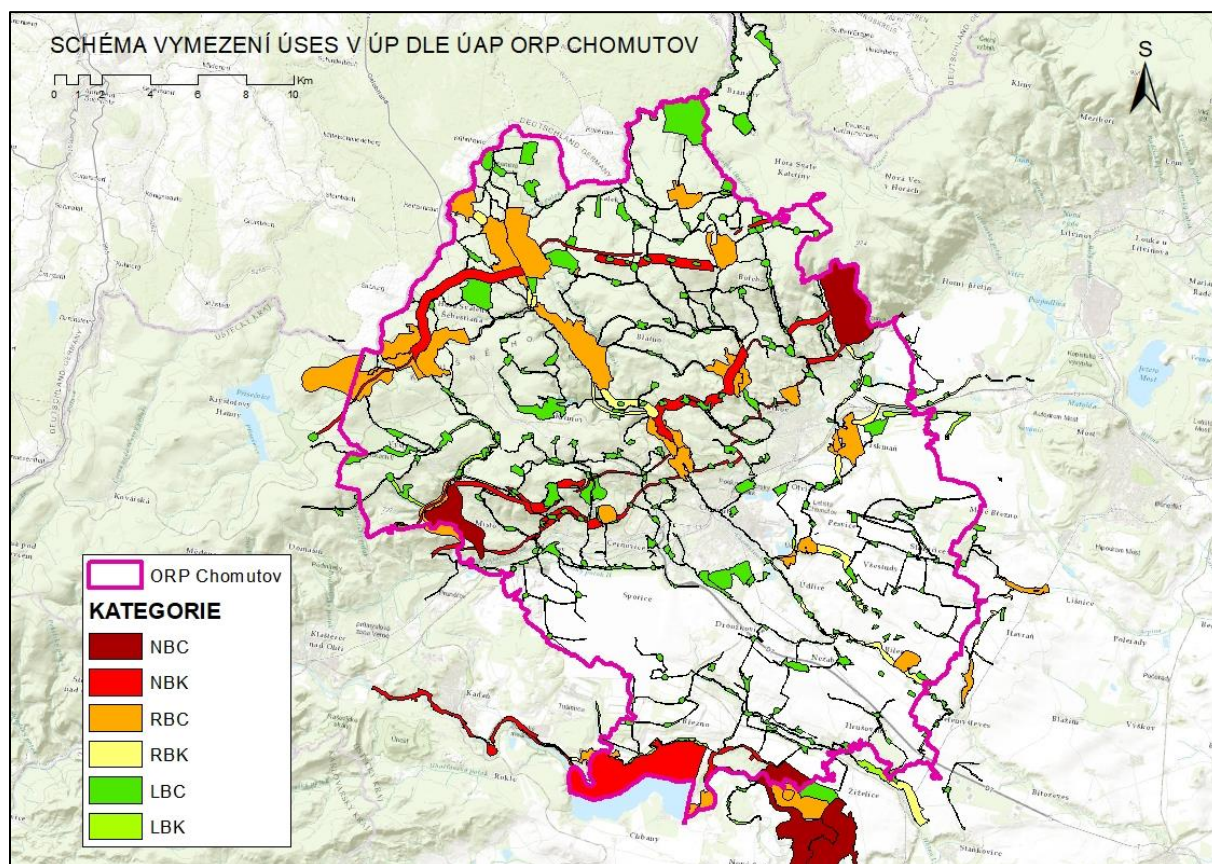

Obr. 35 - Schéma N+R ÚSES dle ZÚR ÚK

2.8.2 Místní ÚSES

Lokální ÚSES není ve stávající podobě jednotně zpracován. Jeho vymezení je pak v různé míře přesnosti stabilizováno v jednotlivých územních plánech obcí. Plán ÚSES analyzoval stávající vymezení ÚSES v platných územních plánech, případně pokud byla data k dispozici, tak v rozpracovaných změnách územních plánů a v územních plánech ve stádiu zpracování. Dále byly do analýzy použity plány společných zařízení z KPÚ.

Na schématu níže je patrné různé pojetí vymezení ÚSES v územních plánech jednotlivých obcí. Problémy jsou analyzovány v předešlé kapitole 2.7. V rámci návrhu došlo ke sjednocení vymezení.

Obr. 36 - Schéma vymezení ÚSES v ÚP dle ÚAP

2.8.3 Vztah ÚSES a pozemkových úprav

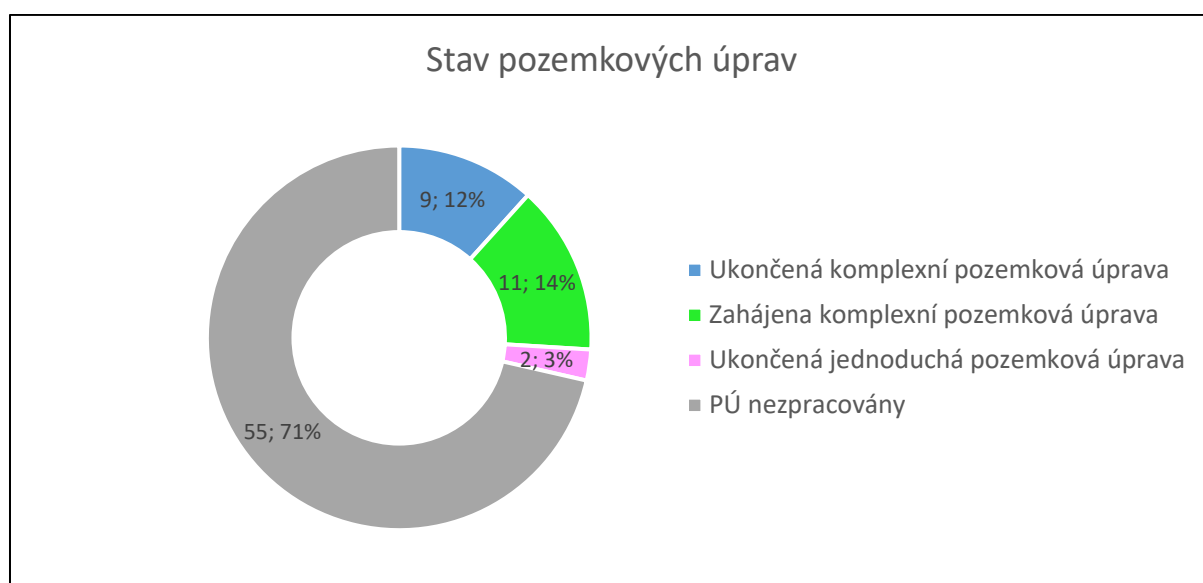
Legislativní rámec pozemkových úprav je zakotven v zákoně č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů. Komplexní pozemkové úpravy pak musí svým rozsahem splňovat veškeré náležitosti definované zákonem a zvláštním právním předpisem, kterým je vyhláška č. 13/2014 Sb., o postupu při provádění pozemkových úprav a náležitostech návrhu pozemkových úprav.

Jedním z hlavních posláních pozemkových úprav je zvýšení ekologické stability krajiny. Plán společných zařízení jako součást komplexní pozemkové úpravy disponuje hned několika možnostmi jak podpořit ekologickou stabilitu krajiny. Základním nástrojem, který zohledňuje ekologické aspekty pozemkových úprav, je územní systém ekologické stability. Pozemkové úpravy podrobně rozpracovávají především lokální ÚSES, který vychází z hierarchicky nadřazených úrovní. Jednotlivé skladebné prvky ÚSES (biocentra, biokoridory a interakční prvky) se sice mohou realizovat i nezávisle na pozemkových

úpravách, avšak jejich zakomponování do plánu společných zařízení při zpracování KoPÚ umožňuje koncipovat jednotlivé skladebné části v kontextu dalších navrhovaných opatření a celkově tak rozvinout jejich polyfunkční charakter. Pozemkové úpravy tak plní klíčovou roli v období mezi generelem a realizací ÚSES.

Zásadní devizou KoPÚ je také její projednání – návrh KoPÚ, včetně plánu společných zařízení, jehož součástí je i ÚSES schvalují vlastníci 75% výměry řešených pozemků a každý vlastník se vyjadřuje postupně a písemně.

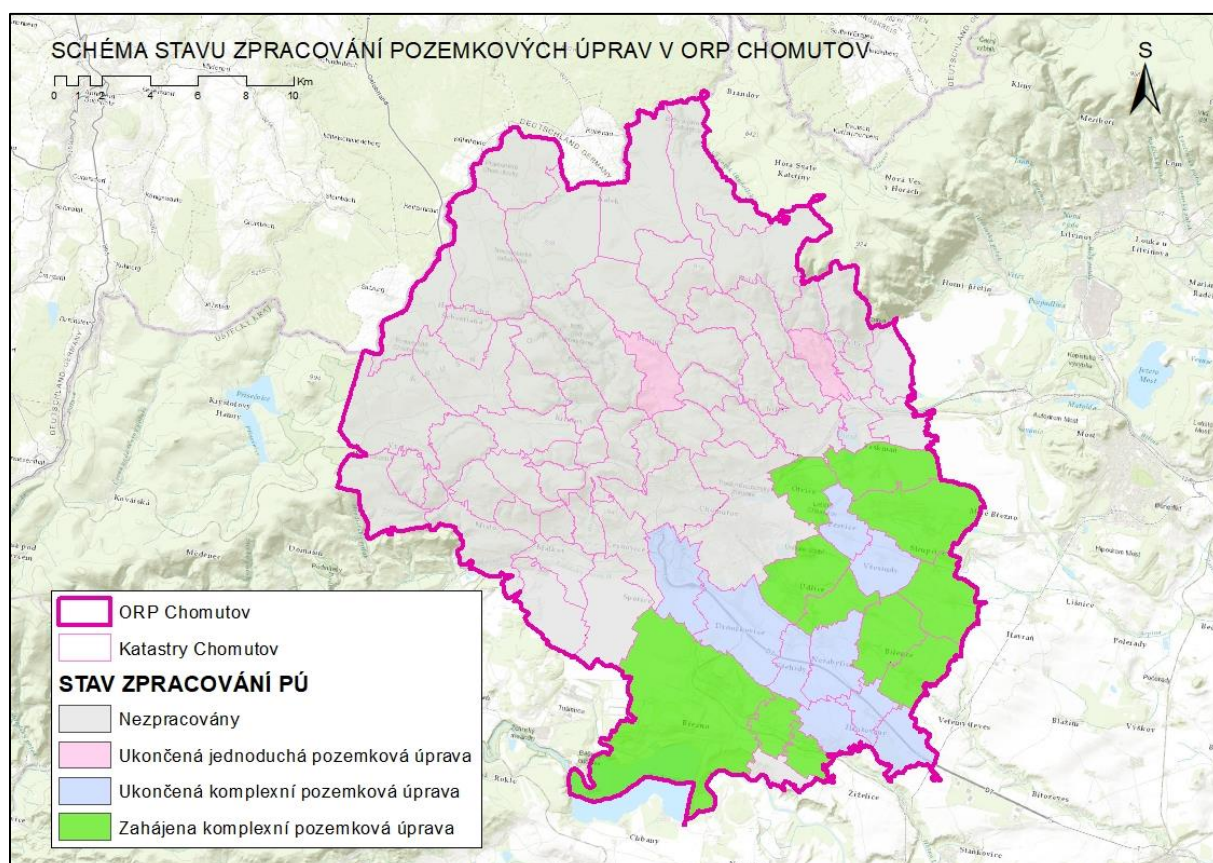
Stav zpracování pozemkových úprav v ORP Chomutov je názorně prezentován na níže uvedeném grafu, přehledné tabulce a grafickém schématu. V rámci prací na plánu ÚSES ORP Chomutov bylo pracováno s plánem společných zařízení těch katastrů, které mají ukončené komplexní pozemkové úpravy. V některých případech bylo pracováno také s plánem společných zařízení těch zahájených komplexních pozemkových úprav, které jsou těsně před schválením.

OBEC	KATASTRÁLNÍ ÚZEMÍ	STAV PÚ
Droužkovice	Droužkovice	Ukončená komplexní pozemková úprava
Hrušovany	Hrušovany u Chomutova	Ukončená komplexní pozemková úprava
Hrušovany	Lažany u Chomutova	Ukončená komplexní pozemková úprava
Hrušovany	Vysočany u Chomutova	Ukončená komplexní pozemková úprava
Nezabylice	Nezabylice	Ukončená komplexní pozemková úprava
Pesvice	Pesvice	Ukončená komplexní pozemková úprava
Spořice	Spořice	Ukončená komplexní pozemková úprava
Všehrady	Všehrady	Ukončená komplexní pozemková úprava
Všestudy	Všestudy	Ukončená komplexní pozemková úprava
Bílence	Bílence	Zahájena komplexní pozemková úprava
Bílence	Škrle	Zahájena komplexní pozemková úprava
Březno	Březno u Chomutova	Zahájena komplexní pozemková úprava
Březno	Denětice	Zahájena komplexní pozemková úprava
Březno	Holetice	Zahájena komplexní pozemková úprava
Otvice	Otvice	Zahájena komplexní pozemková úprava
Strupčice	Sušany	Zahájena komplexní pozemková úprava
Strupčice	Strupčice	Zahájena komplexní pozemková úprava

Údlice	Přečaply	Zahájena komplexní pozemková úprava
Údlice	Údlice	Zahájena komplexní pozemková úprava
Vrskmaň	Vrskmaň	Zahájena komplexní pozemková úprava
Blatno	Blatno u Chomutova	Ukončená jednoduchá pozemková úprava
Vysoká Pec	Drmary	Ukončená jednoduchá pozemková úprava
Boleboř	Boleboř	PÚ nezpracovány
Boleboř	Orasín	PÚ nezpracovány
Boleboř	Svahová	PÚ nezpracovány
Černovice	Černovice u Chomutova	PÚ nezpracovány
Hora Svatého Šebestiána	Nová Ves u Křimova	PÚ nezpracovány
Hora Svatého Šebestiána	Hora Svatého Šebestiána	PÚ nezpracovány
Hora Svatého Šebestiána	Jilmová	PÚ nezpracovány
Hora Svatého Šebestiána	Pohraniční	PÚ nezpracovány
Chomutov	Chomutov I	PÚ nezpracovány
Chomutov	Chomutov II	PÚ nezpracovány
Jirkov	Jirkov	PÚ nezpracovány
Jirkov	Březeneč	PÚ nezpracovány
Jirkov	Jindřišská	PÚ nezpracovány
Jirkov	Červený Hrádek u Jirkova	PÚ nezpracovány
Kalek	Kalek	PÚ nezpracovány
Kalek	Načetín u Kalku	PÚ nezpracovány
Kalek	Gabrielina Huť	PÚ nezpracovány
Kalek	Načetín	PÚ nezpracovány
Málkov	Kralupy u Chomutova	PÚ nezpracovány
Křimov	Domina	PÚ nezpracovány
Křimov	Krásná Lípa u Křimova	PÚ nezpracovány
Křimov	Křimov	PÚ nezpracovány
Křimov	Strážky u Křimova	PÚ nezpracovány
Křimov	Suchdol u Křimova	PÚ nezpracovány
Křimov	Menhartice u Křimova	PÚ nezpracovány
Křimov	Nebovazy	PÚ nezpracovány
Křimov	Stráž u Křimova	PÚ nezpracovány
Málkov	Ahníkov	PÚ nezpracovány
Málkov	Málkov u Chomutova	PÚ nezpracovány
Málkov	Zelená	PÚ nezpracovány
Místo	Blahuňov	PÚ nezpracovány
Málkov	Lideň	PÚ nezpracovány
Místo	Místo	PÚ nezpracovány
Málkov	Vysoká u Chomutova	PÚ nezpracovány
Místo	Vysoká Jedle	PÚ nezpracovány
Výsluní	Sobětice u Výsluní	PÚ nezpracovány
Výsluní	Třebíška	PÚ nezpracovány
Výsluní	Volyně u Výsluní	PÚ nezpracovány
Výsluní	Výsluní	PÚ nezpracovány
Výsluní	Úbočí u Výsluní	PÚ nezpracovány
Blatno	Bečov	PÚ nezpracovány
Blatno	Hrádečná	PÚ nezpracovány
Blatno	Květnov u Chomutova	PÚ nezpracovány
Blatno	Mezihorí u Chomutova	PÚ nezpracovány
Blatno	Radenov	PÚ nezpracovány

Blatno	Šerchov	PÚ nezpracovaný
Blatno	Zákoutí	PÚ nezpracovaný
Březno	Stranná u Nechranic	PÚ nezpracovaný
Spořice	Krbice	PÚ nezpracovaný
Vrskmaň	Kyjice	PÚ nezpracovaný
Vrskmaň	Nové Sedlo nad Bílinou	PÚ nezpracovaný
Vysoká Pec	Kundratice u Chomutova	PÚ nezpracovaný
Vysoká Pec	Podhůří u Vysoké Pece	PÚ nezpracovaný
Vysoká Pec	Pyšná	PÚ nezpracovaný
Vysoká Pec	Vysoká Pec	PÚ nezpracovaný

Obr. 37 - Schéma stavu zpracování pozemkových úprav

3. NÁVRHOVÁ ČÁST

3.1 PRINCIPY VYMEZOVÁNÍ ÚSES

3.1.1 Princip biogeografické reprezentativnosti

Princip biogeografické reprezentativnosti odpovídá původnímu kritériu rozmanitosti potenciálních ekosystémů. Vychází z biogeografického členění krajiny a jeho uplatnění slouží k vytvoření základního rámce pro vymezení soustavy reprezentativních biocenter všech hierarchických úrovní ÚSES. (Metodika)

Prvky ÚSES vymezené v Plánu ÚSES pro ORP Chomutov byly primárně analyzovány z hlediska biogeografické reprezentativnosti a na základě zmapovaných ekotopů a přírodních podmínek pro potenciální přírodní ekosystémy.

Z hlediska nadregionální hierarchie jsou nadregionální biocentra specifikována aktualizovaným vymezením AOPK ČR a vychází z prvotních vymezení v Územním technickém podkladu ... (Bínová a kol., 1996). Obě nadregionální biocentra jsou reprezentativní a odrážejí typické fenomény daného bioregionu a dotčených biochor.

Z hlediska regionální hierarchie jsou regionální biocentra specifikována v platných zásadách územního rozvoje Ústeckého kraje, respektive krajů navazujících. V řešeném území není vymezeno regionální biocentrum pro biochoru typu -2AN, -2PI, 3BT a -3RE v rámci 1.1 Mosteckého bioregionu. V rámci pouze okrajově dotčeného 1.13 Doupovského bioregionu se jedná o biochoru -2US. V řešeném území není nutné vymezovat další regionální biocentra, neboť dotčené biochory mají svá reprezentativní biocentra vymezena v rámci navazujících správních území (ORP/krajská úroveň).

Z hlediska lokální hierarchie jsou lokální biocentra specifikována v platných územních plánech dotčených obcí v rámci ORP Chomutov. V rámci plánu ÚSES byla vytvořena mapa STG a na jejím základě bylo revidováno vymezení lokálních biocenter z územních plánů tak, aby došlo k naplnění cíle na reprezentativní podchycení jednotlivých ekotopů v rámci jednotlivých druhů biochor. V některých případech byly reprezentativní ekotopy již zastoupeny v rámci vyšší hierarchie a tedy došlo pouze k logickému doplnění sítě ÚSES tak, aby byla dostatečně hustá a bylo dosaženo dalších principů vymezování ÚSES dle metodiky.

Tabulka navržených biocenter ÚSES dle biogeografického členění:

BIOREGION	BIOCHORA	NADREGIONÁLNÍ A REGIONÁLNÍ BIOCENTRA	LOKÁLNÍ BIOCENTRA
1.1	-2AN	NC71	LK46/LC3,LK46/LC4,LK46/LC5,LK46/LC6,LK47/LC2,LK48/LC1,LK48/LC2,LK48/LC5,LK48/LC6,LK48/LC7,LK49/LC1,LK49/LC2,LK49/LC3,LK49/LC4,LK49/LC5,LK51/LC1,LK52/LC1,LK52/LC2,LK52/LC3,LK52/LC4,LK52/LC5,LK52+53/LC6,LK53/LC1,LK53/LC2,LK53/LC4,LK54/LC1,LK60/LC2,LK74/LC1,LK74/LC2,LK74/LC3,LK74/LC4,LK74/LC5,LK75/LC1,LK76/LC1,LK79+80/LC1,LK79+81/LC1,RK0013/LC1,RK0013/LC2,RK583/LC1,RK583/LC2,RK583/LC3,RK583/LC4
	2Nh	NC1, RC1686	NK42VN/LC1,NK42TVN/LC1,NK42VN/LC2

	-2PB	NC1, RC1686, RC1333, RC1334	LK44/LC4, LK50/LC1, LK50/LC2, LK50/LC4, LK50/LC5, LK50/LC6, LK53/LC2, LK53/LC3, LK53/LC4, LK56/LC1, LK56/LC2, LK57/LC1, LK58/LC1, LK58/LC2, LK58/LC3, LK59/LC1, LK59/LC2, LK68/LC1, NK42T/LC2, NK42T/LC3, NK42TVN/LC1, RK573a/LC5, RK573a/LC6, RK573a/LC7, RK573a/LC8, RK573b/LC1, RK573b/LC10, RK573b/LC2, RK573b/LC3, RK573b/LC4, RK573b/LC5, RK573b/LC6, RK573b/LC7, RK573b/LC8, RK573b/LC9, RK574/LC1, RK574/LC2, RK583/LC1
	-2PI		LK38/LC2, LK40/LC1, LK50/LC2, LK50/LC3, LK56/LC1, LK57/LC1, RK1076/LC1, RK1076/LC2
	-2RE	NC1	LK38/LC6, LK38/LC7, LK58/LC2, LK58/LC3, LK59/LC1, LK60/LC1, LK60/LC2, LK64/LC1, LK64/LC2, LK64/LC4, LK65/LC1, LK65/LC1a, LK65/LC2, LK65/LC3, LK66/LC1, LK67/LC2, LK67+69/LC1, LK68/LC1, LK71+72/LC1, LK72/LC1, LK73/LC1, LK74/LC2, LK74/LC5, LK82/LC1, RK573b/LC3, RK583/LC4, RK583/LC5
	2RN	NC1, RC1525, RC1686	LK56/LC1, NK42VN/LC2, RK0011/LC5, RK573b/LC1, RK573b/LC2, RK573b/LC3
	-3BE	RC1333	LK46/LC10, LK46/LC5, LK46/LC6, LK46/LC7, LK46/LC8, LK46/LC9, RK573a/LC7, RK573a/LC8, RK574/LC2, RK583/LC6
	3BT		LK44/LC1
	3Db	RC020	RK0013/LC2, RK0013/LC3, RK572/LC3, RK572/LC2, RK572/LC5, RK572/LC4, RK0013/LC4, RK0014/LC1, RK0011/LC3, RK0011/LC2, RK0011/LC1, LK44/LC3, LK44/LC2, RK0011/LC3
	-3RB	RC020	LK64/LC1, LK64/LC2, RK0011/LC2, RK0011/LC4
	-3RE		LK38/LC3, LK38/LC4, LK46/LC3, LK46/LC4, LK48/LC6
	3RN	NC71, RC020	LK14/LC3, LK38/LC2, LK38/LC4, LK38/LC5, LK41/LC1, LK43/LC2, LK44/LC2, LK45/LC1, LK45/LC2, LK46/LC1, LK46/LC1, LK46/LC2, LK47/LC1, LK48/LC4, LK74/LC1, RK0011/LC1, RK0011/LC2, RK0013/LC4, RK0014/LC1, RK572/LC1, RK572/LC2, RK572/LC3, RK572/LC4, RK573a/LC1
	3To	RC1334	LK37/LC3, LK48/LC3, RK573a/LC1, RK573a/LC2, RK573a/LC3, RK573a/LC4, RK573a/LC5, RK573a/LC6, RK573a/LC7
1.13	-2PI	RC1525	LK56/LC1, RK1076/LC1, RK1076/LC2
	-2US		RK1076/LC1, RK1076/LC2
1.59	3SS	NC71, RC1337, RC1184, RC1188, RC1189	LK41/LC1, LK43/LC2, LK48/LC1, NK3MB/LC12, NK3MH/LC1, NK3MH/LC10, NK3MH/LC11, NK3MH/LC12, NK3MH/LC13, NK3MH/LC14, NK3MH/LC14, NK3MH/LC15, NK3MH/LC16, NK3MH/LC17, NK3MH/LC18, NK3MH/LC19, NK3MH/LC2, NK3MH/LC20, NK3MH/LC21, NK3MH/LC22, NK3MH/LC23, NK3MH/LC3, NK3MH/LC4, NK3MH/LC5, NK3MH/LC6, NK3MH/LC7, NK3MH/LC8, NK3MH/LC9, LK17/LC2
	4BS	RC1138, RC1137, RC1188	LK17/LC2, LK18+19/LC3, LK20/LC2, LK21/LC1, NK3MB/LC12, NK3MB/LC13, NK3MB/LC14, NK3MB/LC15, NK3MB/LC15, NK3MB/LC16, NK3MB/LC17, NK3MB/LC18, NK3MB/LC19, NK3MH/LC19

4SS	NC71, RC1184, RC 1683, RC1688	LK17/LC1, LK18/LC4, LK31/LC1, LK36/LC1, LK36+37/LC2, LK37/LC1, LK38+39/LC1, NK3MB/LC1, NK3MB/LC10, NK3MB/LC11, NK3MB/LC12, NK3MB/LC20, NK3MB/LC21, NK3MB/LC6, NK3MB/LC7, NK3MB/LC8, NK3MB/LC9, NK3MH/LC22, NK3MH/LC6
4US	NC71, RC1137, RC1138, RC1184, RC1688	LK17/LC2, LK18/LC4, LK21/LC1, LK32/LC1, LK41/LC1, LK42+43/LC1, LK43/LC1, LK43/LC2, NK3MB/LC13, NK3MB/LC17, NK3MB/LC19, NK3MB/LC20, NK3MB/LC22, NK3MB/LC9, NK3MH/LC19, NK3MH/LC21, NK3MH/LC22, NK3MH/LC23, RK571/LC1, RK571/LC2
5BS	NC71	LK19/LC1, LK22/LC1, LK25/LC2, LK25+26/LC1, LK26/LC2, LK28+30/LC3, LK31/LC3, LK31+32/LC2, LK33+34/LC1, LK35/LC1, NK3MB/LC5
5SS	NC71, RC1188, RC1184	LK02/LC2, LK02/LC3, LK02/LC4, LK02/LC5, LK05/LC2, LK06/LC2, LK07/LC1, LK09/LC3, LK09+02/LC2, LK14+15/LC1, LK16/LC1, LK17/LC1, LK18/LC2, LK19/LC1, LK20/LC1, LK28+29/LC5, LK31/LC1, LK31+32/LC2, LK32/LC1, LK34+35/LC2, NK3MB/LC1, NK3MB/LC2, NK3MB/LC4, NK3MB/LC5, NK3MB/LC6
5US	RC1184, RC1188	LK02/LC6, LK02/LC7, LK02/LC8, LK09+02/LC2, LK11/LC1, LK12/LC2, LK13/LC1, LK14+15/LC1, LK14+15+16/LC2, LK22/LC1, LK23+24/LC1, LK26/LC2, LK26/LC3, LK28+29/LC4, LK28+29/LC5, NK3MB/LC3
6Dr	NC71, RC1185, RC1186, RC1187, RC1189, RC1353	LK01/LC1, LK01/LC2, LK02/LC1, LK02/LC2, LK04+03/LC1, LK05/LC1, LK12/LC1, LK18/LC1, LK27/LC1, LK27/LC2, LK28/LC2, LK30/LC1, LK30/LC2, NK2/LC13, NK2/LC14, NK2/LC16, NK2/LC3, NK2/LC4, NK2/LC5, NK2/LC9
6Dv	RC1185, RC1186, RC1187, RC1352, RC1353	NK2/LC2, NK2/LC3, NK2/LC4, NK2/LC5, NK2/LC6
6PS	NC71, RC1185, RC1186, RC1187, RC1188, RC1189, RC1352	LK01/LC2, LK01/LC3, LK01/LC4, LK02/LC1, LK02/LC2, LK03/LC2, LK04+03/LC1, LK05/LC1, LK05/LC2, LK06/LC1, LK07/LC1, LK09/LC1, LK09/LC3, LK09+02/LC2, LK09+02/LC2, LK13/LC1, LK18/LC1, LK22/LC1, LK25/LC2, LK25/LC3, LK28/LC1, LK30/LC2, NK2/LC1, NK2/LC13, NK2/LC14, NK2/LC15, NK2/LC16, NK2/LC6, NK2/LC9, RK560/LC2, RK560/LC3
6ZS	NC71, RC1185, RC1187	NK2/LC10, NK2/LC11, NK2/LC12, NK2/LC7, NK2/LC8, NK2/LC9

3.1.2 Princip funkčních vazeb ekosystémů

Princip funkčních vazeb ekosystémů odpovídá původnímu kritériu prostorových vztahů potenciálních ekosystémů. Vychází z biogeografického členění krajiny a jeho uplatnění slouží ke stanovení základních reprezentativních tras větví ÚSES všech hierarchických úrovní a zároveň s tím i k důležitějšímu zpřesnění (redukci, konkretizaci) základních rámců pro vymezení reprezentativních biocenter. (Metodika)

Prvky ÚSES vymezené v Plánu ÚSES pro ORP Chomutov byly sekundárně posuzovány z hlediska jejich funkční spojitosti a byly vytvářeny modální větve místního ÚSES s ohledem na hydricitu a úživnost ekotopů. Základně můžeme vymezené větve rozdělit na větve hygrolilní (vlhké, lužní, mokřadní, v blízkosti vodních toků a údolních niv, respektive větve vlhkých lesních údolnic a podmáčených rašelinných smrčín, rašelinišť) a dále větve mezofilní na středně „normálně“ vlhkých stanovištích a

větve xerofilní na stanovištích vláhově „omezených“. Hydrofilní větve jsou pro místní ÚSES netypické a byly vymezeny pouze doplňkově jako součást hygrofilních prvků (vlastní koryto vodního toku) a místy také jako prvky interakční (např. potenciál revitalizace technického přivaděče Ohře-Bílina pro posílení ekostabilizačních funkcí v rámci podkrušnohorské sídelní krajiny). V rámci plánu ÚSES byly místy díky charakteru prostředí a morfologii vodních toků (údolí) vymezovány i kontaktní větve zahrnující jak hygrofilní, tak mezofilní ekotopy ÚSES. Kontaktní lokální biocentra jsou běžnou součástí navržené koncepce ÚSES.

3.1.3 Princip přiměřených prostorových nároků

Princip přiměřených prostorových nároků odpovídá původnímu kritériu nezbytných prostorových parametrů. Vychází z opakovaného expertního posouzení prostorových nároků různých druhů organismů a jejich populací i různých společenstev širokým týmem specialistů. Jeho uplatnění slouží ke stanovení přiměřených hodnot velikostních parametrů biocenter a biokoridorů a celkové hustoty sítě ÚSES. (Metodika)

Minimální prostorové parametry lze s ohledem na Metodiku stanovit takto:

- Délka nadregionálního a regionálního biokoridoru mezi regionálními biocentry – 8 000 m.
- Délka dílčího úseku nadregionálního biokoridoru – 700 m lesní ekosystém.
- Šířka nadregionálního biokoridoru – 40 m lesní ekosystémy, koryto vodního toku u vodních ekosystémů.
- Plocha nadregionálního biocentra – 1 000 ha.
- Plocha regionálního biocentra – v rozmezí 23 – 43 ha lesní ekosystémy (v závislosti na vegetačním stupni a typu biochory), 30 ha luční ekosystémy, 10 ha mokřadní ekosystémy.
- Šířka regionálního biokoridoru – 40 m lesní a mokřadní ekosystémy, 50 m luční ekosystémy.
- Délka dílčího úseku regionálního biokoridoru – 1 000 m ekosystémy mokřadů, 700 m lesní ekosystémy a luční ekosystémy 5.-9. vegetačního stupně, 500 m luční ekosystémy 1.-4. vegetačního stupně.
- Plocha lokálního biocentra – 3 ha lesní a luční ekosystémy, 1 ha ekosystémy mokřadů.
- Šířka lokálního biokoridoru – 15 m lesní ekosystémy, 20 m luční a mokřadní ekosystémy.
- Délka lokálního biokoridoru – 2 000 m lesní a mokřadní ekosystémy, 1 500 m luční ekosystémy.

Minimální prostorové parametry skladebných prvků ÚSES jsou až na drobné a odůvodněné výjimky dodrženy. Maximální délka biokoridorů je překračována pouze výjimečně, a to v řádech desítek, ojediněle jednotek stovek metrů s ohledem na ostatní principy vymezování ÚSES (zohlednění aktuálního stavu a jiných limitů/zájmu v krajině).

Maximální prostorové parametry nejsou u skladebných prvků metodicky omezeny. V rámci navržené koncepce ÚSES byla rozloha biocenter nadmístní úrovně převzata a zpřesněna.

Následující tabulky představují velikost nadregionálních a regionálních biocenter vůči jejich minimálním výměrám.

Tabulka prostorových parametrů nadregionálních biocenter:

KOD	NÁZEV	DOMINANTNÍ BIOREGION	DOMINANTNÍ BIOCHORY	MINIMÁLNÍ PARAMETRY	VÝMĚRA RC PLÁN	VÝMĚRA RC ZUR
NC 01	Stroupeč	1.1 Mostecký	-2PB, 2Rn, 2Nh ¹⁾	1000 ha	1003 ha	1003 ha
NC 71	Jezeří	1.59 Krušnohorský	5SS, 4SS, 3SS ²⁾		2019 ha	2020 ha

1) V řešeném území ORP Chomutov je dominantní biochorou: -2PB (suché jižní svahy) a 2Nh (údolní niva Ohře)

2) V řešeném území ORP Chomutov je dominantní biochorou: 3SS, 4SS, 5SS, zasahuje sem i 6ZS (hřbet táhnoucí se od Liščího vrchu přes Medvědí skálu po vrch Jedlová)

Tabulka prostorových parametrů regionálních biocenter:

KOD	NÁZEV	BIOCHORA*	DRUH BIOCHORY	MINIMÁLNÍ PARAMETRY	VÝMĚRA RC PLÁN	VÝMĚRA RC ZUR
RC 020	Nádrž Kyjice	3RN, 3Db, -3RB	similární	23 ha ¹⁾ / 10 ha	210 ha	231 ha
RC 1184	Pruněřovské údolí	4US, 4SS, 3SS, 5US, 5SS	kontrastní	26 ha	362 ha	362 ha
RC 1185	Jelení hora	6Dv, 6Dr, 6PS, 6ZS	kontrastně-similární	43 ha ²⁾	326 ha	323 ha
RC 1186	Novoveské rašeliniště	6Dr, 6Dv, 6PS		43 ha ²⁾	451 ha	445 ha
RC 1187	Novodomské rašeliniště	6Dr, 6Dv, 6PS, 6ZS		43 ha ²⁾	651 ha	613 ha
RC 1188	Kamenička	5US, 6PS, 5SS, 4BS		28 ha ³⁾	493 ha	475 ha
RC 1189	Bučina	6Dr, 6PS		43 ha ²⁾	101 ha	104 ha
RC 1333	Stráně nad Chomutovkou	-2PB, -3BE		similární + kontrastně-similární	33 ha ⁴⁾ + 23 ha ¹⁾	36 ha
RC 1334	Údlické Doubí	-2PB, 3To	similární	33 ha ⁴⁾ + 23 ha ¹⁾	72 ha	73 ha
RC 1337	Bezručovo údolí	4US, 4BS, 3SS	kontrastní	26 ha	236 ha	238 ha
RC 1338	Telšské údolí	4US, 4BS		26 ha	199 ha	194 ha
RC 1352	Jelení rašeliniště	6Dv, 6PS, 6ZS	kontrastně-similární	43 ha ²⁾	112 ha	112 ha
RC 1353	Klikvové rašeliniště	6Dv, 6PS, 6Dr		43 ha ²⁾	82 ha	79 ha
RC 1525	Běšický chochol	-2PI, 2RN	similární	33 ha ⁴⁾	38 ha	38 ha
RC 1683	Vysoká	4SS	kontrastně-similární	23 ha ¹⁾	45 ha	46 ha
RC 1686	Soběsuky	2Nh, -2PB, 2RN	Similární + kontrastně-similární	33 ha ⁴⁾ + 33 ha ⁴⁾	104 ha	101 ha
RC 1688	Hradiště	3SS, 4SS, 4US	kontrastně-similární	23 ha ¹⁾	58 ha	57 ha
RC 1689	Červený Hrádek	3SS		33 ha ⁴⁾	47 ha	47 ha

* **tučně** je vyznačena dominantní biochora pro dané RC

1) 23 ha (20 ha dominantní STG + 3 ha kontrastní STG)

2) 43 ha (40 ha dominantní STG + 3 ha kontrastní STG)

3) 25 ha (25 ha dominantní STG + 3 ha kontrastní STG)

4) 33 ha (30 ha dominantní STG + 3 ha kontrastní STG)

Minimální výměry RC jsou u uvedených prvků až na níže uvedené komentáře zachovány. Dle tabulky je viditelné, že v území jsou vymezeny nadstandardní velikosti regionálních biocenter, což je však dáno předem jejich umístěním v plochách horských rašelinišť, případně celých výrazných údolí, které jsou často chráněny již zvláštní územní ochranou. Prostorové nároky jsou tedy přiměřené ve vztahu k ostatním funkcím území a principu přiměřenosti.

Poznámky k vybraným RC:

RC 020 Nádrž Kyjice reprezentují již dle názvu na cca 65 % výměry biocentra dvě vodní nádrže, tedy čistě vodní biotopy (STG 3B-BC7-8b). Tyto nádrže mají částečně vyvinutý litorál a navazující hygofilní polohy mokřadů, luk a doprovodné vegetace měkkých luhů a olšových jasenin (mapově nevylyšená STG 3BC-C(3)4, 3BC-C(4) 5a). Navazující terestrické ekotopy (STG: 3AB3, 3B3, 3BD3 – 3B-BD(3)4) jsou určené převážně k založení a dosahují výměry cca 77 ha, což stále bohatě postačuje na reprezentativní výměru regionálního biocentra. Oproti vymezení v ZÚR zde došlo k významnějšímu zmenšení díky stavu vymezení zastavitelných ploch v územním plánu obce vrskmaň.

RC 1333 Stráně nad Chomutovkou je vymezeným kontaktním biocentrem ve vztahu hydricity (údolní niva Chomutovky + suché stráně) na pomezí dvou obdobných biochor (-2PB a -3BE). V rámci ZÚR je vymezená plocha na mezofilních až xerofilních biotopech navržena ve výměře cca 20 ha, v rámci PSZ k.ú. Bílence a Škrle je navrženo zmenšení na stávající orné půdě o cca 5 ha. Kontrastní STG v rámci biocentra jsou naopak zastoupeny výrazněji a to na celé zbytkové ploše hygofilních ekotopů nivy Chomutovky (cca 20 ha). V daném území tedy není dodržen metodicky správný princip minimálních prostorových nároků, který byl však ještě omezen v rámci PSZ KPÚ, ke kterým se však již vyjadřovali příslušné orgány státní správy a jedná se o reálný konsenzus ostatních zájmů v území (vlastnické právo na využívání pozemků). Stávající zachování „konzervativního“ podlimitního stavu tohoto biocentra je ke zvážení s ohledem na ostatní funkce v území (zemědělská produkce a reálnost provedení opatření – založení RC zalesněním orné půdy). Maximální variantu vzhledem k její akademičnosti bez reálného popisu do stavu pozemků řešených pozemků v rámci tohoto plánu ÚSES nepředkládáme, a tuto skutečnost zde pouze komentujeme.

Minimální šířka přírodních nadregionálních a regionálních biokoridorů je dle metodiky stanovena na 40 m. Nejedná se však ani zdaleka o šířku optimální. Ve stabilizovaných lesních biotopech je vhodné a účelné vymezovat nadmístní biokoridory v násobně širších pásmech, aby byla umožněna funkční regionální či nadregionální konektivita ÚSES. V tomto plánu ÚSES pro ORP Chomutov byly na lesní půdě vymezovány nadmístní (lesní) biokoridory v šířce cca 60 – 90 m s mediánem šířky kolem 80 m. Tedy v cca dvojnásobku minimální šířky. Jedná se o šířku koridoru, kterou si lze představit jako horizontální průmět průměrné výšky dvou plně vzrostlých smrků či buků.

Nadregionální a regionální biokoridory vedené v ose vodních toků (Ohře, Chomutovka) jsou svým rozsahem vázány na šířku vodního toku a dále navazující údolní nivu. Tedy se jedná o biokoridory prostorově výraznější. Extrémem je vymezení vodní větve nadregionálního biokoridoru NK42V, který v rámci řešeného území prochází přes vodní nádrž Nechranice, a tedy je vymezen v celé šíři vodní plochy této přehrad. Jedná se však o schématické vymezení, specifické pouze pro vodní nadregionální biokoridory.

Regionální koridory jsou dále vymezovány s ohledem na přírodní podmínky a přirozené hranice v území. Na zemědělské půdě byly aplikovány spíše minimální prostorové parametry s ohledem na vlastnické poměry a principy proporcionality. V regionálních koridorech vedených v okolí stávajících silně upravených koryt vodních toků (přivaděčů, antropogenních vodních děl těžební krajiny) bylo

často počítáno s jejich kontaktním vedením, tedy byla navrhována šíře o cca dvojnásobku minimální šířky z důvodu umožnění plnohodnotné revitalizace vodních koryt a dále navazujících mezofilních ekotopů. Šířka těchto regionálních biokoridorů se tedy pohybuje od minimálních 40 m po dvojnásobných 80 m.

Lokální prvky byly vymezovány racionálně a dle metodických pokynů. Na lesních pozemcích, ve stabilizovaných údolních nivách či v územích s dostatečnými prostorovými možnostmi nevyužívaného „přírodního prostředí“ je lokální hierarchie biokoridorů ÚSES až na výjimky vymezována v průměrné šířce 30 m, nebo s ohledem na hranice parcel, biotopů, půdních bloků LPIS či prostorového členění lesa. Biokoridory vymezované k založení na zemědělské půdě jsou navrhovány v průměrné šířce 15-20 m. Biocentra jsou navrhována o takových prostorových parametrech, aby zahrnovala minimálně 3 ha potencionálních lesních (případně lučních) biotopů, respektive 1 ha bezlesých mokřadů. V případě kontaktních prvků je uměřeně navýšena rozloha lokálních biocenter o všechny typy ekotopu. Bohužel musíme konstatovat, že ne vždy se povedlo dosáhnout kontaktních prvků o požadovaných parametrech a to především v prvcích určených k založení na orné půdě, kde již byly provedeny komplexní pozemkové úpravy. Naopak v lesní (horské) krajinné matici Krušných hor byla v ojedinělých případech lokální biocentra vymezována o značně větších prostorových parametrech s ohledem na principy biogeografické, aktuálního stavu krajiny (kvalitní biotopy) a především principu přiměřené konzervativnosti.

Hustota sítě ÚSES s doplněním interakčních prvků odpovídá krajinné matici řešeného území. Z hlediska biogeografické reprezentativnosti se jedná o navrženou síť relativně hustou. Z hlediska dalších funkcí ÚSES v krajině, jako jsou ekosystémové služby, protierozní a meliorační funkce, funkce zvyšování a uchování biodiverzity v labilních ekosystémech agrocenóz či kulturních smrčín atp. se jedná o síť s odpovídající hustotou prvků. Hustota prvků byla oproti vymezení v platných ÚP obcí částečně redukována právě s ohledem na biogeografickou reprezentativnost lokálních prvků - podchycení požadovaných STG v rámci lokálních biocenter a redukce biocenter méně reprezentativních.

Část prvků původního ÚSES z ÚP (převážně vycházející z původních generelů a historických vymezení) byla převedena do interakčních prvků. Jedná se především o území lokálních biocenter přímo navazujících na biocentra nadmístní úrovně, která dostatečně reprezentují dané biogeografické charakteristiky (STG v rámci biochor) či se jedná o prvky významně kontrastní, problematické či nedostatečných prostorových nároků. Síť interakčních prvků převzatá z KPÚ je tvořena především linií zelení podél polních cest a dochovanými mezemi v rámci zemědělské krajiny.

3.1.4 Princip zohlednění aktuálního stavu krajiny

Princip zohlednění aktuálního stavu krajiny odpovídá původnímu kritériu aktuálního stavu krajiny. Vychází z nezbytnosti znalosti aktuálních způsobů využití krajiny, s přednostním zaměřením na identifikaci v ní se nacházejících ekologicky cenných biotopů, příp. i populací a druhů a umělých (antropogenních) bariér. Jeho uplatnění slouží zejména k výběru vhodných konkrétních segmentů krajiny pro začlenění do skladebných částí ÚSES. (Metodika)

Tento princip byl významně zohledněn především při zpřesňování a racionalizaci vymezení skladebných částí ÚSES navržených přes zastavěná území sídel. Průzkumy řešeného území byly provedeny standardně. Provedeny byly další analýzy s využitím dat o biodiverzitě a přírodním potenciálu území – viz analytická část.

3.1.5 Princip zohlednění jiných limitů a zájmů v krajině

Princip zohlednění jiných limitů a zájmů v krajině odpovídá původnímu kritériu společenských limitů a záměrů. Vychází z existence aktuálně známých limitů využití území a různých zájmů souvisejících s lidskou činností v krajině. Jeho uplatnění slouží zejména k identifikaci nevhodných či problémových míst v krajině pro začlenění do skladebných částí ÚSES. (Metodika)

Tento princip byl zohledněn především vzhledem k navrhované dopravní infrastruktuře obchvatů měst a obcí, respektive navrhovaných rozvoji sídel. Stávající technická infrastruktura nevytváří zásadní problém v konektivitě navrženého ÚSES. Základní limitace prostorové spojitosti prvků ÚSES a fragmentace krajiny je odvislá od dopravní infrastruktury, především pak u dálnice D7 a silnice I. třídy (I/13 včetně plánovaných přeložek/obchvatů). Problematika fragmentace je především migrační, funkční spojitost (biotopovou) je až na výjimky možné zachovat.

Dále je nutné se zaměřit na potenciální střety s těžbou nerostných surovin. Území je typické hnědouhelnými povrchovými doly, ve kterých je navržen cílový stav ÚSES v souladu s předanými plány rekultivací. V řešeném území tedy jsou prvky ÚSES vymezovány i na v současnosti zcela antropogenně přeměněných plochách vlastních dolů, a dále na již provedených rekultivacích, ochranných valech (zalesnění atp.). V řešeném území jsou dále lokální ložiska štěrkopísků a kaolínových jílu. Střety ÚSES s dobývacími prostory nebo chráněnými ložiskovými územími jsou zaznamenány a jsou tedy i místně navrhovány alternativní trasy vedení větví ÚSES.

V případě realizace nové těžby je následně nutné počítat s určitou formou přirozené renaturalizace (případně pouze lokální revitalizace) na prvky ÚSES. Je nasnadě, že dojde ke změně vlastností biotopů a v rámci biocenter dojde k jejich přesunu z reprezentativních poloh pro dané biochory typů biocenter do unikátních. Ekostabilizační a biologická hodnota potenciálních opuštěných lomů (bez cílené rekultivace, zavážení atp.) však bude pravděpodobně vysoká, což je doložitelné z literatury. Rozšiřování dobývacích prostorů v rámci CHLÚ, které jsou ve střetu s vymezeným ÚSES, je nutné vždy odborně posoudit a vyvážit zájmy na ochraně přírody se zájmy na využití nerostného bohatství. V případě že dojde k rozšiřování těžby je nutné záměr koordinovat tak, aby docházelo k postupné (etapizované) proměně prostředí. Případně je vhodné prvky ÚSES lokálně vymezit a stabilizovat v nových územních polohách. Je však nutné dodržet všechny metodické principy vymezování.

Podrobněji viz tabulka střetů v rámci tabulkové části Problémové mapy a přidružená schémata.

3.1.6 Princip posloupnosti a vzájemné návaznosti hierarchických úrovní ÚSES

Princip posloupnosti a vzájemné návaznosti hierarchických úrovní ÚSES vychází ze síťové struktury ÚSES a z jeho definice jako vzájemně propojeného souboru přírodně blízkých ekosystémů. Jeho uplatnění slouží k zachování logiky vymezování a prostorových návazností ÚSES. (Metodika)

Hierarchizace prvků ÚSES je v Plánu ÚSES pro ORP Chomutov zachována, v rámci nadmístních biokoridorů byla vymezena lokální vložená biocentra. Další větvení místního ÚSES je od hlavních větví vyšší hierarchické úrovně realizováno ve smyslu podpory hlavních os nadmístního ÚSES se současným zachováním zdravé hustoty sítě v běžné krajině. Větve místního ÚSES byly navrhovány tak, aby co nejvíce podporovaly koridorové efekty, či co nejvíce modálním způsobem propojovali regionální a nadregionální prvky ÚSES.

Jednotlivé větve ÚSES byly vymezeny tak, aby měly návaznost na okolní správní území. Navržené řešení bylo odsouhlaseno všemi okolními ORP (Litvínov, Kadaň, Most, Žatec).

3.1.7 Princip přiměřené konzervativnosti

Princip přiměřené konzervativnosti vychází z relativní neměnnosti přírodních podmínek ovlivňujících vymezení ÚSES a zároveň ze skutečnosti, že ÚSES je na většině území našeho státu již vymezen (v některých případech ovšem ve vztahu k hlavním přírodovědným principům věcně nesprávně). Uplatnění tohoto principu slouží především k minimalizaci zásahů jak do stávajících vyhovujících koncepčních řešení, tak do vymezených skladebných částí ÚSES. (Metodika)

Prvky ÚSES vymezené v Plánu ÚSES pro ORP Chomutov byly hodnocené vzhledem k jejich konzervativnímu vymezení ve stávajících platných ZÚR, územních plánech obcí a v rámci projednaných či realizovaných plánů společných zařízení komplexních pozemkových úprav.

Nové vymezení prvků ÚSES je v rámci řešeného území relativně konzervativní. V rámci plánu jsou navrhovány dílčí změny nadmístního ÚSES, jedná se však o relativně drobné zásahy neměnicí vlastní koncepci. Od vymezení ÚSES v ÚP obcí se nově navržená koncepce liší z důvodu současného, poněkud odlišného, pohledu na vymezení reprezentativních biocenter a na modální průchody biokoridorů přes různé typy prostředí. Novým vymezením bylo dosaženo nové koncepce dle výše uvedených principů stávající metodiky.

Některé prvky, které byly z koncepce ÚSES vypuštěny, byly přeřazeny do kategorie interakčních prvků. Dále je nutné konstatovat, že stávající husté vymezení prvků ÚSES v ÚPD není principiálně zcela špatné, pokud jsou dodrženy předchozí principy. Jedná se však o velice extenzivní vymezení, které může bránit vlastní realizaci ÚSES (návrhové prvky na zemědělské půdě), respektive údržbu a realizaci opatření ve stabilnějších (funkčnějších) lokalitách (typicky lesní prvky, kde je cílem přírodě blízké lesnické hospodaření s postupným převodem od hospodářské funkce k funkci primárně ekostabilizační).

3.2 POPIS KONCEPCE ŘEŠENÍ A JEJÍ ODŮVODNĚNÍ

V rámci Plánu ÚSES byly revidovány a zpřesňovány nadregionální a regionální úrovně ÚSES, a to s ohledem na měřítko zpracování. Hlavní práce však byla s vymezením lokálního (místního) ÚSES a jeho navázání na prvky vyšší hierarchie a okolní území (ORP: Kadaň, Žatec, Most a Litvínov).

Dílčí větve místního ÚSES byly převymezeny s ohledem na výše komentované principy vymezení. Jednalo se převážně o zohlednění aktuálního stavu krajiny, o antropogenní bariéry a podmínky přírodní (biotické bariéry) včetně sladění hydrických a trofických atributů v rámci jednotlivých větví místního ÚSES. Několik větví bylo doplněno zcela nově, respektive bylo upraveno jejich trasování. Dále byla revidována vložená místní biocentra a doplněna do biokoridorů vyšších hierarchií.

Formálně došlo ke zpřesnění vymezení na parcely pozemků z katastru nemovitostí, hranice půdních bloků či stávající předěly a hranice v krajině. Vymezení také dávalo důraz na souměstnost s jevy ochrany přírody (ZCHÚ atp.), či zmapovaných zachovalých biotopů (reprezentativní biotopy pro dané skladebné prvky ÚSES) z vrstvy mapování biotopů AOPK ČR.

Rozdíl nově navržené koncepce ÚSES a stávajícího vymezení v ÚPD je součástí samostatné části Plánu ÚSES, tzv. PROBLÉMOVÉ MAPY.

V rámci plánu ÚSES bylo vymezeno celkem:

Nadregionální ÚSES		Regionální ÚSES		Lokální ÚSES	
Typ prvku	Počet prvků	Typ prvku	Počet prvků	Typ prvku	Počet prvků
NC	2	RC	7	LC	161
RCNK	11	LCRK	48	LK	263
LCNK	66	RK	61	IP_P	45
NK	82			IP_L	104
SUMA:	161		116		573
SUMA SUMARUM:					850

Podrobný popis koncepce projektování ÚSES včetně odůvodnění je řešen v následujících kapitolách 3.3 a 3.4.

3.2.1 Značení skladebných částí ÚSES

Nadregionální a regionální prvky ÚSES:

Kód a název převzat ze ZÚR. Pro dílčí úseky biokoridorů nadmístního ÚSES platí následující schéma a pravidla:

NK2, NK3, NK42:	Nadregionální koridory ještě oddělujeme zkratkami pro řešenou osu (MB, MH, V, N, TD)
	NK3MB/5 (pátý úsek biokoridoru mezofilně bučinné osy v řešeném území).
	NK3MH/LC11 (jedenácté vložené LC do biokoridoru mezofilně hájové osy v řešeném území).
Regionální biocentra	NK2/RC1187 (regionální biocentrum vložené do osy nadregionálního biokoridoru NK2, horské bioty)
	RC020 (regionální biocentrum klasické)
Regionální biokoridory	RK535/1 (první úsek biokoridoru)
	RK535/LC1 (první biocentrum vložené do regionálního biokoridoru)

Místní prvky ÚSES:

Prvky byly značeny podle příslušnosti k vymezené větvi lokálního ÚSES. Značení větve je ve formátu LKX (**KOD_PKL**).

Lokální biocentra:	LKX/LC + „pořadové číslo biocentra v rámci větve“
Příklad:	LK1/LC1 (první biocentrum v rámci větve č. 1 místního ÚSES)
Lokální biokoridory:	LKX/ „číslo úseku lokálního biokoridoru“
Příklad:	LK1/1 (první úsek biokoridoru v rámci větve č. 1 místního ÚSES)

3.2.2 Atributy skladebných částí ÚSES

Územní systém ekologické stability, který je vymezen v jiné podkladové dokumentaci (nezávislý ÚSES) než územním plánem nebo zásadách územního rozvoje jsou dle datového modelu Ústeckého kraje ve verzi 4.0 zařazeny do vrstev USES_podklad_L (liniové prvky) a USES_podklad_P (plošné prvky). V rámci Plánu ÚSES byly použity vrstvy (shapefile) polygonové pro vymezení biokoridorů a biocenter.

Vrstvy obsahují tyto atributová pole:

AKTUAL – datum poslední aktualizace dat; vyplňuje pořizovatel územně analytických podkladů
BIOCENTRUM – charakteristika biocentra [K – klasické; V - vložené (vložené do biokoridoru nadřazeného systému); N – nerozlišeno]
ENTITA_ID – identifikátor grafického prvku složený z JEV_ID + STAV_ID + TOPO_ID (1 – bod, 2 – linie, 3 – plocha); příklad pro návrhový liniový prvek lokálního biokoridoru ENTITA_ID = 11282022
FUNKCNI – funkčnost ÚSES [A – funkční; N – nefunkční; A/N - částečně funkční; Z - k založení; X – nezjištěno]
ID – Identifikátor; automaticky vyplňováno softwarem
JEV_ID – identifikátor objektu dle datového modelu Ústeckého kraje [112220 – nadregionální biocentrum; 112320 – nadregionální biokoridor; 112420 - nadregionální biokoridor/biocentrum - ochranná zóna; 112520 – regionální biocentrum; 112620 – regionální biokoridor; 112720 místní (lokální) biocentrum; 112820 – místní (lokální) biokoridor]
KAT – kategorie ÚSES [LBC - lokální biocentrum; LBK - lokální biokoridor; NBC - nadregionální biocentrum; NBK - nadregionální biokoridor; RBC - regionální biocentrum; RBK - regionální biokoridor; OZ - ochranná zóna nadregionálního biokoridoru/biocentra; N – nerozlišeno]
KOD_PKL – označení prvků ÚSES v podkladu
LABEL – popis jevu, který bude využit při tvorbě a tisku výkresů
META_ID – IČ (identifikační číslo) poskytovatele; vyplňuje pořizovatel územně analytických podkladů
NAZEV – název prvku ÚSES
NAZEV_JEVU – název jevu; vyplňuje pořizovatel územně analytických podkladů
PASPORT_ID – číslo pasportu údaje o území; vyplňuje pořizovatel územně analytických podkladů
POPIS – další charakteristika ÚSES
PORIZ_ID – Identifikační číslo pořizovatele; vyplňuje pořizovatel územně analytických podkladů
POSKYT – poskytovatel údaje o území; vyplňuje pořizovatel územně analytických podkladů
POZN_OST – doplňující poznámka
SPAPE – Geometrie; automaticky vyplňováno softwarem
STAV_ID - časový horizont (1 – stav; 2 – návrh; 3 – záměr; 8 - návrh ke zrušení; 9 – zrušeno)
VEG_TYP - vegetační typ prvku ÚSES
VYHL_ID - číslo jevu dle vyhlášky č.500/2006, příloha 1A - např. pro jev č. 1a zapsat hodnotu VYHL_ID ve tvaru A001a; vyplňuje pořizovatel územně analytických podkladů
ZAMER_TYP - Původ zdrojového dokumentu záměru [UP_VPZ - veřejně prospěšné zájmy dle územního plánu; ZUR_VPZ - veřejně prospěšné zájmy dle zásad územního rozvoje; UP_DI - nadmístní záměr územního plánu v oblasti dopravní infrastruktury; UP_TI - nadmístní záměr územního plánu v oblasti technické infrastruktury; ZUR_DI - nadmístní záměr ZÚR v oblasti dopravní infrastruktury; ZUR_TI - nadmístní záměr ZÚR v oblasti technické infrastruktury; OB_DI - významné oborové záměry v oblasti dopravních staveb (zdroj ŘSD, SŽDC, SPS, MD,...); OB_EN - významné oborové záměry v oblasti energetiky a spojů; OB_VAK - významné oborové záměry v oblasti vodovodů a kanalizací; OB_VH - významné oborové záměry v oblasti vodního hospodářství (prognózní zdroje vody, vod.nádrž, objekt protipovod.ochrany, ...); ZAM_OST - ostatní záměry poskytovatelů; ZAM_OBCI - ostatní záměry obcí; STAV - záměr realizován]; vyplňuje pořizovatel územně analytických podkladů
ZDR_POPIS - případná bližší specifikace zdroje informace; vyplňuje pořizovatel územně analytických podkladů

ZDROJ - zdrojový dokument, pořizovatel dokumentace; vyplňuje pořizovatel územně analytických podkladů

Nad tento povinný rámec datového modelu byly doplněny následující atributy pro jednotlivé skladebné prvky ÚSES na základě zadání:

HIERARCHIE – kategorie hierarchie (N/R/L) a typ prvku (BC/BK). Nabývá hodnot nadregionální Hierarchie: NC, NK, RCNK, LCNK; regionální hierarchie: RC, RK, LCRK; lokální hierarchie: **LC, LK**

CIL_SPOL - Cílové společenstvo – děleno na kategorie: lesní, luční, vodní, mokřadní, respektive nivní, lužní a rašelinné u nadmístních skladebných prvků ÚSES

EKOSYSTEMY – kategorie ekosystémů z Konsolidované vrstvy ekosystémů (zdroj) protínající vymezený skladebný prvek

BIOTOPY – biotopy z vrstvy mapování biotopů (zdroj) protínající vymezený skladebný prvek

BIOREGION – vyšší biogeografické členění. Biogeografický region je individuální jednotka biogeografického členění ČR na regionální úrovni. Bioregion je charakteristický shodnou vegetační stupňovitostí. Biocenózy bioregionu jsou ovlivněny jeho polohou a mají své chorologické rysy, dané zvláštnostmi postglaciálního vývoje flóry a fauny. V rámci bioregionu se tak většinou již nevyskytují jiné rozdíly v potenciální biotě než rozdíly způsobené odlišným ekotopem. Bioregion je vnitřně heterogenní a obsahuje typickou mozaiku nižších jednotek – biochor a skupin typů geobiocénů. Zpravidla se také vyznačuje charakteristickým reliéfem, klimatem a půdním pokryvem. Bioregion je převážně jednotkou potenciální bioty, nevychází tedy z aktuálního stavu krajiny, ale má specifický typ a určitou intenzitu využití člověkem. Stručně řečeno, zahrnují zpravidla výrazně odlišné krajiny. Plocha bioregionu dosahuje přibližně 100–1000 km²

BIOCHORA – vyšší biogeografické členění. Vyšší typologická jednotka biogeografického členění ČR. Biochora člení území bioregionu na menší jednotky, které mají heterogenní ráz a vyznačují se svérázným zastoupením, uspořádáním, kontrastností a složitostí kombinace skupin typů geobiocénů. Tyto vlastnosti jsou dány kombinací vegetačního stupně, substrátu a reliéfu. Biochora tedy vychází z potenciálních podmínek krajinné sféry, zpravidla se ale vyznačuje i osobitým zastoupením aktuálních biocenóz. Velikost jednoho segmentu biochory bývá zpravidla v intervalu 0,5-102 km²

STG – skupiny typů geobiocénů reprezentující vymezený prvek ÚSES. Vyjádřeno pomocí geobiocenologické formule, podrobněji viz níže. Skupina typů geobiocénů (STG) je nejnižší typologická (opakovatelná) biogeografická jednotka užívaná pro ÚSES. Jde o jednotku potenciální bioty. Sdružuje sobě si blízké elementární jednotky, tj. typy geobiocénů. Skupina typů geobiocénů tvoří rámce natolik homogenních ekologických podmínek (topoklimatických, půdně-chemických a půdněhydrických), že se vyznačuje i určitým druhovým složením a prostorovou strukturou přírodních biocenóz a často i fyziognomií biocenóz současných. Skupiny typů geobiocénů jsou označovány názvy hlavních dřevin potenciálních přírodních lesních geobiocenóz

OCHRANA – překryv prvku se zákonnou ochranou dle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny v platném znění (VKP, ZCHÚ, Natura)

OPATŘENÍ – popis základních opatření pro zlepšení ekostabilizační funkce vymezeného prvku

PLOCHA_BC_ha - plocha biocentra v hektarech

DÉLKA_BK_Km – průměrná délka biokoridoru v kilometrech

KATASTR - katastrální území, na jejímž území je prvek vymezen

Interakční prvky (nezávisně) vymezené v jiné podkladové dokumentaci než je ÚP jsou dle datového modelu Ústeckého kraje ve verzi 4.0 zařazeny do vrstev USES_interakcni_prvek_pkl_L (liniové prvky) a USES_interakcni_prvek_pkl_P (plošné prvky).

Vrstvy obsahují tyto atributová pole:

AKTUAL – datum poslední aktualizace dat; vyplňuje pořizovatel územně analytických podkladů
ENTITA_ID – identifikátor grafického prvku složený z JEV_ID + STAV_ID + TOPO_ID (1 – bod, 2 – linie, 3 – plocha); příklad pro návrhový liniový prvek interakčního prvku ENTITA_ID = 11291022
FUNKCNI – funkčnost ÚSES [A – funkční; N – nefunkční; A/N - částečně funkční; Z - k založení; X – nezjištěno]
ID – Identifikátor; automaticky vyplňováno softwarem
JEV_ID – identifikátor objektu dle datového modelu Ústeckého kraje [interakční prvek = 112910]
LABEL – popis jevu, který bude využit při tvorbě a tisku výkresů
META_ID – IČ (identifikační číslo) poskytovatele; vyplňuje pořizovatel územně analytických podkladů
NAZEV_JEVU – název jevu; vyplňuje pořizovatel územně analytických podkladů
PASPORT_ID – číslo pasportu údaje o území; vyplňuje pořizovatel územně analytických podkladů
POPIS – charakteristika interakčního prvku
PORIZ_ID – Identifikační číslo pořizovatele; vyplňuje pořizovatel územně analytických podkladů
POSKYT – poskytovatel údaje o území; vyplňuje pořizovatel územně analytických podkladů
POZN_OST – doplňující poznámka
SPAPE – Geometrie; automaticky vyplňováno softwarem
STAV_ID - časový horizont (1 – stav; 2 – návrh; 3 – záměr; 8 - návrh ke zrušení; 9 – zrušeno)
VYHL_ID - číslo jevu dle vyhlášky č.500/2006, příloha 1A - např. pro jev č. 1a zapsat hodnotu VYHL_ID ve tvaru A001a; vyplňuje pořizovatel územně analytických podkladů
ZAMER_TYP - Původ zdrojového dokumentu záměru [UP_VPZ - veřejně prospěšné zájmy dle územního plánu; ZUR_VPZ - veřejně prospěšné zájmy dle zásad územního rozvoje; UP_DI - nadmístní záměr územního plánu v oblasti dopravní infrastruktury; UP_TI - nadmístní záměr územního plánu v oblasti technické infrastruktury; ZUR_DI - nadmístní záměr ZÚR v oblasti dopravní infrastruktury; ZUR_TI - nadmístní záměr ZÚR v oblasti technické infrastruktury; OB_DI - významné oborové záměry v oblasti dopravních staveb (zdroj ŘSD, SŽDC, SPS, MD,...); OB_EN - významné oborové záměry v oblasti energetiky a spojů; OB_VAK - významné oborové záměry v oblasti vodovodů a kanalizací; OB_VH - významné oborové záměry v oblasti vodního hospodářství (prognózní zdroje vody, vod.nádrž, objekt protipovod.ochrany, ...); ZAM_OST - ostatní záměry poskytovatelů; ZAM_OBCI - ostatní záměry obcí;
STAV - záměr realizován; vyplňuje pořizovatel územně analytických podkladů
ZDR_POPIS - případná bližší specifikace zdroje informace; vyplňuje pořizovatel územně analytických podkladů

Nad tento povinný rámec datového modelu byly doplněny následující atributy pro jednotlivé IP:

KOD_PKL – označení IP ÚSES v podkladu
NAZEV – název IP ÚSES
ZDROJ_PKL – zdrojová data pro vymezení prvku (vlastní, ÚP, KPÚ)

3.2.3 Geobiocenologická formule

Geobiocenologická formule se používá ke kódovému označení STG a zachycuje vegetační stupeň, trofické i hydrické vlastnosti stanoviště a případně jeho doplňkové vlastnosti, což ve vzájemné součinnosti podmiňuje potenciální biotu. První číslice formule vyjadřuje vegetační stupeň dle Zlatníka, velká písmena označují trofické řady nebo meziřady, druhá číslice vyjadřuje hydrickou řadu a případné dodatkové malé písmeno další zvláštnosti stanoviště, a tím i bioty.

Podrobněji viz následující literatura:

- Metodika vymezení územního systému ekologické stability – metodický podklad pro zpracování plánů územního systému ekologické stability v rámci PO4 OPŽP 2014-2020
- BUČEK A., LACINA J. (1984): Biogeografický přístup k vytváření územních systémů ekologické stability krajiny. Zprávy Geografického ústavu ČSAV, Brno.
- BUČEK A., LACINA J. (1999): Geobiocenologie II. MZLU v Brně, Brno.
- BUČEK A., LACINA J. (2007): Geobiocenologie II. Druhé upravené vydání. MZLU v Brně.
- ZLATNÍK A. (1976): Přehled skupin typů geobiocenů původně lesních a křovinných ČSSR. Zprávy Geografického ústavu ČSAV v Brně č. 13/3-4:55-64 + tabulka v příloze. Brno.

Přehled STG vyskytujících se na území ČR je uveden v příloze č. 5 citované metodiky.

3.2.4 Osy a větve ÚSES

V rámci Plánu ÚSES se používají dva termíny (osa a větev), které je důležité zde pro přehlednost a srozumitelnost vysvětlit. U nadmístní hierarchie biokoridorů ÚSES je pro popis funkčních cílových ekosystémů používán termín osa. Jedná se o termín popisující vedení nadmístních prvků osou (směrem/charakterem prostředí) přes cílové ekosystémy často i mimo řešené území ORP. Tento termín je v popisné části biokoridorů chápán jako typové směřování větví ÚSES daného biokoridoru.

U nadregionálních biokoridorů jsou dané kategorie metodiky vázané. V řešeném území se nachází typy nadregionálních biokoridorů (biotopově propojené funkční osy) horské, mezofilní bučinné, mezofilní hájové, teplomilně doubravní, nivní a vodní bioty.

U regionálních biokoridorů není jejich zařazení do biotopově propojené funkční osy metodicky vázané. Metodika rozlišuje pouze modální a kontrastní regionální biokoridory. Tento plán nad rámec metodiky zařazuje dané koridory ve vztahu k přírodnímu prostředí obdobně jako koridory nadregionální do osy potencionálních cílových ekosystémů.

Termín větev ÚSES je pak používán pro popis ucelené dílčí skladebné části ÚSES ve všech hierarchiích. V textu tento termín převažuje u popisu větví lokálního (místního) ÚSES. Větvě lokálního ÚSES jsou vymežovány a popisovány jako „hydricky“ mezofilní a hygromilní.

3.3 ZPŘESNĚNÍ VYMEZENÍ A POPIS KONCEPCE NADMÍSTNÍHO ÚSES

3.3.1 Nadregionální biocentra:

NC 1 Stroupeč

V rámci řešeného území ORP Chomutov je toto NC vymezeno pouze ve svém západním výběžku v k.ú. Stranná u Nechranic.

Cílová společenstva: hygrofilní, mezofilní i xerofilní lesního/lužního i lučního charakteru

Typ: Reprezentativní přírodní a antropogenně podmíněné BC.

Popis (*cit. Friedrich 2008*): Široká niva Ohře nad Žatcem, zčásti zorněná, zčásti se zachovanými lužními břehovými porosty, mokřady slepých říčních ramen a tůní a zbytky úvalových luk a přilehlé vysoké svahy s partiemi xerothermních křovinobylinných lad.

Nížinný tok Ohře v šířce kolem 50m v přirozeně upraveném korytě, podél toku doprovodná dřevinná linie, místy jen nesouvisle porostlý travnatý pás, místy v širším lemu starší lužní háje. Břehové porosty s TPC, TPX, VRK, VRB, OL, JS, DB, JV, JL, dále i LP, HR, JB, OS, BR, BB, AK, aj. v podrostu dále BC, VRX, RZ, HH, LIS, SL, STH, BSE, OSK, místy introdukované taxony (KUST, RZX). Pestré nitrofilní bylinné patro s druhy společenstev spol. úvalových luků *Pruno - Fraxinetum až Quercu - Ulmetum* a nitrofilních lemů svazu *Covolulion a Galio - Alliarion*. Místy zachovány mokřady starých odstavených říčních ramen doprovázené porosty OL, VR, TPC, TPX, DB ad., v podrostu BC, STH, HH, BSE, RZ, chmel, fragmenty společenstev olšin svazu *Alnion glutinosae*. Ostrůvky degradujících polokulturních lučních porostů, místy se zbytky přirozenější vegetace mezofilních i vlhčích úvalových luk ze svazů *Arrhenatherion a Alopecurion*.

Vysoké svahy na levém břehu údolí Ohře převládající JZ expozice i nižší svahy nad pravým okrajem nivou vytvořené v neogenních jílovcích, jílech a píscích i pleistocenních terasách a spraších se souvislými porosty vegetace teplomilných křovinobylinných lad. Bývalé pastviny, sady n. vinice, dnes hospodářsky nevyužívaná travnatá lada střídavě s rozvolněnými sukcesními stadii i hustšími porosty keřů a náletovými skupinami stromů. Pestrá luční spol. zejména ze svazu *Festucion valesiacaе, Bromion erecti i Arrhenatherion*. Sukcesi doprovází druhy lemů *Trifolion medii* a křovin, ruderální podíl ze spol. svazu *Onopordion*. Výskyt vzácné teplomilné květeny a entomnofauny, který je předmětem ochrany PP Stroupeč, vyhlášené na menší části rozsáhlého území lad. V dřevinných porostech jsou nejčastější RZ, TRN, HH, dále BB, PTZ, SVK, BC, SL, SR, místy expanze KUST, AK, nálety a skupiny s DB, BB, JV, JS, BO, TPX, OL, zbytky starých sadů a nálety JB, HR, SV, TR, z bylin mj. *Salvia pratensis, Verbascum phoeniceum, Potentilla arenaria, P. recta, Astragalus danicus, A. excapus, Stipa capillata, S.joannis, Silene otites* aj.

Značná část ploch zahrnutých do biocentra v nivě je tvořena pozemky polí i chmelnic. Na svahem údolí jsou zahrnuty pozemky orné tvořící rozšířené ochranné pásmo PP Stroupeč.

ZCHÚ: PP Stroupeč

Bioregion: 1.1; Biochory: -2PB, -2RE, 2Nh, 2RN; STG (v řešeném území): 1B3,1B3/1BD3, 2-3BC-C(4)5a, 2AB-B1-2,2B-BD(3)4, 2B-BD3x, 2B3x/1B3, 2BC-C(3)4, 2BD1-2

Stav v ÚPD obcí:

ÚP Březno: NC zvětšeno nad rámeček ZÚR. Sladit vymezení se ZÚR, rozšíření zde není nutné.

Zpřesnění: Zcela minimálně zpřesněno vymezení ze ZÚR (vymezení NC od MŽP) na hranice parcel v dotčeném k.ú. Stranná u Nechranic. Na území ORP Žatec ponecháno vymezení dle ZÚR.

NC 71 Jezeří

V rámci řešeného území ORP Chomutov je toto NC vymezeno pouze ve svém západním okraji v k.ú. Podhůří u Vysoké Pece a Vysoká Pec.

Cílová společenstva: mezofilně bučinné (omezeně hájové)

Typ: Reprezentativní přírodní BC.

Popis (*cit. Friedrich 2008*): Převládají starší různověké BK porosty v prudkých členitých balvanitých svazích Krušnohorského zlomu. V bučinách vtroušeny JV, KL, BR, místy SM, MD, níže ve svazích místy příměs DB, HB, v úzkém lemu balvanitých koryt vodotečí JV, KL, OL, JS, HB. V podrostu zmlazuje BK i další dřeviny stromového patra, bylinné patro s *Poa nemoralis*, *Milium*, výš *Calamagrostis villosa*, *Avenella*, *Vaccinium*, *Prenanthes*, ostrůvkovitě prvky bohatších květnatých spol. (*Galium odoratum*, *Lamium gal.*, *Asarum*, *Stellaria nemorum ad.*). Mozaika spol. acidofilních doubrav a chudších hájů v úpatí svahů výš přechází do acidofilních až květnatých bučin. Kolem úžlabin porosty charakteru suťového a roklinového lesa. V úzkém lemu vodotečí místy příměs OL, prvky luhů *Arunco* - *Alnetum*. Horní partie kamenitých svahů porůstají mladší BK lesy s příměsí BR, JR, SM, SMP, JR, místy i degradované porosty s JR, BR, MD, SM a SMP. V bylinném patru převládá *Calamagrostis villosa*, degradované spol. a náhradní porosty na stanovišti acidofilní bučiny *Calamagrostio* - *Fagetum*. Ojedinele drobné pozemky extenzivních mezofilních horských luk se spol. *Polygono* - *Trisetion a Violion caninae*.

ZCHÚ: NPR Jezeří, EVL Východní Krušnohoří

Bioregion: 1.59 (1.1 zcela okrajově); Biochory: -2AN, 3RN, 3SS, 4SS, 4US, 5BS, 5SS, 6Dr, 6PS, 6ZS; STG (v řešeném území): 2)3BC4 / 4-5BC4, 2(A)AB-B1-2, 2A(2)3 / 2AB3, 2AB3, 2AB3 / 2B3, 2B3(x), 2BC3, 3A(2)3, 3AB-B1-2, 3AB1, 3AB3, 3B3, 3BC-C4 / 3B-BD4, 4A-AB1, 4AB-B1-2, 4AB1, 4AB3, 4B3, 4B7-8b, 4BC3, 5A-AB(B)1, 5AB1, 5AB3, 5B3, 5BC-C4, 5BC3, 5C3, 6AB-B3, 6AB-B4 / 6A4(6), 6AB3

Stav v ÚPD obcí:

ÚP Vysoká Pec: NC zcela neodpovídá vymezení ze ZÚR a je vymezeno menší ve své jižní části.

Zpřesnění:

Zpřesněno v jižní části NC v souladu s vymezením ze ZÚR. Ostatní zpřesnění je pouze zanedbatelné na parcely a hranice prostorového rozdělení lesa. Na území ORP Litvínov ponecháno vymezení dle ZÚR.

3.3.2 Nadregionální biokoridory:

NK 2 Božidarské rašeliniště (70) - Hřenská skalní města (40)

Osa horského lesa.

Popis: Koridor je veden po svazích a náhorní planině Krušných hor lesními porosty a přes rašeliniště. Dle mapování biotopů převládají rašelinné a podmáčené smrčiny (L9.2), lokálně doplněné o horské třtinové smrčiny (L9.1) a biotopy vrchovištních (přechodových) rašelinišť (R3, R2). Časté jsou druhotné porosty na stanovišti acidofilních smrkových bučin. Místy nevhodná geograficky nepůvodní skladba dřevin jako modřín či smrk pichlavý.

Do řešeného území NK vstupuje ze západu od ORP Kadaň a přes téměř spojené RC 1185 Jelení hora a RC 1186 Novoveské rašeliniště postupuje do dalšího vloženého RC 1187 Novodomské rašeliniště. Odtud pokračuje dále na východ až k poslednímu vloženému RC 1352 Jelení rašeliniště v řešeném území a pak dále do ORP Litvínov (k RC 1362 Medvědí skála).

Zpřesnění:

- NK vymezen v průměrné šířce 80 m (variuje podle místních podmínek).
- Dle možností přesněno na parcely, hranice prostorového rozdělení lesa a hranice přírodních biotopů či zvláště chráněných území.
- NK až na jeden případ (NK2/5) nevybočuje z koridoru ZÚR.

Vložená biocentra:

RC 1185 Jelení hora

Cílová společenstva: Lesní, mokřadní (rašelinné a horské bioty).

Popis: Rozsáhlá, zčásti degradovaná rašeliniště a navazující rašelinné a podmáčené smrčiny náhorní plošiny Krušných hor.

Překrývá se s vyhlášenou přírodní rezervací Prameniště Chomutovky: Typická společenstva a druhy vrcholových partií Krušných hor, kterými jsou aktivní vrchoviště, zahrnující otevřená vrchoviště (R3.1) a vrchovištní šlenky (R3.3); degradovaná vrchoviště (ještě schopná přirozené obnovy) (R3.4); přechodová rašeliniště a třasoviště, zahrnující nevápnitá mechová slatiniště (R2.2) a přechodová rašeliniště (R2.3); rašelinný les, zahrnující rašelinné březiny (L10.1), blatkové bory (L10.4), rašelinné smrčiny (L9.2A), vrchoviště s klečí (*Pinus mugo*) (L3.2); acidofilní smrčiny (*Vaccinio-Piceetea*), zahrnující horské třetinové smrčiny (L9.1) a podmáčené smrčiny (L9.2B), pro které byla vyhlášena evropsky významná lokalita Novodomské a Polské rašeliniště a které se nacházejí na území přírodní rezervace; acidofilní bučiny (L5.4) a vzácné druhy rostlin a živočichů, svým výskytem vázané na jmenované biotopy: střevlík lesklý (*Carabus nitens*), píďalka klikvová (*Carsia sororiata*), žluťásek borůvkový (*Colias palaeno*), leskllice severská (*Somatochlora arctica*), křížák rašelinný (*Nuctenea silvicultrix*), ostřice mokřadní (*Carex limosa*), bříza trpasličí (*Betula nana*) a tetřívka obecná (*Tetrao tetrix*)

Bioregion: 1.59; Biochory: 6DV, 6Dr, 6PS, 6ZS; STG: 6A3, 6AB3, 6A6, 6AB-B4 / 6A4(6), 7A4

Zpřesnění: Zpřesněno na parcely a hranice prostorového rozdělení lesa souměrně s hranicí PR Prameniště Chomutovky. Je zcela zbytečné rozdílné vymezení RC a PR, jelikož vymezení RC mimo hranice PR nemá žádný biogeografický význam.

Stav v ÚPD obcí: Vymezení v ÚP Výsluní není chybné. Je bez zpřesnění přebráno vymezení ze ZÚR.

RC 1186 Novoveské rašeliniště

Cílová společenstva: Lesní, mokřadní (rašelinné a horské bioty).

Popis: Rozsáhlá, zčásti degradovaná rašeliniště a navazující rašelinné a podmáčené smrčiny náhorní plošiny Krušných hor.

Překrývá se s vyhlášenou přírodní rezervací Prameniště Chomutovky (viz výše).

Bioregion: 1.59; Biochory: STG: 6Dr, 6DV, 6PS; STG: 6A3, 6AB3, 6A4, 6A6, 6A7-8b, 6AB-B4 / 6A4(6), 6BC-C4, 7A4

Zpřesnění: Zpřesněno na parcely a hranice prostorového rozdělení lesa souměrně s hranicí PR Prameniště Chomutovky. Je zcela zbytečné rozdílné vymezení RC a PR, jelikož vymezení RC mimo hranice PR nemá žádný biogeografický význam.

Stav v ÚPD obcí: Vymezení v ÚP Výsluní a ÚP Hora Sv. Šebestiána není chybné. Je bez zpřesnění přebráno vymezení ze ZÚR.

RC 1187 Novodomské rašeliniště

Cílová společenstva: Lesní, mokřadní (rašelinné a horské bioty).

Popis: Rozsáhlá plocha Novodomského rašeliniště v široké ploché sníženině náhorní plošiny Krušných hor.

Překrývá se s vyhlášenou národní přírodní rezervací Novodomské rašeliniště a EVL Novodomské a Polské rašeliniště: Přirozené lesní porosty tvořené především společenstvy rašelinných smrčín, rašelinných březin a vrchovišť s klečí a přirozená bezlesí tvořená především společenstvy otevřených vrchovišť, vrchovištních šlenků a lučních pramenišť bez tvorby pěnvců. Aktivní vrchoviště (7110); degradovaná vrchoviště (ještě schopná přirozené obnovy) (7120); přechodová rašeliniště a třasoviště (7140); rašelinný les (91D0); acidofilní smrčiny (*Vaccinio-Piceetea*) (9410); puchýřka útlá (*Coleanthus subtilis*); šurpek Rogerův (*Orthotrichum rogeri*)

Bioregion: 1.59; Biochory: 6Dr, 6DV, 6PS, 6ZS; STG: 6A3, 6AB3, 6A4, 6A6, 6A7-8b, 6AB-B3, 6AB-B4/6A4(6)

Zpřesnění: Zpřesněno na parcely a hranice prostorového rozdělení lesa souměrně s hranicí NPR Novodomské rašeliniště. Je zcela zbytečné rozdílné vymezení RC a NPR, jelikož vymezení RC mimo hranice NPR nemá žádný biogeografický význam.

Stav v ÚPD obcí: Vymezení ÚP Hora Sv. Šebestiána není chybné. Je bez zpřesnění přebráno vymezení ze ZÚR. Vymezení v ÚP obce Kalek je zmatečné a neodpovídá ani hranicím NPR ani ZÚR.

RC 1352 Jelení rašeliniště

Cílová společenstva: Lesní, mokřadní (rašelinné a horské bioty).

Popis: Plochá vyvýšenina s polopřirozenými i degradovanými lesy (geograficky nepůvodní výsadby) na pozvolna zvládnuté náhorní plošině Krušných hor (vrch Blahutov). V podmáčeném sedle rašelinné biotopy smrčín a bezlesých biotopů přechodových rašelinišť, lokálně se zbytky vrchovišť.

Mapování biotopů: X9A, L9.2 (rašelinné a podmáčené smrčiny), R2.3 (přechodová rašeliniště), R3.3 (vrchovištní šlenky)

Bioregion: 1.59; Biochory: 6DV, 6PS, 6ZS; STG: 6A4, 6A6, 6AB-B4/6A4(6), 6AB3

Zpřesnění: Zpřesněno zcela marginálně na parcely a hranice prostorového rozdělení lesa (pouze „čistokresba“ odpovídající měřítku zpracování). Vymezení ze ZÚR je v pořádku.

Stav v ÚPD obcí: Oproti vymezení v ÚP obce Boleboř prakticky nezměněno.

V rámci NK je dále vloženo 16 lokálních biocenter.

NK 3 Studenec (69) - Jezeří (71)

V řešeném území je tento biokoridor rozdělen do dvou os (větví). Osa mezofilní bučinná (MB) a osa mezofilně hájová (MH). Obě větve vychází z RC 1184 Pruněřovské údolí a opět se setkávají v RC 1337 Bezručovo údolí a nakonec končí v NC 71 Jezeří. V rámci jednotlivých os jsou dále vložena další regionální biocentra (viz dále).

Zpřesnění:

- NK vymezen v průměrné šířce 80 m (variuje podle místních podmínek, např. 40 m v obci Blatno).
- Dle možností přesněno na parcely, hranice prostorového rozdělení lesa a hranice přírodních biotopů či zvláště chráněných území.
- NK nevybočuje z koridoru ZÚR.

Společná vložená biocentra:**RC 1184 Pruněřovské údolí**

Cílová společenstva: Lesní (bučinná i hájová), mokřadní v údolní nivě Pruněřovského potoka.

Popis: RC vymezeno na rozhraní ORP Kadaň (vrch Kukačka) a ORP Chomutov. Lesní porosty ve svazích nad údolím Pruněřovského potoka a jeho přítoků. Smíšené porosty s významným zastoupením přirozené druhové skladby na biotopech acidofilních a květnatých bučin, suťových lesů a hercynských dubohabřin a acidofilních doubrav v nižších polohách. V rámci údolní nivy se vyskytují mokřadní biotopy olšových jasenin.

Mapování biotopů: X9A, L5.1, L5.4, L4, L3.1, L7.1, L2.2

Bioregion: 1.59; Biochory: 3SS, 4SS, 4US, 5SS, 5US; STG: (2)3BC4 / 4-5BC4, 2-3BC-C(4)5a, 2A(2)3/2AB3, 2AB3, 2BD1-2, 3A-AB1/3AB1-2, 3AB-B1-2, 3AB3, 3B3, 3BC-C4 / 3B-BD4, 3BC3, 3C3/4C3; 4A-AB1, 4A3, 4AB-B1-2, 4AB(3)4 / 4-5BC-C(4)5a, 4AB1, 4AB3, 4B3, 4BC3, 4BC4 / 4B3, 5A1, 5A1-2, 5AB3, 5BC-C4, 5BC3, 5C3

Zpřesnění: V rámci Plánu ÚSES navrhujeme pouze lokální zpřesnění hranic ze ZÚR na parcely a hranice prostorového rozdělení lesa.

Stav v ÚPD obcí: Na území ORP Chomutov zasahuje do ÚP obce Místo a Výsluní. Vymezení v obci Místo je překonané a nesedí na ZÚR. Vymezení v ÚP Výsluní přebírá vymezení ze ZÚR bez zpřesnění.

RC 1337 Bezručovo údolí

Cílová společenstva: Lesní (bučinná i hájová), mokřadní v údolní nivě Chomutovky.

Popis: Zalesněné údolí Chomutovky s relativně přirozenými smíšenými lesy. Dle exponovanosti a orientace reliéfu se jedná o porosty teplomilných doubrav, dubohabřin a suťových lesů, respektive acidofilních až květnatých bučin. V rámci údolní nivy se vyskytují mokřadní biotopy olšových jasenin a antropogenně podmíněné luční biotopy. Specifickým biotopem je i teplomilná lokalita PP Krásná Lípa s výskytem na stanovištích acidofilních suchých trávníků a teplomilných doubrav.

Mapování biotopů: X9A, L5.1, L5.4, L4, L3.1, L7.1, L2.2, L6.5B, T3.5B, T1.1

Bioregion: 1.59; Biochory: 3SS, 4BS, 4US; STG: (2)3BC4 / 4-5BC4, (3)4AB(3)4, 2-3BC-C(4)5a, 2(A)AB-B1-2, 2AB3, 3A(2)3, 3AB-B1-2, 3AB1-2 / 3A-AB1-2 / 3A(2)3, 3AB3, 3B3 / 3AB-B(BC)3, 3BC-C4 / 3B-BD4, 3BC3, 3C3/ 4C3, 4AB-B1-2, 4AB3, 4B3, 4BC3, 5A1-2, 5AB3, 5BC-C4, 5BC3, 5C3

Zpřesnění: Zpřesněno na parcely a hranice prostorového rozdělení lesa souměrně s hranicí PP Bezručovo údolí (převážně na jižním konci RC). Je zcela zbytečné rozdílné vymezení RC a PP, jelikož vymezení RC mimo hranice PR nemá žádný biogeografický význam.

Stav v ÚPD obcí: ÚP města Chomutova a obce Blatno relativně respektuje vymezení ZÚR, které zpřesňuje relativně obdobně jako Plán ÚSES. Vymezení v ÚP Křimov je problematické a překonané.

NK 3 MB Studenec (69) - Jezeří (71)

Osa mezofilně bučinná.

Popis: Zalesněné svahy Krušných hor v nadmořské výšce cca 600 – 800 m.n.m. Převážně druhotné (stanovištně nepůvodní) porosty lesních dřevin na stanovištích acidofilních jedlových bučin. V obci Blatno prochází nezalesněným úsekem horských mezofilních luk po stávajících remízcích.

Vložená biocentra:

RC 1683 Vysoká

Cílová společenstva: Lesní (bučinná)

Popis: Zalesněný svah Krušných hor protnutý lokálními údolími Lidešského potoka a jeho přítoku. Relativně přirozené lesní porosty acidofilních bučin a doubrav. Druhotné porosty s významným zastoupením smrku. V rámci údolní nivy se vyskytují mokřadní biotopy olšových jasanin.

Mapování biotopů: X10, X9A, X9B, L5.4, L7.1, L2.2.

Bioregion: 1.59; Biochory: 4SS; STG: 4AB(3)4 / 4-5BC-C(4)5a, 4AB3, 5AB3, 5B3, 5BC-C4, 5BC3, 5C3

Zpřesnění: V rámci Plánu ÚSES navrhujeme pouze lokální zpřesnění hranic ze ZÚR na parcely a hranice prostorového rozdělení lesa odpovídající měřítku (detailu) zpracování.

Stav v ÚPD obcí: Vymezení v ÚP Málkov přebírá vymezení ze ZÚR bez zpřesnění (včetně širokého koridoru NK bez vložených lokálních biocenter).

RC 1138 Telšské údolí

Cílová společenstva: Lesní (bučinná)

Popis: Zalesněné partie svahů Krušných hor nad VN Jirkov v údolí Bíliny (Telšské údolí) a Malé vody. Relativně dobře zachovalé porosty acidofilních bučin na prudkých svazích, v úpatí pak místy bučin květnatých.

Mapování biotopů: L5.4, L5.1, X10, X9A

Bioregion: 1.59; Biochory: 4BS, 4US; STG: 2(A)AB-B1-2, 2A(2)3 / 2AB3, 3AB-B1-2, 3AB1-2 / 3A-AB1-2 / 3A(2)3, 3AB3, 3B3, 3B3 / 3AB-B(BC)3, 3C3/ 4C3, 4-5BC4(5a), 4AB-B1-2, 4AB1, 4AB3, 4B(3)4, 4B3, 4B7-8b, 4BC3, 5AB3, 5B3, 5BC-C4, 5BC3, 5C3

Zpřesnění: V rámci Plánu ÚSES navrhujeme pouze lokální zpřesnění hranic ze ZÚR na parcely a hranice prostorového rozdělení lesa odpovídající měřítku (detailu) zpracování.

Stav v ÚPD obcí: Vymezení v ÚP Blatno přebírá vymezení ze ZÚR bez zpřesnění. Vymezení v ÚP Jirkov navrhuje lokální zpřesnění.

V rámci mezofilně bučinné osy NK je dále vloženo 22 lokálních biocenter.

NK 3 MH Studenec (69) - Jezeří (71)

Osa mezofilně hájová.

Popis: Zalesněné svahy dolní partie Krušných hor v nadmořské výšce cca 400 – 500 m.n.m. Převážně porosty lesních dřevin odpovídající biotopu acidofilních doubrav, případně hercynských dubohabřin. Částečně také druhotné (nepřirozené) porosty jehličnatých dřevin na stanovištích acidofilních až květnatých doubrav (místy bučin dle expozice).

Vložená biocentra:

RC 1688 Hradiště

Cílová společenstva: Lesní (hájová)

Popis: Zalesněný vrchol Hradiště (594 m. n. m.) na úpatí Krušných hor se zachovalými přírodě blízkými porosty acidofilních doubrav. Na temeni bývalé opevněné hradiště z doby bronzové. Součástí je PP Hradiště u Černovic (Paleontologická a geologická lokalita na vrchu Hradiště s množstvím otisků rostlinných zbytků v třetihorních křemencích.)

Mapování biotopů: L7.1, S1.2, T8.2B, T8.3, X9A

Bioregion: 1.59; Biochory: 3SS, 4SS, 4US; STG: 2(A)AB-B1-2, 3A(2)3, 3AB3, 4AB3

Zpřesnění: V rámci Plánu ÚSES navrhujeme pouze lokální zpřesnění hranic ze ZÚR na parcely a hranice prostorového rozdělení lesa odpovídající měřítku (detailu) zpracování.

Stav v ÚPD obcí: V ÚP obce Černovice i Málkov zcela nesmyslné vymezení RC a LC ve stejném území ale jinak prostorově vymezené. Zcela nesystémový způsob vymezení ÚSES (proč LC?), ale v hranicích cca dle ZÚR.

RC 1689 Červený Hrádek

Cílová společenstva: Lesní (hájová)

Popis: Zalesněný hřbet nad Červeným Hrádkem na úpatí Krušných hor se zachovalými přírodě blízkými porosty doubrav a bučin. Dále je součástí Zámecký rybník a navazující olšiny v rámci PP Červený Hrádek. Do SV čtvrtiny RC zasahuje výše uvedené ZCHÚ. Z části komponovaná i přírodní krajina s drobnými sakrálními stavbami.

Mapování biotopů: L7.1, L3.1, L5.1, L5.4, L2.2, T1.5

Bioregion: 1.59; Biochory: 3SS; STG: (2)3BC4 / 4-5BC4, 2(A)AB-B1-2, 2AB3, 2B3(x), 3AB3, 3B-BC7-8b, 3B3, 3B3 / 3AB-B(BC)3, 3BC-C4 / 3BBD4

Zpřesnění: V rámci Plánu ÚSES navrhujeme pouze lokální zpřesnění hranic ze ZÚR na parcely a hranice prostorového rozdělení lesa odpovídající měřítku (detailu) zpracování.

Stav v ÚPD obcí: Převzato z ÚP Jirkov, který odpovídá zpřesnění ze ZÚR.

V rámci mezofilně bučinné osy NK je dále vloženo 23 lokálních biocenter.

NK 42 Úhošť (15) - Stroupeč (1)

V řešeném území je tento biokoridor rozdělen do dvou větví. Jedna větev reprezentuje převážně mokrou osu vodní (V) a nivní (N) s mezofilně hájovými (MB) biotopy dále od toku Ohře převážně již mimo řešené území ORP Chomutov. Druhá větev je reprezentuje teplomilně doubravní osu vymezenou na jižních svazích nad Ohří (T) u Stranné a zámku Vičice. Obě větve vychází z RC 1686 Soběsuky a opět se setkávají v NC 1 Stroupeč.

NK 42 V – vodní osa je vymezena v rámci VN Nechanice a dále v rámci vodního toku Ohře.

NK 42 N – nivní osa je vymezena v rámci údolní nivy a navazujících lužních poloh řeky Ohře.

V rámci vodou ovlivněných větví (VN) je na území ORP Chomutov navrženo jedno vložené lokální biocentrum a jedno biocentrum kontaktní s větví NK 42 T, další LC je vložené na území ORP Žatec. Specifické je vymezení NK na celou plochu vodní nádrže Nechanice.

NK 42 MH – mezofilně hájová osa do území vstupuje ze západu po jižním břehu VN Nechanice a dále je vymezena převážně v ORP Žatec v mezofilních polohách na pravém břehu Ohře dále od toku.

V rámci mezofilní větve není na území ORP Chomutov navrženo žádné vložené lokální biocentrum.

NK 42 T – teplomilně doubravní osa do území vstupuje od jihu z ORP Žatec (Chbany) a je vymezena na jižně orientovaných prudkých svazích nad řekou Ohří Stranné a zámku Vičice.

V rámci teplomilné větve je na území ORP Chomutov jsou navržena celkem čtyři vložená lokální biocentra.

Vložená biocentra:**RC 1686 Soběsuky**

Cílová společenstva: hygromilní i mezofilní, lesního (lužního i hájového) charakteru

Popis: Kontaktní RC vložené do NK v rámci údolní krajiny řeky Ohře pod VN Nechanice. Převážně k založení na stávajících polních a travních kulturách. Omezený břehový doprovod (luh). Mezofilní zarostlé svahy (historické sady atp.) a louky.

Mapování biotopů: L2.2, K3, X9.B, X7A, X2, X5

Bioregion: 1.1; Biochory: 2Nh, -2PB, 2RN; STG: 2B-BD3x, 2B3x, 2BC-C(3)4, 2C7-8a

Zpřesnění: V rámci Plánu ÚSES navrhujeme pouze lokální zpřesnění hranic ze ZÚR na parcely a logické linie v území odpovídající měřítku (detailu) zpracování. Pouze lokálně navrhujeme rozšíření dále po toku z důvodu návaznosti všech větví (os) NK42.

Stav v ÚPD obcí: V řešeném území pouze ÚP obce Březno, který vhodně zpřesnil ZÚR a jehož vymezení bylo do Plánu ÚSE přebráno. Vymezeno v souladu s ÚP sousední obce Chbany v ORP Žatec.

3.3.3 Regionální biocentra

RC 020 Nádrž Kyjice

Cílová společenstva: nivní (N), vodní (V), lesní mezofilně hájová (MH)

Popis: Kontaktní RC mezofilního a hygofilního ÚSES s významnými vodními plochami (VN Újezd a Zaječka). Fragmenty dubohabřin, vlhké i mezofilní louky, vlhkomilná dřevinná vegetace na březích nádrží. Na zemědělské půdě k založení.

Mapování biotopů: M1.1, M1.7, V1F, T1.1, L3.1, L2.2

Bioregion: 1.1; Biochory: -3RB, 3Db, 3RN; STG: 2-3BC-C(4)5a, 3AB3, 3B-BC7-8b, 3B-BD(3)4, 3B3, 3BC-C(3)4 /3BC-C(4)5a, 3BC3, 3BD3x, 3BD3 / 3B-BD(3)4, 3B-BC7-8b, 3BD3 / 3B-BD(3)4

Zpřesnění: V rámci Plánu ÚSES navrhujeme zpřesnění hranic ze ZÚR na parcely a mimo hlavní zastavitelné plochy v ÚP dotčených obcí (ÚP Vrskmaň, 9/2018: Z1/2, Z5/2).

Stav v ÚPD obcí: V ÚP obcí Jirkov a Vrskmaň je RC oproti ZÚR významněji zmenšeno z důvodu návrhových ploch jiných funkcí (např. již rozparcelovaná zástavba pro bydlení v obci Vrskmaň u Zaječic).

RC 1188 Kamenička

Cílová společenstva: lesní mezofilně bučinná (MB)

Popis: Zalesněné údolí řeky Chomutovky se zachovalými porosty acidofilních bučin. Dominantní a reprezentativní RC pro biochoru 5 US (STG 5A-AB-B3), tedy smrkojedlové-jedlové až typické bučiny. V rámci údolní nivy se vyskytují mokřadní biotopy olšových jaseňin a omezeně antropogenně podmíněné luční biotopy.

Mapování biotopů: L5.4, L2.2, ...

Bioregion: 1.59; Biochory: 4BS, 5SS, 5US, 6PS; STG: (2)3BC4 / 4-5BC4, 2-3BC-C(4)5a, 4AB3, 5A-AB(B)1, 5A1, 5A1-2, 5A3, 5AB1, 5AB3, 5B3, 5B7-8b, 5BC-C4, 5BC, 5C3, 6AB3, 6AB4, 6BC-C4

Zpřesnění: Zpřesněno na parcely a hranice prostorového rozdělení lesa souměrně s hranicí PP Bezručovo údolí a PR Buky nad Kameničkou. Je zcela zbytečné rozdílné vymezení RC a ZCHÚ, jelikož vymezení RC mimo tyto hranice nemá žádný biogeografický význam. Nad rámec ZÚR bylo navrženo významnější zvětšení v místě Kulatého vrchu.

Stav v ÚPD obcí: V ÚP obce Blatno převzato ze ZÚR bez zpřesnění. V ÚP obce Křimov (včetně rozpracovaného návrhu) není ÚSES ze ZÚR respektován.

RC 1189 Bučina

Cílová společenstva: Lesní horská (H), mezofilně bučinná (MB)

Popis: Zalesněný SZ svah Krušných hor se zastoupením kyselých bučin a převážně pak podmáčených a rašelinných smrčín. Údolní niva říčky Černá s lučními porosty a rašelinným bezlesím. Součástí PR Prameniště Chomutovky.

Mapování biotopů: L5.4, L9.1, L9.2A, L9.2B, ...

Bioregion: 1.59; Biochory: 6Dr, 6PS ; STG: 6A6, 6AB-B4 / 6A4(6), 6AB3, 6BC-C4

Zpřesnění: Zpřesněno na parcely a hranice prostorového rozdělení lesa ve východní části a dále pak souměrně s hranicí PR Prameniště Chomutovky.

Stav v ÚPD obcí: V ÚP obce Hora Sv. Šebestiána převzato ze ZÚR bez zpřesnění.

RC 1333 Stráně nad Chomutovkou

Cílová společenstva: nivní (N), vodní (V), lesní mezofilně hájová (MH) až teplomilně doubravní (T)

Popis: Kontaktní RC vymezené v údolní nivě Chomutovky i na jihozápad orientovaných stráních u obce Škrle. Vlhké i suché louky, slaniska, mokřady, suché doubravy i kulturní lesní porosty. Z části orná půda k založení. Součástí je PP Slanisko u Škrle.

Mapování biotopů: T3.4D, T3.3D, T7, T1.6, T1.4, V4B, L2.4, L6.4., L7.1, K3, ...

Bioregion: 1.1; Biochory: -2PB, -3BE ; STG: 1B3, 2-3BC-C(4)5a, 2(BD)D4-5b, 2B-BD(3)4, 2B-BD3x, 2BC-C(3)4, 2BD1-2, 3AB3, 3BC-C(3)4 / 3BC-C(4)5a, 3BD3(x), 3BD3 / 3B-BD(3)4, 3AB3, 3BC-C(3)4 / 3BC-C(4)5a

Zpřesnění: Zpřesněno na parcely a v severní části zmenšeno v rámcovém souladu s návrhem PSZ KPÚ Škrle. Ke zpřesnění na pozemky dojde až po ukončení KPÚ a vymezení nové katastrální mapy.

Stav v ÚPD obcí: V ÚP obce Bílenice vymezeno pouze rámcově (starý ÚP).

RC 1334 Údlické Doubí

Cílová společenstva: lesní mezofilně hájová (MH), nivní (N), vodní (V)

Popis: Kontaktní RC na pomezí dvou významně odlišných biochor (-2PB a 3To), které je reprezentativní pro obě větve RK 537 (mezofilně hájová a nivní osa). Nachází se na kontaktní poloze mezi lužními ekotopy a ekotopy světlých dubohabřin. Zachovalý lesní porost v rámci PP Údlické doubí. Lužní porosty a mokřadní biotopy v údolní nivě Chomutovky na antropogenních depresích. K založení na orné půdě.

Mapování biotopů: L3.1, L2.2, M1.1., V1F

Bioregion:; Biochory: -2PB, 3To; STG: 2B-BD3x, 3AB3, 3BC5b / 3BC-C(B-BD)5b / 3BC-C7-8b

Zpřesnění: V rámci Plánu ÚSES navrhujeme pouze lokální zpřesnění hranic ze ZÚR na parcely a hranice prostorového rozdělení lesa odpovídající měřítku (detailu) zpracování.

Stav v ÚPD obcí: V platném ÚP obce Údlice i Chomutov se jedná o lokální zpřesnění. Převzato do Plánu ÚSES.

RC 1353 Klikvové rašeliniště

Cílová společenstva: lesní a rašelinná horská (H)

Popis: Podmáčená sníženina v horských lesích Krušných hor s přírodě blízkými lesy podmáčených a rašelinných smrčín a s rašelinným bezlesím v rámci vrchovišť (kleče, šlenky).

Mapování biotopů: L9.2A, L9.2B, R3.2, R3.3

Bioregion: 1.59; Biochory: 6Dr, 6Dv, 6PS; STG: 6A6, 6A7-8b, 6AB-B3, 6AB-B4 / 6A4(6), 6AB3

Zpřesnění: V rámci Plánu ÚSES navrhujeme pouze lokální zpřesnění hranic ze ZÚR na parcely a hranice prostorového rozdělení lesa odpovídající měřítku (detailu) zpracování.

Stav v ÚPD obcí: V ÚP obce Kalek neřešeno, návrh ÚP přebírá vymezení ze ZÚR.

RC 1525 Běšický chochol (většinou v ORP Kadaň)

Popis: Mozaika teplomilných biotopů doubrav, křovin a suchých trávníků nad VN Nechanice na řece Ohři. Stanoviště xerothermních stepních trávníků, lesostepních extenzivních pastvin a světlých doubrav, halofytní společenstva v rámci PP Běšický chochol.

Mapování biotopů: K3, T3.4D, T1.1, X8, X7A, ...

Bioregion: 1.1, 1.13; Biochory: -2PI, 2RN; STG: 1BD2, 2BD1-2, 2BD3x

Zpřesnění: V rámci Plánu ÚSES navrhujeme pouze lokální zpřesnění hranic ze ZÚR na parcely a logické linie v území (soumístnost s hranicemi vyhlášené PP) odpovídající měřítku (detailu) zpracování.

Stav v ÚPD obcí: V ÚP Březno je RC vymezeno šířeji než je ZÚR a návrh Plánu ÚSES.

POZNÁMKA K VYMEZENÍ NADREGIONÁLNÍHO ÚSES:
--

Jednotlivé skladebné prvky ÚSES zařazené do nadregionální ÚSES jsou podrobně popsány v rámci TABULKOVÉ části Plánu ÚSES.
--

3.3.4 Regionální biokoridory:

RK 535 Bučina - Novodomské rašeliniště

Osa mezofilní bučinná - horská.

Popis: Jedná se o krátký biokoridor horských smrkových lesů a acidofilních bučin modálně propojující RC Bučina s RC Novodomská rašeliniště. Bez biotických bariér.

Vložená biocentra: Bez vložených biocenter.

Zpřesnění: RK vymezen v průměrné šířce 100 m dle místních podmínek. Zpřesněno na porosty JPRL. RK nevybočuje z koridoru ZÚR.

RK 537 Novodomské rašeliniště – Kamenička

Osa mezofilní až hygofilní bučinná - horská.

Popis: Jedná se o krátký biokoridor horských smrkových lesů a acidofilních bučin modálně propojující RC Kamenička s RC Novodomská rašeliniště. Bez biotických bariér.

Vložená biocentra: Bez vložených biocenter.

Zpřesnění: RK vymezen v šířce 40-160 m dle místních podmínek. Zpřesněno na porosty JPRL. RK nevybočuje z koridoru ZÚR.

RK 560 Klikvové rašeliniště - Jelení rašeliniště

Osa mezofilní až hygofilní (rašelinná) horská.

Popis: Jedná se o biokoridor horských smrkových a podmáčených lesů modálně propojující rašelinné biotopy RC Klikvové rašeliniště s RC Jelení rašeliniště. Bez biotických bariér.

Vložená biocentra: Vložena tři LC na reprezentativních biotopech.

Zpřesnění: RK vymezen v šířce 60-180 m dle místních podmínek. Zpřesněno na porosty JPRL. RK místy (zanedbatelně) vybočuje z koridoru ZÚR.

RK 571 Kamenička - Bezručovo údolí

Osa mezofilně bučinná a nivní (vodní) hygofilní.

Popis: RK vymezený ve dvou osách, mezofilní ve svazích a hygofilní v údolní nivě Chomutovky. Jedná se o biokoridor acidofilních bučin modálně propojující ve svazích údolí říčky Chomutovky výše položené RC Kamenička s níže položeným RC Bezručovo údolí. V rámci údolní nivy pak propojuje výše uvedené na vodou ovlivněných stanovištích. Bez biotických bariér.

Vložená biocentra: Vložena dvě LC v rámci mezofilní bučinné větve RK. Hygofilní větev RK bez vložených LC, nedodrží maximální prostorové parametry pro úsek RK. Vymezení údolní nivy Chomutovky jako LK nepovažujeme jako smysluplné. RK reprezentuje celý údolní fenomén Bezručova údolí.

Zpřesnění: RK vymezen v průměrné šířce 80 m (mezofilní větev) a 40-80 m (hygrofilní větev) dle místních podmínek. Zpřesněno na porosty JPRL, parcely, vedení vrstevnic a hranici údolní nivy. RK místy (zanedbatelně u hygrofilní větve) vybočuje z koridoru ZÚR.

RK 572 Jezeří – Nádrž Kyjice

Osa mezofilně hájová a hygrofilní nivní a vodní.

Popis: Jedná se o kontaktní hygrofilní a mezofilní biokoridor propojující bukové lesy v NC Jezeří s pánevní oblastí hygrofilních biotopů v RC Nádrž Kyjice. Jedná se o převážně modální biokoridor mezofilní a hygrofilní větve vedený v ose umělého vodního toku, přivaděče Ohře-Bílina. V rámci nového kontaktního vedení prvku uvažovat s revitalizací přivaděče a rekonstrukcí biotopů od vodních, přes vlhké biotopy mokřadů a luhů po navazující kyselé doubravy.

Vložená biocentra: Vloženo pět LC převážně na reprezentativních biotopech kyselých doubrav, dubohabřin, luhů a luk.

Zpřesnění: RK vymezen v šířce 60-80 m dle místních podmínek. Zpřesněno na parcely a nově vymezeno. RK nevybočuje z koridoru ZÚR.

RK 573 Údlické Doubí – Stráně nad Chomutovkou

Osa mezofilně hájová a hygrofilní nivní a vodní.

Popis: Jedná se o biokoridor vymezený ve zdvojeném vedení ve dvou větvích. Hygrofilní větev vede po biotopech v údolí říčky Chomutovky. Mezofilně hájová větev pak vede přes polní ekosystémy (k založení) a stávající lesní remízy. Obě větve biokoridoru jsou dle možností modální. Bez biotických bariér.

Vložená biocentra: Vloženo osm LC do hygrofilní nivní větve a deset LC do mezofilní hájové větve RK.

Zpřesnění: RK vymezen v průměrné šířce 40 m (mezofilní větev) a 20-250 m (hygrofilní větev) dle místních podmínek. V rámci hygrofilní větve nebylo vždy možné reálně dosáhnout minimálních prostorových parametrů díky průchodu vodního toku skrze sídla a zastavěné území (zástavba až na hranu toku), na opak v prostorech zachovalé údolní nivy byl koridor v souladu s KPÚ a ÚP často vymezen velmi nadstandardně, avšak logicky a reprezentativně pro daný ekotop. Naproti tomu u mezofilní větve bylo přistoupeno k minimálním prostorovým parametrům z důvodu proporcionality veřejných a soukromých zájmů, zejména pak racionální zemědělské produkce. Zpřesněno na parcely (dle PSZ KPÚ), hranici údolní nivy, hranu zástavby. RK nevybočuje z koridoru ZÚR.

RK 574 Stráně nad Chomutovkou – Tatinná

Osa mezofilně hájová až teplomilně doubravní a hygrofilní nivní a vodní.

Popis: Jedná se o biokoridor vymezený v údolí říčky Chomutovky, který navazuje na RK 573. V řešeném území je pouze krátký úsek. Biokoridor pokračuje dále po toku do ORP Žatec. Jedná se o modální kontaktní biokoridor hygrofilní a mezofilní (až teplomilně/vysýchavé) bioty. Je nutné zachovat a podpořit obě větve. Bez biotických bariér.

Vložená biocentra: Vložena dvě LC (jedno již v sousedním ORP Žatec).

Zpřesnění: RK vymezen v průměrné šířce cca 100 m dle místních podmínek. Zpřesněno na parcely (případně na návrh parcelace dle PSZ KPÚ). RK nevybočuje z koridoru ZÚR.

RK 583 Staňkovice – RBK 574

Osa mezofilně hájová.

Popis: Jedná se o převážně mezofilní biokoridor, který propojuje RC Staňkovice a údolí Hutného potoka (v ORP Žatec) s RK 574 vedeném v rámci údolí Chomutovky. Biokoridor je v údolí Hutného potoka kontaktní (hygrofilní a mezofilní větev). Bez významných biotických bariér (mimo plochy k založení na orné půdě). Antropogenní bariéra dálnice D7.

Vložená biocentra: Vloženo šest LC převážně k založení na orné půdě. IP34 částečně nahrazuje jedno další vložené biocentrum, jakkoliv nemá dostatečné prostorové parametry.

Zpřesnění: RK vymezen v průměrné šířce 40 m. Bylo přistoupeno k minimálním prostorovým parametrům z důvodu proporcionality veřejných a soukromých zájmů, zejména pak racionální zemědělské produkce. Zpřesněno na parcely (dle PSZ KPÚ). Změna koncepce vedení RK v rámci ZÚR. V dřívějších KPÚ je vymezení RK na pozemky vedeno jinudy a v místech vedení RK jsou navrženy a lokálně i realizovány lokální prvky ÚSES. V rámci Plánu ÚSES tedy tyto lokální prvky navrhujeme rozšířit na min 40 m. RK pouze lokálně vybočuje z koridoru ZÚR a to z výše popsaného důvodu návaznosti na katastrálně vymezené a místy založené lokální prvky ÚSES.

V rámci obce Hrušovany bylo navrženo alternativní vedení prvku (variantně) a to v souladu se ZÚR a zpracovnou změnou ÚP č. 1 obce Hrušovany, a dále v souběhu s PSZ a stávajícími realizovanými prvky ÚSES. Jedná se o složité území, kde probíhají aktuálně změny land use v rámci snahy o maximální využití plochy rekultivované krajiny v majetku ČEZ a.s. pro FVE. V rámci veden

RK 1076 Běšický chochol - K 42

Osa teplomilně doubravní.

Popis: Jedná se o krátký biokoridor teplomilných doubrav a odvozených nelesních společenstev travobylinných lad vedený po prudkých svazích nad Nechranickou přehradou. Biokoridor je modální s kontrastním napojením na tok řeky Ohře. RK je vymezen převážně na území sousední ORP Kadaň.

Vložená biocentra: Vložena dvě LC v rámci jižních svahů (břehů) Ohře a Nechranické přehrady.

Zpřesnění: RK vymezen v šířce 40-60 m dle místních podmínek. Zpřesněno na parcely a terénní hranice (břeh řeky, VN). RK nevybočuje z koridoru ZÚR.

RK 0011 Nádrž Kyjice – Údlické Doubí

Osa mezofilně hájová.

Popis: Jedná se o převážně mezofilní hájový biokoridor propojující mokřadní až mezofilní biotopy v rámci RC Nádrž Kyjice s mezofilním hájem RC (PP) Údlické doubí. Jedná se o modální biokoridor určený převážně k založení po orné půdě.

Vložená biocentra: Vloženo celkem pět LC v rámci stabilních lesních remízů a k založení na orné půdě.

Zpřesnění: RK vymezen v průměrné šířce 40 m. Bylo přistoupeno k minimálním prostorovým parametrům z důvodu proporcionality veřejných a soukromých zájmů, zejména pak racionální zemědělské produkce. Zpřesněno na parcely (dle PSZ KPÚ).

RK 0013 Kopistská výsypka – Nádrž Kyjice

Osa mezofilně hájová a hygrofilní nivní a vodní.

Popis: Jedná se o modální biokoridor propojující mokřadní a vodní biotopy po toku řeky Bíliny. Jedná se o návrhový biokoridor, který bude své funkce plnit až po revitalizaci a odtrubnění řeky, založení meandrů a vlhkého nivního prostředí v okolí toku, respektive navazující hájové mezofilní polohy potenciálních doubrav. V současné době se jedná o biotopovou bariéru, která však bude řešena plánovanou revitalizací.

Vložená biocentra: Vložena celkem čtyři LC v rámci řešeného území. RK pokračuje dále do ORP Most (v souladu se zpracovaným Plánem ÚSES ORP Most).

Zpřesnění: RK vymezen v šířce 40-80 m dle místních podmínek. Zpřesněno na parcely a terénní hranice (Ervěnický koridor). RK v základním zpřesnění nevybočuje z koridoru ZÚR. V rámci plánu ÚSES však navrhujeme zvážit změnu vedení RK v ZÚR ve směru vedení RK0013/3a. Toto vedení je modálnější a nepřekonává antropogenní bariéru hráze v nejširším místě. Toto vymezení dále navazuje na mokřadní (lužní) polohy RC Nádrž Kyjice a navazující LC4 V Kyjických loukách.

RK 0014 RBK 572 – RBK 0013

Osa mezofilně hájová a hygrofilní nivní a vodní.

Popis: Jedná se o krátký modální hygrofilní až mezofilní hájový biokoridor propojující síť RK v řešeném území a navazující na předcházející RK 0013. Jeho plná funkčnost bude zajištěna až po provedené revitalizaci stávajícího vodního toku (přivaděče) a realizaci doprovodných výsadeb.

Vložená biocentra: Vloženo jedno lokální biocentrum.

Zpřesnění: RK vymezen v šířce 80 m pro dosažení minimálního kontaktního vedení (hygrofilní + mezofilní) po provedené úpravě a revitalizaci lokality. RK v základním zpřesnění nevybočuje z koridoru ZÚR. Nově vymezeno jedno LC pro podporu konektivity systému (dílčí délka RK přesahuje 900m bez vloženého LC)

POZNÁMKA K VYMEZENÍ REGIONÁLNÍHO ÚSES:
Jednotlivé skladebné prvky ÚSES zařazené do regionální ÚSES jsou podrobně popsány v rámci TABULKOVÉ části Plánu ÚSES.

3.3.5 Shrnutí a podněty pro úpravu nadmístní koncepce ÚSES

Nadmístní koncepce ÚSES je závazně stabilizována ÚPD krajské úrovně, tedy ZÚR Ústeckého kraje. V rámci Plánu místního ÚSES došlo u většiny nadmístních skladebných částí ÚSES pouze k jejich zpřesnění v souladu s měřítkem a podrobností zpracování. V několika málo případech byly vytipovány dílčí problémy, nesoulady a náměty k diskuzi, které shrnujeme v následující tabulce:

Úprava vymezení RC na soumístní hranice s vyhlášenými ZCHÚ:	RC 1185 Jelení hora RC 1186 Novoveské rašeliniště RC 1187 Novodomské rašeliniště RC 1188 Kamenička RC 1337 Bezručovo údolí (částečně) RC 1525 Běšický chochol
Návrh variant rozšíření RC nad rámec ZÚR:	RC 1686 Soběsuky
Významnější zmenšení RC pod rámec ZÚR:	RC 020 Nádrž Kyjice RC 1333 Stráně nad Chomutovkou
Problematické naplnění min. prostorových parametrů u NK/RK:	Nebylo až na lokální zúžení RK 573a (hygrofilní větve) zaznamenáno.
Významnější odchýlení nového vymezení NK/RK z koridoru ZÚR (nadmístní koridory jsou vymezeny koridorem v šířce „bufferu“ 400 m od vymezené osy v měřítku ZÚR (1:100 000)):	Návrh alternativního vedení RK 0013 od RC 020 (úsek navržený jako RK0013/3a; prozatím může být veden jako LK). Drobná odchylka RK583 (úsek RK583/3 a RK583/4). Drobná odchylka NK2/5. Nalezeno optimální vedení, avšak může být vedeno přes rašeliniště v souladu se ZÚR.

Při prověření vymezení a zpřesnění prvků na lokální úrovni byly shledány podněty pro prověření či revizi této hierarchie ÚSES v ZÚR tak, aby se zpracování Plánu ÚSES do územních plánů obcí a měst nedostávalo do konfliktu s nadřazenou územně plánovací dokumentací. V řešeném území se však jedná spíše o „filozofické změny“ či zpřesnění prvků ÚSES v souladu s měřítkem a podrobností zpracování.

Navrhujeme prověření systému řešit prvně zpracováním aktualizace plánu nadmístního ÚSES pro celé území kraje (poslední plán ÚSES z 2008), který by se stal podkladem pro aktualizaci ZÚR. Nadmístní plán ÚSES by měl využít podněty ze zpracovaných plánů místního ÚSES pro ORP v rámci kraje, případně provedených územních studií krajiny.

Závěrem lze konstatovat, že nadmístní hierarchie ÚSES je v území stabilizovaná a z hlediska biogeografické reprezentativnosti či biotopové návaznosti zde nebyly zaznamenány žádné významné chyby a odchylky ve vymezení. Autor plánu ÚSES si však stále stojí za tím, že ve filozofické rovině je vhodné sjednocovat limity územní ochrany přírody a tedy racionalizovat hranice vymezení regionálních biocenter na hranice maloplošných zvláště chráněných území tam, kde to neodporuje dalším principům vymezení ÚSES dle Metodiky.

3.4 VYMEZENÍ A POPIS KONCEPCE MÍSTNÍHO ÚSES

Předložený Plán ÚSES pro ORP Chomutov aktualizuje stávající vymezení ÚSES v ÚPD a navrhuje základní opatření pro ochranu a rozvoj tohoto systému. Bylo vymezeno celkem 424 skladebných prvků místního ÚSES (LC, LK) a dalších 149 segmentů interakčních prvků. Základní popis všech skladebných částí ÚSES včetně jejich charakteristik a atributů je uveden v tabulkové části plánu ÚSES. V rámci této kapitoly je popsána koncepce vymezení místního ÚSES. Nadmístní hierarchie ÚSES, na kterou místní (lokální) systém navazuje a rozvíjí její ekostabilizační potenciál, vychází z platných ZÚR a je popsána v předcházejících kapitolách.

3.4.1 Vymezení místního ÚSES

Většina místního ÚSES je vymezena jako větve přírodní s cílovými lesními ekosystémy, respektive ekosystémy kombinující v různé míře stabilní „klimaxové“ lesní biotopy s určitou formou bezlesí. Jedná se o bezlesí primární a sekundární.

Primární bezlesí je v řešených podmínkách omezeno na různé formy bezlesých mokřadů, sporadicky se vyskytující podél drobných vodotečí a rašelinné horské ekotopy. Tento faktor je typický pro větve hygrofilní, vymezované v blízkosti drobných vodních toků, převážně procházejícím širšími lesními porosty. Typickým příkladem jsou údolní olšové jasaniny: STG 3-5 BC-C (4)5a v nižších vegetačních stupních. V nejvyšších vegetačních stupních Krušných hor pak rašeliníkové (jedlové) smrčiny: STG 6 A 4(6); rašeliníkové smrčiny STG: 6 A 6. Dále jsou jím skalní výchozy a obdobná „extrémní“ stanoviště s omezeným půdním substrátem.

Sekundární bezlesí, tedy antropogenně podmíněné, je významně častější a přírodní větve lesního ÚSES jsou velmi často v kombinaci s biotopy trvalých travních porostů luk či pastvin, případně horských rašeliníšť (vrchoviště, přechodová rašeliníště). V podhůří pak nalézáme sukcesně zarůstající staré sady, zahrady a suché trávníky s biologicky hodnotným bylinným patrem (lesostepní lokality). Charakter těchto větví pro biogeografické optimum reprezentované stavem cílových lesních dřevin je zde však stále dominantní, a tedy je možné tyto větve stále považovat za přírodní.

Lokální hierarchie biokoridorů ÚSES až na výjimky vymezována v průměrné šířce 20-30 m, nebo s ohledem na hranice parcel či prostorového členění lesa. Výjimkou jsou zachovalé sníženiny a údolní nivy, které jsou do skladebných částí většinou zařazovány v celé své šíři. Biokoridory vymezované k založení na zemědělské půdě jsou navrhovány v průměrné šířce 15-20 m z důvodů ostatních zájmů. Jejich dílčí zpřesnění v projektech ÚSES či pozemkových úpravách je možné a z hlediska reálného založení i vhodné, pokud zůstanou zachovány principy biogeografické reprezentativnosti. Biocentra jsou navrhována o takových prostorových parametrech, aby zahrnovala minimálně 3 ha potenciačních lesních biotopů, případně pak jako prvky kontaktní (cca 6 ha, což však není vždy reálné dodržet s ohledem na ostatní zájmy v území).

Popis jednotlivých větví vymezeného místního ÚSES:

LK01: Černá

Hygrofilní větev ÚSES vedená v ose stejnojmenného potoka, který tvoří hranici se SRN. Větev se odpojuje od regionálního biocentra Jelení hora RC1185 kde potok pramení v místních rašeliníštích a dále přes Novoveské rašeliníště RC1186 klesá ke státní hranici, kterou kopíruje až k RC 1189 Bučina a dále údolím na sever až k soutoku s Lesním potokem. Tato větev reprezentuje podmáčené smrčiny a lokálně antropogenně podmíněné rašelinné louky v rámci údolní nivy (ty převážně na Německé straně

hranice a v okolí bývalého sídla Jilmová). Funkčnost větve je částečně odvislá i od situace v SRN, přičemž se nepředpokládá kvalitativní změna stavu přírodních biotopů. V rámci větve jsou vložena čtyři lokální biocentra.

LK02: Načetínský potok

Převážně hygofilní (dále pak kontaktní) větev ÚSES vedená v ose stejnojmenného potoka, který tvoří hranici se SRN. Větev začíná v Novodomském rašeliništi na území stejnojmenné NPR, kde pramení Načetínský potok. Větev kopíruje státní hranici v údolní nivě vodního toku, přičemž kontaktně zasahuje i do mezofilních navazujících svahů. Státní hranici kopíruje až k hranicím řešeného území ORP Chomutov u Gabrieliny hutě. Tato větev reprezentuje podmáčené smrčiny a antropogenně podmíněné vlhké (rašelinné) louky v rámci údolní nivy. V navazujících svazích se jedná o lesní biotopy podmáčených smrčín, acidofilních bučin a lokálně skalních výchozů. Funkčnost větve je částečně odvislá i od situace v SRN, přičemž se nepředpokládá kvalitativní změna stavu přírodních biotopů. V rámci větve je vloženo devět lokálních biocenter. LC Buky a javory v Gabrielce (stejnojmenná PR) je společné pro větev LK09

LK03: Novodomské rašeliniště-SRN

Mezofilní větev ÚSES modálně propojující Novodomské rašeliniště RC1187 (současně stejnojmenná NPR) s PR Prameniště Chomutovky a dále klesající k hranicím se SRN do údolí říčky Černé (LK01), respektive alternativně dále na sever lesních celků ve SRN. Tato větev reprezentuje biotopy horských třtinových smrčín a acidofilních bučin (významné zastoupení starých porostů v LC2, proto bylo vymezeno ve větších prostorových nárocích s ohledem na JPRL). V rámci větve jsou vložena dvě lokální biocentra. Jedno kontaktní biocentrum je společné pro další větve LK02 a LK04.

LK04: Načetínský potok-Černá

Hygofilní větev ÚSES vymezená po drobných lesních vodotečích, propojující povodí Načetínského potoka (od LK02/LC1) přes horské zamokřené sedlo (vložené kontaktní LC pro větev LK03) s povodím hraničního potoka Černá. Z velké části vymezeno v rámci PR Prameniště Chomutovky na přírodě blízkých podmáčených/rašelinných smrčínách. V rámci větve je vloženo pouze jedno výše uvedené lokální biocentrum.

LK05: Kalk-Novodomské rašeliniště

Hygofilní větev ÚSES vymezená po drobných lesních vodotečích a podmáčených stanovištích (rašelinných) smrčín propojující RC 1187 (NK2) s antropogenně podmíněnými biotopy vlhkých luk u Kalku (zde se setkává s větví LK06 v kontaktním LC). Větev reprezentuje a propojuje podmáčené až zrašeliněné horské biotopy. V rámci větve jsou vložena dvě lokální biocentra.

LK06: Bílý potok

Hygofilní větev ÚSES vymezená v ose Bílého potoka po podmáčených stanovištích (rašelinných) smrčín propojující RK 560 s antropogenně podmíněnými biotopy vlhkých luk u Kalku a dále s údolní nivou Načetínského potoka. V rámci větve je vymezena odbočka (LK06/4), která propojuje výše uvedenou větev s NK2 po stejných biotopech v rámci povodí Bílého potoka. V rámci vlhkých luk u Kalku se jedná o čistě antropogenně podmíněný ÚSES vázaný na extenzivní management vlhkých pcháčkových luk. V rámci větve jsou vložena dvě lokální biocentra.

LK07: Kalské louky

Hygrofilní větev ÚSES vedená v ose potoka Lužnice. Jedná se o kontaktní větev modálně propojující přírodě blízké rašelinné biotopy Klikvového rašeliniště s antropogenně podmíněnými biotopy vlhkých luk a rašelinišť (antropogenně podmíněná luční/mokřadní/rašelinná část větve) v rámci Kalských luk. Větev je prostorově omezená v sídle Kalek, kde nemá dostatečné prostorové parametry dané zástavbou kolem vodního toku. V rámci větve je vloženo jedno lokální biocentrum reprezentující rašelinné biotopy přechodových rašelinišť a lučních pramenišť.

LK08: Luční potok

Krátkou hygrofilní větev ÚSES tvoří pouze jeden LK. Vymezeno v ose Lučního potoka, který je pravostranným přítokem potoka Načetínského. LK propojuje podmáčené smrčiny a rašelinné polohy Klikvového rašeliniště s údolím hraničního Načetínského potoka. Společné LC s větví LK02 Načetínský potok (LK02/LC4).

LK09: Klikvové rašeliniště - Načetínský potok

Mezofilní větev ÚSES vymezená přibližně sveroj jižním směrem propojující RC 353 Klikvové rašeliniště s PR Buky v Gabrielce a dále na sever údolím Načetínského potoka (LK02). Větev je vymezena po mozaice přírodě bližších i nepůvodních kulturních porostů (smrčin) s modřínem. Větev není v současnosti plně biotopově funkční, avšak má potenciál pro rozvoj (smrkových) jedlových bučin (STG 5-6AB3). V rámci větve jsou navržena 3 lokální biocentra. LC Buky a javory v Gabrielce (stejnomená PR) je společné pro větev LK02 a reprezentuje dochované lesní biotopy bučin s významnou příměsí mimořádně kvalitní populace javoru klenu.

LK10: Gabrielin potok

Krátkou hygrofilní větev ÚSES tvoří pouze jeden LK. Vymezeno v ose Gabrielina potoka, který je levostranným přítokem Telčského potoka, který se dále vlévá do potoka Načetínského (LK02). LK propojuje podmáčené smrčiny a rašelinné polohy Klikvového rašeliniště s PR Buky a javory v Gabrielce (vymezeno jako LC primárně pro LK09) a údolními (nivními) polohami telčského potoka (LK12). LK je vymezen po mozaice lesních biotopů ovlivněných drobnou vodotečí (rašelinné smrčiny, acidofilní bučiny, kulturní smrčiny a olšiny, částečně nepůvodní modřínové porosty).

LK11: U Kříže

Mezofilní větev ÚSES vymezená v převážně přírodě blízkém lesním pokryvu acidofilních bučin s menším zastoupením kulturních smrčin. Větev stoupá z údolí Telčského potoka podél skal Velké stěny. Větev se na území ORP Chomutov skládá ze dvou biokoridorů a jednoho biocentra. Větev dále pokračuje na východ mimo řešené území.

LK12: Telčský potok

Hygrofilní větev ÚSES kopíruje koryto stejnojmenného potoka a nachází se v Telčském údolí. Stejnou trasu má také turistická naučná stezka Gabrielka. Území se vyznačuje vlhčím prostředím s vlhkomilnou flórou. Vyskytuje se zde přírodě blízký i kulturní lesní porost s převažujícím zastoupením smrčin. Místy lesní porost otevírají horské trojštětové louky. V rámci větve jsou vložena dvě lokální biocentra.

LK13: Volárna

Krátká propojovací mezofilní větev ÚSES sousedící na jedné straně s LK12/2 a s LK09/LC1 na straně druhé. Lesní porost v rámci vymezeného prostředí je téměř čistě kulturní smrčinou, místy se nechází nepůvodní porosty modřínu. V rámci větve je navrženo jedno lokální biocentrum ve svahu nad Telčským potokem.

LK14: Lužec (Nivský potok)

Hygrofilní větev ÚSES vymezená podél koryta Nivského potoka, trasa zahrnuje Helenčiny vodopády a přírodní památku Drmaly. V horní části potoku vymezený prostor prochází otevřenou krajinou, postupně se potok zařezává do údolí s okolním svažitém terénem. Celá větev je dlouhá přibližně 9 km, biokoridor rozdělují 3 vložená biocentra z toho dvě kontaktní pro mezofilní větve LK15 a LK16. Území se vyznačuje převážně vlhčím prostředím. Druhovú skladbu lesa v horních partiích potoka jsou převážně acidofilní bučiny. V dolních partiích potoka, v údolí a jeho okolí jsou to z části jasanovo-olšové luhy a acidofilní bučiny. Přírodě blízkou flóru lokálně narušují ruderalní plochy navazující na zástavbu.

LK15: Jelení rašeliniště - NK3MB

Mezofilní větev ÚSES vymezená v lesním porostu. Zahrnuje dvě kontaktní biocentra, která sdílí s větvemi LK14 a LK16. Nejčastěji se vyskytující druhové složení lesa v rámci vymezeného ÚSES jsou nepůvodní kulturní smrčiny a přírodě blízké bučiny.

LK16: Mezihoří - Jezeří (NC71)

Mezofilní větev ÚSES vymezená východo-západním směrem ve srovnání s větvemi LK14 a LK15, které vedou ze severu na jih z vrcholků hor dolů do nižších partií. Větev je vymezená lesním porostem mezi obcemi Mezihoří, Boleboř a Pyšná. Vymezuje dvě biocentra, jedno je lokalizováno na vrcholku hory Legina, druhé je umístěno do údolí Nivského potoka (kontaktní a společné pro LK14 a LK15). Druhovú skladbu lesa se proměňuje v závislosti na poloze. Obsažené jsou kulturní smrčiny i přírodě blízké bučiny, jasan, olše.

LK17: NK2 - Telšské údolí (RC1138)

Mezofilní větev ÚSES má počátek nedaleko Mezihořského vrchu a konec v Telšském údolí, nedaleko obce Orasín. Biokoridor z části svého vymezení kopíruje hranici lesa, sousedí tak s horskými trojštětovými loukami. Druhá část vymezeného biokoridoru prochází středem zalesněného území. Druhovú složení lesa je přírodě blízké bučiny i nepůvodní kulturní smrčiny a porosty pionýrských listnáčů (bříza atp.). V rámci větve jsou vložená dvě lokální biocentra.

LK18: Novodomské rašeliniště (RC1187) - Telšské údolí (RC1138)

Hygrofilní větev ÚSES vymezená na řece Bílině. Jedná se o větev klesající z regionálního biocentra RC 1187 – Novodomské rašeliniště k RC 1138 – Telšské údolí. Větev čítá 5 lokálních biokoridorů a 4 lokální biocentra. Četné jsou jehličnaté a smíšené hospodářské lesy, jasanovo-olšové luhy a v jižní části lze identifikovat luční biotopy. Větev je na několika místech částečně ovlivněna antropogenními vlivy – zástavbou a pozemními komunikacemi. Biocentra jsou vymezena v podmáčených lokalitách a místech s řadou periodických vodotečí.

LK19: Kamenička (RC1188) - Bílina

Jedná se o kratší hygrofilní větev ÚSES vymezenou na drobnějších bezejmenných tocích, prameništích a periodických vodotečích. Větev čítá 2 lokální biokoridory a 2 lokální biocentra. Převažují jehličnaté a smíšené porosty, vyskytují se však také vlhká tužebníková lada a různé varianty lučních porostů. Větev je charakteristická velmi členitým terénem a přítomností desítek drobných vodních toků, čemuž odpovídá i vymezení biocenter v podmáčených lokalitách a pramenných oblastech.

LK20: Kamenička (RC1188) - Telšské údolí (RC1138)

Hygrofilní větev ÚSES vymezená ve vlhkých lesních i otevřených polohách horských vlhkých luk v obci Blatno. Větev modálně propojuje východo-západním směrem RC Kamenička a RC Telšské údolí.

V rámci větve jsou vymezena dvě antropogenně podmíněná převážně luční biocentra. Přes louky je větev vedena v ose drobných vodotečí se vzrostlou doprovodnou liniovou vegetací odpovídající danému stanovišti.

LK21: Pod Blatnem

Krátká kontaktní větev ÚSES složená pouze z jednoho biocentra a jednoho biokoridoru. Větev je vymezena kontaktně na vlhkých i mezofilních biotopech v ose drobného přítoku, vedlejšího údolí v rámci PP Bezručovo údolí. Lesní údolí s drobným tokem v porostech acidofilních bučin a kulturních smrčín. V biocentru se nachází prameniště, mokřady a vlhké louky, stejně tak jako suťové lesy a bučiny na svazích údolí.

LK22: Svahy nad Kameničkou

Mezofilní větev ÚSES vymezená v lesním porostu na svazích údolí nad říčkou Kameničkou. Větev propojuje severo-jihním směrem RC Novodomské rašeliniště s RC Kamenička. Lesní porosty jsou převážně smrkové, v severním úseku větve se nachází nepůvodní porosty lesnických výsadeb smrkových exotů, modřínu atp. Větev reprezentují přírodě blízké třtinové smrčiny a kyselé bučiny odpovídající STG 5-6AB3. V místech s nevhodnou dřevinnou skladbou je větev určena k postupnému převodu na smrkové jedlové bučiny. V rámci větve je navrženo jedno lokální biocentrum ve svahu nad Kameničkou (Novodomským potokem).

LK23: Svahy nad Chomutovkou

Mezofilní větev ÚSES vymezená v lesním porostu na svazích údolí nad říčkou Chomutovkou. Větev propojuje východo-západním směrem RC Novoveské rašeliniště s RC Kamenička. Lesní porosty jsou převážně smrkové a bučinné, v západním úseku větve se nachází nepůvodní smíšené porosty lesnických výsadeb s podílem smrkových exotů, modřínu atp. Větev reprezentují přírodě blízké třtinové smrčiny a kyselé bučiny odpovídající STG 5-6AB3, lokálně pak javorové jedlové bučiny STG 5BC3 v úživnějších svahových polohách. V místech s nevhodnou dřevinnou skladbou je větev určena k postupnému převodu na smrkové jedlové bučiny. V rámci větve je navrženo jedno lokální biocentrum, které je kontaktní a je společné s hygrofilní větví LK24.

LK24: Chomutovka

Hygrofilní větev ÚSES vymezená v ose horního toku říčky Chomutovky od RC Novoveské rašeliniště k RC Kamenička. Větev je vymezeny ve vlhké údolní poloze převážně podmáčených lesních smrčín a navazujících ploch mokřadního bezlesí. Větev reprezentuje i bezlesé biotopy vlhkých pcháčových luk a mokřadních poloh vysokých ostřic v rámci rozvolněné údolní nivy meandrujícího potoka. V rámci větve je navrženo jedno lokální biocentrum, které je kontaktní a je společné s mezofilní větví LK23.

LK25: Křimovský potok - Kamenička (RC1188)

Hygrofilní větev ÚSES vedená několika vodními toky, prameništi a rašeliništi. Jedná se o větev klesající z regionálního biocentra RC 1188 – Kamenička do podhůří Krušných hor do lokálního biocentra v blízkosti žst. Křimov. Větev čítá 3 lokální biokoridory a 3 lokální biocentra. Převažují smrkové porosty různých podob od horských třtinových smrčín přes podmáčené smrčiny až k hospodářským smrkovým porostům. Častý je výskyt pramenů vodních toků a podmáčených biotopů. Přímo v této větvi se vyskytují také rašeliniště, přičemž v jednom z nich je vymezeno biocentrum.

LK26: Pruněrovský potok - Kamenička (RC1188)

Mezofilní větev ÚSES vedená proměnlivým terénem mezi regionálním biocentrem RC 1188 – Kamenička a lokálním biocentrem U Celné. Větev je vedena okolím vodní nádrže Křimov a žst. Křimov. Větev čítá 4 lokální biokoridory a 3 biocentra. Převažují acidofilní bučiny a hospodářské lesy, ať už jehličnaté, nebo smíšené. V oblasti lokálního biokoridoru LK26/1 je tato větev částečně antropogenně ovlivněna přítomností urbanizovaného území kolem žst. Křimov, tratí č. 137 a především silnicí I/7. V této lokalitě je doporučeno maximálně podpořit prostupnost bariér v území.

LK27: Novoveské rašeliniště (RC 1186) - Pruněřovský potok

Hygrofilní větev ÚSES vedená po bezejmenných vodních tocích a jejich prameništích. Větev je vedena mezi regionálním biocentrem RC 1186 – Novoveské rašeliniště a lokálním biocentrem U Celné. Větev čítá 3 lokální biokoridory a 2 lokální biocentra. Převažují hospodářské jehličnaté lesy, vyskytují se i vlhké pcháčové louky a louky hospodářského charakteru. Obě lokální biocentra jsou vymezena v podmáčených lokalitách pramenišť.

LK28: Pruněřovský potok

Hygrofilní větev ÚSES vymezená na Pruněřovském potoce nacházející se převážně na území obce Výsluní. Větev obchází urbanizované lokality, do kterých částečně zasahuje pouze na území Křimova – Celné. Větev čítá 7 lokálních biokoridorů a 5 lokálních biocenter. Převažují jehličnaté hospodářské porosty a lze také identifikovat řadu podmáčených biotopů. Vyskytují se rovněž skalní útvary se štěrbinovou vegetací a louky různých charakteristik s dominantním zastoupením mezofilních luk. Častý je výskyt pramenů vodních toků a podmáčených biotopů. Dvě z biocenter jsou vymezena v podmáčených lokalitách stojatých vod, přechodových rašeliništích a lokalitách s významným výskytem pramenů. Významná část větve je součástí přírodní památky Na loučkách II.

LK29: Svahy nad Pruněřovským potokem

Mezofilní větev ÚSES vedená na rozhraní dvou biotopů – jehličnatých hospodářských lesů a hospodářských luk východně od obce Výsluní. U větve lze očekávat pozitivní ekotonový efekt. Větev čítá 3 lokální biokoridory a 2 lokální biocentra, která jsou vymezena na soutoku Šebestiánky/Přísečnického potoka a Pruněřovského potoka a také v samotném údolí Pruněřovského potoka.

LK30: Loučky

Hygrofilní větev ÚSES vedená po bezejmenných vodních tocích, Výslunském a drobně Pruněřovském potoce. Vedeno severně a severozápadně od obce Výsluní, přičemž část biokoridoru je situována v blízkosti roztroušené zástavby této obce. Nejvýznamnější zastoupení mají mezofilní louky. Zřetelné zastoupení mají slatiniště, rašeliniště a vřesoviště. Větev čítá 3 lokální biokoridory a 3 lokální biocentra. Biocentra jsou vázána především na prameniště, vodní plochy a podmáčené lokality. Nejzápadnější část vymezena drobně v hranicích přírodní památky Na loučkách II.

LK31: Domašín – Výsluní

Mezofilní větev ÚSES vymezená východo-západním směrem od Domašína k Výsluní a Hadímu údolí. Jedná se o větev vymezenou převážně v lesních porostech, až na konečnou větev k založení přes luční porosty kolem Výsluní. Větev začíná v ORP Kadaň, přičemž v řešeném území jsou vymezena tři lokální biocentra. LC2 je společné pro navazující větev LK32.

LK32: Svahy nad Třebíšským potokem

Mezofilní větev ÚSES vymezená v prudkých svazích nad Třebíšským potokem propojující lesní biotopy a větev LK31 s RC 1184 Prunéřovské údolí. V rámci větve jsou převážně kulturní lesní výsadby a porosty převážně druhově nevhodné druhové skladby. V místech s nevhodnou dřevinnou skladbou je větev určena k postupnému převodu na smrkojedlové až dubojedlové bučiny. V rámci větve je navrženo jedno lokální biocentrum ve svahu pod Třebíškou.

LK33: Hutná II. - Prunéřovské údolí

Krátká větev mezofilního ÚSES propojující lesními porosty Prunéřovské údolí s údolím potoka Hutná II. Mozaika přírodě blízkých a kulturních biotopů s exoty (SM, BK, SMex, MD). Větev vychází se společného biocentra s LK34 „U pomníku“.

LK34: Hutná II.

Hygrofilní větev ÚSES vymezená podél drobné vodoteče potoka Hutná II. z kontaktního biocentra Společného s LK33. Větev je vymezeny ve vlhké údolní poloze převážně javorových bučin, olšových jasenin a omezeně vlhkých smrčin (včetně nepůvodních porostů). V rámci větve jsou vymezeny dvě lokální biocentra, větev dále prochází kontaktním NK3MB/LC9 a končí v údolí nad obcí Málkov, kde se napojuje na NK3MH/LC9. Tok Hutné přes zástavbu Málkova je veden v úzkém opevněném koridoru bez možnosti vymezení jako LK.

LK35: NK3MB - Hutná II.

Hygrofilní větev ÚSES vymezená od vrchu Pustevna, kde se odpojuje z NK3MB/LC5 a drobnou lesní údolnicí klesá k podmáčenému lesnímu prameništi na kterém je vymezeno LC „Na pastvinách“. Odtud větev pokračuje v ose bezejmenného potoka, který se vlévá do potoka Hutná II. na podmáčených lesních stanovištích s kulturními smrčinami a fragmenty přírodě blízkých olšin, javořin a rašelinných smrčin. V rámci větve je vymezeno jedno výše uvedené lokální biocentrum.

LK36: NK3MB - NK3MH

Mezofilní větev ÚSES vymezená od vrchu Pustevna, kde se odpojuje z NK3MB/LC5 a po drobném lesním hřbítku a svazích bočních údolí klesá do údolí potoka Lužničky, kde je vymezeno kontaktní lokální biocentrum s větví LK37. Větev dále pokračuje jižním směrem a překonává zalesněný Kralupský vrch, na jehož jižním svahu se napojuje na hájovou větev NK3MH/LC3. V rámci větve jsou vymezena dvě lokální biocentra, přičemž jedno výše uvedené je kontaktní a společné pro následující větev ÚSES,

LK37: Lužnička

Hygrofilní větev ÚSES vymezená podél drobné vodoteče potoka Lužnička. Větev začíná v částečně antropogenně podmíněném biocentru, mokřadech podmáčených loukách nad Vysokou Jedlí, odkud spadá v ose vodního toku k Blahuňovu. Před křížením se silnicí I/13 se větev propojuje s NK3MH v rámci kontaktního LC4 „U Balhuňova“. Větev překonává silnici a přivaděč Ohře-Bílina a napojuje se na významné kontaktní biocentrum v okolí Tříselného rybníka. Drobný úsek biokoridoru v rámci této větve pak propojuje výše uvedené biocentrum s LK48 vymezenou po severních svazích dolu Nástup-Tušimice. V rámci větve jsou vymezeny celkem tři lokální biocentra, přičemž jedno je společné s větví LK36.

LK38: Údolí Hačky

Hygrofilní větev ÚSES vymezená podél drobné vodoteče potoka Hačka ze zalesněného prameniště pod Dominou do Nových Spořic, kde opouští tok Hačky (vedoucí v silně kanalizované podobě intenzivní zástavbou) po drobné vodoteči ke Spořickým rybníkům. Odtud po Lideňském potoce omezeným

koridorem zástavby se větev opět napojuje na tok Hačky. Větev pokračuje lesními komplexy kolem Pražských polí, přes zástavbu Droužkovic do polní krajiny Všehrd a Nezabylic, kde se napojuje na RK573a jako přítok říčky Chomutovky. Vymezeno v souladu s plány společných zařízení dotčených KPÚ, pouze ojediněle došlo k přehodnocení vymezených prvků. Problematická je výměra LC6, které je kontaktní a nedosahuje dostatečné výměry cca 6ha (hygrofilní+mezofilní spol.). Větev je reprezentována olšovými jaseninami a dřevinami měkkého, ojediněle tvrdého luhu, modálně propojující čtvrtý až druhý vegetační stupeň. V rámci větve bylo vymezeno celkem sedm lokálních biocenter.

LK39: Svahy nad Hačkou

Mezofilní větev ÚSES vymezená ve svazích údolí drobné vodoteče potoka Hačka ze zalesněného prameniště pod Dominou k nadregionálnímu biokoridoru NK3, kde propojuje obě jeho osy (MB a MH). Větev reprezentuje k jihozápadu orientované svahy se zachovalými porosty odpovídající biotopům suchých acidofilních doubrav. V rámci větve bylo vymezeno společné biocentrum s předešlou větví. Větev dále prochází biocentrem vloženým do NK3MB/LC12.

LK40: NK3MH - Údolí Hačky

Částečně kontrastní větev ÚSES vymezená pro podporu koridorového efektu nadregionálního biokoridoru NK3MH. Větev propojuje tento biokoridor s údolím potoka Hačka přes jedno lokální biocentrum, které je vymezeno v lesním porostu v lokální depresi pod Černým vrchem.

LK41: Březenecké údolí

Částečně kontrastní větev ÚSES vymezená pro podporu koridorového efektu nadregionálního biokoridoru NK3. Větev propojuje obě osy tohoto nadregionálního biokoridoru (MB a MH) a to kontaktním vedením biokoridoru v ose toku i navazujících mezofilních svahů. Větev dále pokračuje Březeneckým údolím až do sídla, kde opouští osu vodního toku a kontrastně se napojuje na zalesněný svah nad údolím Bíliny, kterým se opět napojuje na mezofilně hájovou osu NK3. V rámci větve je navrženo jedno lokální biocentrum. Větev však prochází přes dvě vložená biocentra do NK3MH

LK42: Hřeben nad Kundratickým potokem

Mezofilní větev ÚSES propojující stabilní lesní ekosystémy SJ směrem v lesních porostech kyselých bučin nad Kundratickým potokem. Větev se odpojuje od NC Jezeří a končí v lesích nad zástavbou vysoké Pece v NK3MH. V rámci větve je navrženo jedno kontaktní lokální biocentrum společné s větví LK43. Větev však prochází přes vložené biocentrum do NK3MB (LC22) a končí v biocentru do NK3MH/LC23

LK43: Kundratický potok

Hygrofilní větev ÚSES vymezená v ose Kundratického potoka v lesním údolí. Větev SJ směrem propojuje hygrofilní lesní biotopy Kundratického údolí, přičemž kříží obě osy nadregionálního biokoridoru NK3 (MB a MH). V rámci větve jsou navržena dvě samostatná a jedno společné lokální biocentrum s větví LK42. Větev formou interakčních prvků pokračuje ve směru toku přes koupaliště a zástavbu Vysoké Pece směrem k vodnímu přivaděči Ohře-Bílina (napojení na RK572).

LK44: NK3MH - Údlické doubí (RC1334)

Převážně mezofilní (místy kontaktní) větev ÚSES severojižním směrem propojující lesní ekosystémy Krušných hor se zachovalými doubravami (dubohabřinami) v rámci RC 1334 (PP) Údlické doubí. Větev překonává zastavěné území Chomutova a silnici I. třídy I/13. Následně je v rámci větve vloženo netypické LC ZOO Chomutov, které je silně ovlivněné, avšak z hlediska dřevinné vegetace zachovalé

(staré duby atp.). Větev dále pokračuje jižním směrem přes břehy soustavy rybníků a následně je navržena k založení ve stávající agrocenóze (podél obchvatu a dále mezi půdními bloky). V jižní části větve je nově navrženo kontaktní LC k založení na orné půdě (včetně revitalizace stávající zeleně a litorálu/mokřadu). V rámci větve jsou navržena celkem čtyři lokální biocentra.

LK45: Pražská pole

Hygrofilní větev ÚSES vymezená v rámci tzv. Pražských polí, mokřadní lokalitě vzniklé propadem terénu po hlubinném dolu Jan Žižka a následně dotvořené rekultivačními pracemi. Větev je reprezentována dvojicí lokálních biocenter, které jsou prostorově výrazná, ale odpovídají místním podmínkám a dlouhodobému (konzervativnímu) přístupu k ochraně biodiverzity post těžební krajiny. Lokalita je současně chráněna jako EVL Pražská pole (CZ0423660) pro mokřadní druhy živočichů: čolek velký (*Triturus cristatus*); kuňka ohnivá (*Bombina bombina*); vážka jasnoskrnná (*Leucorrhinia pectoralis*). Dvě podmáčená území s vyvinutými mokřady jsou propojena mezofilním netěženým pilířem, který je dnes využíván zemědělsky (orná půda), i když v KN jsou pozemky vedené jako trvalý travná porost. Přes tento „hřbítek“ je navrženo vedení lokálního biokoridoru. Větev se formálně skládá ze dvou lokálních biocenter a dvou biokoridorů, které území propojují a navazují na obdobné biotopy na východě u řeky Chomutovky.

LK46: NK3MH - RK583

Mezofilní větev ÚSES propojující stabilní lesní ekosystémy v rámci dolních partií Krušných hor (odpojuje se od mezofilně hájového NK) s lesními ekosystémy Mosteckého biogeografického regionu (Mostecké pánve). Větev reprezentuje mezofilně hájové biotopy (acidofilních doubrav, např. PP Černovice) a dále přes okraj důlní jámy (budoucí východní svahy jezera Libouš) s předpokládaným dubohabrovým charakterem po stabilní lesní háje v zemědělské krajině (např. dubohabřiny Všehrdského lesíka, acidofilní doubravy Hořenického lesíka). Zde také překonává dálnici D7. Dále pak pokračuje přes polní krajinu (návrh k založení) až k regionálnímu biokoridoru RK 583 (s kterým spadá do údolí říčky Chomutovky). V rámci větve je navrženo celkem deset lokálních biocenter.

LK47: Hradiště (RC1688) – LK52

Mezofilní větev ÚSES propojující stabilní lesní ekosystémy v rámci RC Hradiště a úpatí Krušných hor s důlními lesnickými rekultivacemi (severní svahy) dolu Nástup- Tušimice a dále přes plánované lesnické rekultivace až s větví LK52. Jedná se o zásadní severo-jížní propojení biogeografických jednotek. Větev je vedena ve stávajících lesních porostech, zarostlých mezích a dále na zemědělské půdě určené k založení. Cílem je propojení lesních ekosystémů Krušných hor s nově rekultivovanými prostory důlní krajiny (a dále prostorem krajiny kolem VN Nechanice). Dále má větev funkci krajinetvornou jelikož doplňuje krajinnou zeleň na pomezí půdních bloků orné půdy. V rámci větve jsou navržena tři lokální biocentra (LC Libouš severní svahy IV je společné s LK48).

LK48: Libouš severní svahy

Mezofilní (až xerofilní) větev ÚSES rámcově vymezená v souladu s Plánem rekultivací dolu Nástup - Tušimice. Větev je vymezena od RC 1184 Prunéřovské údolí a dále ve V-Z směru na stávajících rekultivacích a severních k jihu orientovaných svazích důlní jámy Libouš. Větev končí v biocentru na SV svazích důlní jámy Libouš v kontaktu s větví LK46, kterou je zajištěno propojení mezofilního ÚSES v širším řešeném území. Větev je reprezentována převážně svahy určenými k lesnické rekultivaci, kde část výsadeb již byla realizována. Jedná se o plochy výhledově lesostepního charakteru se zastoupením lučních porostů a lokálních biotopů antropogenních odkrývek (bezlesí). V rámci větve je navrženo celkem sedm lokálních biocenter.

LK49: Břehy jezera Libouš

Hygrofilní větev ÚSES rámcově vymezená v souladu s Plánem rekultivací dolu Nástup - Tušimice. Antropogenně podmíněná větev vymezená jako příbřežní, mokřadní a luční kopírující plánované břehy nového jezera Libouš. Větev se v obci Březno modálně napojuje na větev LK50 vedenou v ose potoka Hutná I. V rámci větve je navrženo celkem pět lokálních biocenter.

LK50: Hutná I.

Hygrofilní větev ÚSES vymezená v ose lokálně významného potoka Hutná I. a jeho údolní nivy. Větev začíná v mokřadních biotopech u obce Březno a po toku potoka (údolní nivou) pokračuje JV směrem až do Hrušovan na hranici řešeného území ORP Chomutov. Větev pak dále pokračuje v sousedním ORP Žatec až k soutoku s Ohří. Větev reprezentuje relativně dochovanou údolní nivou se zastoupením olšových jasenin a navazujících vlhkých luk, dále od toku pak potenciální javorolipové doubravy. V rámci větve je navrženo celkem šest hygrofilních lokálních biocenter.

LK51: Merkur

Hygrofilní větev ÚSES rámcově vymezená v souladu s Plánem rekultivací dolu Nástup - Tušimice. Větev je vymezena ve V-Z směru ve směru plánovaných přítoků a nové údolnice spadající od svahů důlní jámy Merkur k plánovanému jezeru Libouš. V rámci území se počítá s lesnickými rekultivacemi a tvorbou menších nádrží (tůní). Větev je vymezena jako cílově lesní (mokřadní) vázaná na polohy kolem vodních děl. V rámci větve je v navrženo jedno lokální biocentrum.

LK52: Merkur – Březno

Mezofilní větev lesního ÚSES rámcově vymezená v souladu s Plánem rekultivací dolu Nástup - Tušimice. Vymezeno po realizovaných a plánovaných (nedokončených) lesnických rekultivacích výsypek. Větev prochází S-J směrem přes rekultivované silně antropogenně pozměněné prostředí výsypek (dolu). Západní část důlní krajiny na hranici ORP Chomutov a ORP Kadaň, kam větev mírně přesahuje. Větev propojuje severní svahy (Libouš) důlní jámy LK48 se svahy nechraničské přehrady – LK56. V rámci větve je navrženo celkem šest převážně lesních lokálních biocenter.

LK53: Březno

Mezofilní větev lesního ÚSES rámcově vymezená v souladu s Plánem rekultivací dolu Nástup - Tušimice. Vymezeno po realizovaných a plánovaných (nedokončených) lesnických rekultivacích výsypek. Větev do území vstupuje z ORP Kadaň a po provedených zalesněních pokračuje SV směrem k obci Březno, kde se kříží s LK49 a je stabilizována v LC Březenský les mimo zábor dolu. Dále větev pokračuje na SV ve stávajících polích, které jsou však určené k rozšíření důlní jámy. Ve výhledu zde bude na novém terénu realizováno zalesnění (Libouš JV-V svahy) nad jezerem Libouš. Větev se následně napojuje na větev LK46, kterou je zajištěno propojení mezofilního ÚSES v širším řešeném území. Větev nemá optimální druhovou skladbu odpovídající stanovišti. Předpokládáme postupnou lesnickou výchovu dosáhnouti optimální druhové skladby dle možností stanoviště (lipová dubohabřina). V rámci větve je navrženo celkem sedm lesních lokálních biocenter (LC Březno III. Je společné s LK52).

LK54: Březno stodola

Převážně mezofilní větev ÚSES rámcově vymezená v souladu s Plánem rekultivací dolu Nástup - Tušimice. Větev vymezená jako mezofilní lesní (s vloženým kontaktním biocentrem kolem vytvořené tůně) v rámci realizované a plánované lesnické rekultivace výsypky Březno Stodola. V rámci větve je v řešeném území navrženo jedno lokální kontaktní biocentrum.

LK55: Lužický potok

Kontaktní větev mezofilního a hygrolfilního ÚSES vedená v ose silně upraveného Lužického potoka. Bohatý doprovodný porost vlhkostních a navazujících dřevin (křovin). Prostorově omezený koridor daný souběhem upraveného vodního toku s dopravní infrastrukturou (železnicí a silnicí). Většina větve je k vymezení v ORP Kadaň (ÚP Kadaň).

LK56: VN Nechanice severní břeh

Kontaktní větev mezofilního a hygrolfilního ÚSES vedená po severních svazích a břehu Nechanické přehrady od RC 1525 (PR) Běšický chochol až k teplomilné ose nadregionálního biokoridoru NK42T nad Vičicemi. Větev reprezentuje přírodě blízké biotopy lužního (pobřežního) charakteru a současně kontrastní mezofilní až vysychavé biotopy (potenciální zakrslé lipové doubravy) na svazích nádrže. Větev je ve své střední části navržena v souladu s PSZ KPÚ variantně ve vedení v mezofilních porostech za železnicí. Lokálně je břeh ovlivněn rekreací a blízkými chatovými osadami (Modrá štika atd.). V rámci větve jsou vložena dvě lokální biocentra.

LK57: NK42T - Údolí Hačky

Mezofilní větev ÚSES propojující severojižním směrem teplomilné biotopy jižně orientovaných svahů údolí Ohře s údolím Hačky. Biokoridory jsou převážně navrženy k založení na zemědělské půdě. Větev reprezentuje LC (PP) Střezovská rokle, která je v místě lokální přírodní dominantou. Vedení větve dále využívá na jih orientované svahy nad potokem Hutná, který překonává v rámci kontaktního LC Na Hutné – Střezov (LK50/LC3). V Doužkovicích větev navazuje na vymezení dle PSZ KPÚ (formálně na větev LK46 a LC7) a překonává dálnici D8. V rámci větve je dále vymezena odbočka od Střezovské rokle směrem na západ přes pole k zarostlým svahům nad Březnem, kde se větev napojuje na LK53/LC3 Březenský les. V rámci větve je vymezeno pouze jedno LC viz výše, přičemž však funkci větve plní i zmíněná LC ve větvích LK46 a LK50.

LK58: Jižní svahy nad Hutnou

Mezofilní větev ÚSES vymezená ve stávající agrocenóze na jižních svazích nad potokem Hutná. Větev je většinou navržena k založení, přičemž v rámci biocenter podchycuje místní rokle, které tvoří kostru ekologické stability v rámci polní krajiny. Větev spolupůsobí na koridorový efekt „Údolí Hutné“, který společně s větvemi LK50 a LK 59 posiluje propojení budoucích rekultivací na dole Nástup-Tušimice s RK 583 u Žiželic. V rámci větve jsou vymezena tři LC. V rámci k.ú. Hrušovany u Chomutova je větev ÚSES zpřesněna a doplněna nad rámec schváleného vymezení v PSZ KPÚ.

LK59: Podél trati Střezov – Hrušovany

Mezofilní větev ÚSES vymezená převážně ve stávající agrocenóze na severních svazích nad potokem Hutná v souběhu s lokální železniční tratí. Větev využívá stávající sukcesní vegetace, lesních remízků, zarostlých sadů atp. při okraji polních celků. Větev spolupůsobí na koridorový efekt „Údolí Hutné“, který společně s větvemi LK50 a LK 58 posiluje propojení budoucích rekultivací na dole Nástup-Tušimice s RK 583 u Žiželic. Větev dále komunikuje prostřednictvím následujících větví (propojek) LK61 a 62 s teplomilnou vegetací jižních svahů Ohře a NC 1 Stroupeč. V rámci větve jsou vymezena dvě lokální biocentra.

LK60: Všehrdský lesík – Hořetice

Mezofilní větev ÚSES vymezená v souladu s PSZ KPÚ Lažany a Vysočany u Chomutova ve stávající agrocenóze. Větev byla nově naprojektována tak, aby navazovala na katastr Nezabydlice a Všehrdy. Zde byla zpracována pozemková úprava, ale v místě není řešeno napojení na lokální biokoridor

v Lažanech. Dále v území na pomezí řešených katastrů chybí metodicky nutné lokální biocentrum lesního typu (acidofilní doubravy, hercynské dubohabřiny dle STG 2BD3x, 2B3x). Cílem je rozčlenění velkých celků orné půdy ekologicky stabilnějším biotopem - výsadbami dřevin dle STG. Funkce této větve bude také krajinná, vodohospodářská a protierozní (větrolam). V rámci větve jsou navržena dvě lokální biocentra.

LK61: Na Sahaře-NK42T

Krátká propojovací mezofilní větev ÚSES mezi LK59 a NK42T. Prvek navržený k založení na stávající agrocecnóze (stávající mez a orná půda). Cílem je rozčlenění velkých celků orné půdy ekologicky stabilnějším biotopem - výsadbami dřevin dle STG. Funkce této větve bude také krajinná a protierozní (větrolam).

LK62: Denětice-NC1

Krátká propojovací mezofilní větev ÚSES mezi LK59 a NC1 Stroupeč. Prvek navržený k založení na stávající agrocecnóze (stávající orná půda podél polní cesty). Cílem je rozčlenění velkých celků orné půdy ekologicky stabilnějším biotopem - výsadbami dřevin dle STG. Funkce této větve bude také krajinná a protierozní (větrolam).

LK63: Holetická rokle - Všehrdský lesík

Krátká propojovací mezofilní větev ÚSES mezi Holetickou roklí a Všehrdským lesíkem. Prvek navržený k založení na stávající agrocecnóze. Z větší části vymezeno na pozemky KPÚ Všehrdu, na území k.ú. Holetice nově navrženo. Cílem je rozčlenění velkých celků orné půdy ekologicky stabilnějším biotopem - výsadbami dřevin dle STG. Funkce této větve bude také krajinná a protierozní (větrolam).

LK64: Pesvická a Strupčická pole

Mezofilní větev lesního ÚSES propojující severojižním přes stávající agrocecnózu území lomu Vršany a zachovalé lesní remízy (dubohabřiny). Větev je navržena převážně dle zpracovaného PSZ KPÚ Pesvice., v k.ú. Strupčice je nově vymezena. Lokální biokoridory jsou v procesu zakládání výsadeb na stávající odejmuté zemědělské půdě, respektive navrženy k založení (Strupčice). Větev se odpojuje od LK74/LC1, kde navazuje na LK76 vymezený v těžební jámě dolu Vršany. Větev JZ směrem po hranici obce přichází do zalesněné Pesvické rokliny (LC společné s větví LK65) a pokračuje jižním směrem přes lokální remízky k Hošnickému potoku (zde kontaktní LC s hygromilní větví LK66) a dále k jihu až k RK573b. V rámci větve jsou navržena celkem tři lokální biocentra.

LK65: Srpina

Hygromilní větev ÚSES vymezená na vodním toku Srpina. Jedná se o větev s částečně funkčními prvky ve stávajících agrocecnózách. Větev čítá 5 lokálních biokoridorů a 5 lokálních biocenter. Vegetace je tvořena doprovodnou zelení, částečně stromořadími kolem vodního toku. Jedná se převážně o habrojilmové jasaniny s keřovým patrem a částečně jasanové olšiny. Biocentra jsou částečně situována do podmáčených lokalit (prameniště Srpiny, vodní plocha rybníku Bahňák, vlhké louky s fragmenty slanisek). V rámci větve je navržena řada opatření za účelem revitalizace vodního toku, podpory druhově a věkově pestrých porostů a zpracování realizační dokumentace k založení plně funkčních prvků ÚSES.

LK66: Hošnický potok

Hygromilní větev ÚSES vymezená podél drobné vodoteče Hošnického potoka ve stávající agrocecnóze. Větev je vymezena v souladu se zpracovaným PSZ KPÚ Všestudy a v Sušanech navazuje na větev LK65

po toku Srpiny. Větev má za cíl revitalizovat vodní tok, respektive zatravnit jeho okolí a posílit výsadby doprovodné vegetace. V rámci větve je navrženo jedno lokální biocentrum, které je z velké části určeno k založení výsadbami na orné půdě.

LK67: RK573b - Sušanský potok

Mezofilní a postupně kontaktní větev ÚSES vymezená ve stávající agrocenóze a podél údolnice a následně drobné vodoteče Sušanského potoka. Větev je vymezena v souladu se zpracovanými PSZ KPÚ Všestudy a Sušany. Větev je určena k založení na orné půdě po vymezení a zapsání pozemků do katastru nemovitostí (v k.ú. Všestudy již proběhla změna KN). Cílem je rozčlenění velkých celků orné půdy ekologicky stabilnějším biotopem - výsadbami dřevin dle STG a stabilizace revitalizace drobné vodoteče s podporou biodiverzity výsadbami dřevin dle STG a zatravněním. Funkce této větve bude také krajinná, vodohospodářská a protierozní (větrolam). Větev plynule navazuje na LK68. V rámci větve jsou navržena dvě lokální biocentra (LC Na Pošumpelci je společné s větví LK69 a je vymezeno na hranici š k.ú. Bílence, Sušany a Všestudy).

LK68: Sušanský potok

Hygrofilní větev ÚSES vymezená podél drobné vodoteče Sušanského potoka ve stávající agrocenóze. Větev je vymezena v souladu se zpracovaným PSZ KPÚ Sušany a navazuje na Plán ÚSES ORP Most. Větev je určena k založení na orné půdě po vymezení a zapsání pozemků do katastru nemovitostí. Cílem je stabilizace údolnice a revitalizace drobné vodoteče s podporou biodiverzity výsadbami dřevin dle STG a zatravněním. Větev je přerušena sídlem Sušany, kterou potok protéká, ale realizace opatření ÚSES zde není reálně možná (až na revitalizační opatření kolem toku na návsi). Tato prostorová nespojitost však není biogeograficky významná. Dále po směru toku je vyvinutější břehový doprovod a mokřadní (nitrofilní) polohy v okolí toku. V rámci větve je v řešeném území ORP Chomutov navrženo jedno lokální biocentrum k založení.

LK69: RK573b - Hošnický potok

Mezofilní větev ÚSES vymezená v souladu s PSZ KPÚ Bílence a Všestudy ve stávající agrocenóze, v severojižním směru propojující regionální biokoridor RK 573b (LC Bílenceký lesík) s LK66 podél Hošnického potoka. Větev je určena k založení na orné půdě po vymezení a zapsání pozemků do katastru nemovitostí. Cílem je rozčlenění velkých celků orné půdy ekologicky stabilnějším biotopem - výsadbami dřevin dle STG. Funkce této větve bude také krajinná a protierozní (větrolam). V rámci větve je navrženo jedno lokální biocentrum na křížení se Sušanským potokem (LC Na Pošumpelci je společné s větví LK67, je vymezeno na hranici š k.ú. Bílence, Sušany a Všestudy).

LK70: Rena

Krátká mezofilní větev ÚSES (pouze jeden LK) vymezená v souladu s PSZ KPÚ Sušany ve stávající agrocenóze, v severo-j jižním směru propojující větve LK67 a LK66 (lokální údolnice Sušanského a Hošnického potoka). Větev je určena k založení na orné půdě po vymezení a zapsání pozemků do katastru nemovitostí. V severní části zarostlá a stabilizovaná mez (úvoz) podél polní cesty. Cílem je rozčlenění velkých celků orné půdy ekologicky stabilnějším biotopem - výsadbami dřevin dle STG. Funkce této větve bude také krajinná a protierozní (větrolam). Bez vlastního biocentra (vychází z LC Ke Škrlí).

LK71: Stráně nad Chomutovkou (RC1333) - Sušanský potok

Mezofilní větev ÚSES vymezená v souladu s PSZ KPÚ Škrle a Sušany ve stávající agrocenóze v severojižním směru propojující regionální biocentrum Stráně nad Chomutovkou s údolím Sušanského potoka

na hranici ORP Chomutov. Větev je určena k založení na orné půdě po vymezení a zapsání pozemků do katastru nemovitostí. Cílem je rozčlenění velkých celků orné půdy ekologicky stabilnějším biotopem - výsadbami dřevin dle STG. Funkce této větve bude také krajinnotvorná a protierozní (větrolam). V rámci větve je navrženo jedno lokální kontaktní biocentra (LC Nad Sušany je společné s následující větví LK72).

LK72: Velemyšlevský potok

Kontaktní větev ÚSES vymezená podél drobné vodoteče Velemyšlevského potoka ve stávající agrocenóze. Větev je vymezena v souladu se zpracovanými PSZ KPÚ Sušany a Bílence. Větev je určena k založení na orné půdě po vymezení a zapsání pozemků do katastru nemovitostí. Cílem je stabilizace údolnice a revitalizace drobné vodoteče s podporou biodiverzity výsadbami dřevin dle STG. Větev pokračuje ve směru toku dále na JV do Velemyšlevské rokly (LC) mimo řešené území. V rámci větve jsou navržena dvě lokální kontaktní biocentra (LC Nad Sušany je společné s předešlou větví LK71).

LK73: Strupčice

Mírně kontrastně kontaktní větev ÚSES propojující mezofilní polohy Západních svahů dolu Vršany s hygrofilní větví ÚSES navazující na tok potoka Srpina (mokřadní biocentra mezi Okořínem a Strupčicemi) přes kontaktní biocentrum Cihelna Strupčice. Krátká větev vymezená na částečně funkčních stanovištích s potenciálem plné funkčnosti po provedení dílčích opatření. V rámci větve je navrženo jedno výše uvedené lokální kontaktní biocentrum.

LK74: Západní svahy dolu Vršany (Severní svahy dolu Vršany)

Mezofilní větev ÚSES rámcově vymezená v souladu s Plánem rekultivací dolu Vršany, navazuje na vymezení v Plánu ÚSES pro ORP Most. Větev vymezená jako mezofilní lesní (místy luční, lesostepního charakteru) po západních svazích důlní jámy v rámci provedené/plánované lesnické rekultivace dolu Vršany. Součástí větve je i biokoridor LK74/1a, který reprezentuje severní svahy dolu Vršany a je možné ho považovat za samostatnou větev pokračující dále na východ do ORP Most. V rámci větve je navrženo celkem pět lokálních biocenter plus jedno společné vložené do RK0013/LC4 (propojení systému s regionální hierarchií ÚSES).

LK75: Šverma

Převážně mezofilní větev ÚSES rámcově vymezená v souladu s Plánem rekultivací dolu Vršany, navazuje na vymezení v Plánu ÚSES pro ORP Most. Větev vymezená jako mezofilní lesní (s vloženým kontaktním biocentrem kolem vytvořené tůně) v rámci plánované lesnické rekultivace dolu Vršany. V rámci větve je v řešeném území navrženo jedno lokální kontaktní biocentrum.

LK76: Důl Vršany I.

Mezofilní větev ÚSES rámcově vymezená v souladu s Plánem rekultivací dolu Vršany, navazuje na vymezení v Plánu ÚSES pro ORP Most. Větev vymezená jako mezofilní lesní v rámci plánované lesnické rekultivace dolu Vršany. V rámci větve je navrženo jedno lokální biocentrum na hranici řešeného území.

LK77: Důl Vršany II.

Mezofilní větev ÚSES rámcově vymezená v souladu s Plánem rekultivací dolu Vršany, navazuje na vymezení v Plánu ÚSES pro ORP Most. Větev vymezená jako mezofilní lesní v rámci plánované lesnické rekultivace dolu Vršany.

LK78: K Malému Březnu

Hygrofilní větev na hranici řešeného území ORP Chomutov. Zamokřená sníženina v rámci rekultivace a revitalizace odvodnění výsypek dolu Vršany. Mokřadní biotopy, tůňe, vodoteč a navazující luční porosty. Vychází z plánu rekultivace lomu Vršany a navazuje na Plán ÚSES pro ORP Most.

LK79: ČSA 3

Mezofilní větev ÚSES rámcově vymezená v souladu s Plánem rekultivací dolu ČSA se dvěma vloženými lokálními biocentry (společné pro LK80 – kontaktní LC Marcela a LK81). Bude založeno v rámci rekultivací povrchového dolu.

Citace z Plánu rekultivace část ÚSES (RNDr. Boršiová): LBK ČSA 3 vychází z prostoru Černických mokřadů, měl by procházet po navržených lesnických rekultivacích na bočních severních svazích zbytkové jámy, dál by měl přejít na vnitřní výsypku a překřížit LBK ČSA 1 mezi stávajícími vodními nádržemi a napojit se na funkční LBC „Ke Kundraticům“, které má charakter lesního biocentra s mokřadem, s převažujícími dřevinami dubem, jeřábem, břízou a olší. Jedná se o biokoridor převážně lesního charakteru. V prostoru trvalých travních porostů na vrchní etáži vnitřní výsypky by měl rovněž plnit funkci větrolamovou. Měla by na něm být založena minimálně 3 lesní biocentra o min. velikosti 3 ha.

LK80: ČSA 1

Hygrofilní větev ÚSES rámcově vymezená v souladu s Plánem rekultivací dolu ČSA s jedním vloženým kontaktním lokálním biocentrem v mokřadech a navazujících lesních a lučních porostech u jezera Marcela. Oproti návrhu níže začíná až v LC Podhůří a klesá do těžební jámy k VN Hedvika a zde po mokřadním břehu vede až ke zmíněnému LC Marcela.

Citace z Plánu rekultivace část ÚSES (RNDr. Boršiová): LBK ČSA 1 vychází z NRBC „Jezeří“ a pokračuje podél nové přeložky Vesnického potoka, přes stávající funkční LBC „Podhůří“. Dál prochází přes západní boční svahy lomu z části ponechané přirozené sukcesí, vede po vnitřní výsypce podél nově vybudovaných vodních nádrží Hedvika a Marcela založenými rekultivačními lesními porosty. Dál probíhá podél přeložky Vesnického potoka až k řece Bílině.

Jde o biokoridor kombinovaný spojující společenstva lesní a vodní. Tomu by měla odpovídat i velikost navrhovaných biocenter, která by měla dosahovat alespoň 6 ha, aby obsáhla všechna společenstva při zachování plné funkčnosti. Na biokoridoru by měla být umístěna alespoň dvě. Z velké části tento biokoridor probíhá po již založených rekultivačních plochách. Při rekultivaci bylo k tomu přihlíženo a plochy jsou založeny v duchu obecných zásad stanovených ve výše uvedené kapitole.

LK81: ČSA2

Mezofilní až hygrofilní (kontaktní) větev ÚSES rámcově vymezená v souladu s Plánem rekultivací dolu ČSA. Bude založeno v rámci rekultivací povrchového dolu.

Citace z Plánu rekultivace část ÚSES (RNDr. Boršiová): LBK ČSA 2 vychází z NRBC 71 Jezeří a přes SZ svahy a vnitřní výsypku kolem navržených retenčních nádrží vede až k vodní ploše ve zbytkové jámě. Měl by propojovat vodní a vlhkomilná společenstva, břehové porosty a lesní společenstva. Na něm by mělo být navrženo alespoň jedno kombinované biocentrum o minimální velikosti 6 ha.

LK82: Velemyšleves – Žiželice

Mezofilní větev ÚSES, která v řešeném území ORP Chomutov zasahuje pouze na území obce Hrušovany. Jedná se o větev, která byla v původních nadmístních dokumentacích ÚSES vymezena jako regionální biokoridor (dnes nové trasování RK 583). V řešeném území stabilizováno na pozemky v rámci

dokončených KPÚ Vysočany u Chomutova. Převážně k založení na stávající agroceenóze. V rámci větve je v řešeném území vloženo jedno lokální biocentrum.

LK83: Běšický chochol - RK 1076

Krátká propojovací mezofilní větev ÚSES mezi Běšickým chocholem (RC1525) a jižně orientovaným svahem údolí Ohře (RK1076). Prvek navržený k založení na stávající agroceenóze. Nezávazně vymezeno na území sousedního ORP Kadaň kvůli návaznosti systému.

LK84: Hutná I. – Stroupeč

Mezofilní větev ÚSES rámcově vymezená v souladu s územním plánem obce Žiželice. Větev je na řešeném území vedena v sukcesních křovinách pravého svahu říčky Hutná I. Větev dál pokračuje v rámci agroceenózy Žiželic po stávajících mezích a doprovodné zeleni polních cest až k NC 1 Stroupeč. V rámci větve není navrženo vloženo biocentrum, jakkoliv přesahuje maximální metodickou vzdálenost 2 km. Jedná se však o problematiku mimo řešené území.

POZNÁMKA K VYMEZENÍ MÍSTNÍHO ÚSES:

Jednotlivé skladebné prvky ÚSES zařazené do místního ÚSES jsou podrobně popsány v rámci TABULKOVÉ části Plánu ÚSES.

3.4.2 Vymezení antropogenně podmíněného místního ÚSES

Antropogenně podmíněný ÚSES je přítomný ve většině předcházejících (přírodních) větvích. Čistě antropogenně podmíněné větve ÚSES nebyly ve stávajících funkčních biotopech v rámci ORP Chomutov vymezeny.

Antropogenní (luční) biotopy jsou významné např. v rámci větve LK07 Kalské louky a LK06 Bílý potok v okolí Kalku; dále pak otevřené nivní polohy hraničních potoků např. LK01 Černá a LK02 Načetínský potok. Významná luční lokalita a plochy antropogenního bezlesí byly zařazené pod větve LK30 Loučky (zde např. LC Hadí údolí, vše součást PP Loučky II.).

Plán ÚSES navrhuje čistě antropogenně podmíněnou větev **LK49 Břehy jezera Libouš**. Jedná se o větev navrženou k realizaci na plánovaných lučních porostech kolem břehů předpokládané vodní nádrže Libouš v souladu s předaným plánem rekultivací dolu Nástup-Tušimice.

3.4.3 Kritická místa prostorové spojitosti

Při zpracování plánu ÚSES byly zmapovány dílčí úseky biokoridorů, které trpí výrazným nedostatkem až absencí přírodních či přírodě blízkých ploch nutných k naplnění minimálních prostorových parametrů daného prvku. Větve ÚSES, které byly vyhodnoceny, že trpí řadou nedostatků v prostorových parametrech a současně nemají biogeografický či další význam (viz principy vymezení), byly zrušeny, případně převedeny na prvky interakční.

U větví, které byly zhodnoceny jako důležité pro ponechání v koncepci místního ÚSES, avšak trpí dílčími problémy, byla tato území označena jako „kritická místa prostorové spojitosti“. Kritická místa prostorové spojitosti jsou v plánu v grafické části bodově zobrazena. Jedná se o fakt, že ač v současnosti se v těchto místech jeví problém spojitosti skladebných prvků ÚSES jako neřešitelný, je žádoucí myšlenku spojitosti i nadále udržovat a v případě možnosti i řešit, respektive dále nezhoršovat.

KRIT_KOD	POPIS
KRIT_1	Přechod větve LK57/4 přes D7. Stávající propustek, omezená konektivita zachována.
KRIT_2a	Přechod větve LK46/9a přes D7. Silná migrační bariéra.
KRIT_2b	Přechod větve LK46/9b (alternativní vedení ÚSES) přes D7. Stávající propustek, omezená konektivita zachována.
KRIT_3	Přechod větve RK583/4 přes D7. Silná migrační bariéra.
KRIT_4	Přechod větve LK82/1 přes D7. Silná migrační bariéra.
KRIT_5	Přechod větve LK68/1 přes intravilán obce Sušany. Průchod po potoce, parkové úpravy. Omezená konektivita zachována.
KRIT_6	Přechod větve LK44/1 přes I/13 v Chomutově. Silná migrační bariéra.

V tomto území není v současnosti možné vymezit biokoridor bez konfliktů s jinými zájmy. Na těchto místech není v současnosti ani v blízké budoucnosti možné uvažovat o vymezení spojitého biokoridoru požadovaných charakteristik a vlastností. S ohledem na skutečnost, že se jedná o území urbanizované velmi intenzivně antropicky využívané, respektive se jedná o dopravní bariéry národního významu (např. dálnice D7), je nutné se v současnosti smířit se skutečností pouze omezeně spojitého biokoridoru v daném prostoru (např. propustek). Přesto jsou biokoridory ve vyhotoveném plánu chápány jako funkčně spojitě (myšleno z hlediska fungování biocénů, výhledové potenciální vegetace). Tyto krajinné fragmentace mají vliv převážně na faunu a jedná se tedy o problematiku převážně migrační, jakkoliv je s teorií ÚSES úzce propojena.

V souladu s územně plánovací dokumentací je žádoucí, aby do budoucnosti nebyla opuštěna myšlenka možného, alespoň částečného, řešení spojitosti systému ekologické stability. Naopak je také důležité se vyvarovat nechtěným ekologickým pastem, či navádění zvěře do kritických situací (např. střety s dopravou).

Dle metodiky vymezení ÚSES (MŽP, 2017) je u skladebných částí nebo větví ÚSES v urbanizovaném území je přípustné:

- akceptovat prostorovou nespojitost ÚSES při zachování maximální možné míry funkční spojitosti (z tohoto důvodu je nutné vymezit ÚSES na všech reálně využitelných plochách),
- využít pro funkce ÚSES různé formy sídelní zeleně (parky, veřejná a vyhrazená zeleň).

Výše uvedené teze jsme aplikovali, i když v rámci zastavěného území sídel jsme se v Plánu ÚSES maximálně snažili prvky racionalizovat tak, aby byly dlouhodobě životaschopné a funkční. V rámci sídel podporujeme prvky městské zeleně (parky, vodní toky) jako nášlapné kameny či podpůrnou síť pro větve navazujícího „přírodního“ ÚSES.

3.4.4 Vymezení interakčních prvků

Interakční prvky jsou skladebnými částmi místního ÚSES, které představují doplněk k vymezení lokálních (místních) biocenter a biokoridorů. Interakční prvky mají zpravidla povahu liniových segmentů, buď bezprostředně navazujících na biocentra nebo biokoridory, nebo s nimi alespoň funkčně úzce souvisejících. Interakční prvky se vymezují především v intenzivně zemědělsky využívaných (zejména polních) krajinách. Typickými interakčními prvky jsou meze s porosty dřevin, úvozy, břehové porosty drobných vodních toků (melioračních struh) nebo stromové i křovité porosty podél cest. Dále pak se jedná o remízky a drobnější zalesněné či zatravněné plochy nedosahující parametrů pro lokální biocentra.

Registrované významné krajinné prvky (rVKP) byly do IP často zahrnovány. Tyto prvky plní funkci IP již ze své zákonné definice (*významný krajinný prvek je ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotná část krajiny utváří její typický vzhled nebo přispívá k udržení její stability*).

Vymezení interakčních prvků ÚSES se drželo výše uvedeného metodického rámce, přičemž se nejvíce jednalo o podchycení lokálních prvků kostry ekologické stability, případně o návrh takové kostry, která by funkčně doplnila hierarchický systém biocenter a biokoridorů ÚSES. IP byly v souladu s datovým modelem kraje vymezovány ve dvou geometriích (datových vrstvách): prvky plošné (polygonové) a prvky liniové.

V řešeném území byly interakční prvky vymezovány pouze v zemědělských (lesozemědělských) a sídelních krajinách v pánvi pod Krušnými horami. V rámci lesní krajiny Krušných hor nebylo vymezení interakčních prvků až na výjimky nutné. Funkci interakčních prvků zde plní veškeré lesní porosty a rašeliniště mimo systém ekologické stability, které jsou významným krajinným prvkem ze zákona. V zemědělských krajinách byly převážně v souladu s plány společných zařízení vymezovány také interakční prvky návrhové – k založení (převážně aleje či stromořadí podél polních cest).

Interakční prvky nebyly až na výjimky dále vymezovány na zemědělsky obhospodařovaných pozemcích navazujících na sídla „horských obcí“, a to z důvodu stávající vysoké ekologické stability dochované kostry ekologické stability v mozaice zemědělské (většinou trvalé travní porosty) a lesní krajiny. Vymezování jednotlivých prvků by zde bylo neúčelné. V okolí těchto sídel se jedná o *ekologicky stabilizované segmenty zemědělské krajiny*, kde jsou dochované meze, plužiny, polní cesty s doprovodnou vegetací, respektive zde krajina naopak „zarůstá“ na místech dříve hospodářsky využívaných a tvoří harmonickou mozaiku přírodních, přírodě blízkých a kulturních biotopů.

Obce s ekologicky stabilizovanými segmenty zemědělské krajiny:

Blatno – okolí sídel Bečov, Blatno, Květov, Radenov, Mezihoří

Boleboř – okolí sídel Orasín a Boleboř

Jirkov – okolí sídla Březeneč a Jindřišská

Křimov – okolí sídla Domina a zaniklé obce Menhartice, pod Křimovem vymezen IP13

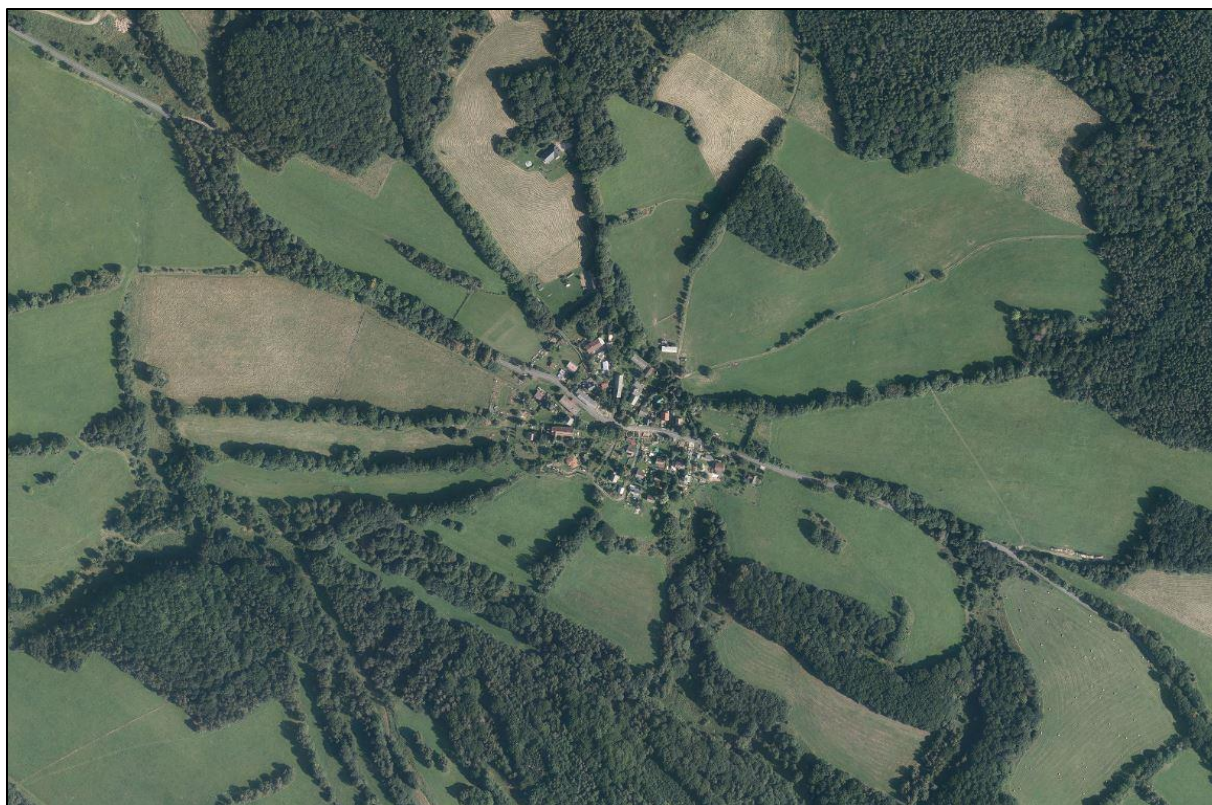
Málkov – okolí sídel Vysoká a Lideň

Místo - okolí sídel Vysoké Jedle a Blahuňova

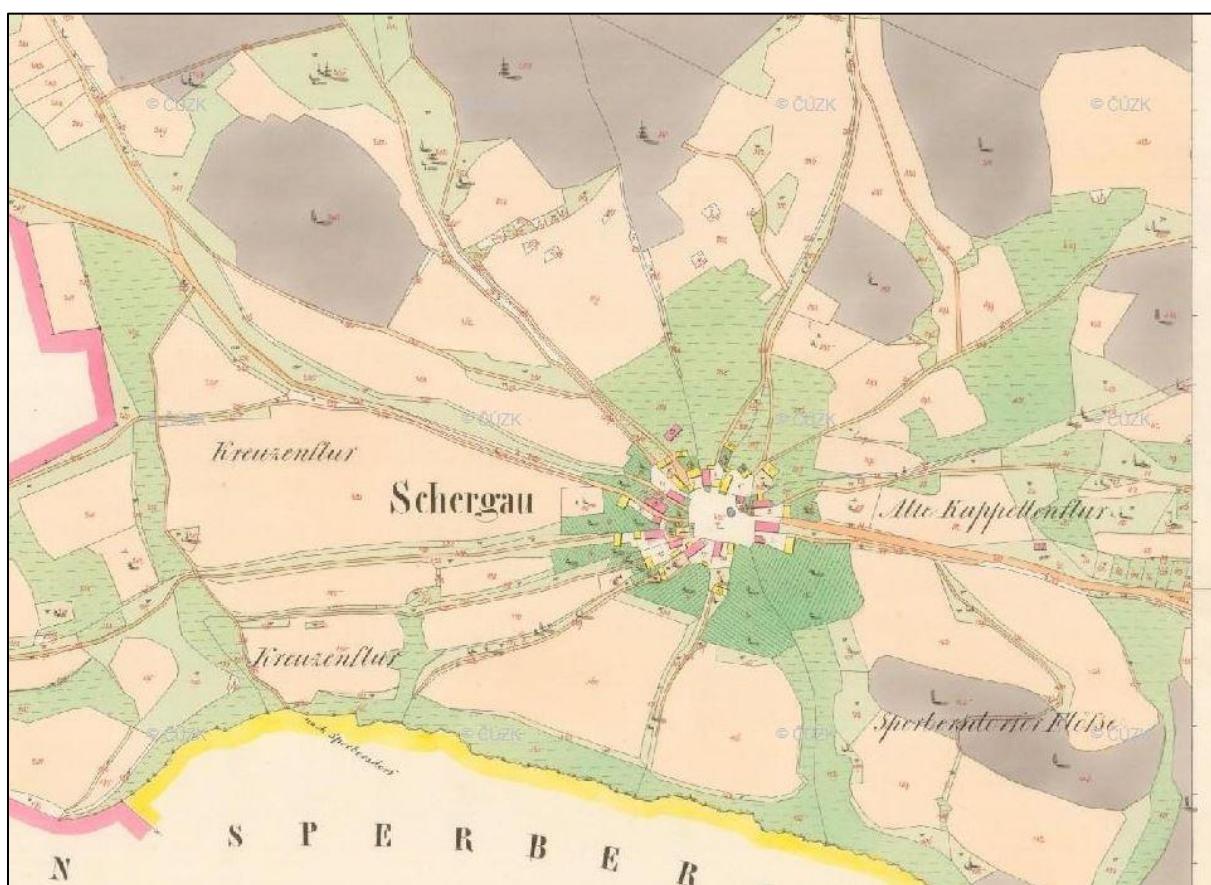
Vysoká Pec – okolí sídla Pyšná

Obce Výsluní, Hora Svatého Šebestiána a Kalek jsou obce s lučními pozemky sevřenými okolní lesní krajinou s relativně vysokou hodnotou ekologické stability. V Kalku byly vymezeny dva polygonové IP pro doplnění systému ÚSES.

Mezi významné interakční prvky ÚSES návrhového charakteru zařazujeme koridor umělé vodoteče – přivaděče **Ohře-Bílina**, který by po své revitalizaci mohl sloužit jako multifunkční prvek modrozelené infrastruktury podkrušnohorské sídelní krajiny a být propojujícím prvkem městské a krajinné zeleně dotčených sídel. Jedná se o významný koridor, který je vhodné udržovat v rámci územně plánovacích dokumentací jako nezastavitelný a výhledově uvažovat o jeho revitalizaci a zpřírodnění, přičemž se nevyklučuje parková úprava či jiné rekreační aktivity, pokud zůstane koridor maximálně spojitý s převažující přírodní funkcí.

Obr. 38 - Schéma radiálních mezí podél původních polních cest v okolí sídla Šerchov

Obr. 39 - Schéma okolí sídla Šerchov na mapě Císařského otisku stabilního katastru z roku 1842

POZNÁMKA K VYMEZENÍ INTERAKČNÍCH PRVKŮ ÚSES:

Jednotlivé interakční prvky ÚSES jsou dle svého charakteru rozděleny na interakční prvky polygonové a interakční prvky liniové. Jejich atributy jsou podrobně popsány v rámci TABULKOVÉ části Plánu ÚSES.

V rámci výše citovaných obcí s ekologicky stabilizovanými segmenty zemědělské krajiny, kde nebyly IP samostatně graficky vymežovány, doporučujeme v rámci zpracování ÚP obcí zvážit možnost verbálního vymezení těchto interakčních prvků tak, jak byly výše komentovány.

3.5 NÁVRH OPATŘENÍ A MANAGEMENTU

Udržovat Plán ÚSES jako živý dokument, který bude průběžně aktualizován v závislosti na proběhlých změnách v území nebo zpracování jiných dokumentací (např. ÚPD, pozemkové úpravy, projekt ÚSES apod.). V rámci zmíněných dokumentací lze ÚSES předkládaný v Plánu ÚSES dále zpřesňovat.

3.5.1 Rámcová opatření v rámci zpracování ÚPD

Vymezená biocentra a biokoridory, popř. interakční prvky, zpřesnit a územně stabilizovat v nových územních plánech obcí, případně jejich změnách.

Respektovat biocentra jako plochy pro trvalou existenci přírodních nebo přírodě blízkých ekosystémů. S tímto cílem nastavit odpovídající regulativy využití území.

Respektovat biokoridory jako migrační trasy v krajině. S tímto cílem nastavit odpovídající regulativy využití území.

Rozvojové aktivity ve smyslu rozvoje veřejné infrastruktury nebo návrhu nových rozvojových ploch (zastavitelné plochy nebo plochy přestavby) koordinovat s vymezeným ÚSES. V případech, kdy není možné skladebnou část ÚSES vymezit mimo zastavitelnou plochu, popř. plochu přestavby, je doporučeno respektovat takovouto skladebnou část ÚSES.

Při hodnocení charakteru území ve vztahu k návrhu umístění fotovoltaických či větrných elektráren je nutné respektovat vymezené skladebné prvky ÚSES. Umísťování těchto obnovitelných zdrojů energie v rámci ÚSES je zcela nevhodné a v rozporu s jejich posláním.

Při vymezování koridorů pro liniovou infrastrukturu preferovat kolmé křížení koridorů pro biokoridory a minimalizovat jejich četnost na nejnižší možné minimum. Výjimkou jsou plochy a koridory pro rekonstrukce a přestavby stávající infrastruktury.

Dojde-li na základě projekčních prací ke zjištění, že technická specifika záměrů nebo charakter území neumožňují koordinaci s ÚSES, lze připustit úpravu vymezení ÚSES. Toto se týká zejména nových silničních komunikací (= tvrdých bariér v území), kdy může být žádoucí upravit polohy ÚSES do míst mimoúrovňového křížení (mostní objekty, propustky apod.), případně využít funkci biokoridoru pro izolační zeleň dopravní infrastruktury. Případné úpravy ÚSES musí ctít všechny principy pro jeho vymezování dané metodickými postupy.

3.5.2 Rámcový management prvků ÚSES

Skladebné části vymezené jako návrhové (nefunkční), popř. částečně funkční, nově zakládat nebo revitalizovat. Nevymezovat do takovýchto lokalit záměry, které by znemožnily založení příslušné skladebné části ÚSES. Skladebné části zakládat alespoň v rozsahu minimálních prostorových parametrů (viz další kapitoly).

Skladebné části vymezené jako stávající (převážně funkční) chránit a nenarušit nevhodnými antropogenními zásahy. Nesnižovat jejich ekologickou stabilitu (viz další kapitoly) a rozvíjet jejich potenciál a směřování k cílové trvale udržitelné podobě.

Upřednostňovat přirozenou druhovou skladbu ve všech vymezených skladebných částech. Lze však připustit výjimky v plochách typu městských parků a zahrad nebo dalších ploch veřejné sídelní zeleně, které slouží i jiným než přírodním funkcím, např. kulturně-spoločenským, rekreačním apod.

Ve vymezených skladebných částech upřednostňovat pouze šetrné formy rekreace, které významně nenaruší příslušnou skladebnou část.

Při rekonstrukci významných dopravních staveb - silničních i železničních - nebo při výstavbě nových významných dopravních staveb (např. vícepruhové silnice I. třídy a místní komunikace, koridorové železniční tratě atd.) zohlednit migrační prostupnost území danou vymezeným ÚSES - zejména biokoridory.

Revitalizace vodních toků provádět přírodě blízkým způsobem za předpokladu, že budou splněny všechny požadavky protipovodňové ochrany. Přírodě blízkým způsobem revitalizovat i vodní nádrže. Cílem by mělo být zpomalení odtoku a rozšíření litorálních a mokřadních pásem (i včetně antropogenně podmíněných vlhkých luk), včetně výsadeb doprovodné dřevinné vegetace.

3.5.3 Cílové lesní ekosystémy

Cílové lesní ekosystémy v prvcích ÚSES by měly co nejvíce druhově odpovídat přirozené vegetaci daného ekotopu. Je tedy nutné lesnickými zásahy postupně převádět porosty na odpovídající druhovou skladbu (SLT respektive STG). Důležité jsou také formy hospodaření, které je vhodné v rámci prvků ÚSES preferovat jako přírodě blízké. Neměly by být využívány holosečné způsoby těžby, podporována by měla být těžba výběrová, případně kotlíková atp. V rámci porostů je důležité vytvořit diverzitu nejen druhovou, ale také věkovou. Doporučujeme ponechávat v rámci biocenter jednotky až nižší desítky stromů na hektar do stádia rozpadu. Ponechávat výstavky a uvolňovat vybrané jedince stanovištně vhodných dřevin jako genovou zásobárnu a zdroje přirozeného zmlazení.

V rámci lesních hospodářských plánů pak v plochách ÚSES prosazovat obnovu dřevin dle souboru lesních typů (SLT) s významným zastoupením melioračních a zpevňujících dřevin (MZD). Lesní pozemky v plochách ÚSES je vhodné začlenit do kategorií lesa zvláštního určení – lesy potřebné pro zachování biologické různorodosti.

Návrhová lesní biocentra zakládat vždy dle místních podmínek, a to klasickou lesnickou metodou zalesněním do oplocenek. Možné je také ponechání plochy několik let přirozené sukcese a následně probírkou a pěstebními zásahy porost usměrnit a zajistit. V odůvodněných případech je možné na základě projektu ÚSES realizovat dílčí výsadby zahradnickou formou (odrostlé sazenice). Biokoridory doporučujeme prvně zatravnit a osadit kosterními dřevinami (dominantami) v relativně velkém sponu a dále ponechat sukcese. Následnou periodicky pravidelnou údržbou (zásahy) prvek stabilizovat do námi požadované formy. Důležité je zajistit, aby samovolnými nálety nebyly prvky ÚSES kontaminovány invazivními či stanovištně a geograficky nepůvodními druhy rostlin. Plošná výsadba lesnickým způsobem a následné probírky a prořezávky jsou vhodné spíše pro regionální a nadregionální biokoridory o vyšší šířce prvku (minimum 40 m). V rámci zakládaných prvků ÚSES také využíváme jakékoliv drobné diverzity a podporujeme tak různé druhy mikrostanovišť (např. mokřiny, tůňky, rašeliniště, paloučky, skalky, balvany a kamenné snosy, atp.).

V rámci lokalit povrchových doků (rekultivací po těžbě) se cílovým lesním ekosystémem může myslet i ekosystém lesostepní, případně ekosystém „sukcesní se vzrostlou zelení“. V těchto plochách je primárním cílem podpora cenných biotopů pro druhy „otevřené krajiny“ a tedy zde vysazované lesy by měli odpovídat nárokům deštníkových druhů a vytvářet tak mozaiku biotopů s výraznými ekotony. Podrobněji např. *Katalog mimoprodukčních biotopů pro rekultivaci území dotčeného těžbou Severočeských dolů a. s.*

3.5.4 Cílové vodní a mokřadní ekosystémy

Cílové vodní a mokřadní ekosystémy v prvcích ÚSES by měly co nejvíce odpovídat přirozené morfologii vodního toku a na ní navázané přirozené vegetaci pro daná stanoviště. V rámci stávajících vodních toků tak můžeme mluvit o revitalizaci či renaturalizaci koryt a tvorbě meandrů, tůní a slepých ramen. Dále dbáme na migrační průchodnost v rámci toků, a to především u velkých jezů, stupňů atp. – realizace a údržba rybích přechodů, dále pak umožnění průchodu „suchou nohou“ podél vodního toku. Dle technických podmínek podporujeme vegetační doprovod vodních toků a vodních ploch, respektive enklávy podmáčených luhů. Mokřadní plochy v rámci krajiny zakládáme a podporujeme i jako mikrostanoviště v rámci cílových lesních či lučních ekosystémů.

V silně urbanizovaných plochách, jež nemohou být vhodně revitalizovány, dbáme na maximální možnou ochranu a zajištění prostoru (omezení zástavby) v okolí vodního toku. Udržujeme doprovodné porosty i např. „parkovou formou“, přičemž preferujeme stanovištně a geograficky původní druhy dřevin. V rámci vlastního koryta se snažíme o diverzifikaci dna a břehů, volíme opevnění např. z kamenného záhozu či skládané rovnaniny na sucho. Dno diverzifikujeme vloženými nízkými prahy či balvany. V rámci břehů můžeme realizovat výsadby mokřadních bylin.

U částečně vodních biocenter rybníků a vodních nádrží je nutné trvat na extenzivním rybníkářství. Omezovat vnos živin do vodního prostředí a podporovat litorální oblasti a rákosiny. Vhodné je v rámci projektů na odbahnění rybníků počítat s obnovou a zvětšením litorálu, případně s budováním tzv. ptačích ostrůvků.

Speciálním druhem mokřadů jsou pak rašeliniště, které mají svůj specifický management vhodný pro udržení pestré mozaiky daných biotopů (často se jedná o lokality ve ZCHÚ a tedy je zde nutné postupovat v souladu s plány péče). Na rašeliništích s nižší hladinou vody je vhodné používat pozdní nebo nepravidelnou seč a vyřezávat náletové dřeviny, v případě narušení vodního režimu přistoupit k jeho opatrné úpravě a následnému sledování, zda sukcesní změny postupují žádoucím směrem (Katalog biotopů ČR, 2010).

3.5.5 Cílové luční ekosystémy

Cílové luční ekosystémy můžeme rozdělit dle druhu využívání na louky (kosení na seno) či pastviny. Dělením dle přírodních hydrických podmínek můžeme rozlišovat vlhké louhy, louky mezofilní a louky xerofilní stepního charakteru. Luční ekosystémy jsou v řešeném území ORP Chomutov typické pro údolní nivy vodních toků a horské pastviny včetně ploch zrašeliněných. Dále se luční biotopy mezofilního až xerofilního charakteru objevují na exponovaných jižních stráních převážně v jižní části řešeného území na JZ orientovaných svazích údolí Ohře, Hutné I. a Chomutovky.

Zatravnění a omezení intenzivní zemědělské činnosti může být prvním krokem k realizaci skladebných částí ÚSES. Jedná se o nejlevnější a zároveň nejrychlejší zlepšení ekologické funkčnosti prvků ÚSES na stávajících polnostech.

V rámci opatření a managementu ploch lučních ekosystémů je nutné pravidelné vkládání energie formou kosení či pastvy v odpovídajících termínech a odstraňování biomasy z lokality. Prosté mulčování nám nevytvoří tak druhově bohatou louku. Je nutné si uvědomit, že druhově nejbohatší louky jsou na relativně živinově chudých stanovištích, respektive lokalitách jinak exponovaných. Kosení luk by mělo probíhat dvakrát až třikrát ročně, ideálně mozaikovitě s ponecháním nedoseků (nedopasků) do dalšího roku. V rámci vlhkých luk, respektive nivních (bezlesých mokřadních)

ekosystémů, podporujeme drobná mokřadní stanoviště. Ornou půdu v údolních nivách (či okolí zahloubených) vodních toků je nutné co nejdříve převést na trvalé travní porosty. Velmi vhodné je alespoň lokální využití osevních směsí s vysokým podílem semen dvouděložných rostlin dle možností maximálně odpovídajících danému stanovišti.

Mezofilní louky jako podklad pro nově zakládané prvky ÚSES v rámci běžné zemědělské krajiny volíme jako druhově bohaté s vysokým podílem dvouděložných rostlin. Určitá míra ruderálních druhů není na škodu, ba naopak v takto založených plochách narazíme na, z běžné krajiny postupně mizející, polní „plevely“. Vyvarujeme se používání herbicidů.

V rámci lokalit povrchových doků (rekultivací po těžbě) se cílovým lučním ekosystémem může myslet i ekosystém stepní, případně ekosystém jakékoliv formy bezlesí jako jsou např. suťoviště, písčiny, obnažené substráty atp. V těchto plochách je primárním cílem podpora cenných biotopů pro druhy „otevřené krajiny“ a tedy zde zakládané louky, respektive primárně území ponechané sukcesi by měli odpovídat nárokům deštníkových druhů a vytvářet tak mozaiku biotopů s výraznými ekotony. Podrobněji např. *Katalog mimoprodukčních biotopů pro rekultivaci území dotčeného těžbou Severočeských dolů a. s.*

POZNÁMKA K NÁVRHU OPATŘENÍ A MANAGEMENTU PRVKŮ ÚSES:
Jednotlivé skladebné prvky ÚSES byly individuálně hodnoceny a návrh opatření (managementu) je uveden v rámci TABULKOVÉ části Plánu ÚSES.

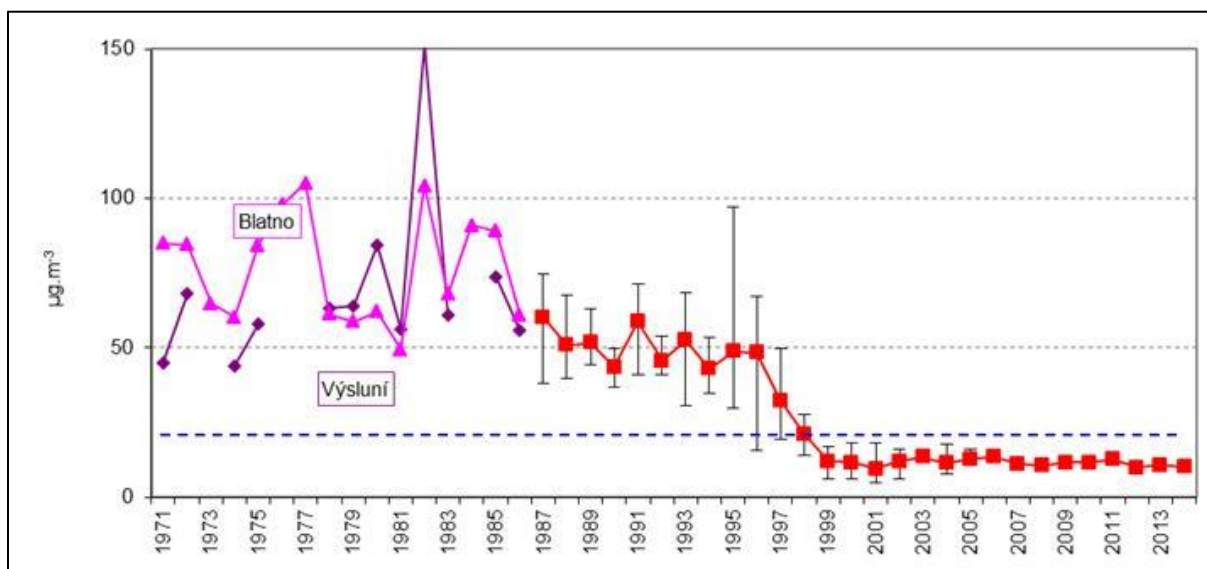
3.6 POTENCIONÁLNÍ OHROŽENÍ A RIZIKA

3.6.1 Cílové lesní ekosystémy

Lesní ekosystémy se v řešeném území nejvíce potýkají s **nevhodnou druhovou a věkovou skladbou porostů a přetrvávající depozice a acidifikace lesních půd**. Porosty byly v minulosti silně ovlivněny imisí zátěží a následnou acidifikací lesních půd, ze které se pomalu dostávají. Současná úroveň znečištění ovzduší v oblasti Krušných hor je po poklesu zatížení v devadesátých letech dvacátého století poměrně stabilizovaná.

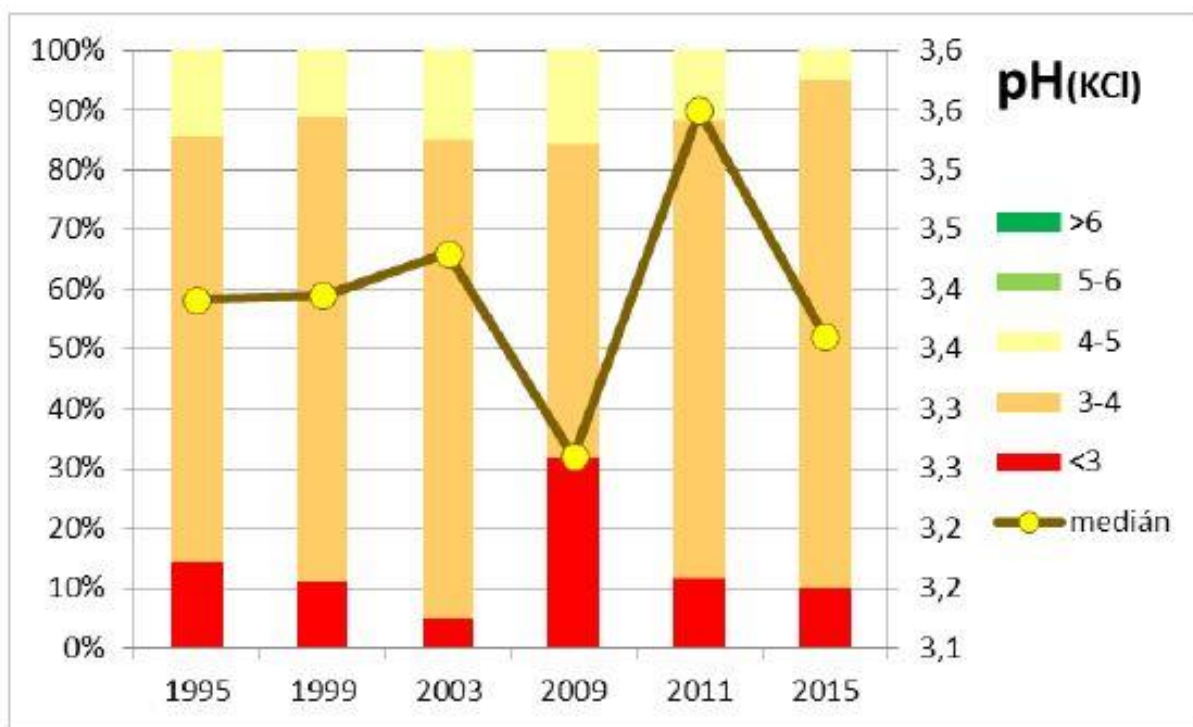
Náhorní plošina Krušných hor má za sebou plošný rozpad lesů vlivem imisní a kůrovcové kalamity ze 70. a 80. let minulého století. V tomto období došlo k prakticky kompletnímu smýcení starších smrkových porostů a jejich nahrazení porosty náhradních dřevin. V posledních dvaceti letech probíhá intenzivní přeměna rozpadajících se náhradních porostů břízy, a v posledních letech i smrku pichlavého, na porosty cílových dřevin. Mladší porosty smrku a bučiny na svazích hor kalamitou tolik postiženy nebyly. Na velké části území již několik desetiletí probíhá celoplošné vápnění s cílem upravit chemické vlastnosti půd změněné imisemi. Holiny byly zalesněny a jak nové kultury odrůstají, postupně mizí atraktivní místa s dalekými výhledy. Současnou hrozbou pro další existenci dosud zachovalých smrkových porostů představuje rychle se šířící kůrovcová kalamita v podhůří jako důsledek probíhající klimatické změny a s ní spojených period sucha. (ÚHUL, PLO 1.)

Půdní prostředí je stále jedním z faktorů, který v Krušných horách limituje standardní postupy lesního hospodářství zajišťující všechny produkční i mimoprodukční funkce lesa. Problematické jsou zejména nízké zásoby bazických živin a také nízká přístupnost fosforu, a to zejména v poměru k relativně dobré dostupnosti dusíku, který je ve zvýšené míře do porostů transportován ve formě atmosférických depozic. Riziko nedostatku bazických živin je vyšší v západní části Krušných hor, ve východním Krušnohoří však lze očekávat zvýšený odběr živin spojený s postupným narůstáním biomasy lesních porostů na lokalitách bývalých imisních holin. (VÚLHM 2015).

Obr. 40 – Vývoj koncentrací oxidu siřičitého ve východním Krušnohoří v letech 1971-2014 (dle údajů VÚLHM a ČHMÚ) (VÚLHM 2015)

Poznámka ke grafu: chybové úsečky znázorňují rozptyl mezi jednotlivými stanicemi, modrá přerušovaná čára hranici 20 µg m⁻³.

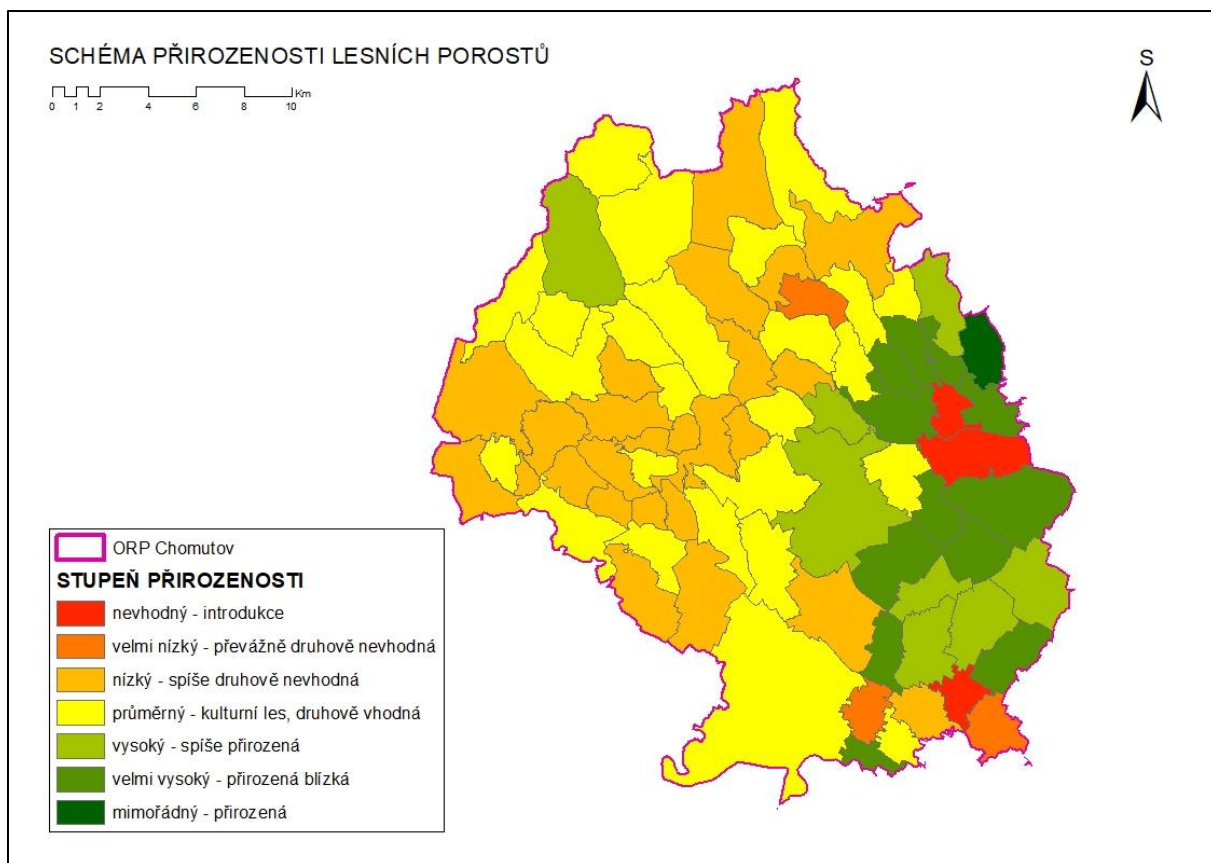

Obr. 41 – Vývoj kategorií výměnného pH a středních hodnot pH na transektu dvaceti ploch v Krušných horách (VÚLHM 2015)

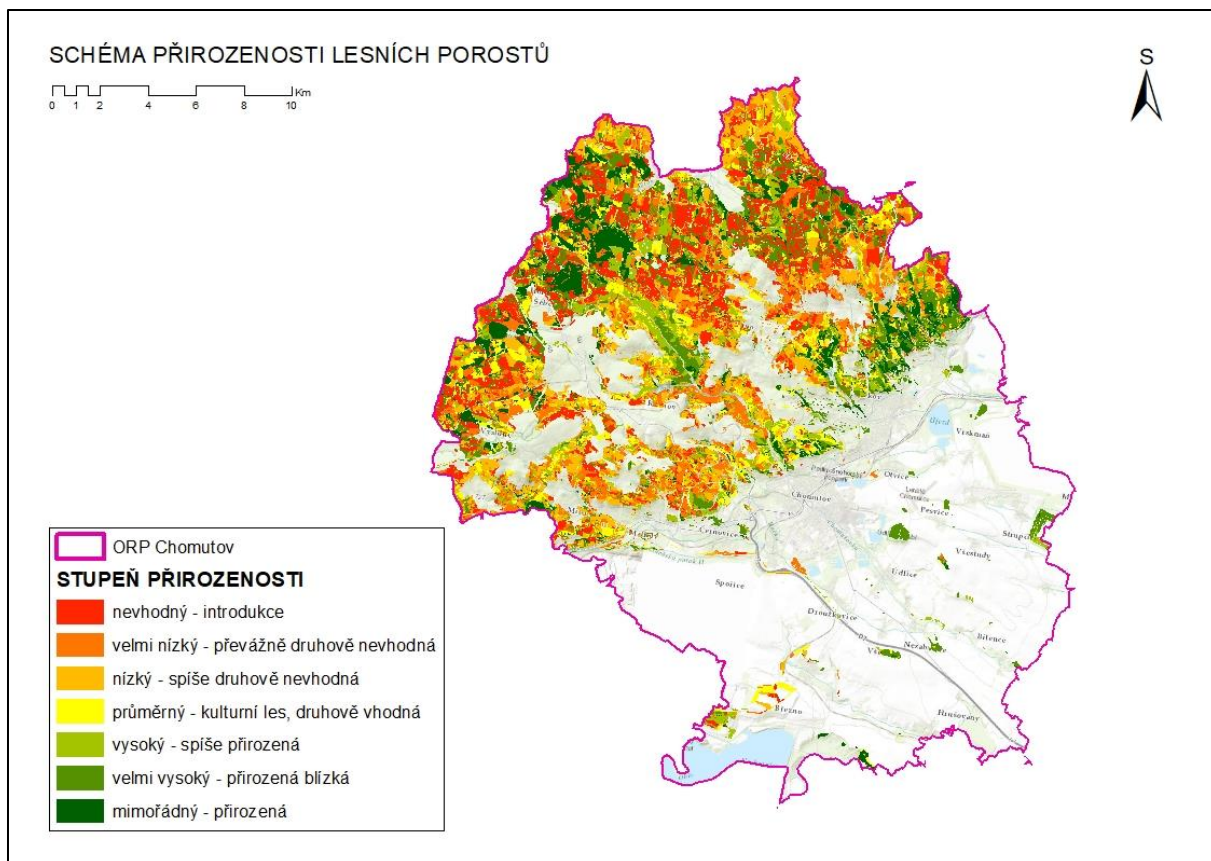
Problematické jsou monokultury smrku ztepilého ve třetím a čtvrtém vegetačním stupni, případně monokultury borovice lesní. Stejně problematické je i významné zastoupení smrkových exotů a modřínu opadavého. Takovéto kulturní porosty konifer jsou silně náchylné ke kalamitám způsobených jak biotickými, tak abiotickými činiteli.

Mezi významné biotické činitele na území ORP můžeme zařadit kalamity lýkožroutů, případně dalších druhů bezobratlých živočichů. Obnovu přirozeného lesa s majoritním podílem listnáčů (BK, DB), jedle (JD) a významným podílem dalších tzv. melioračních a zpevňujících dřevin (MZD) pak ztěžuje okus sazenic a přirozeného zmlazení spárkatou zvěří (jelen evropský). Díky pastevnímu tlaku spárkaté zvěře (poškození okusem, loupáním a ohryzem) mohou být nadlimitní stavy jelena evropského limitujícím faktorem pěstování lesa. **To je patrné v případech, kdy se uvažuje o změně lesnického hospodaření, konkrétně o možnosti přeměn dosavadních porostů náhradních dřevin za porosty cílové.** Tento problém je v oblasti Krušných hor chronický a trvá již více než půl století (VÚLHM 2015). Je tedy nutné investovat do oplocenek či individuální ochrany. Abiotičtí činitelé se v území za poslední dekádu projevují zejména výrazným suchem, případně silnými větry a bouřemi.

Největším potenciaálním ohrožením a rizikem pro lesní ekosystémy ve vymezených prvcích ÚSES je bohužel stávající přístup v lesním hospodářství a myslivosti.

Obr. 42 - Schéma přirozenosti lesních porostů (2016) po katastrech

Obr. 43 - Schéma přirozenosti lesních porostů (2016) po porostech

3.6.2 Cílové vodní a mokřadní ekosystémy

Vodní a mokřadní ekosystémy jsou nejvíce ohrožovány zhoršenou jakostí kvality vod a s tím způsobenou eutrofizací vodních toků, rybníků a nádrží. Jakost vod je zhoršována jak přímým vypouštěním do toku, tak nepřímo formou intenzivního zemědělství s vysokými vnosy umělých hnojiv a prostředků na ochranu rostlin, případně jejich špatnou aplikací v rozporu s pravidly použití. Např. blízko vodních toků, v nevhodném období atp. V Mostecké pánvi je problémem vysoký podíl silně ovlivněných vodních toků (zahloubené, meliorované), respektive zcela přerušovaných a přetrasovaných díky těžbě hnědého uhlí. Mimo těžební krajinu, která má naopak potenciál se stát lokalitou „mokřadní“ se jedná o silně zemědělsky využívanou krajinu, kde je problémem absence dostatečného zatravnění kolem drobných vodních toků. Problémem stále ještě jsou staré meliorace a narovnaná koryta drobných vodních toků, která rychle odvádí vodu z povodí a neumožňují dostatečné zpomalení odtoku a zadržení v krajině, např. ve formě mokřadů, luhů či vlhkých luk. Tento problém by typicky řešily realizace návrhových větví hygromofilního ÚSES v polních krajinách po drobných vodotečích/melioračních řadech.

Stabilizované mokřadní ekosystémy (převážně pak v nadmístní ale i lokální úrovni ÚSES) pak trpí především výše uvedenou eutrofizací a jakostí vod. Problematické je také intenzivní zemědělské využívání údolních niv, často i v rozporu s druhem pozemku evidovaným v rámci katastru nemovitostí, respektive zásadami navrženými v rámci plánu společných zařízení zapsaných komplexních pozemkových úprav.

Bezlesé mokřady je pak nutné částečně antropogenně udržovat (kosením), jelikož zde již nedochází k pravidelnému zaplavování a přirozené disturbanci udržující plochy bezlesí. Dochází tedy k zarůstání biologicky cenných ploch. Speciálním druhem mokřadů jsou pak rašeliniště, které mají svůj specifický management vhodný management pro udržení pestré mozaiky daných biotopů (často se jedná o lokality ve ZCHÚ a tedy je zde nutné postupovat v souladu s plány péče). Rašeliniště nejvíce ohrožuje sucho a odvodňování.

3.6.3 Cílové luční ekosystémy

Luční ekosystémy jsou jako antropogenně podmíněné ekosystémy nejvíce ohroženy dvěma extrémny v chování člověka. Prvním je intenzivní trávníkářství, kdy jsou luční porosty hnojeny, přesévány a jsou využívány pouze pro intenzivní produkci biomasy. Jedná se o druhově velmi chudé trávníky. Druhým škodlivým extrémem je opuštění od lukaření či pastvy a ponechávání luk samovolné sukcesi, zarůstání či rovnou cílenému zalesnění. Oběma způsoby dochází k závažné degradaci staletí stabilizovaného biotopu bezlesí (louky, pastviny) v rámci kulturní krajiny střední Evropy. Druhově bohaté louky jsou tedy nejvíce ohroženy přehnanou činností či nečinností člověka jako hospodáře. Zásadní je kontinuita a přiměřená intenzita péče o předmětné cílové luční biotopy.

4. ZÁVĚR

Předložená textová zpráva shrnuje provedenou analýzu a návrh (aktualizaci) plánu místního a nadmístního ÚSES na území správního obvodu ORP Chomutov. Plán ÚSES byl zpracován v souladu s platnou legislativou a metodikou vymezení ÚSES vydanou MŽP v roce 2017.

Skladebné části ÚSES byly vymezeny nad katastrální mapou a graficky prezentovány v souladu s metodikou v mapě měřítka 1 : 10 000.

Návrh plánu ÚSES pro ORP Chomutov byl projednán se všemi okolními ORP (Kadaň, Litvínov, Most, Žatec), Krajským úřadem Ústeckého kraje, Agenturou ochrany přírody a krajiny ČR a s Ministerstvem životního prostředí ČR. Projednání bylo kladné na všech dotčených úrovních.

Odborná oponentura ÚSES byla zpracována Ing. Tomášem Daňkem (ČKA 04 418). Výstupy z této oponentury byly prezentovány zadavateli na ORP Chomutov. Doporučení a nedostatky byly zapracovány do finální verze této dokumentace.

5. POUŽITÁ LITERATURA

BÍNOVÁ L., CULEK M. (1996): Územně technický podklad Nadregionální a regionální územní systém ekologické stability České republiky. Ministerstvo pro místní rozvoj ČR, Praha.

BUČEK A., LACINA J. (1984): Biogeografický přístup k vytváření územních systémů ekologické stability krajiny. Zprávy Geografického ústavu ČSAV, Brno.

BUČEK A., LACINA J. (2007): Geobiocenologie II. Druhé upravené vydání. MZLU v Brně.

CULEK M. [ed.] (1996): Biogeografické členění ČR. MŽP ČR a Enigma, Praha.

CULEK M., BUČEK A., GRULICH V., HARTL P., HRABICA A., KOCIÁN J., KYJOVSKÝ Š., LACINA J. (2005): Biogeografické členění ČR II. díl (Biochory). Ekocentrum Brno a AOPK. Brno.

CHYTRÝ M., KUČERA T., KOČÍ M., GRULICH V., LUSTYK P. [eds.] (2010): Katalog biotopů České republiky. 2. Vydání. Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Praha.

HENDRYCHOVÁ M., KABRNA M., ONDRÁČEK V., BORŠIOVÁ J. (2012): Katalog mimoprodukčních biotopů pro rekultivaci území dotčeného těžbou Severočeských dolů a. s., Severočeské doly a. s., Chomutov.

MACKŮ J., KOSOVÁ D. (2018): Klimatická změna a návrh adaptačních opatření v lesích, příloha č.6 OPRL pro PLO č. 1 Krušné hory (platnost 2022-2041)

PRACH K. (2009): Ekologie obnovy narušených míst I. – VI., Živa, Academia, Středisko společných činností AV ČR, v. v. i, Praha.

VÝZKUMNÝ ÚSTAV LESNÍHO HOSPODÁŘSTVÍ A MYSLIVOSTI, V.V.I. (2007, aktualizace 2015): Lesnické hospodaření v imisní oblasti Krušných hor, Jíloviště.

ZLATNÍK A. (1976): Přehled skupin typů geobiocénů původně lesních a křovinných ČSSR. Zprávy Geografického ústavu ČSAV v Brně č. 13/3-4:55-64 + tabulka v příloze. Brno.

Datové zdroje

AOPK	Mapový portál AOPK ČR	https://mapy.nature.cz
CENIA	Národní geoportál INSPIRE	https://geoportal.gov.cz
ČUZK	Český úřad zeměměřický a katastrální	https://www.cuzk.cz
LPIS	GIS pro evidenci využití zemědělské půdy v ČR	https://eagri.cz
ÚHUL	Ústav pro hospodářskou úpravu lesů	https://www.uhul.cz
VÚMOP	Výzkumný ústav meliorací a ochrany půdy	https://www.vumop.cz
VÚV TGM	Výzkumný ústav vodohospodářský T. G. Masaryka	https://heis.vuv.cz